hymy

1970
2:–
Skr 2:50 (inkl. moms.)

LEHTI 2

FJALAR JARVA: oletteko liikkuvan poliisin kenraali?

PIRKKO SAANAKORPI
foto: Reino Kaivola

Poliisin hymypoika Fjalar Jarva on LIIKKUVAN POLIISIN KENRAALI?

Teksti:
TIMO SUOSTE
Kuvat:
REINO KAIVOLA

Ylipoliisipäällikkö Fjalar Jarva (59) totesi tämänkertaiselle raadillemme hieman surumielisenä, että hän on kenraali ilman joukkoja. Paljon mieluummin hän haluaisi olla todellinen kenraali.

Poliisit ovat jo pitkään — ja turhaan — odottaneet ylipoliisipäälliköltä ohjeita voimakeinojen käytöstä. Samoin poliisilta puuttuvat tarkat ohjeet moottoriajoneuvojen pysäyttämisestä. Uuden poliisilain edellyttämät nimismiesasetus ja poliisitarkastaja-asetus puuttuvat niin ikään. Öljyvahinkojen tutkimisestakaan ei ole annettu selviä ohjeita.

Tällaisia tehtäviä poliisin kenttämiehet ovat odottaneet jo kauan sisäasiainministeriöltä, jonka henkilöitymänä maan korkein poliisiviranomainen kenttämiehen näkökulmasta katsottuna on. Me veimme nämä terveiset perille, jolloin ylipoliisipäällikkö

Monien mielestä ylipoliisipäällikkö Jarva tuhlaa aikaansa sellaisiinkin tehtäviin, joiden suorittamiseen ei välttämättä tarvittaisi hänen hallinnollisia kykyjään.

Jarva myönsi, että tiedot kentältä tihkuvat hänelle ilmeisesti aivan liian huonosti.

★ ★ ★

TIMO SUOSTE: Ovatko liikennekysymykset erityisen lähellä Teidän sydäntänne?

FJALAR JARVA: Tässä talossa — tai meidän putiikissa — minä joudun ne hoitamaan, koska meillä ei ole muuta liikennemiestä. Sen lisäksi meillä on tapana, että liikkuvan poliisin päällikkö tulee tänne joka maanantai, jolloin käymme yhdessä läpi suunnitelmat.

HANNU KARPO: Tuo muu poliisi, siis yleispoliisi, on vähän katkera siitä, että

KÄÄNNÄ

JARVA

Te tunnette niin voimakkaita sympatioita Liikkuvaa Poliisia kohtaan. Mistä nämä sympatiat juontavat alkunsa?

FJ: Liikkuvan Poliisin suuremmasta käyttökelpoisuudesta suoraan sanottuna. Nythän on niin, että nykyaikaisessa elämässä kaikki rajat ovat vain haitaksi. Liikkuvaa Poliisia me voimme käyttää milloin vain ja missä vain. Yksi kateuden aihe on ehkä myös se seikka, että me olemme pyrkineet varustamaan sen paremmin kuin muun poliisin, ainakin mitä autoihin ja liikennevalvontavälineisiin tulee, koska tuolla maanteillä paikallinen poliisi saattaa tehdä niin perin, perin vähän. Sitä paitsi näillä miehillä on erikoiskoulutus.

HK: Tosiasiallisesti siis Te olette Liikkuvan Poliisin päällikkö?

FJ: Niin, se on ehdottomasti minun alaiseni kyllä.

TS: Voidaanko sanoa, että LP on Teidän lempilapsenne?

FJ: Niin, liikenneala on minun ymmärrykseni mukaan hyvin tärkeä, jos verrataan, paljonko ihmisiä kuolee sillä sektorilla, joka kuuluu meille, siis rikokset ja liikenne. Ensiksimainitulla alueellahan luku liikkuu siinä sadan hujakoilla, kun taas liikennekuolemissa oltiin kerran jo tuhannen pahemmalla puolella. Tästä se liikenne ja sen mukana tietysti LP on noussut päällimmäiseksi.

JUHA NUMMINEN: Sinulla on tässä alaisena uusi mies, A a s. Hänhän on kokenut poliisi, eikö totta?

FJ: Hänellä on aika pitkä kokemus ja sitä paitsi hänellä on eräs etu, josta on paljon hyötyä tällaisena aikana ja tällaisella alalla, nimittäin kielitaito. Ei ummikkoa voi lähettää minnekään. Hän hallitsee nämä pääkielet ja tulee jopa tanskalaisten kanssa toimeen.

TS: Käykö suomalainen poliisi paljon ulkomailla?

FJ: No, kyllä. Meillähän on esimerkiksi yhteispohjoismaiset opintopäivät, jonne saattaa lähteä kymmenen, kaksitoistakin miestä kerralla. Ainahan sitä oppii, kun tuolla kulkee.

TS: Eikö se herätä määrätynlaista katkeruutta muussa poliisissa, kun Liikkuvaa Poliisia tässäkin suhteessa suositaan?

FJ: Minä nyt sanoisin, ettei paikallistakaan poliisia esimerkiksi opintomatkojen suhteen unohdeta.

HK: Pitääkö paikkansa, että Liikkuva Poliisi on muuhun poliisiin verrattuna valintapoliisi? Onko esimerkiksi palveleminen LP:ssa miellyttävämpää kuin yleispoliisissa?

FJ: Jaa, tietysti voidaan sanoa, että LP on tehtävänsä luonteen mukaisesti enemmän motorisoitu ja nuoret miehethän pitävät sellaisesta enemmän kuin jalkaisin kadulla kulkemisesta.

TS: Voidaanko sanoa, että yleispoliisi on suuremmassa määrin kellokorttimies kuin LP? Voiko jälkimmäinen toisin sanoen valita vapaammin toimintansa laadun ja ajankohdan?

J: Ei, sitä ei voi sanoa. Kyllä ne pelaavat ihan työaikalain mukaan. Tehtävien laatukin on sentään aika tarkkaan määrätty.

HK: Olen keskusteluissa alaistenne poliisimiesten kanssa huomannut katkeruutta sen vuoksi, että LP saa valita tehtävänsä. Jos jokin tehtävä tuntuu siitä epämiellyttävältä, se voi lykätä sen paikallisen yleispoliisin tehtäväksi. Samoin on herättänyt katkeruutta se, että vasta nyt Aasin toimesta on saatu aikaan, että LP:n komennuskunnat käyvät ilmoittautumassa paikalliselle poliisipäällikölle. Aikaisemmin ne ovat toimineet kuin keisarit kentällä tehden jopa ilmiantoja paikallisen poliisin toiminnasta. Tämä on katsottu mahdolliseksi juuri siitä syystä, että LP on ollut ylipoliisipäällikön suojeluksessa.

FJ: Heh, heh, tuohan oli kiintoisaa kuulla. Voisimme kai tässä yhteydessä puhua informaation puutteesta, sillä kyllä tuo systeemi oli voimassa jo Pentti K a l l i o n aikana.

HK: Sitten sitä ei ainakaan noudatettu, koska se nyt on otettu niin suurella ilahtumisella vastaan.

FJ: Kyllä Pentti Kallion aikana oli ihan sama systeemi eikä Aas ole oikeastaan mitään mullistanut. Lumihiutaleoperaatio nyt oli kyllä Aasin ajan uutuus. Tietysti nämä meidän omat operaatiot pelasivat jo aikaisemminkin, mutta ei ollut yhteyttä muihin tiepalvelujärjestöihin. Olkoon, Aas on kyllä hyvä poika ja pantakoon se hänen ansiokseen, jos tämä ilmoittautumisvelvollisuus on ruvennut toimimaan tehokkaammin, mutta ei se kyllä varsinaisesti mitään uutta ole.

HK: Onko oikein, että näin iskukykyistä poliisin osaa kuin LP käytetään yksinomaan e n n a l t a e h k ä i s e v ä ä n toimintaan, kun t u t k i v a s s a poliisissa on niin suuri kalusto- ja miehistövajaus kuin on? Myös tämä on ollut yksi katkeruuden syy ja siinäkin on nähty yhtymäkohta Teihin, koska Teitä yleisesti pidetään LP:n suojelijana.

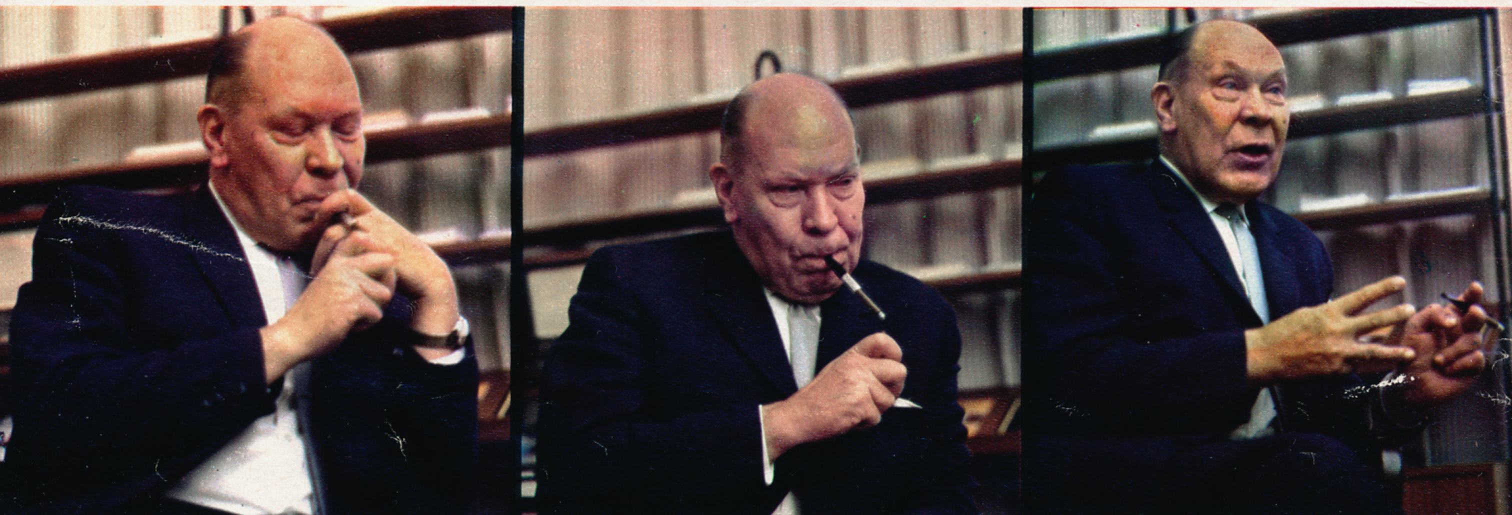
FJ: Niin, nyt on kyllä otettava huomioon, että LP on sittenkin suhteellisen pieni osa koko poliisivoimista. Meillä on tällä hetkellä LP:ssa hieman yli 800 miestä, kun taas kenttäpoliisin osalla liikutaan lähempänä 8000 miestä.

TS: Te käytitte äsken Aasista puhuessanne sellaista sanaa kuin mullistaa. Pystyykö siis esimerkiksi LP:n päällikkö jotain mullistamaan?

FJ: Ei pysty. Uuden päällikön esimies ja alaisethan ovat entiset, niin että jos siellä aikoo mullistaa jotain, on kyllä käännyttävä minun puoleeni.

HK: Ja sitten on välien rikko seurauksena, jos Te ette hyväksy tätä mullistusta?

FJ: No, heh, ei ole mitään siihen viittaavaa ilmennyt, kyllä näistä asioista on sovittu. Ainoa mitä minä olen Aasille sanonut, että ota nyt rauhallisesti näin alussa, että tulet niin kuin sisäänajetuksi. Ja kyllä hän on minun mie-

— Yleispoliisin tuntema katkeruus Liikkuvaa Poliisia kohtaan . . .

. . . johtuu kai lähinnä siitä, että olemme pyrkineet varustamaan . . .

. . . sen paremmin kuin muun poliisin. Tähän olemme menneet . . .

lestäni näin tehnytkin.

HK: Aivan toiseen aiheeseen mennäkseni olen kuullut, että sekä Espoon että Helsingin maalaiskunnan nimismiehet anoivat viime vuonna kumpikin 60 uutta vakanssia, lääninhallitus puolsi 50, Te puolsitte 10, kun anomukset lähtivät täältä, ja lopulta valtiovarainministeriö myönsi yhden ainoan vakanssin kummallekin. Miksi Te olette sensori tällaisessa paikassa, kun Teidän tehtävänne olisi toimia niin, että mahdollisimman monta uutta ja tarpeellista vakanssia saataisiin perustetuksi?

FJ: Tämä on aika komplisoitu asia. En käsitä, kuka Teille on voinut kertoa tällaiset luvut, sillä budjetin valmisteluihin liittyviä asioita ei saisi julkistaa. Me emme missään nimessä saa kertoa ulospäin, mikä on ollut meidän budjettiesityksemme.

HK: Mutta j o s nämä luvut pitävät paikkansa, niin ihmeellisintä tässä on mielestäni se, että T e olette toiminut sensorina. Se on sitten eri asia, jos valtiovarainministeriössä joku virkailija pyyhkii vaikka kaikki vakanssit pois.

FJ: Puhumatta mistään täsmällisistä luvuista voin kertoa, että me pyrimme lääninhallitusten esitykset saatuamme kokonaisuuden kannalta parhaisiin ratkaisuihin ottamalla huomioon esimerkiksi väestön siirtymisen Etelä-Suomeen tai sen, että satamakaupunki tarvitsee enemmän poliiseja kuin sisämaan kaupunki. Me joudumme neuvottelemaan valtiovarainministeriön järjestelyosaston kanssa etukäteen, jolloin he saattavat sanoa, ettei tällaisista luvuista kannata edes puhua, vaan yrittäkää nyt laskeutua maan tasalle ja pysyä sellaisissa ja sellaisissa luvuissa. Toisin sanoen meille annetaan jokin vissi raja, jonka jälkeen meidän on pyrittävä löytämään oikea tärkeysjärjestys. Eri asia on sitten se, että me kyllä näemme Helsingin lähiseutujen poliisikunnan vahventamisen välttämättömäksi toimenpiteeksi.

HK: Mikä on Teidän mahdollisuutenne vaikuttaa asiaan? Esimerkiksi Kirkkonummella oli viime vuonna tulouttamatta valtiolle kuuluvia varoja 47 vanhaa miljoonaa, koska siellä ei ollut ketään, joka olisi kirjoittanut näitä maksuja. Tämä on mielestäni hyvä esimerkki siitä, missä olosuhteissa poliisi toimii. Eikö Teidän tehtävänne olisi poliisitoimen ylimpänä määrääjänä nimenomaan työskennellä näiden asioiden korjaamiseksi?

FJ: Kyllä näin tapahtuukin eikä se nyt ole yksinomaan minun asiani, vaan myös poliisiylitarkastaja hoitaa tätä asiaa omalta osaltaan. Täytyy kyllä sanoa, että viime vuosi oli eräällä tavalla hyvä. Me saimme 176 uutta tointa, mikä oli poikkeuksellisen paljon, mutta uudenlaisia toimia. Meillähän on ollut nimenomaan kansliatyövoimasta ja kaikenlaisesta tuollaisesta väestä puutetta. Nyt me päätimme siihen, että me saimme rahat palkataksemme juuri toimistoapulaisia, saimme itse jakaa rahat, mikä on jo aivan muuta kuin se, että tuolla määrätään, minne ne sijoitetaan. Tämä merkitsee sitä, että jos me saamme yhden kansliatyötön, niin sieltä se mies juuri tulee irti. Nyt me saimme myös näitä haastemiesvahtimestareita, emmekä joudu enää pitämään koulutettuja poliisimiehiä käräjillä huutamassa. Koulutettuja poliisimiehiä ei pidä myöskään käyttää autonpesijöinä, joten me olemme anoneet ja saaneet myös autonpesijöitä.

HK: Me saisimme hieman taustaa tälle jutulle, jos kertoisitte, mikä sai Teidät aikanaan ryhtymään poliisiksi. Onko se Teille kutsumusammatti?

FJ: Minun kutsumusammattini olisi ilman muuta ollut arkkitehdin ala. Satuin kuitenkin valmistumaan ylioppilaaksi hiukan huonoon aikaan, jolloin muuan perhetuttava sanoi, että juristi ei ainakaan kuole koskaan nälkään, niin että jos rupeaisit lakia lukemaan. Seurasin tämän viisaan miehen neuvoa — hänestä tuli myöhemmin professori, joten hän oli ilmeisesti viisas. Valmistuessani keväällä 1934 oli maassa lamakausi eikä työpaikkoja juuri ollut tarjolla, joten menin lääninhallitukseen harjoittelemaan palkatta, kun ei kukaan palkkaa tarjonnut. Lääninneuvos järjesti kuitenkin minulle nimismiehen viransijaisuuden, ja kun viran vakituinen haltija pian tämän jälkeen kuoli, hain vapaana ollutta paikkaa. Siitä se sitten alkoi. Olin vallesmannina Taivassalon-Kustavin alueella, joka siihen aikaan oli vielä täyttä pirtuseutua. Kun ajattelen nyttemmin sitä aikaa, niin lähinnä tulee mieleen kylmä: aina palelsi, oltiin sitten merellä tai sen ajan autoissa. Vallesmannin virasta tulin lääninhallitukseen, apulaispoliisitarkastajaksi, poliisitarkastajaksi ja siitä sitten aivan normaalia tietä eteenpäin. Ylipoliisipäälliköksi minut nimitettiin 1957, joten minulla on kunnia pitää hallussani Suomen ennätystä tässä virassa.

JN: Mikä tässä virassa on raskainta? Tarkoitan, että työssähän on niin monia erilaisia puolia, kuten esimerkiksi edustaminen.

FJ: Niin, sehän on suomalaiskansallinen tapa, että on niinsanottuja työlounaita ja neuvottelupäivällisiä. Se on tietysti osa hommaa.

JN: Voidaanko eritellä millään tavalla työn raskainta osaa? Onko sitä esimerkiksi juuri edustaminen vai ehkä runsas matkusteleminen?

FJ: Onneksi voin sanoa, että minulla on Jumalan armosta hyvä fysiikka, joten tuo edustus ei ole ottanut niin paljon päälle, että olisin esimerkiksi joutunut jäämään pois työstä joskus tai ottamaan ylimääräistä lepoa. Mutta tämä työ on alituista neuvottelemista, joten minä joudun käyttämään myös oman aikani kirjallisiin töihin ja lukemiseen. Jos joku esimerkiksi ehdottaa, että lähdetään sunnuntaina jonnekin, niin minun on pakko sanoa, että

KÄÄNNÄ

. . . sen vuoksi, että meillä täytyy olla yksi erikoisosasto, joka . . .

. . . voidaan rajoituksista välittämättä heittää minne vain ja milloin vain, mutta . . .

. . . tämä ei suinkaan merkitse sitä, etteikö LP noudattaisi samaa työaikalainsäädäntöä kuin muukin poliisi.

JARVA

sunnuntai on minun parhaita työpäiviäni. Silloin on hyvä seurata vaikkapa alan ulkomaista kirjallisuutta, ettei vallan jähmettyisi omiin ympyröihinsä.

TS: Onko suomalaisella poliisilla paljon kansainvälistä kanssakäymistä?

FJ: On meillä tietysti Interpolin kautta, minkä lisäksi meillä käy aika paljon vieraita. Ne ovat useimmiten minun kontollani, ja tavallisesti me tapaamme meillä kotona, koska se on halvin tapa.

HK:n Kansainvälinen tapa on se, että rikospoliisin päällikkö huolehtii tuosta edustamisesta. Minkä tähden Te ette ole antanut tätä tehtävää Y l ö s j o e l l e?

FJ: No, se on oikeastaan niin, että minut tunnetaan, koska minä liikun niin paljon tuolla maailmalla, käyn kaikissa Interpolin kokouksissa ja niinpäin pois, joten ne kääntyvät kuin itsestään minun puoleeni. Kielitaito on tietysti yksi juttu.

TS: Puhutteko Te monta kieltä?

FJ: En minä nyt sen enempää kuin että suomen ja ruotsin lisäksi ymmärrän tanskaa, puhun norjaa ja sitten osaan tietysti saksaa ja englantia sekä jonkin verran espanjaa ja aivan vähän venäjääkin.

HK: Minkä tähden Teillä on tuolta Ylösjoen putiikista aina matkoillanne mukana toimistopäällikkö Eila K ä n n ö.

FJ: Hän on Interpol-toimiston päällikkö. Interpolin yleiskokoukseen on sääntöjen mukaan pyrittävä saamaan mukaan maan korkein poliisiviranomainen, kakkossijalla Interpol-toimiston päällikkö ja kolmossijalla jonkin esille otettavan kysymyksen asiantuntija.

HK: Ylösjoki on jossakin yhteydessä maininnut, ettei hän aina edes tiedä, milloin hänen alaisensa, toimistopäällikkö Kännö, lähtee ylipoliisipäällikön kanssa matkoille. Mistä johtuu tällainen informaation huonous? Komennatteko Te toimistopäällikön mukaanne ilmoittamatta Keskusrikospoliisin päällikölle?

FJ: Ei, kyllä hän saa siitä ilmoituksen. Sitä paitsi me emme mene silloin ministeriön komennuksesta, vaan ulkoministeriön lähettäminä. Me teemme esityksen, että lähtijät ovat samat kuin ennenkin, minkä jälkeen UM ottaa kantaa asiaan ja myös maksaa matkat.

HK: Mitä mieltä Te olette Krp:n päälliköstä? Julkisuudessa on sellainen käsitys, että Te ette rakasta häntä.

FJ: Eiköhän me jätettäisi vastaus tuolta kohtaa pois.

TS: Mitä mieltä Te olitte siitä jutusta, joka vähän aikaa sitten julkaistiin Hymylehdessä Ylösjoesta?

FJ: Niin, en tiedä, kenen laatima se oli, mutta täytyy sanoa, että se oli hyvin muotoiltu. Siis jos halutaan kirjoittaa noin epämiellyttävästi, niin sehän on hyvin helppoa.

HK: Teillähän oli eräs vaihe, jolloin Te kielsitte Ylösjokea antamasta lausuntoja, mistä puolestaan johtunee se yleinen käsitys, että teillä kahdella on jatkuvasti keskenänne hankausta. Eikö ylipoliisipäälliköllä ole mahdollisuutta palauttaa alaistaan poliisimiestä järjestykseen, jos hän katsoo tämän menetelleen hyvän tavan vastaisesti?

FJ: Onhan meillä tietysti jonkinlainen kurinpitovalta, mutta se ei ole samaa kuin järjestykseen palauttaminen. Silloin täytyy tehdä tietynlainen virkavirhe. Jos minä teen määrätynlaisen virkavirheen, silloin minä pääsen eläkkeelle. Jos minä taas teen isomman virkavirheen, oikein raaemman virheen, niin silloin minä kyllä saan hatkat ja menee eläke. Tietysti me voimme asiasta huomauttaa, jos joku esimerkiksi kirjoittaa sopimatonta tekstiä, mutta asianomaisen ei tarvitse tällaisesta huomautuksesta välittää, sillä jokaisella poliisimiehellä on luonnollisesti tietty oikeussuojansa.

HK: Mutta päteekö se oikeussuoja, jos voidaan yleisesti ajatella toiminnan haittaavan muun poliisin työskentelyä tai vähentää poliisia kohtaan tunnettua kunnioitusta?

FJ: Mies voidaan kyllä vapauttaa toimeensa sopimattomana tai jos yleinen etu sitä vaatii. Ne nyt ovat tuollaisia tulkinnanvaraisia sanontoja. Yhtä vähän kuin me saamme kaikki autoilijat maanteillä käyttäytymään oikein, yhtä vähän me saamme poliisimiehiä homogeeniseksi, tasapaksuksi joukoksi.

JN: Kärsiikö Sinun mielestäsi poliisin arvovalta siitä, että niin tunnettu poliisimies kuin Ylösjoki hakee vankeinhoidon ylijohtajan virkaa sellaisella melulla kuin jokin aika sitten tapahtui?

FJ: Jos minä nyt puhun jotain ja Ylösjoki lukee sen, niin minä saan sellaisen ryöpyn niskaani taas, minkä minä olen ennenkin saanut. Minähän en oikeastaan edes näe häntä juuri muuten kuin joillakin vastaanotoilla ja seuraan hänen ajatustensa kul-

JATKUU SIVULLA 19

KÄSIALANTUTKIJA

Kirjoittaja on sisäänpäinkääntynyt rakenne ja hidas temperamentiltaan. Hänessä on jotakin hiukkasen raskasta olemuksessaan, mikä esiintyy hänen asemansa puolesta vaativaisuutena ja suuren maailman miehenä, tietyn ponduksen omaavana ihmisenä. Hän on virkamies kiireestä kantapäähän varsinkin ulospäin.

Tätä ajatusta vahvistaa voimakkaasti hänen rooliasenteensa. Ulospäin, virassaan ja asemassaan hän korostaa teennäisen voimakkaasti juuri asemaansa, ei niinkään mahtaillen, mutta sen sijaan tuoden esiin virkamiesasenteensa ja velvollisuutensa. Hän naamioi itsensä tiettyyn suurpiirteisyyteen, ennakkoluulottomuuteen ja vapauden rakkauteen, mutta toimii hyvin paljon aivan sovinnaisesti, tapojaan ja tottumuksiaan noudattaen. Hän ottaa holhotakseen lempeästi alaisiaan, hän todella hoivailee heitä, suhteellisen harvoin käyttäen käskyjen kovaa kieltä. Hän tahtoo käydä monessa suhteessa virkamiesmallista ja varmaan onkin sitä. Mutta rooliasenteelle vastakohtana hän kotioloissa on silmäänpistävästi toista. Hänessä on tiettyä pehmeyttä, muista riippuvaisuutta, voimakasta yhteyden tarvetta, jota vailla hän tuntee olevansa. Hän saattaa marista ja olla sentimentaalinen, painojen alla tai sitten hän yrittää mielistellä lähimpiään. Helposti nautintoaineiden orja. Mutta hän edustaa tässäkin yhteydessä eikä yleensä paljasta sisintään. Hän saattaa toisaalta yllättävästi kiivastua, olla varsin kriittinen toisten heikkouksia kohtaan, jos taas pehmeäkin.

Sisäisessä, pinnanalaisessa sielunelämässään kirjoittaja edustaa melkoista estoisuutta, itsekeskeisyyttä. Tämä liittyy epäluuloisuuteen, joka häntä ainakin kohtalaisesti kiusaa. Tämä edelleen saattaa hänet hautomaan suunnitelmia niitäkin vastaan, joilla on luottamusta häneen. Edun ja hyödyn ajatuksia. Hidas temperamentti pälyilee näennäisesti paikallaan ja kirjoittaja lienee vahvasti tottunut siihen, että toiset tekevät hänen edestään suuriakin vaivannäköjä. Hänellä on taipumusta varovaisuuteen, hienoiseen jarrutukseen, hidastelutaktiikkaan, jolla hän toimii. Ei omaa tietoista kunnianhimoa, mutta tiedostamatonta kylläkin.

Tiettyä kangistuneisuutta hermostossa, tuskan ja pakon toimiessa säätäjinä. Voimakkaita tarpeita päästä irti puristavasta otteesta, halua suinpäin, intohimoisen kiihkeästi lähteä omille, jopa yltiöpäisille teilleen, mutta matka kääntyy takaisin roolin ja sovinnaisuuden ilmapiiriin. Tiettyä unohtumista omiin asioihinsa toisaalta. Ristiriitaa nautinnonhalun kanssa: tietynlaista askeettista pelkoa ajan, tavaran ym. menettämisestä ja tuhlautumisesta. Sulkeutuneisuutta yhdessä uteliaan asenteen kanssa!

Tahdonvoimaa, yrittämisenhalua, rohkeita otteita, mutta varovaa etenemistä. Sitten taas kiihkeää asialleen heittäytymistä. Yhteyden, eloisuuden tarvetta. Viettielämässä lämpöä, ihastuneisuutta, epävakaisia erotiikkaa. Äitikiinnitys häiritsee yhä.

Lahjakkuus on vahvasti älyllinen, sekä produktiivista että vastaanottoista intelligenssiä. Ehkä intuitiivisuus huomattavasti loogista asennoitumista edellä? Oivalluksia, ehdotuksia, alotteita tällöin runsaasti, toteuttaminen toisen huoleksi! Jokin esteettinen piirre mukana. Ajattelu objektiivista, huolellisen tarkkaa, perinpohjaista ja yksityiskohtaista, hyvin realistista — mielikuvitus ja idealistiset haihattelut kaukana. Kykyä abstrahoimaan, kritisoimaan. Järki-ihminen, kuivakiskoista teknissävyistä ajatusta, oleellisen tajua. Vähän käytännöllisyyttä.

LEO PENNANEN

”Maailma muuttuu – Johnnie Walker ei”

Miehet muuttuvassa maailmassa. Jotain yhteistä: Johnnie Walker-viski. Jäljittelemätön, aito, muuttumaton jo vuodesta 1820. Johnnie Walker on maailman eniten myyty skottiviski – eikä syyttä.

Ja nimi oli: Johnnie Walker, grogina tai on the rocks

Red Label
143, 1/1 39,-
1/2 20,-

Black Label
144, 1/1 52,-

Pääedustaja
Suomessa:

RUNTELI

JYKÄ RIKE 2/70

Ennenkuin päätätte
autokaupan,
kuvitelkaa itsenne
tavalliselle
suomalaiselle maantielle
tavallisena suomalaisena
talviaamuna.

Tampere, helmikuussa

Tätä äitiä emme vie lomalle

Tiedän että sanoin tylysti.

Mutta sanoin nuo sanat oikeutetusti. Puhun äidistä, joka käyttää ainakin kahta alaikäistä lastaan törkeästi väärin hyväkseen.

Äiti odottaa helsinkiläisissä porraskäytävissä 6- ja 8-vuotiaita lapsiaan, jotka myyvät kukkia liikkeisiin sekä yksityisasuntoihin.

Äiti sanoo, että lapsethan saavat hekin osuutensa myynnistä. Äiti sanoo, että 8-vuotias 'työskentelee' vasta päästyään koulusta. Mutta se ei pidä paikkaansa. Myyntiä tapahtuu aamusta myöhään iltaan sellaisinakin päivinä kun muut lapset käyvät koulua.

Lapset ovat surkean näköisiä ja tehoavat paremmin. Saavat aikuisen ihmisen heltymään ja ostamaan.

Hymylehti on aiemminkin kirjoittanut lapsikauppiaista, joita näiden vanhemmat häikäilemättömästi käyttävät hyväkseen. Kysymys ei useassakaan tapauksessa ole äärimmäisestä hädästä, äärimmäisestä kurjuudesta, viimeisestä leipäpalasta eikä edes toiseksi viimeisestä.

Tässäkin esimerkkitapauksessa, josta toimittajamme kertoo enemmän toisaalla lehdessämme. Äiti kertoi haastattelijalle ilmeisestikin vahingossa, että heillä on auto ulkopuolella. He liikkuvat omalla autollaan eri puolilla kaupunkia ja tekevät alaikäisten lasten surkeilla ilmeillä sekä kukilla 'bisnestä'.

He ovat havainneet menetelmän hyväksi.

Mutta menetelmä on ala-arvoinen. Ja aivan varmasti vanhemmat, joilla on taloudellisia vaikeuksia, todellinen hätä, eivät käytä lapsiaan hyväkseen. Vaikeuksissa olevat vanhemmat tuskin määräävät lastaan jäämään koulusta pois ja kiertämään kukkien myyjinä aikaisesta aamusta myöhäiseen iltaan.

Ymmärrän ihmisen hädän ja tiedän, että hädässä kaikki keinot ovat luvallisia.

Jos kysymys tosiaan olisi viimeisestä leipäpalasta, voisin yrittää arvioida tapahtuneen uudelleen. Mutta kun auto odottaa ulkopuolella ja toisaalta opettaja turhaan oppilastaan, en voi käsittää tapahtunutta millään tavalla inhimilliseksi. Kuinka paljon vastaavaa tapahtuu maassamme?

On käynyt ilmi, että useassa tapauksessa on kysymys työtä vieroksuvista vanhemmista, jotka lapsiaan hyväksi käyttäen pyrkivät ansaitsemaan toimeentulonsa mahdollisimman helposti.

Minä en voi tällaista lopettaa.

Mutta ainakin tiedän yhden äidin, jota Hymylehti ei kustanna 100:lle äidille lupaamalleen ulkomaanmatkalle.

JORMA K. VIRTANEN

P.S.

Ukomaanmatkalle valittujen sadan äidin nimet julkaisemme maaliskuun numerossamme.

TARKASTETTU LEVIKKI 432.248

hymy LEHTI

puhuu asiat halki

päätoimittajat
URPO LAHTINEN
JORMA K. VIRTANEN

toimituspäällikkö
HANNU RAHKONEN

erikoistoimittaja
VEIKKO ENNALA

art director
OLLI TASANEN

erikoistoimittaja Helsingissä
JUHA NUMMINEN
Pursimiehenkatu 23 B 29, Helsinki 15
puhelin 90/653 202

toimittajat
ERKKI "YRJÖ" KANERVA
TIMO SUOSTE
IRIS TUUNAINEN

taiteilija
HEIKKI SLADEY

valokuvaajat
REINO KAIVOLA
JUKKA KUUSISTO

ilmoitukset
myyntipäällikkö
ANTTI ARO

ilmoitussihteeri
MARJATTA UUTELA

mainospäällikkö
RAUNO MÄNNISTÖ

lehtitilausten vastaanotto
ja osoitteenmuutokset
PUUTARHAKATU 16, Tampere
vaihde 33333

osoitteenmuutokset
kolme viikkoa ennen seuraavan numeron ilmestymistä

julkaisujohtaja
JORMA K. VIRTANEN

levikkijohtaja
ANTTI HONKASUO

kaupallinen johtaja
MATTI LAHTINEN

toimitusjohtaja
URPO LAHTINEN

kustantaja

LEHTIMIEHET OY

Puutarhakatu 16, Tampere
vaihde 33333

LEX ALEKSI ON JUVAN TURVA

Aleksi Mela on Juvan nimismies. Nimismies pitää pontikan kuljetukseen käytettyä autoa yhä takavarikossa, vaikka oikeus ei tuominnut autoa valtiolle. Nimismies ei myönnä ajokortin opetuslupia, sulkee tanssihallin, kun siinä ei ole riittävästi putkatilaa, hylkää koululaiskuljetukseen hankitun auton 10 kilon vuoksi, ei tiedä mitään, kun poliisi ampui peloitellakseen pontikankeittäjiä. Oli pankinjohtajanimismies 19 vuoden ajan, oikea käsi peri sakkoja, vasen antoi lainaa.

Teksti: HANNU KARPO
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Tähän tyyliin minulle esiteltiin Juvan korpikylissä paikkakunnan kova poika, nimismies Aleksi Mela.

Päätin lähestyä tätä vallesmannia jo aikaisemmin kesällä: kysymyksessä oli erään maanviljelijän auton takavarikko, jota jatkuvasti pidettiin voimassa, vaikka kihlakunnanoikeus ei ollut autoa tuominnutkaan menetetyksi valtiolle.

Puhelinsoitto päättyi Melan paiskatessa kuulokkeen korvaani.

Päätin käydä katsomassa tätä persoonaa ja samalla kertoa hänelle mitä juvalaiset hänestä juttelevat.

Pontikkapullon kuljetuksesta auto valtiolle

Maanviljelijä Pentti Vehomäki, Hyötyyn kylän vauraimman talon isäntä joutui heinäkuussa 1968 käräjille. Syy: pontikan kuljetus omistamalla Toyota Crown -merkkisellä henkilöautolla.

Kihlakunnanoikeus totesi rikoksen sakon arvoiseksi, mutta jätti tuomitsematta syyttäjän vaatimuksesta huolimatta kyseisen auton valtiolle.

Tänä päivänä Pentti Vehomäen auto on yhä nimismiehen tallissa. Renkaat tyhjinä, akku turmeltuneena.

Aleksi Mela: Minä olen valittanut tästä kihlakunnanoikeuden päätöksestä Itä-Suomen hovioikeuteen ja uudistanut vaatimukseni auton menettämisestä valtiolle. Kihlakunnanoikeuden olisi pitänyt päätöksessään mainita, että auto on luovutettava takaisin Vehomäelle. Mitään autoa koskevaa ei oikeuden päätöksessä ole.

— Olen vakuuttunut takavarikon oikeutuksesta.

HK: Miksi paiskasitte kuulokkeen korvaani soittaessani Teille asiasta?

AM: Koska asia ei kuulu teille. Vehomäki on tämän seudun suurimman talon isäntä. Saisi hävetä, kun on moisissa puuhissa mukana.

HK: Lain mukaan olisitte voinut palauttaa auton Vehomäelle.

AM: Lain mukaan voin myös pitää takavarikkoa voimassa.

Vallesmannin kasvojen kurtuista näkee, että tunteet Hyötyyn korpiseutujen pontikanpolttajia kohtaan eivät ole isälliset. Aleksi Mela istuu tukevasti tuolissaan, mutta konstaapelit vievät Juvan rajamaille hänen leppymättömän mielensä terveiset. Sunnuntai-iltanakaan ei Hyötyyn teillä voi ajaa joutumatta ratsiaan.

— Täällä vallitsee hurja korpilaki, sanoo ylikonstaapeli Lauri Gråsten.

— Naisia lyödään, mutta kukaan ei puhu mitään.

HK: Yleinen oikeustajunta ei maaseudulla pidä pontikankeittoa rikoksena. Miksi Te olette näin tehostetun ankara?

AM: Kyllä mie myönnän, etten mie tunne kovin paljon myönteistä pontikkamiehiin nähden. Jos nämä keittäjät laittaisivat vaan omaan tarpeeseensa ja ottaisivat kohtuullisesti, niin ei se niin suuri rikos olisi. Nyt tähän liittyy paljon epäsosiaalista. Tämä ankaruus on ennalta ehkäisevä toimenpide.

HK: Kylällä sanovat, että olette itsekin joskus ottanut pontikkapaukut.

AM: Ei löydy tästä pitäjästä pontikan suhteen niin puhdasta miestä kuin Aleksi. En tiedä edes miltä se maistuu.

Lex Aleksi halkoo pilkkuja

Juvan isännät liittävät sielunvihollisen mielellään Melan nimen yhteyteen.

Aleksi Mela: Voi minulla olla vähän paha ääni. Minä en pidä kieroilemisesta. Voi olla, että joskus vähän karjasen, jotta päästään suoraan asiaan.

HK: Entäs se Tapiolan tanssilava?

AM: Minä katsoin, että siellä tarvitaan putka. Oli suuria järjestyshäiriöitä, putkan olemassaolo estää sellaiset ennakolta. Se että kaikilla lavoilla ei ole putkaa johtuu siitä, että ne ovat sellaisia pieniä parakkityylisiä paikkoja, joissa ei esiinny epäjärjestystä.

HK: Kun paikkakunnalla asuva autokoulunopettaja kävi hakemassa Teiltä ajo-opetuslupaa vaimolleen, ette antanut. Laki antaa mahdollisuuden myöntää, miksi te ette myönnä.

AM: Minä olen päättänyt, että Juvalla ei yksityisiä ajo-opetuslupia anneta. Autokoululiiton ja ministeriön kirjeet ovat kehottaneet välttämään näitä lupia, koska opetus on yleensä heikompaa. Minä olen ratkaissut asian niin, että jos annan muutamille enkä kaikille, olen puolueellinen. Ei merkinnyt mitään, vaikka hakija oli autokoulunopettaja. Kun ei niin ei. Täällä Juvalla on autokoulu, se antaa opetusta kaikille.

HK: Paljonko saatte autokoulun tuotosta?

AM: Minulle on siitä vihjailtu. Olen paremminkin huonoissa kuin hyvissä väleissä sen koulun kanssa. Ei minulle tule siitä taloudellista hyötyä.

HK: Kun täällä Juvalla siirryttiin koululaiskuljetuksiin, suosittelitte eräälle autoilijalle farmari-Peugeotia. Kun tämä sitten osti sellaisen, totesittekin yllättäen, että aiotulle koululaismäärälle tämän auton kantavuus on 10 kiloa liian pieni. Kun autoilija tiedusteli lääninhallitukselta asiaa, sieltä sanottiin, että nimismies voi kyllä tällaisessa tapauksessa hieman joustaa. Te ette joustanut, mutta tarjositte apuanne lääninhallitukselle tehtävään erivapausanomukseen 100 markan hinnasta. Voiko Teidän periaatteenne ostaa rahalla?

AM: Koska rajan on oltava jossain, niin se on täällä juuri siinä, mihin sen laki panee. Vasta kun saan auton paperit, voin sanoa montako oppilasta siinä saa kuljettaa. En ole voinut mennä sanomaan, mikä auto on otettava. Mie kyllä sanoin, että kun sen anomuksen tekeminen on sellainen pikkuasia, niin jos ette itse osaa laittaa niin mie autan.

HK: Sadalla markalla?

AM: Sata markkaa on se, minkä erivapaus tulee maksamaan. Ei ollut kysymys minulle tulevasta korvauksesta.

HK: Mitenkä niitä Pesosen veljeksiä sillä tavalla poliisi ampui, kun tulivat hajottamaan tehtaan? Eihän ne yrittäneet edes pakoon. Menivät ihan puolisekaisiksi järkytyksestä.

AM: Olin silloin lomalla, en ole tuosta kuullutkaan.

Pentti Vehomäki: Kuka korvaa autolleni aiheutuneet seisontatappiot, jos Itä-Savon hovioikeus ei määrääkään sitä valtiolle? Tai entä, jos Mela valittaa vielä Korkeimpaankin oikeuteen. Onko autoni siinä tapauksessa kanissa viisi seuraavaa vuotta?

KXXNNX

LEX ALEKSI ON JUVAN TURVA

HK: Oliko sitten oikein pidättää muutama mies juhannuksen aatonaattona ja pitää niitä putkassa kaikki pyhät. Käytiin tuomassa vain muki teetä ja kysyttiin, että milloinkas sitä taas onkaan synnytty ja mistäs päin ollaan kotoisin.

AM: Olin silloin myös lomalla. Jos pidätykset olivat esimerkiksi sen vuoksi tärkeitä, etteivät päässeet puhumaan todistajia ympäri, niin ne olivat oikeita.

HK: Kun olitte KOP:n pankinjohtajana 19 vuotta, juvalaiset väittivät nimismiesasioiden sujuneen helpommin, kun tuli pankin kautta sisään. Kuinka tiukka periaatteen mies saattaa selittää tämän?

AM: Ei se nimismiehentoimintaan vaikuttanut millään tavalla. Olen sitä mieltä, ettei nimismiehellä saa olla minkäänlaisia sivutuloja.

HK: ?

AM: Palkan tulisi olla sellainen, että muut tulot voidaan kieltää. Kun tulin tänne nimismieheksi 1. 4. 1946, en saanut asuntoa mistään. Jouduin kuljeksimaan ullakkohuoneesta toiseen. Tähän pankinjohtajan paikkaan liittyi asunto. Olin pankinjohtajana 19 vuotta, kunnes valmistui tämä virastotalo. Silloin jätin sivutyön, vaikka vuoden päästä olisin saanut siitä eläkkeen.

Olen väärällä alalla

Juvalaiset väittävät Aleksi Melan pään harmaantuneen, kun hän joutui jättämään rakkaan pankkinsa. Minusta tuntuu osa harmaata tulleen tunteesta, että on väärällä alalla.

AM: Jos olisin saanut itse valita, niin luonnontiedettä mie olisin lähtenyt lukemaan. Tällä lakimiehen alalla on aina määrätynlaista riitelyä. Minä olen sopuisa mies.

HK: Minä olen kuitenkin ymmärtänyt, ettei se teidän kauhea maineenne aivan tuulesta ole temmattu.

AM: Meillä taitaa olla maine tasoissa. Mikäli minä puolestani olen ymmärtänyt, niin teidän tehtävänne on julkisuudessa esittää kaikkia mahdollisia mielipiteitä, jotka ovat käsittelemänne asian kanssa ristiriidassa. Ette te silti paha ole, vaikka maine taitaa sellainen olla. Minä puolestani etsin vain totuutta, en tingi tuumaakaan. Eläinrääkkäystä minä en voi sietää, siinä suhteessa olen saattanut olla joskus liian jyrkkä.

Minäkin etsin totuutta mennessäni Aleksi Melan toimistoon. Voiko sitä löytää ihmisestä, joka joutuu karjalaisena keskelle Sudetti-Savon sydänmaita.

Lex Aleksi on Suomen Lain tinkimättömin sovellutus. Soveltajassa on kuitenkin suuren äänen alla suuri virtuoosi, joka nauttii saadessaan pidättää kerralla kolme miestä ja kuusi hevosta, kuten aivan hiljattain tapahtui.

Tai saadessaan karjahtaa polvihousuiselle savolaispojalle tämän kiikuttaessa kanahaukan varpaita takavuosina markan toivossa vallesmannille: Perkele, ammuit mehiläishaukan.

Aleksi Mela: Tämä Mikkelin lääni on aina ollut kuuluisa siitä, että täällä on originelleja nimismiehiä. Vanhat ovat jo kuolleet. Oli tuolla Mikkelissä kerran puhe, että onkos tämä vallesmannien maine mennyt jo kokonaan täältä.

— Ne vähän vilkaisivat minua, josta päättelin, että yksi taitaa olla vielä jäljellä. Tuskin on maine tarpeeksi kova.

Kahdesti lienee vallesmanni Mela haukannut tyhjää.

Eräs juvalainen isäntä oli joutunut kiinni siitä, ettei hänen haulikossaan ollut kantolupaa.

Isäntä sitoi haulikkonsa pitkään naruun, veti sitä perässään pitkin kirkonkylää ja päästyään nimismiehen toimistoon kiersi jonkun aikaa rinkiä. Lanka kiepui jalkojen ympäri ja haulikko tuli viimein ovesta sisälle.

— Tuossa on haulikko, minä en kanna päivääkään, sanoi isäntä Melalle.

Toinen kerta lienee ollut, kun Aleksi Melan tyttären, Marjukan aviomies Pentti Saarikoski tuli Juvalle visiitille.

— Missäs se poika on, kerrotaan Melan kysyneen.

— Ole hiljaa, se on tuossa matkalaukussa, oli Pentti sanonut. Matka-askiin oli tehty reiät kuin kaninkoppiin. □

▲ Pata ja pannu ovat jäässä, mutta Pesosen veljekset eivät koskaan unohda säikähdystään, jonka poliisi aiheutti. Hiipivät ojan pohjaa pitkin tehtaalle ja ampuivat korvan juuressa ilmaan juuri kun keitto oli meneillään. Antoivat sentään maistaa tehtaan tuotetta ennen koneiston särkemistä.

▼ Ylikonst. Lauri Gråsten: Yhden isännän me korjasimme muutama päivä sitten. Ajoi traktorilla pontikkahumalassa. Kun sanoin isännälle, että täällä tarvittaisiin paikallinen poliisi, se tokaisi: — Kyllä täällä jo yksi onkin, mutta se tapetaan. Luulisin, että tarkoitti tuota opettajaa.

Terveellinen alku päivälle!

Porevit C 1000® sisältää koko päivän C-vitamiinit ja kalkin.

Tietenkin päivä on mukava aloittaa Porevitilla. Jokaisessa poretabletissa on 40 sitruunan verran C-vitamiinia. Vastustuskykyä tarvitaan nyt kun on talvi. Porevitissa on lisäksi lasten luuston kasvun kannalta tärkeää, vahvistavaa kalkkia.

Sitruunan- tai appelsiininmakuista.

Porevit C 1000®

Luotettava Sandoz-valmiste. Apteekeista ilman reseptiä.

OULULAINEN TEHOPESU: PUTI-PUHTAAMMIKSI KUNTIA EI SAA

■ Kunnanpamput ovat sairaalakustannuskriisin kynsissä valmiita lukemaan jopa Maon ajatuksia, jos se auttaisi pääs-tämään pälkähästä.

■ Oman hirtehisen lukunsa sairaalakustannuskriisissä muodostaa Oulun likapyykkifarssi: 5,4 miljoonaa markkaa on pistetty likoon turhan tähden.

■ Oulun yliopistollisen keskussairaalan pesulafarssi on yksi osoitus siitä, mistä sairaalakustannuskriisissä on loppujen lopuksi kysymys: byrokratiasta, haluttomuudesta ja tietämättömyydestä.

Teksti: HEIKKI KEKKONEN
Kuva: JONI SKIFTESVIK

Sairaalakustannuskriisi kouraisee nykyisellään kuntaa kuin kuntaa, ja ote sen kuin lujenee. Paristakymmenestä keskussairaalasta on perustamiskirjan edellyttämään laajuuteen rakennettu vasta kahdeksan. Lisäksi on osittain toiminnassa kahdeksan. Mikäli 'Hiltonien' rakentaminen jatkuu samaan tyyliin, rikkainkin kunta saa lyödä lapun luukulleen ennen kuin viimeinen on valmis.

Muutamia esimerkkejä siitä, miten hinnat ovat hurahtaneet pilviin: Kymmenisen vuotta sitten valmistuneessa Kuopion keskussairaalassa yhden sairaansijan hinnaksi tuli 48 000 markkaa. Suomen kallein sairaala vihittiin tänä syksynä Kajaanissa — jokainen uusi sairaala lyö nimittäin entisen ennätyksen. Kainuun raataja joutui yhdestä sairaansijasta maksamaan 175 000 mk.

Hinta on nelinkertainen, vaikka rakennuskustannusindeksi kymmenen vuoden aikana on noussut vain 72 prosenttia.

Missä sitten salaisuus? Suunnittelijaporras, pääurakoitsija tai aliurakoitsijat tuskin pystyvät pistämään liiveihinsä näin huomattavia summia kenenkään huomaamatta.

Salaisuus on siinä, että miljoonasairaalat rakennetaan 'avaimet käteen'- ja 'päreet valmiiksi höylättynä pesään' -systeemillä, ts. kuntainliitto astuu peliin mukaan vasta sitten, kun sairaala on valmis. Ennen sitä rakennustoimikunta kuuntelee ja hyväksyy kohteliaasti, kun kehomekaanikot esittelevät mitä tiloja milloinkin tarvitaan ja mikä milloinkin on tekniikan viimeisin, painavin sana. Sitä tietä Suomeen on syntymässä mahtava 'Hiltonien' verkko.

Sitä tietä on myös Oulun yliopistollinen keskussairaala paisunut yli äyräittensä kuin mahtava jättiläispullataikina. Koko rakennushankkeeseen upotetaan suurin piirtein samansuuruinen summa kuin paljon porua ja villoja herättäneeseen Saimaan kanavaan: hiukan yli 300 miljoonaa. Sisätautiosastosta tulee yhtä suuri kuin Meilahden sairaalasta Helsingissä.

Taikinaa alustetaan

Likapyykkifarssi on esimerkki siitä, että sairaalakustannuskriisi ei suinkaan aina johdu pyrkimyksestä päästä parhaaseen mahdolliseen tulokseen potilaan kannalta.

Oulussa hoksattiin oikeaoppisesti, että suurpesula on oikotie halvempaan ja entistä ehompaan pyykkiin. Neuvottelupöydän ympärille asettuivat Oulun kaupunki, yliopistollinen keskussairaala, Heikinharjun B-mielisairaala, Päivärinteen tuberkuloosiparantola, keskusmielisairaala ja Tahkokankaan vajaamielislaitos.

Neuvottelupöydän ympärillä hahmottui keskuspesulan muodoksi osakeyhtiö.

Neuvotteluelimessä edusti keskussairaalaa professori W. J. Kaipainen lääkintöhallituksen määräämänä henkilönä. Hänen käsityksensä mukaan: "Meidän pyykkiämme ei pestä siellä missä muiden..."

Neuvotteluelin ei kuitenkaan hätkähtänyt professori Kaipaisen jyrkästä kannasta, vaan pani paperit vetämään lääkintöhallitukseen. Lääkintäalan pöllökerho mietti asiaa puolen vuoden verran ja katsoi, ettei valtionapua nauttiva keskussairaala voi liittyä osakkaaksi yritykseen joka on "niinkin yksityispohjainen".

Varmuuden vakuudeksi lääkintöhallitus totesi: "... kun keskussairaalan kuntainliittoa ei ole vielä perustettu, ei asiasta voida käydä tarpeellisia neuvotteluja. Keskussairaalan oma pesula voidaan jättää rakentamatta vain siinä tapauksessa, että kuntainliitto antaisi siihen suostumuksensa".

Kuntainliiton oli yleensäkin vaikea antaa asiasta lausuntoa, koska se astuu kuvaan vasta sairaalan valmistuttua.

Kuka maksaa likapyykkifarssin

Kahden suurpesulan kilpajuoksu lähti käyntiin ja tulos on tänä päivänä kaikkien nähtävissä: kaksi suurpesulaa vajaan kilometrin päässä toisistaan, eikä riittävästi pestävää kummallekaan! Keskussairaalan pesula maksaa koneineen 5,4 miljoonaa markkaa ja Oulun keskuspesula noin 2,7 miljoonaa.

Keskussairaalan pesula pystyy päivittäin käsittelemään 8 000 kiloa pyykkiä eli neljä kertaa sen määrän, mitä Oulun lääninsairaala ja tilapäisissä suojissa toimiva yliopistollinen keskussairaala nykyisin yhdessä likaavat. Oulun keskuspesula on suurin piirtein samaa luokkaa, joten se pystyisi vaikka silmät ummessa hoitelemaan myös Oulun yliopistollisen keskussairaalan pyykin. Mutta kun ei, niin ei.

Molempien pesuloitten osakkaina ovat samat kuntainliitot. Mahtavat isäntien suut levitä naurun virneeseen, kun heille parin vuoden päästä ojennetaan laskut ja koneet pyöräytetään käyntiin.

Tehokkaammin kuntia ei voi enää pestä putipuhtaaksi. Sitä paitsi 5,4 miljoonan munaus sattui jo ensimmäisessä rakennusvaiheessa ja vaiheita on sentään kaikkiaan kahdeksan...

Eipä silti, sairaalakustannuskriisiin liittyy monia muitakin huvittavia piirteitä. Ehkä huvittavinta on se, että kriisin ovat petanneet kuntalaisten omat edustajat, kansanedustajat. Kaksitoista vuotta sitten voimaanastuneen sairaalalain mukaan kunnat velvoitettiin kantokykyyn katsomatta kustantamaan sairaalapaikkojen vähimmäiskiintiöt. Kunnat määrättiin siten lakisääteisesti rakentamaan maahamme valtakunnallinen keskussairaalaverkosto.

Ja sitä mukaa kun verkosto valmistuu, kunnat muuttuvat vuodepotilaiksi. □

Oulun 'Hilton' on oivallinen esimerkki siitä, miten pöhötauti sairaalakustannuksissa syntyy — sisätautiosasto yhtä suuri kuin Meilahden sairaala ja kokonaishinta samaa suuruusluokkaa kuin Saimaan kanava. Oikealla suurpesula — 5,4 miljoonaa hukkaanheitettyä rahaa!

Hyvä keitto lämmittää

Lautasellinen höyryävän kuumaa keittoa. Mikäs sen parempaa kylmänä talvipäivänä. Keitto on hyvä alku aterialle tai maittava pääruoka. Keitot ovat ravitsevia ja terveellisiä. Ja keittoruokien valmistus on vaivatonta. E-myymälöissä on juuri nyt runsaat valikoimat kaikkea, mitä herkullisen keiton valmistamiseen tarvitaan.

Hyvät Kekri-keitot valmiina tölkeissä

Kekri-lihakeitto 500 g **2,10**, **Kekri-kaalikeitto** 450 g **1,95**

Kekri-hernekeitto 500 g **1,50** 800 g **2,20**, **Kekri-tomaattikeitto** 500 g **1,80**

Kekri-lihaliemi 210 g **1,30**

420 g **2,50** 840 g **4,75**

Uutta

Kekri
HERNEKEITTOA
ÄRTSOPPA
800g

Kekri
LIHAKEITTOA
KÖTTSOPPA
500g

Kekri
KAALIKEITT
KALSOPPA
450g

Kekri
TOMAATTI KEITTOA
TOMATSOPPA
500g

E MYYMÄLÄT

JARVA

JATKOA SIVULTA 6

kuakin oikeastaan vain julkisesta sanasta.

JN: Onko siis niin, että niinkin tärkeän poliisihallinnon haaran kuin Keskusrikospoliisin ja Sinun välinen yhteys on katkennut täysin?

FJ: En minä sanoisi, että se katkennut on, sillä asiathan kulkevat koko ajan. Sanoohan nyt jo järkikin, että näin tärkeä muodostelma on hoidettava.

TS: Pidättekö Te Keskusrikospoliisia tärkeänä?

FJ: Erittäin tärkeänä.

HK: Missä vaiheessa Te tiedostitte pyrkimyksenne ruveta tuollaiseksi poliisin hymypojaksi?

FJ: Minä luulisin, että se on luonnejuttu. Kyllä minä olin samanlainen jo silloin vallesmannina ollessani. Ei se ole ollut millään lailla harkittua.

HK: Oletteko samaa mieltä kanssani siitä, että lain hengen mukaan ylipoliisipäällikkö on kenraali ilman joukkoja?

FJ: Kyllä. Se pitää aika hyvin paikkansa. Toisaalta se oikeastaan harmittaakin, sillä minä olisin mielelläni todellinen kenraali.

HK: Teihin on kohdistettu arvostelua, jonka mukaan letkojen vetäjänä ja poliisin pr-miehenä toimiminen on haitannut lainsäädännöllistä työtänne poliisitoimen kehittäjänä. Katsotteko, että tämä arvostelu on ollut epäoikeudenmukaista?

FJ: Tuo on kyllä aika suppeasti nähty. Meillähän on juuri nyt asetettu pysyvä poliisiasiain neuvottelukunta, jonka tehtäviin kuuluu mm. lainsäädäntötyön suunnittelu.

TS: Auvo Nuotio kuuluu Teidän lisäksenne poliisin pr-toimistoon. Mikä on hänen poliisikoulutuksensa?

FJ: Hän on ollut poliisissa parikymmentä vuotta, mutta varsinaista poliisikoulutusta hän ei ole saanut.

TS: Millä perusteella hän sai poliisin ansioristin?

FJ: Suuriarvoisesta työstä poliisin hyväksi.

HK: Niin, Tehän olette sitä kai hänelle itse esittänyt?

FJ: Asia on todella niin, että ansioristien myöntäminen kuuluu minulle. Minä katsoin, että Nuotio on vuosien mittaan saanut niin paljon aikaan, että ansioristin saaminen oli hänen kohdallaan perusteltu.

TS: Voisiko esimerkiksi Hannu Karpo saada poliisin ansioristin?

FJ: Kyllä voisi. Ei poliisikoulutuksella ole ansioristien kanssa mitään tekemistä, vaan niitä voidaan myöntää sellaisille henkilöille, jotka tavalla tai toisella ovat tukeneet poliisia. Joskus voi tulla kysymykseen vissi taloudellinenkin tuki.

HK: Auvo Nuotiohan antaa joskus lausuntoja poliisin toiminnasta. Ihmetyttää hieman, minkälaiseen asiantuntemukseen hän käsityksensä perustaa.

FJ: Tarkoitus ei ole, että hän antaisi tällaisia lausuntoja. Hänen tehtävänsä on olla pr-mies.

HK: Viime aikoina on kirjoitettu melko paljon poliisin väkivaltaisesta käyttäytymisestä ja voimakeinojen käytöstä. Mikä on Teidän suhtautumisenne poliisimiehenä näihin tapauksiin?

FJ: Kun tarkastelee tilastoja, niin huomaa, että tapaukset ovat viime aikoina vähentyneet. Tietysti jokainen tietoomme tullut tapaus tutkitaan normaalissa järjestyksessä, mutta haluaisin painottaa sitä, ettei poliisin työstä tulisi mitään ilman voimakeinojen käyttöä.

JN: Tuntuu vain siltä, että muutamallakin tällaisella tapauksella revitään enemmän kuin koko pr-työllä pystytään rakentamaan.

FJ: Olen täysin samaa mieltä.

TS: Uskotte siis kuitenkin, että poliisi syyllistyy pahoinpitelyihin?

FJ: Jos nyt puhutaan asiasta yleensä eikä siitä, kuinka usein näin tapahtuu, niin uskon tietysti. Olisi aivan turhaa sinisilmäisyyttä olla uskomatta.

TS: Oletteko Te yleensä tyytyväinen suomalaiseen poliisiin?

FJ: Jos nyt mietiskelee ja vertailee muiden maiden poliiseihin, niin täytyy sanoa, että olen. Se johtuu pääasiassa siitä, että meillä on nykyään niin suuri valinnanvara.

TS: Onko Teistä omasta mielestänne tullut nimittämisenne jälkeen enemmän hallinnollinen virkamies kuin poliisi?

FJ: On selvää, että minulla poliisitarkastajana ollessani oli enemmän varsinaisia poliisiasioita kuin nyt, mutta suurin ero entiseen verrattuna on ehkä sittenkin se, että silloin ennen oli paljon enemmän esimiehiä, joita saattoi haukkua. Silloin tuntui usein, että vaikka minkälaisen esityksen teki, niin mitään ei tapahtunut. Puhelimessa kyllä oltiin oikein ymmärtäväisiä, mutta siihen se loppui.

JN: Tämän haastattelun yhteydessä on jo käynyt ilmi, että maan poliisikunnan johdossa esiintyy henkilöiden välistä kitkaa. Katsotko sen haittaavan poliisitoimen johtamista?

FJ: En minä nyt katsoisi, että mitään suurempaa kitkaa esiintyy. Henkilöiden välisiä mielipide-eroja luonnollisesti on, mutta minun tehtäväni on lähinnä suurempien linjojen vetoa eikä siinä suhteessa ole esiintynyt erimielisyyksiä.

HK: Tähän minä juuri olen pyrkinytkin. Eikö ylipoliisipäällikön tehtävänä tosiaan olisi vetää linjaa eikä letkaa tuolla maakunnassa?

FJ: Sitä letkanvetoa ei tapahdu muulloin kuin valtionpäämiesten vierailujen yhteydessä. Eri asia sitten on, että työni luonteeseen kuuluu matkusteleminen melko suuressa määrin.

JN: Missä määrin Suomi on poliisivaltio?

FJ: Heh, sitä se nyt ei varmasti ole.

HK: Onko mielestänne oikein, että vähälukuisuudesta kärsivä Liikkuva Poliisi toimii uskollisesti Taljan luennoitsijoiden taksina, kun Taljalla varmasti olisi varaa kustantaa itsekin luennoitsijoidensa kyydit?

FJ: Sikäli asia on mielestäni hyväksyttävissä, että kysymys on liikenneturvallisuusasian eteenpäin viemisestä.

TS: Kuinka suurista tuloista Teitä verotettiin viime vuonna?

FJ: Ne olivat muistaakseni 62 000 markkaa.

TS: Sanokaapa vielä lopuksi, oletteko koskaan syyllistynyt laittomuuksiin?

FJ: Jaa-a, sanoisin, että vanhan miehen muisti saattaa tässä kohdin pettää. □

HYMYLEHTI ITÄISILLÄ MAILLA osa 2

MISSÄ SÄNKY SIINÄ KOTI?

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: REINO LEHTINIEMI
ja kirjoittaja

Kuten tämän kirjoituksen otsikkokuvasta nähdään, asuvat ja nukkuvat monet ihmiset paikka paikoin katuvierillä. Trooppinen ilmasto tekee tämän mahdolliseksi mutta silti asianomaisilta tuntuisi puuttuvan jotakin. Puuttuuko heiltä ikioma koti?

Ehkä me suomalaiset voisimme tehdä jotakin kolmannen maailman hyväksi senkin uhalla, etteivät omankaan työväestömme asiat ole parhaalla mahdollisella tolalla. Ns. kolmatta maailmaa edustaa myöskin vasta kaksi vuotta sitten brittien ikeestä vapautunut Etelä-Jemen. Jonkin juopuneen englantilaisen käsityksistä välittämättä (katso Hymyn edellistä numeroa) pitää Lähi-Itään lähettämämme Veikko Ennala arabeja hyvinä ja rakastettavina ihmisinä. Kaikki heistä eivät suinkaan ole "roistoja ja huijareita", he ovat olosuhteiden uhreja.

Hieman koleata tänään, sir, huomauttaa lontoolaisen Bishop's Hotel'in portieeri ikään kuin edellisenä päivänä olisi vallinnut pakahduttava helle. Kuitenkin eilen oli yhtä kylmä kuin tänäänkin, lämpömittarin patsas nollassa.

Huoneenikin on kolea kuin venäläisten helvetti. Kuljen päällysvaatteissani kiivaasti edestakaisin, mutta veri ei ota lämmitäkseen. Drinkkiäkään ei saa mistään, sillä Lontoon pub'it ovat juuri nyt kiinni ilmeisesti siksi, että niitä vuonna 1100 niin ikään pidettiin kiinni tähän aikaan päivästä. Britit pitäytyvät traditioihinsa. Muuttakoon kesä talven kanssa paikkaa, pudotkoon kuu Atlanttiin, valukoon sade maasta pilviin, juoskoon vedet joissa vastavirtaan, tapahtukoon mitä tahansa, englantilaiset elävät järkkymättöminä niin kuin he aina ennenkin ovat eläneet. Jaardeistaan, unsseistaan, pinteistään ja kuusipennysistään ei heitä saa mikään mahti luopumaan.

Ja kautta vuosisatojen on sää pysynyt alati kiehtovana puheen aiheena. Hieman koleata tänään, sir. Milloin ikinä olen Englannissa käynyt, aina olen ollut menehtyä viluun. Silti englantilaiset pitävät koleutta poikkeuksellisena, aina se on yhden huomautuksen, lauseen ja maininnan arvoinen. Ilmeisesti he vastoin kaikkia tosiasioita ja tervettä järkeä kuvittelevat maataan trooppiseksi ja sen mukaan he elävätkin: koulupojat kulkevat läpi vuoden polvihousuissa, miehet ilman hattua joitakin knallia käyttäviä cityn vanhoja herroja lukuun ottamatta, taloissa ei ole lämmityslaitteita, ikkunat ovat yksinkertaiset, jalkapallosarjat pyörivät kiivaimmillaan tammikuussa. Voi luojani tätä ihanaa kamalaa valtakuntaa.

Mutta — heureka — onhan olemassa maailmankuulu englantilainen kuuma kylpy. Tilaan sellaisen kerrostytöltä, jolla on yllään käsittämättömän lyhyt minihame; en ole saada silmiäni irti siitä. Hän lupaa valmistaa kylvyn oitis, vain viisi minuuttia, sir.

Kylpyhuone on monimutkaisen käytävän päässä niin kuin se kaikissa englantilaisissa pikku hotelleissa on: ensin käytävää suoraan, sitten kerran vasempaan ja kerran oikeaan, sen jälkeen kaksi kerrosta alaspäin ja lopuksi puoli kerrosta ylöspäin. Näin olenkin perillä.

Amme on suuri kuin proomu ja sen pohjalla 15 senttiä haaleata vettä. Pakarat kastuvat mutta napaan asti tuoreutta ei riitä. Avoimesta ikkunasta, jota epäkuntoisesta salpalaitteesta johtuen en saa suljetuksi, puhaltelee estoitta raikas merituuli.

Nousen englantilaisesta kuumasta kylvystä, joka on maailmankuulu, vieläkin viluisempana kuin sinne mennessäni. Juoksentelen pyyheliina vyötäisilläni pitkin käytäviä mutta en löydä huonettani. Menen puoli kerrosta alaspäin ja kaksi ylöspäin, sen jälkeen kerran oikeaan ja kerran vasempaan. Mutta joudunkin varsin vieraisiin maisemiin. Olen auttamatta eksyksissä.

Muuan vanha herra, hotelliasukas hänkin, opastaa minut perille.

— Hieman koleata tänään, sir, hän mainitsee ohimennen.

Osa Adenia nähtynä ylempää vuorilta.

Seuraavakin yö on kamala. Pieni sähkökamina seinällä ei toimi koska taskuissani ei ole ainoatakaan kolikkoa sähkömittariin työnnettäväksi. Kasaan ylleni parivuoteen kaikki peitteet mutta silti on, sir, hieman koleata. Keskimäärin joka toinen minuutti ärjäisee hotellin ylitse punavihreitä valojaan leiskutellen mahtavia ilmalotjia, jotka valmistelevat laskeutumista. Kaikista maailman kolkista ja kaikkien merien takaa tulee lentomatkustajia loputtomana saattona nykypäivän Baabeliin, jonka nimi on Lontoo.

Silmän täyttä en nytkään nuku.

Siinä unettomana lojuessani ajattelen vavistuksella omaa huomenissa alkavaa lentomatkaani Adeniin. Brüsselistä tapahtuu startti. Kone on etelä-jemeniläisen Brother Air Services Company'n (BASCO) omistama DC 6, jonkin suuremman ja rikkaamman yhtiön hylkyvarastosta ostettu ja Norjassa joten kuten uudelleen lentokuntoon saatettu. Yli manner-Euroopan sen pitäisi neljän potkurinsa kiskomana täristellä ensimmäisenä tavoitteenaan Kairo. Ja sieltä Adenin kautta edelleen Bombayhin asti. Hurja on taival ja pitkiä etapinvälit.

Brother Air Services Company? Hyvältä ei vaikuta ja mieleeni tulevat sanat Veljekset Järvisen Jätehuolto.

Uskoani potkurikoneiden turvallisuuteen on kyllä kotimaassa vahvistettu. Näin ker-

KÄÄNNÄ

HYMYLEHTI ITÄISILLÄ MAILLA

toi Antti Honkasuo: Lensipä äskettäin charter-kone Alppien yllä, täynnä suomalaisia turisteja. Kuinka ollakaan, tultiin valtavaan ilmakuoppaan. Kuin kivi putosi kone puoli kilometriä suoraan alaspäin. Vaikka matkustajilta särkyivät silmälasit ja hammasproteesit, niin eipä vain särkynyt kone. Kuin nappiin se lopulta pysähtyi ja keinotteli kuin keinottelikin itsensä vuorenhuippujen tuolle puolen.

Tätä lohdullista ja valoisaa kertomusta pyrkii siinä vuoteessa hytistessäni himmentämään edellispäiväisen Daily Mirrorin mustanpuhuva otsikko: Kone viidakkoon Nairobissa, 87 ihmistä kuoli.

Aamulla saapuu minua noutamaan Reino Lehtiniemi ja ajamme maanalaisella Victoria-asemalle ja sieltä edelleen junalla Kanaalin rannalle Doveriin.

— Hieman koleata tänään, sir, sanoo tarkastaja passikontrollissa ennen astumistamme laivaan. Ja koleutta ihmetellessään hän unohtaa lyödä passiini maastalähtöleiman. Tämän hajamielisyyden vuoksi joudun kolmisen viikkoa myöhemmin Englantiin uudelleen tullessani armottomaan, hermoja raastavaan kuulusteluun. Silloin saan esimakua siitä, miten vakoilutehtävistä yllätettyä salaista agenttia käsitellään:

— Miten pääsitte maasta?

— Niin kuin tulinkin, Kanaalin yli laivalla. Ei ole minun syyni jos passiani ei silloin lähtiessäni leimattu.

— Miten pääsitte maasta?

— Johan minä sanoin. Ei ole minun syyni . . .

— Miten pääsitte maasta?

— Passiani ei leimattu enkä ymmärtänyt vaatia . . .

— Miten pääsitte maasta?

— Laivalla, by Jove, laivalla.

— Miten pääsitte maasta? Samaan aikaan kun tuima virkamies toistaa yhtä ja samaa kysymystä tässä psyykkisesti kiduttavassa tutkinnossa selaa toinen tuima virkamies suurta katalogia löytääkseen nimeni. Arvaan, että kirja on kansainvälisten suurrikollisten luettelo.

Lauttamatka Doverista Belgian puolelle Oostendeen kestää kolme tuntia. Aluksella metelöi kymmenpäinen mieslauma umpihumalassa. He nauravat ja he laulavat, he kiroilevat ja haastavat riitaa sen kohta sopiakseen uutta riidan haastamista varten, he horjuvat ja he kaatuilevat ja enemmänkin jumalan armo kuin reelinki estää heitä pyörimästä mereen. Mieleni käy kovin kaihoisaksi: noin juuri on tapana rellestää rakkaan kotimaankin laivoilla, Turusta Tukholmaan matkustettaessa.

BASCOn Bombayn koneen on määrä lähteä Brüsselin lentoasemalta kohti Kairoa kello 21.30. Kello 22.30 mennessä ei lähdöstä vielä ole tietoakaan. Lähtöselvityksessä pyörittävät virkailijat päitään. Heillä ei ole aavistustakaan missä kone voisi olla, ei ole tullut ilmoitusta. Sitä paitsi outo yhtiökin, tämä BASCO . . .

Kuitenkin taskussani on Brother Air Services Company'n lentolippu välille Brüssel—Bombay—Brüssel, hinta 666 dollaria 60 centtiä.

Kello 23.30 tulee viimein ilmoitus: BASCOn kone Kairoon, Adeniin ja Bombayhin valmiina lähtöön. Matkustajia kehoitetaan viipymättä nousemaan . . .

Yö on säkkipimeä. Vain

Kävimme Reino Lehtiniemen kanssa myös parissa moskeijassa, joiden lattialla makaili paastoaikaansa viettäviä muslimeja, myös lapsia. Moskeijaan mennessään muslimit pesevät jalkansa ja kätensä kolmasti ja riisuvat kengät jaloistaan. Myös me riisuimme kenkämme kunnioituksesta maan tapoja, uskontoa, jumalia ja pyhiä paikkoja kohtaan.

Lähtö Adenista on käsillä. Muuan Etelä-Jemenin ulkoministeriön virkamies (kuvassa) johdatti meidät ohi kaikkien passiselvitysten ja tullimuodollisuuksien suoraan kentällä odottavaan Brother Air Services Company'n koneeseen. Reino Lehtiniemi matkusti suoraan Lontooseen, kirjoittaja jäi välillä viikoksi Kairoon.

kiitoradan kymmenet tuhannet lamput palavat ja taivaanrannalla hehkuu Brüsselin valojen kajastus. Reino Lehtiniemi istuu viereeni. Kiinnitämme turvavyömme ja kuuntelemme sanaa sanomatta, kuinka vanhan ilmojen juhdan moottoreita käynnistetään. Ne yskivät ja räkivät ja syytävät taakseen savua ja kipinöitä mutta starttaavat kuitenkin.

— Seitsemän tunnin lento ja ollaan Kairossa, sanoo Lehtiniemi.

— Jos ollaan, vastaan minä. — Minulla on ennakkoaavistukseni.

Pelko on kahtia jaettuna huokeampi kestää.

Käytävän toisella puolella istuu ylhäinen intialaisnainen. Hänen otsallaan on pilkku ja sieraimiinsa hän on kiinnittänyt kaksi pikkuista kimaltavaa timanttia. Hän näyttää rukoilevan ja rukouksiin näyttävät vaipuneen koneen muutkin matkustajat, nämä turbaanipäiset hindut ja arabit.

DC 6 kokoaa kaiken voimansa ja rytisten, vaappuen ja naksahdellen se kohoaa taivaalle. Kaadan kurkkuuni aimo kulauksen viskipullosta, jonka olen ostanut lentoaseman tax free shop'ista ja ajattelen: jos Brahma ja Allah kuulevat kanssamatkustajieni rukoukset niin ettemme murskaudu Alppeihin, pelastun siinä sivussa minäkin. Jos taasen kohtalomme on kuolla, parempi kuolla hiprakassa rallatellen kuin pelosta parkuen.

Mutkatonta on elämänfilosofiani.

Puoliyö on ajat sitten sivuutettu, sievän air hostess'in ja kahden stewardin tarjoama myöhäisillallinen syöty, koneen yleisvalaisimet sammutettu eikä kukaan enää kuljeksi käytävällä. Ulkona pimeässä jäätävässä yössä jauhavat moottorit uskollisina. Maasta ei näy valon pilkahdustakaan mutta ylhäällä tuikkivat taivaan ikkunat. Lienemme jossakin koillis-Ranskassa ja pian saapuisimme Sveitsin aluelle. Sitten ovatkin edessä Alppien ikuiset lumipeitteiset huiput. Italian puolella olisimme yhtä aikaa aamunkoiton kanssa.

Kun herään, on ulkonakin jo valoisaa ja kello puoli 7. Olemme Välimeren yllä ja etelässä erottuu heikosti Afrikan pohjoisrannikon keltainen viiva.

Lentoemäntä tuo kupillisen teetä, jolla huuhtelen viskin happamenäitelän jälkimaun suustani. Heh. Olemme sittenkin selvinneet Alppien yli. Vaikka minä nukuin, moottorit olivat valveilla. Ja tietysti miehistö ohjaamossaan.

Muutkin matkustajat ovat heränneet. Koneen kapteeni, lempeästi hymyilevä isähahmo, tulee toivottamaan hyvää huomenta. Reino Lehtiniemi vaihtaa muutaman sanan hänen kanssaan.

Oh, yes, kapteeni sanoo, lento on sujunut kaikin puolin erinomaisesti. Sää on ollut hieno. Kohta ollaan Kairossa. Hänkö? No, hänen nimensä on Surrage, John Surrage, englantilaisia. Vanha sotalentäjä, toisessa maailmansodassa hän ajeli niin ikään nelimoottorisella Englannin ja Saksan väliä. Matkustajien asemesta hän kuljetti silloin pommeja, you see. Hän on lentänyt kaikkiaan 36 vuotta, on oikeastaan eläkkeellä. Mutta kun tämä BASCO tarjosi paikkaa, ei hän malttanut pysyä maissa. Oh, no no, näissä lennoissa ei ole mitään vaaraa. Nämä ovat lastenleikkiä kun kukaan ei ammu tykillä maasta käsin. Mutta sodan aikana toisinaan oli hiukan levotonta, you see.

Mr Surrage siirtyy toisten matkustajien luo lausuakseen heillekin jotakin ystävällistä.

Kairon lentoasemalla BASCO tarjoaa aamiaisen ja nousemme uudelleen ilmaan kello 9.30. Kone on nyt aivan täynnä tummapintaisia ihmisiä. Reino Lehtiniemi ja minä lienemme Mr Surragen lisäksi nyt ainoat eurooppalaiset. Keltatukkainen flirttivalmis ruotsalaistyttö, Brüsselistä mukaan tullut, näyttää jääneen Kairoon.

Näen allamme Niilin mutkaisessa juoksussaan. Muutamia kilometrejä sen molemmin puolin on maa vihreätä, mutta sitten alkaa keltainen kuollut erämää. Tuuli on poimuttanut hiekan dyyneiksi, jotka täältä korkeuksista katsoen näyttävät koristeellisilta. Mutta vitkallisesti tappavaan kuolemaan on tuomittu se jalkamies, joka niillä vaeltaa. Oikealla jatkuvat dyynien jo-

KÄÄNNÄ

VIKINGLINJA oy

Suomi - Ahvenanmaa - Ruotsi

Helsingissä, helmikuussa 1970

Hyvä ystävä,

Viime kesä oli kuuma, kuten muistatte. Meillä täällä Vikinglinjalla oli tosi hikiset paikat, sillä matkustajia oli ennätysmäärä. Saattoi siinä rytäkässä käydä niinkin, etteivät kaikki mahtuneet mukaan. Se suretti meitä.

Olemme varautuneet ensi kesään. Tuli sitten kuuma tai viileä. Tulevan kesän liikenteeseen olemme tilanneet kolme aivan uutta autolauttaa (joista yksi oheisessa kuvassa). Näillä suurlautoillamme tulee jokainen viihtymään. On jokaiselle jotakin: on ravintolat, baarit, itsepalvelumyymälät, saunat, leikkihuoneet lapsille jne.

Meillä Vikinglinjalla on periaatteena tarjota matkustajillemme nopea, edullinen ja todella viihtyisä matka. Tulkaa Tekin viihtyisälle Viking-matkalle. Liput saatte matkatoimistosta tai meiltä. Tervetuloa.

Tapaamme näissä merkeissä ensi kuussa.

Kaj "Viking" Grundström

Kaj "Viking" Grundström
Toimitusjohtaja

Liite:
Kuva m.s. Apollosta

HELSINKI 10
Mikonk.1
☏ (90-) 111 22 Telex 12-1458
Pankki: KOP 10311/26261/08
Postisiirto: 15 10 82

NAANTALI
Ruotsinsatama
☏ (921) 53 967
Telex 62-150

MAARIANHAMINA
Storag. 8
☏ 12 170 Telex 63-22
Pankki: Ålands Aktiebank
Postisiirto: Tu 14 94 57

Telex ... 350 ...anken

HYMYLEHTI ITÄISILLÄ MAILLA

not etäiseen, tavoittamattomaan horisonttiin asti. Mutta vasemmalla puolellamme kohoilevat cumuluspilvet muodostavat taivaanrannalle satumaisia kupolikaupunkeja. Niin kuin tuuli taukoamatta muokkaa erämään piirteitä, niin muuttavat pilvetkin muotoaan ja minusta tuntuu kuin satukaupungin kupoleista muodostuisikin isän jumalan ankarat kasvot.

Enemmän kuin seitsemän tuntia kesti lentomme Brüsselistä Kairoon ja enemmän kuin seitsemän tuntia on kestävä lentomme Kairosta Adeniin. Me jyristelemme läpi Egyptin ja läpi Sudaniin kuuluvan Nubian autiomaan ja vasta Etiopian alueella käännymme jyrkästi vasempaan ylittääksemme Punaisen meren. Jossakin sen takana on Arabian niemimaa ja Etelä-Jemen.

Säikähdän, kun koneemme alkaa vavista ja seinälle syttyvät tulikirjaimet: fasten seat belt — no smoking. Mutta air hostess vakuuttaa hymyillen, että ei ole mitään hätää. vain pieni varotoimenpide. Jossakin on vähäinen myrskykeskus, mutta me kierrämme sen poiketen syvemmälle Sudanin sisämaahan.

On tullut jo ilta, kun DC 6:n pyörät viimein koskettavat Adenin lentoaseman kiitorataa. Ankara ja karu oli Länsi-Afrikan hiekkainen rannikko allamme ja ankarilta vaikuttivat pilvisen jumalan kasvot yllämme. Mutta vakaasti ja varmasti ohjailivat vanhan pommituslentäjän John Surragen kädet koneemme perille. Tahtoisin kiittää häntä mutta en näe häntä enää. Ja tuskin koskaan myöhemminkään tapaamme, sillä minun lentoni Brother Air Services Company'n reiteillä lienevät nyt ikiajoiksi lennetyt.

Astumme ulos koneesta. DC 6:n moottorit väreilevät tulista kuumuutta enkä rohkene niitä taputtaa. Mutta hipaisenpa ohi mennessäni nelospotkurin metallista lapaa: hienoa, pojat, että jaksoitte...

Jos Lontoossa palelin, täällä tuntuvat kaikki vaatteet olevan liikaa. Ja uskon nyt todeksi kertomukset, joiden mukaan monien matkustajien kumipohjaisista jalkineista ovat anturat sulaneet olemattomiin Adenin lentoaseman betonikäytävillä.

Kello on 12 ja torkun hotelli Ambassadorin baarissa olutpullo edessäni. On Adenissa oloni neljäs päivä. Reino Lehtiniemi tulee luokseni:

— Mene vaihtamaan vaatteita. Valtiosihteeri soitti juuri. Etelä-Jemenin ulkoministeri haluaa tavata meidät.

Kun tulen huoneestani siistiytyneenä, on hotellin pääoven edessä ulkoministeriön auto odottamassa. Virkapukuinen kuljettaja tekee kunniaa. Ja kohta ajamme tulimmaista vauhtia torvea soitattaen läpi vanhan Adenin kohti sitä kaupunginosaa, jonne hallituspiirit ovat asettuneet.

— Mitä tämä oikein on? kysyn.

Reino Lehtinemi selittää: tieto olostamme Adenissa on saapunut diplomaattipostitse Englannista — Etelä-Jemenin Lontoon suurlähettiläs on ilmoittanut — olemme ensimmäiset hallituksen tietämät suomalaiset Etelä-Jemenissä — ulkoministeri haluaa tavata — ehkä hänellä on joitakin toivomuksia — oikeastaan me teemme nyt historiaa — ensimmäinen kosketus Suomen ja Etelä-Jemenin välillä — epävirallinen tosin mutta kuitenkin...

Ministeriön mahtava rakennuskolossi näkyy jo. Puomi nousee ja ajamme esteettä pihalle. Ovia vartioivat aseistetut poliisit tekevät asennon. Ja asennon tekevät aseistetut poliisit rakennuksen aulassakin. Tunnen itseni valtiovieraaksi. Pieni toimittaja elää suurta tähtihetkeä.

— Welcome, sirs.

Protokollapäällikkö Mr Saeed Qubati on tullut vastaamme pohjakerrokseen. Autonkuljettaja luovuttaa meidät hänen huostaansa. Ajamme hissillä seitsemänteen kerrokseen. Huone, jonne meidät ohjataan, on ilmastoitu. Ikkunasta näkyy piikkilanka-aitaus ja sen takana autiomaata. Mr Qubati pyytää

JATKUU SIVULLA 49

ONKO HÄN MYYNYT TEILLE TULPPAANEJA?

Teksti: JAAKKO S. TOIKKA
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Tuo ”hän” tuossa otsikossa tarkoittaa Sinua, pikku-Pauli. Sinua ja 6-vuotiasta sisartasi. Minua Sinä et ehkä muista. Olen vain yksi asiakkaistasi. Setä, joka osti Sinulta tulppaaneja. Kun me tapasimme olisin halunnut itkeä puolestasi, mutta annoin Sinulle vain ne 3 markkaa. Sitä Sinä pyysit pienistä kukistasi. Se olisi ollut vähäinen maksu menetetystä lapsuudestasi, mutta sitäkään Sinä et saanut pitää. Viereisessä porraskäytävässä odotti ”äiti” Sinun markkojasi.

Oikeastaan minä tapasin ensin pienen siskosi.

Olin hoitamassa asioitani dia-studiossa, kun hän ilmestyi sinne oven suuhun.

Pieni kirkassilmäinen lapsi, joka kantoi mukanaan sanomalehteen käärittyjä kukkia.

— Ostaisittekostetulppaaneja, pikkusiskosi kysyi yhdellä hengen vetäisyllä, enkä minä vieläkään voi uskoa että epäonnistumisen aiheuttama syvä suru olisi ilmestynyt hänen silmiinsä vain kaupallisena keinona kun kukaan ei halunnut ostaa.

— Kuule pikkuinen, nyt sinä myöhästyit, selitti joku niistä aikaihmisistä, ja sitten siskosi itsekin huomasi että heidän pöydällään oli jo kukkasia.

Hän niiasi nopeasti ja vilahti takaisin porraskäytävään.

Kerrosta alempana näin hetkeä myöhemmin kuinka hän katosi sisälle yhteen tuon talon monista muista liikehuoneistoista.

Minä päätin mennä alas kadulle odottamaan siskoasi. Ihmettelin mielessäni mistä hän oli kukkasensa saanut ja kuinka hän oli päässyt kotoaan niitä kauppaamaan.

Ajattelin, että olisi aiheellista viedä tuo pikkuinen kaupustelija kotiinsa jos hän osaisi kertoa osoitteensa, ja sitten siellä sanoa isälle tai äidille että pitäisivät vähän parempaa huolta lapsestaan.

Helsingin keskusta on sekä liikenteeltään että muutenkin melko sopimaton ja vaarallinen paikka tuollaiselle polvenkorkuiselle, minä ajattelin.

Siinä alaspäin tullessani näin kyllä jonkun naisen siellä porraskäytävässä, mutta en vielä osannut yhdistää häntä sisareesi.

Oli maanantai ja aseman kello näytti yhtätoista.

Minä seisoin hiljaisessa lumisateessa Kaisaniemenkadulla, elokuvateatterin vastapäätä ja odotin sisartasi sieltä korkean talon C-portaikosta. Välillä katsoin kuinka yksisuuntainen autovirta nousi ylös Kaisaniemenkadun loivaa mäkeä, ja miten näppärästi passipoliisi pujotti sakkolapun, pelkkää vasenta kättään käyttäen, autoni tuulilasin pyyhkijän sulan alle.

Sitten Sinä ilmestyit äkkiä eteeni.

Luulen että tulit B-portaasta, mutta sitä en ollut huomannut. Olit jo aivan vierelläni kun huomasin Sinut ja sanomalehtikäärösi.

Toivottavasti et pahastunut vaikka ensin sotkin asioita luulemalla, että olit sisaresi. Tehän olette hyvin paljon saman näköiset, mutta olethan kuitenkin paljon isompi, silloin kun kävelette vierekkäin, ja Sinähän olet jo sitä paitsi 8-vuotias ja koulussa.

Ymmärsit kuitenkin, että halusin ostaa tulppaaneja. Avasit sen sanomalehtikäärön ja otit esiin kukkasesi. Sanoit nipun hinnaksi 3 markkaa ja katsoit ihmetellen sitä toista setää, joka otti meistä valokuvia.

Minä näin, että hieman pelkäsit ja vaikutit väsyneeltä. Etsin lompakostani rahaa ja kysyin missä Sinun äitisi on.

Silloin vilkaisit sinne C-portaaseen päin ja sanoit:

— Tuolla portaassa kai.

Vasta silloin ymmärsin mistä siinä Kaisaniemenkadulla ja siinä suuressa talossa oli kysymys. Silloin vasta ymmärsin etten olisi voinut viedä Sinua kotiin äitisi ja isäsi luokse. Tajusin sen kolmiyhteyden jonka muodostitte: Sinä Pauli, pieni sisaresi ja se nainen siellä C-portaan toisen kerroksen tasanteella.

Ymmärsin äkkiä, että edessäni kaupattiin lapsuutta kolmen markan nippuhintaan.

Se oli vaikea hetki. On lähes mahdotonta kertoa miltä minusta silloin tuntui. Sinähän tiedät sen tunteen pikku-Pauli? Itkettää, mutta ei oikein ilkeäisi käydä vollaamaan.

Jotenkin sellaiselta minusta tuntui.

Löysin sen kympin jonka annoin Sinulle ja sain takaisin märästä lapasestasi laskemasi seitsemän kolikkoa. Sitten työnsit sen lapasen takaisin taskuusi ja ojensit minulle ne kukat.

Sinä et varmasti huomannut, että seisoit melkein erään pienen kukkakaupan edessä. Sinä et varmasti myöskään tiennyt että siinä kukkakaupassa tulppaanit olivat isompia ja halvempia kuin ne joita myit omasta sanomalehtikääröstäsi.

Ei sitä tiennyt pikku-siskosikaan, joka ilmestyi vihdoin sieltä C-portaasta. Te ette myöskään tienneet, että on olemassa kirjoitettuja ja painettuja asioita ja sanoja, joilla teillekin on pyritty takaamaan ainakin jonkinlainen lapsuus.

Aikuiset nimittävät niitä tässä tapauksessa asetuksiksi ja lakipykäliksi.

Mutta kyllä äiti sen tiesi.

Hän tiesi tuon kaiken ja lisäksi sen etteivät ne kukkakauppiaan tulppaanit kaikessa komeudessaan pystyneet kilpailemaan hänen pikku-Paulinsa ja perheen muiden sisarusten myyntivaltin kanssa. Te kauppasitte siinä sivussa lapsuuttanne. Myitte tehokkaasti sen viattoman katseen avulla, pienellä pelonsekaisella lapsenäänellänne, alkeellisella sanomalehtinyytillänne.

Te lapset ilman todellista lapsuutta.

Ja sitten tuli myös se nainen sieltä C-portaan toisen kerroksen tasanteelta ja vei teidät nopeasti pois.

Mutta nyt Sinä Pauli ehkä muistat minut kun kerron että olen se sama setä, joka tuli perässänne sinne toiseen taloon, ja halusi puhua ”äitisi” kanssa.

Juuri se sama setä jolla ei ollut hattua.

Ja siellä toisessa talossa, ala-aulassa, me sitten juttelimme. Ja sehän kävi heti ilmi, että Sinä olit 'hieman narrannut minua'. Narrasit silloin kun sanoit, että se nainen siellä käytävässä oli muka äitisi.

Minulle hän kertoi olevansa iso-sisko. Alkaneensa itsekin kukkien kauppaamisen jo 6-vuotiaana. Ja minä uskoin häntä, sillä hän näytti juuri sellaiselta, jolta lapsuus on joskus kauan sitten myyty.

Sitten hän kertoi että myös 12-vuotias veljenne myy, ja että teillä on auto jolla liikutte kaupungin eri osiin. Ja hän kertoi teidän puutarhastanne ja siitä että hyvin menee.

Se ”hyvin menee” tarkoitti sitä, että te teette pitkää päivää. Kun virastot, liikkeet ja toimistot sulkevat ovensa, niin te siirrytte lähiöiden kerrostalojen ovikellojen ääreen. Ja vielä hän ehti kertoa että te nuorimmat myytte parhaiten. Jopa niin ettei hän itse keskustassa myy vaan odottaa siellä rappukäytävässä, kuten juuri siellä C-portaan toisen kerroksen tasanteella.

Ja sitten hän huomasi ilmeeni eikä hetkeen tiennyt mitä olisi sanonut.

— Eikä noiden tarvitse tehdä työtä ilmaiseksi, he saavat siitä rahaa myös itse, yritti hän puolustella, vaikka minä olin hiljaa.

— Ja ne myy mielellään, jatkoi hän vakuutellen.

— Kuinka vanha sinä olet, minä kysyin väsyneen näköiseltä pikku-siskoltasi, ja ajattelin sitä pitkää päivää, mikä teillä vielä olisi edessä.

”Äiti” muuttui iso-siskoksi. Ja minä uskoin häntä, sillä hän näytti juuri sellaiselta, jolta lapsuus on joskus kauan sitten myyty.

— Kuusi, hän vastasi.

— Eikö Sinun pitäisi olla koulussa, kysyin sitten Sinulta.

—Pauli on kahdeksan, ja hän pääsi tänään koulusta jo yhdeltätoista, vastasi ”iso-sisko” puolestasi.

Sinä katsoit hissikuiluun päin, mutta minä tiesin muutenkin että nyt vuorostaan iso-siskosi narrasi.

Hän selitti kyllä missä kävit koulua ja paljon muuta, mutta en minä sitä enää kuullut. En minä sanonut mitään siitä että et voinut olla yhtä aikaa koulussa ja siellä Kaisaniemenkadulla.

Minä kävelin ulos lumisateeseen.

Katselin tiukasti alas jalkakäytävän pintaan kun kävelin pois. En halunnut nähdä jalkakäytävän reunaan mahdollisesti parkkeerattua autoanne. Pelkäsin että olisin nähnyt äitisi, pikku-Pauli. ☐

POHJOIS-SUOMI EI OLE ISÄNMAATA

■ Pohjois-Suomi ei ole enää puolustamisen arvoista isänmaata. Kylmän sodan poltetun maan taktiikka, taloudellinen riisto, pyyhkäisee jo yli Pohjois-Suomen ja asukkaita evakuoidaan kiireellä etelään. Pien-Suomen sotilaallis-taloudellinen raja kulkee nykyisin Oulusta Kajaaniin ja sulkeutuu Sotkamon reittiä pitkin itärajaan.

■ Isänmaan pääomapiirit pysyttelevät kaukana Kolttapahdasta, jossa Suomi, Nato ja Varsovan liitto kohtaavat toisensa. Kaksi mahtavaa sotilasliittoutumaa vaanii toisiaan Pohjois-Suomen yli. Meillä on tultu siihen tulokseen, että pienet määrärahat riittävät vain varsinaisen isänmaan, Pien-Suomen puolustamiseen kriisitilanteen sattuessa.

■ Sotilaspiirit ovat jälleen kerran tarttuneet talouselämän ojentamaan käteen. Hintana on Pohjois-Suomi.

Teksti: HEIKKI KEKKONEN ja MANU PAAJANEN
Kuvat: PEKKA KUPARINEN ja YRJÖ METSÄLÄ

KÄÄNNÄ

POHJOIS-SUOMI EI OLE ISÄNMAATA

Pohjoisesta etelään virtaava Raaka-aineenjoki alkaa osoittaa kuivumisen oireita. Alkaa olla aikakin, sillä jokea pitkin on virrannut pohjoisen koskivoima, puu, kala, koulutettu työvoima ja nyt muuttavat raihnaisimmatkin kuivuneen uoman varsilta.

Pohjoinen pääpuolustuslinja pudotettiin joitakin vuosia taaksepäin kahden suuren varuskuntakaupungin, Oulun ja Kajaanin tasolle, kertovat erittäin luotettavat tahot. Kenraalikunta on hajallaan kuin lentoon pyrähtänyt varpusparvi. Suurin osa kuitenkin katsoo, että Oulujoen pohjoispuolella ei ole mitään puolustamisen arvoista. Pohjois-Suomen taloudelliselle tyhjentämiselle sekä väestön evakuoimiselle on löydetty vankka syykin: Alue on kahden mahtavan sotilasliittoutuman, Naton ja Varsovan liiton puristuksessa.

Etelän pääomapiirien kylmän ahne käsi kaapii kriisin varalta kaiken arvokkaan pois yhä kiihtyvällä vauhdilla. Saksalaiset polttivat ja hävittivät Lapin samalla kun Suur-Suomi -ajatus muuttui tuhkaksi. Pien-Suomi -ajatus vaatii jälleen kerran Lapin hävittämistä ja asialla ovat varsinaisen isänmaan suoraselkäiset kansalaiset. Ei ihme, että pohjoisen takametsien miehet puhuvat tippa silmäkulmassa, että Lappi vaihdetaan ikihonkien Karjalaan.

Ajatus Pien-Suomesta on syntynyt pienten puolustusmäärärahojen myötä, näin luotettavat tahot. Kun kenraalit ja pääomapiirit ryyppylasin ääressä havaitsivat, etteivät määrärahat riitä koko Suomen puolustamiseen, he yksinkertaisesti pienensivät isänmaata. Niin syntyi Pien-Suomi, jonka pohjoisin raja kulkee strategisissa kartoissa pitkin nykyistä pääpuolustuslinjaa Oulu—Kajaani—Sotkamon reitti.

Puristuksen voimakkuus

Neuvostoliitto on sotilaalliselta valmiudeltaan ja voimiltaan ylivoimainen Pohjolassa. Tarkkoja tietoja Neuvostoliiton joukoista ja sotatoimiyhtymistä pohjoisessa lienee tuskin muilla kuin Neuvostoliitolla ja suhteellisen tarkat Yhdysvaltain vastavakoilulla. Suomessakin tiedetään kuitenkin kertoa, että Kuollan alueella Neuvostoliitolla on noin 100 000 miestä, 150 pääasiassa atomikäyttöistä sukellusvenettä, B-luokan strategisten ohjusten tukikohta, lukuisia lentotukikohtia ja arktisen laivaston tonnisto noussee puoleen miljoonaan.

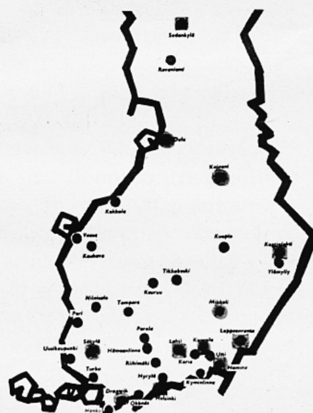
Nato-maa Norja ei ole käyttäytynyt millään tavalla isottelevasti Neuvostoliittoa kohtaan sijoittaessaan Tanskan kokoiselle kalottialueelleen vain prikaatin verran miehiä. Niistäkin pääosa on suhteellisen kaukana rajasta Tromssassa. Tshekkoslovakian tapahtumien yhteydessä tunturimaassa käynnistyi vilkas keskustelu, pitäisikö joukkoja siirtää varmuuden vuoksi enemmän Finnmarkiin ja olisiko siellä olevia lentotukikohdiksi soveltuvia Lakselvin ja Altan lentokenttiä vahvistettava.

Pohjois-Suomen puolustus lepää vielä heikompien sotilaallisten hartioiden varassa. Pääpuolustuslinja on tosin rakennettu kahden voimakkaan varuskunnan, Oulun ja Kajaanin varaan. Sen pohjoispuolella on kuitenkin vain Lapin Jääkäripataljoona Sodankylässä, osia Hämeen Lennostosta Rovaniemellä ja voimiltaan vertauskuvailinen Lapin Rajavartiosto hajotettuna neljään eri paikkaan.

Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirtämisellä Sodankylään oli määrätty tarkoitus: sissien kouluttaminen Lapin asevelvollisista. Mahdollisen kriisin sattuessa sissejä ei kuitenkaan jää pohjoisen pääpuolustuslinjan yläpuolelle vihollisen liikehdintää häiritsemään. Tänä vuonna on Lapista muuttanut pois lähemmäksi parikymmentä tuhatta henkeä. Kenraaleiden keskuudessa on tilanteesta todettu, "Tässä on vähän niin kuin paskat housuissa!"

Maailmassa on tapahtunut kummempiakin keikauksia kuin tämä: Oulujoki Pien-Suomen rajana. Kanavan toisella puolen Naton tai Varsovan liiton joukot.

Varuskuntien nykyinen sijoittelu antaa selkeän kuvan siitä, mistä päin hyökkäystä odotellaan. Ei ainakaan Merenkurkun yli Ruotsista. Kun vetää linjan Oulu—Kajaani—Mikkeli—Hamina, niin pääosan jalkaväestä löytääkin jo.

Sotilaallisesti tilanteen on arvioitu korjautuvan sijoittamalla alueelle kaksi prikaatia lisää, paikkakuntina on ajateltu Kemijärveä ja Ivaloa. Kadettikoulun arktisen koulutuksen sijoituspaikaksi on kaavailtu Pudasjärveä. Myös panssarirykmentti on kuvassa mukana, joskaan sille ei ole tiedossa sijoituspaikkakuntaa.

Ruotsia pidetään sotilaallisesti liittoutumattomista maista vahvimpana. Ruotsalaiset ovat useaan otteeseen antaneet ymmärtää, että läpikulkulupia ei anneta sovinnolla sen paremmin Natolle kuin Varsovan liitollekaan. Läntisen naapurimme tehokkaat ilmavoimat pitävät lisäksi huolen siitä, että ohjuksia lukuunottamatta ilmatilaakaan ei riskittä loukata.

Sotilaallinen merkitys kasvaa

Pohjoiset alueet ovat tärkeitä sekä Natolle että Varsovan liitolle. Natolla on puolustettavanaan pohjoisessa erityisesti USAn ja Iso-Britannian edut ja niistä ei tingitä. Lyhimmät reitit Itä-Euroopan ja Amerikan mantereen välillä kulke-

vat arktisten alueiden yli, ali tai kautta. Sotilaallisen kriisin sattuessa taistelumenestys Etelä- ja Keski-Euroopassa riippuu oleellisesti nopeasta kulkuväylästä Pohjois-Amerikkaan.

Neuvostoliitto haluaa turvata vapaan pääsyn ympäri vuoden maailman merille pohjoisen kautta. Itäisellä naapurilla on pohjoisessa vain kaksi satamaa: Liinahamarin ja Murmanskin satamat ovat ympäri vuoden avoimia. Näistä Murmansk on elintärkeä Neuvostoliitolle, kuten toinen maailmansota osoitti. Strategisesti vastapäinen Amerikan manner voidaan saavuttaa helpommin ja tarkemmin ohjuksilla laukaisemalla ne Jäämeren rannalta.

Neuvostoliiton ja Norjan yhteinen 200 kilometrin pituinen raja on sattumoisin myös Neuvostoliiton ja Naton raja, josta Murmanskiin on matkaa vain 300 kilometriä. Liinahamari on vielä lähempänä.

Luoja on kuin piruuksissaan luonut Norjan vuonoista erinomaisia tukikohtia. Ne kiinnostavat sekä Naton päämajaa että Neuvostoliittoa.

Nato on alakynnessä sotavoimiltaan ja joukkojen sijoituksiltaan Keski-Euroopassa. Lisäksi Naton huolena on operaatioalueen ahtaus ja kapeus, asutuksen tiheys sekä teollisuuden suojattomuus. Nato pyrkii tämän vuoksi laajentamaan rintamaa mahdollisimman paljon ja lisäksi Neuvostoliitto on todennäköisemmin sijoittanut Euroopan arkoihin paikkoihin suunnatut ohjuksensa juuri harvaanasutuille arktisille alueilleen.

Ruotsilla on mielenkiintoinen asema tässä asetelmassa. Molemmat sotilasliittoutumat laskeskelevat aika pitkälle siinä, että jos Ruotsi ajetaan vaihtoehdon partaalle, Nato vai Varsovan liitto, niin ruotsalaiset valitsevat läntisen vaihtoehdon, Naton. Tämä tapahtuisi todennäköisesti esimerkiksi, jos Suomi miehitettäisiin neuvostoliittolaisten toimesta. Näin on päätellyt Ruotsin ulkopoliittinen instituutti ja samalla arvioinut, että Suomen miehittämiseen tarvittaisiin vähintäin 500 000 miestä eli 25 neuvostoliittolaista divisioonaa.

Nato ja Varsovan liitto vaanivat toisiaan Pohjois-Suomen sotilaallisen tyhjiön yli, siitä ei pääse mihinkään. Parantunut tieverkko lisää houkutusta. Ivalo, Laanila, Kemijärvi ja Kuusamo ovat idän puolelta nopeitten tieyhteyksien päässä.

Suomen joukoista pääosa on sijoitettu etelään. Vesistöjen vuoksi yhteydet on helppo katkaista ja nopean hyökkäyksen tai maahanlaskun sattuessa kalustoa ja miehistöä ei pystytä kuljettamaan aluetta puolustamaan.

Jos kriisi syntyy . . .

Jos sotilaallinen selkkaus puhkeaa Naton ja Varsovan liiton välillä — missä tahansa — Neuvostoliitto pyrkii joka tapauksessa heti tuhoamaan Naton Norjan rannikolla sijaitsevan tutkaverkoston. Todennäköisesti Neuvostoliiton ilmavoimat iskevät sekä Suomen että Ruotsin yli ja lisäksi mereltä käsin Norjaan. Samanaikaisesti Neuvostoliitto aloittaa mahtavan maihinnousun Pohjois-Norjaan. Maajoukot siirretään Suomen alueen kautta.

Tätä näkökohtaa peläten Norja ei uskalla luopua Natosta, mihin toiveet ennen Tshekkoslovakian tapahtumia olivat lupaavia. Puolueeton Pohjola on tässä vaiheessa mahdoton. Norjalaiset laskevat, että jos kriisi puhkeaa, he eivät pysty omin voimin puolustamaan maataan ja maihinnousu tulisi joka tapauksessa, kuului Natoon tai ei.

Selkkauksen puhjetessa kumpikaan osapuoli ei jää odottamaan hyökkäystä, vaan molemmat yrittävät toimia ensin. Silloin melkoisella varmuudella Naton taholta paine purkautuu myös Suomen alueelle Norjan ja Suomen rajan yli sen lisäksi että maahanlasku on odotettavissa jo aiemmin.

Pystyykö Suomi puolustamaan aluettaan YYA-sopimuksen edellyttämällä tavalla? Vastaus on yksinkertainen ja selvä: ei ainakaan nykyisen ryhmityksen ja sotavoimien avulla.

Voidaan tietysti sanoa, että Suomella ei ole pohjoisessa mitään puolustettavanakaan. Ajatusta tukee voimakkaasti Pohjois-Suomen taloudellinen tyhjyys ja suoranainen viime vuosikymmeninä kiihtynyt riisto.

Suomen puolustuksen pääsuuntaviivat

Suomen pohjoinen pääpuolustuslinja on vedetty linjalle Oulu—Kajaani—Sotkamon reitti. Se johtuu siitä, että sen alapuolella on pääosa teollisuuttamme, ns. 20 perheen rikkaudet, joita pitää suojella, samoin pääosa väestöstä. Maan kapeinta kohtaa on helpoin puolustaa ja kun Sotakorkeakoulun hiekkalaatikkosodissa on kysytty mitä tehdään niille Naton joukoille, jotka ylittävät Pohjois-Suomen ja painuvat Neuvostoliiton puolelle, vastaus on ollut: "Ne eivät siinä tapauksessa kuulu enää Suomen torjuttaviin joukkoihin."

Pääpuolustuslinja jatkuu Kajaanista Mikkeliin, Kouvolaan ja Haminaan. Tämän linjan kahtapuolta on sijoitettu 80 % Suomen jalkaväestä.

Suomen sotilasviranomaiset olettavat, että Hangon kautta mahdollisesti yritettäisiin maihinnousua. Sen vuoksi Hankoniemen tuntumaan on sijoitettu yksi prikaati Dragsvikiin. Tämä on eteläinen pääpuolustuslinja, kertovat luotettavat tahot. Mielenkiintoista on, että presidentit Kekkonen ja Kosygin narrasivat haukia eteläisen pääpuolustuslinjan tuntumassa Hiittisten vesillä. Ketä narrattiin ja miksi jää pelkkien arvailujen varaan.

Maihinnousun mahdollisuus Suomeen on pieni. Natomaat eivät pääse laivastollaan edes Tanskan salmien läpi. Neuvostoliitto pitää melkein sataprosenttisella varmuudella huolen siitä. Ilmasta käsin suoritettava maahanlasku on sen sijaan paljon todennäköisempi. Olettamuksen vahvistaa Der Spiegelin julkistama Naton hyökkäyssuunnitelma, jossa Suomen osalle on merkitty ainoastaan laskuvarjosotilaiden maahanlaskupaikkoja.

Suomen tämänhetkinen varuskuntien sijoittelu antaa aiheen olettaa, että vaikka meillä on YYA-sopimus Neuvostoliiton kanssa, sen taholta tulevaa uhkaa pidetään huomattavasti suurempana kuin Naton taholta tulevaa. Pääosa jalkaväestä on itärajan tuntumassa ja Pohjois-Suomi on jätetty autioksi kuin tervetulokehoituksena.

Varuskuntien sijoittelusta voidaan tietysti sanoa, että ne ovat historiallista perua ajalta, jolloin uhka tuli todella idästä. Tämä vaikuttaa kuitenkin erittäin läpinäkyvältä, sillä varmasti kenraalienkin piirissä on oivallettu se tosiasia, että sota on nopeaa ja joukkojen on oltava siellä, missä niitä todennäköisemmin heti tarvitaan.

Eräs mahdollisuus on sekin, että kenraalittaret ja everstien rouvat määräävät missä puolustuksen painopiste on ja mistä puolustuslinjojen on kuljettava. Näinhän on tapahtunut kehitysalueiden suuryhtiöiden kohdalla. Pääjohtajan rouva ei ole halukas muuttamaan pääkaupungista korpeen ja niin yhtiön pääkonttori on ja pysyy Helsingissä.

Kannotkin keitetään jo selluksi

Ministeri J. E. Partanen Kainuusta on todennut viimeisimmästä kehitysalueiden neuvottelukunnan mietinnöstä, että se on varsinainen kamariviisauden kukkanen.

Suurimpia kukkasia Martti Miettusen, Jussi Linnamon — joka eräässä aikaisemmassa mietinnössä keksi sähköistää rautatiet ilman vetureita — et kumppaneiden kehitysalueaapisessa on se, että Lapin talouden perusta, metsätalous on jäänyt kokonaan huomiotta. Mistä johtuu? Siitäkö että nimenomaan Lapin metsätalous, ja yleensä Pohjois-Suomen, on ollut häikäilemättömimmän riiston kohde.

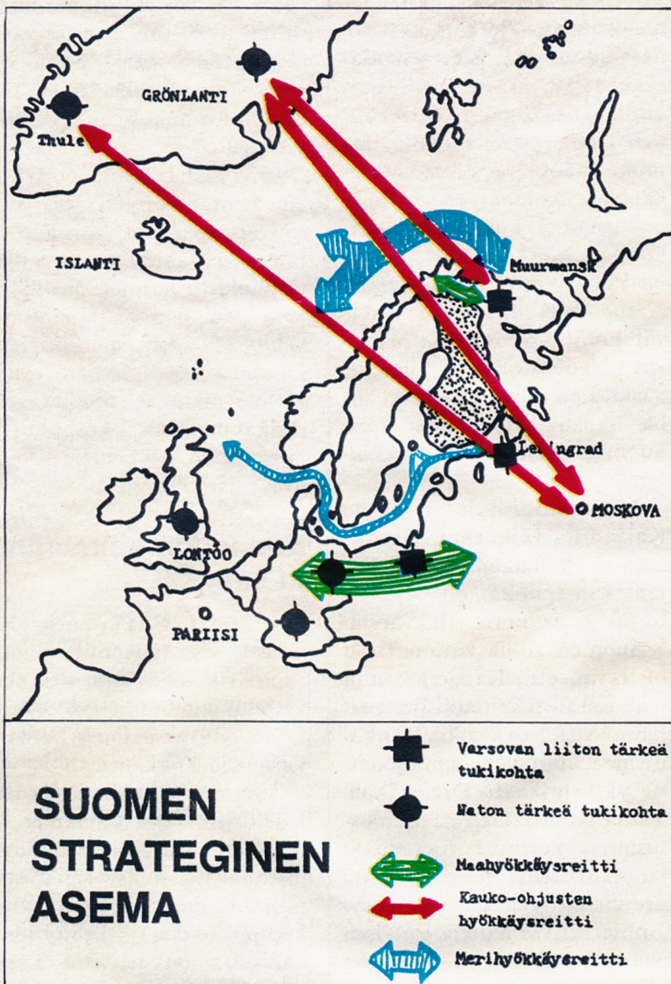
Pohjoisessa podetaan jo pahaa puupulaa. Kemi Oy keittää tätä nykyä sellua jo kannoista. Entä kun paljaaksi hakatusta Lapista kannotkin loppuvat?

Pohjois-Suomen metsäpinta-ala on noin puolet koko maan metsäalasta. Sen puuston kokonaiskuutiomäärä oli vv. 1962—63 suoritetun metsien investoinnin tulosten mukaan noin 450 miljoonaa kiintokuutiometriä. Koko maan vastaava luku oli 1 400 milj. kiintokuutiometriä.

Oulun lääninsuunnittelusihteeri Asko Valkosalo on laskenut, että Pohjois-Suomen puuston kokonaiskuutiomäärä on pienentynyt runsaat 10 % verrattuna 10 vuotta aikaisemmin tehtyyn investointiin. Valtion metsissä moottorisaha on

KÄÄNNÄ

POHJOIS-SUOMI EI OLE ISÄNMAATA

Suomi, sen paremmin kuin muutkaan Pohjoismaat, ei ole syrjässä sotanäyttämöltä, jos valtapoliittinen tilanne Naton ja Varsovan liiton välillä kärjistyy kolmanneksi maailmanpaloksi. Oheinen asetelma on jokseenkin tunnettu sotilaspiireissä, julkiseen keskusteluun sitä ei tähän mennessä ole uskallettu tuoda.

Metsähallitus on puhunut Sodankylässä. Huotarin kuusikko on pistetty nurin ison talon tyyliin: kannokkoa jätetty puoli metriä. Metsänviljelytoimista ei ole tietoakaan. Kuka takaa, ettei näistä ns. lentokentistä tule todellisia lentokenttiä?

Savukoskella Kemin—Sompion paliskunnan alueella on tuhottu porolaidun — eikä se ole ainoa — puskutraktoreiden kyntämillä metsänviljelyurilla. Mutta miksi uria, koska kuitenkaan ei ole taimia pistää kasvamaan?

rätkättänyt puolta ahkerammin, väheneminen on ollut 23 %.

Vuotuiskasvu on samanaikaisesti pudonnut rutkasti, 1,1 milj. kiintokuutiometriä vuodessa. Tämä johtuu siitä, että parhainta puuainesta on otettu talteen ja samanaikaisesti metsänviljely on jätetty retuperälle.

Metsähallitus myöntää tämän erittäin salaisessa tutkimuksessaan, joka koskee Lapin metsänhoito-ongelmien selvittelyä.

'Uudistushakkuut ovat kohdistuneet pääasiassa vielä kasvuisiin metsiin todella yli-ikäisten sijasta,' sanotaan salaiseksi leimatussa kirjassa.

Metsähallituksen liiketaloudellisesti edullinen toiminta on ollut vielä raaempaa ja keinoja kaihtamatonta kuin suuryhtiöiden. Metsäasioiden 'kauhukakara' metsänhoitaja Kaarle E. Klemola on laskenut, että Metsähallinnon Perä-Pohjolan piirikunnan metsissä valtio vv. 1956—65 pisti puuta myymällä liiveihinsä puhdasta kilisevää 128,8 milj. markkaa.

Puunjalostusteollisuuden keräämä voitto on varmaan moninkertainen, mutta siitä ei puhuta. Puun ympärillä pyörivät kahisevat ovat tämän valtakunnan suurimpia salaisuuksia.

Lentokenttiä maahanlaskujoukoille

Lapissa, samoin kuin koko maassa, hakkuusuunnitteen ylittäminen ja metsänviljelyn alittaminen kulkevat käsi kädessä.

Tänä vuonna metsää on keinollisesti uudistettu noin 137 000 hehtaaria, tavoitteena pidettiin 295 000 hehtaaria. Seppo Ervasti, Lauri Heikinheimo, Kullervo Kuusela ja Veikko O. Mäkinen jonkinlaisina asiantuntijoina ovat laskeneet, että jos vuosittain viljeltäisiin edes 150 000 hehtaaria uutta metsää, puunjalostusteollisuuden kärsisi kuuden vuoden kuluttua pistää puuta nurin 54,5 miljoonaa kiintokuutiometriä. Jo 1961 puuta keitettiin selluksi ja vietiin ulos 55 miljoonaa kiintokuutiometriä. Lähiajan tavoitteet lienevät siinä 80 milj. kiintokuutiometrin seutuvilla. Suomi syö puupääomaansa kuin tyhjää vain.

Pohjoisessa suunnitteen ylitykset ja metsänhoitorästit ovat hiukan suurempia, koska kysymyksessä on EI KENENKÄÄN MAA.

Metsähallituksen salaisen tutkimuksen mukaan Lapissa on viljelemättömiä avohakkuualueita noin 100 000 hehtaaria. Tosiasiassa niitä on kuitenkin noin 300 000 hehtaaria. Suurin ns. lentokenttä on suuruudeltaan sata kilometriä kanttiinsa. N. A. Osara on puhunut ja Metsähallituksen nykyinen pääjohtaja Antero Piha jatkaa ansiokkaasti.

Kun Kemi Oy ja pian muutkin tehtaat puupulassaan nyppivät vielä kannotkin pois näiltä alueilta, Varsovan liiton tai Naton kenraalit eivät voi toivoa enää ihanteellisempia maahanlaskupaikkoja.

Lisäksi ylihakkuu ja lentokenttävillitys leviää kuin rutto. Suuren asuttajan Veikko Vennamon asuttamille tilallisille lisättiin tänä syksynä hakkuuoikeuksia. Ei suinkaan siksi, että leipä levenisi pohjoi-

silla perukoilla, vaan siksi että valtio saisi korkonsa lainoista. Suuret yhtiöt kiihdyttävät vauhtia ostamalla rappiotiloja, jolloin ne pääsevät kiinni suuriin yhteismetsiin.

Lapin yksityismetsissä ylitetään tällä hankintakaudella hakkuusuunnitelma noin 50 %:lla. Lapissa hakataan kuin lopun edellä.

Ei ole mitään syytä olettaa, että myytävinä olevista rungoista syntyisi mitään kilpailua. Monopoliakseli Kemi Oy — Veitsiluoto Oy (Kemijärvi Oy siihen sulautuneena) — Metsäliitto hoitaa ostot keskinäisillä sopimuksilla. Lisäksi esimerkiksi Veitsiluoto Oy:llä, Kajaani Oy:llä ja Oulu Oy:llä on yhteinen myyntikonttori Helsingissä. Kilpailua käydään korkeintaan siitä, kuka saa nyhdettyä puun halvimmalla känsäkouran käsistä.

Ainoa konstiko — puuta nurin?

Kun ryhdytään puhumaan pohjoisen työllisyyden hoitamisesta, katse kiertyy automaattisesti pystyssä huokaavaan metsään. Miksi viljely unohdetaan yhtä automaattisesti? Viime vuonna jätettiin budjettiin varattuja metsänparannusvaroja käyttämättä 40,5 milj. markkaa. Niillä rahoilla olisi työllistetty 4 000 raavasta jätkää yhdeksäksi kuukaudeksi.

Puolustusministeriön metsänhoitaja Kaarle E. Klemola yritti Sodankylän varuskunta-alueen metsissä näyttää, että kasvaa se puu Lapissakin. Ja komeasti. Metsähallitus keskeytti viljelykokeilun tylysti, erotti työntekijät ja Klemola yritettiin savustaa ulos virkapaikaltaan. Jossain oltiin sitä mieltä, että Lapissa ei puu kasva, pantiin sen juurelle kuinka härskejä aineita tahansa.

Jätkä Lapista lätkimään lähti

Lapista ja Oulun läänistä on tänä vuonna muuttanut leivän ääreen 15 000—17 000 ihmistä.

Muuttoliikettä kiihdytetään lisäksi keinotekoisesti ainakin kahdella laillisella tavalla.

Suomessa on kaksi merkittävää taloudellista lähtökohtaa: voivuori ja metsäntuoton vajaus, jonka muodostamaan kuoppaan sopii kirkkaasti parikymmentä voivuorta. Nykyisellään pellonvarausjärjestelmä johtaa siihen, että peltoja pistetään pakettiin nimenomaan armonalueilla. Lapin läänissä peltoala on pienentynyt noin 11 %, Oulun läänissä noin 7 % ja muualla maassa 3—4 %.

Peltoa paketoivat köyhät, ne joiden maanviljely ja karjanpito on jokseenkin kannattamatonta. Kun heikkokuntoisimmat kantturat viedään lahtipenkkiin, voivuori ei ole milläsäkään. Peltoja metsitetään samoin karuimmilla mailla, pohjoisessa, ja näin ollen puuntuotannon vajaus sen kuin kasvaa. Luonnollista olisi, että voivuorta alennettaisiin kurittamalla hyvää lypsykarjaa ja metsän tuottoa lisättäisiin metsittämällä peltoa siellä missä puu kasvaa eli siis etelässä.

Pohjoisten asukkaiden kouluttamisesta isketään kovasti rumpua kehitysaluelaissa. Tuloksena on kuitenkin koulutetun työvoiman hakeutuminen työn ääreen etelään. Muutamissa tapauksissa on kurssin päätyttyä paikkakunnalle ajanut pari ruotsalaista bussia ja sinne ovat nekin metallimiehet häipyneet.

Pohjoisen kuppausta

Oulujoen lohi on muisto vain. Muisto tosin elää herrojen suussa, sillä Montan kalanviljelyslaitoksella kasvatetaan vielä soppakaloja.

Kalataloussäätiö astui yllättäen mukaan peliin, kun Iijokea ryhdyttiin valjastamaan voimatalouden palvelukseen. Tähän mennessä Pohjolan Voimalta on puserrettu 650 000 markan kertamaksu ja 115 000 markan vuotuismaksu menetetyn kalakannan korvauksena. Kalataloussäätiö on korvausrahoilla suunnitellut ja rakentanut Ohtaojan kalanviljelyslaitoksen, jonka avulla oli tarkoitus hoitaa koko Pohjois-Suomen kalanviljely.

Tänä syksynä Maatalous-hallitus otti Ohtaojan kylmästi haltuunsa. Maisteri Tapani Sormuselle lähetettiin lyhyt tiedoksianto, jossa ilmoitettiin valtion virkamiesten tästä lähtien hoitelevan Pohjois-Suomen kalataloushommia.

Syykin on ilmeinen: Pohjois-Suomen kalavesien korvausvaatimukset ovat tulossa käsittelyyn vesioikeusasteissa.

Kemijoen osalta Kalataloussäätiö on esittänyt koe- ja tutkimustoiminnan käyntiinsaattamiseksi 18,5 milj. perustamiskustannuksiksi ja 2,5 milj. markkaa vuotuiskustannuksiksi. Maatalousḥallitusta on helpompi painostaa kuin Kalataloussäätiötä, siispä säätiö ei hoida enää asioita pohjoisessa.

Kemijoen rakentamisjärjestys on maamme onnistuneimpia hölmöläistarinoita. Vuonna 1948 Isohaaran voimala sulki kuin tulppa joen suun. Tällä tökeröllä tempulla tuhottiin kertaheitolla maamme suurimman joen koko vaelluskalakanta. Myöhemmin on makean jälkiviisauden huumassa hoksattu, että Kemijoki olisi voitu rakentaa toisinkin päin, nimittäin latvoilta ja sivuväylistä käsin. Tällöin Kemijoesta olisi saatu samanaikaisesti sekä sähkövirtaa että lohta, nyt lohi tuhottiin miessukupolvea liian aikaisin.

Lokan altaaseen hukkui turhaan eräs Lapin kuuluisimpia kalajärviä — Sompiojärvi. Tutkimusten mukaan se olisi ollut helppo padota. Sitä ei kuitenkaan tehty ja paikalliset asukkaat menettivät porolaitumiensa lisäksi noin 15 000 kilon vuotuisen kalansaaliin.

Sähköä on miltei pä Edisonin ajoista lähtien kannattanut myydä halvemmalla etelässä kuin pohjoisessa, olkoonkin että pääosa vesivoimaloita pyörii pohjoisessa. Pohjoisen sähkön hinta halpenee mitä etelämmäksi mennään, siitäkin huolimatta että 10 % sähköstä katoaa siirron aikana ns. loissähkönä. Kun etelästä viedään tavaraa pohjoiseen, pohjoisen lisä kasvaa kilometrien myötä.

Helsingin kaupunki omistaa Kemijoki Oy:n osakkeita ja saa 15 % Isohaaran tuotosta. Helsingissä maksaa kotitaloussähkö 8 penniä kilowattitunnilta, voimalan kupeessa Kemin kaupungissa 10 penniä! Muhoksen kunnassa sijaitsee kolme vesisampoa, muunmuassa Pyhäkoski, joka on Imatran jälkeen maan toiseksi suurin vesivoimala. Muhoksella maksaa kilowattitunti peräti 14 penniä!

Mielenkiintoinen on myös rautateiden arvotariffijärjestelmän rakenne. VR:n perimä rahti on paperitonnilta noin 40 %, selluloosatonnilta noin 30 % ja sahatavaratonnilta noin 10 % korkeampi kuin raakapuutonnin rahti. Taidatkos sen selkeämmin sanoa, jalostuksesta sakotetaan pohjoisessa.

Pohjois-Suomen malmikaivoksista saadaan noin 40 % koko maan malminnostosta. Muruakaan ei jalosteta Oulun — Kajaanin pääpuolustuslinjan pohjoispuolella.

Mitä Lapissa tulee tapahtumaan?

Pohjois-Suomen tyhjentämisestä ei luonnollisestikaan ole vastuussa kasvoton, jalaton ja kädetön puolustuslaitos, pääomapiiri, järjestelmä, organisaatio tai laki. Kaiken takana piilee ihminen.

Kuka tai ketkä sitten? Jo muutamien tosiseikkojen selvillesaaminen Lapin taloudellis-sotilaallisesta tyhjentämisestä tuo muassaan yrmeitä ilmeitä, vihaisia katseita ja kiinnisulkeutuvia ovia. Tässä niinsanotussa demokratian ja sananvapauden maassa osataan tietojen pimittämisen taito ja niiden vääristeleminen tilasto- ja tasetemppujen avulla. Kirkkain ja enkelimäisin kasvoin huolehditaan siitä, että turpa pidetään kiinni alemmalla, ns. likaisen työn tasolla.

'Koppilaiset' ja 'pyppiläiset' ydinperheet Virkkuset, Honkajuuret, Paloheimot, Haarlat, Waldenit, Ehrnroothit, von Julinit, Mannerheimit, Ahlströmit, jne. saattaisivat ehkä jotain tietääkin.

Mitä Lapissa sitten tapahtuu tulevaisuudessa? Tyhjentämistahti kiihtyy nykyisten numeroiden valossa. Pohjoisten lähetystöjen käyminen ministereiden puheilla on turhaa ja naurettavaa. Tämän maan asioista päättävät aivan muut herrat.

Voisi tietenkin yrittää ennustaa miltä Pohjois-Suomessa näyttää vuonna 2000. Siihen vaadittaisiin kuitenkin melkoista suurpolitiikan tuntemusta. Niihin aikoihin Pohjois-Suomen — pääpuolustuslinjasta eteenpäin — pääkaupunkina taitaa olla joko Washington tai Moskova. □

Teksti: JUHA NUMMINEN

HUOMIO, RIKOSPOLIISI!

NÄMÄ MIEHET VIEVÄT KUUMAA KULTAA PUOLAAN

■ Ja he sanovat, että se kannattaa hyvin, koska kulta on kovassa hinnassa Puolassa.

Miehet ovat vieneet kultaa Volkswagen-autojen peräosissa siisteinä harkkoina.

He kertovat, että Puolassa heidän apurinaan toimii erään kaupungin poliisipäällikkö.

Onnettomuudekseen miehet erehtyivät värväämään apureikseen Hymylehden toimittajaa ja valokuvaajaa...

■ Mikä on laittoman kullan hinta Helsingissä ja kuka sitä ostaa? Minne menevät kuumat kellot? Mistä voi hankkia pimeän pistoolin?

Kuka käy kauppaa varastetuilla autoilla? Missä välitetään anastettuja kameroita? Tai salakuljetettua viskiä? Tai mitä tahansa hämärällä tavalla hommattua maallista mammonaa?

■ Toimittaja Juha Numminen kertoo yli kolme viikkoa kestäneestä hintatiedustelustaan sekä osto- ja myyntikierroksestaan Helsingin mustilla markkinoilla.

■ Joten: Terveisiä alamaailmasta!

KÄÄNNÄ

...MÄ HELVETISSÄ EN OLE MIKÄÄN TÄHTIAMPUJA, MAFE SANOI

Mafe nojasi auton kattoon ja piteli pistoolia kaksin käsin.

Hän tähtäsi huolellisesti vasenta silmäänsä ummistaen, jolloin värittömän parran ympäröimä, kapeahuulinen suu vääntyi hullunkurisesti.

Ilma oli kireä pakkasesta ja aurinko iski häikäisevästi silmiin taivaalta ja lumesta, vinosti ja suoraan.

Helsingin lentoasemalta kuului lähtevän suihkujätin jylinää.

Sitäkin kovempana kaikui korvissani lähellä seisovan valokuvaajan pienkameran raksutus.

— Mafe, minä sanoin. — Mafe hei. Hellitä vähän. Sammuta auton moottori. Muutenhan sun kätes vapisee niin, että sä tipautat ton suihkukoneen . . . Eikö se olisi liian iso hinta tälle kaupalle?

Mafen huokaus purkautui huuruna. Hän asetti pistoolin varovasti auton katolle, kumartui ja sammutti moottorin.

Sitten hän tarttui jälleen pistooliin.

Se on erittäin käyttökelpoinen ase. Ranskalainen 6,75 kaliiberin puoliautomaatti. Niin tarkoituksenmukainen, että sen rumuus muuttui kauneudeksi.

En tiedä, montako ihmistä sillä on tapettu. Eikä tiedä kukaan muukaan.

— Mä en helvetissä ole mikään tähtiampuja, Mafe sanoi ja saattoi miltei kuulla, miten hän keskittyi.

Sitten laukaus läiskähti ja kaikui terävänä kuulaassa talvessa.

Hylsy kilahti auton katolle. Lumi pöllähti parinkymmenen metrin päässä, viisi senttiä pienestä, keltaisesta tolpasta, mitä Mafe oli tähdännyt.

Hän oli ampunut nyt kolme kertaa — osumatta.

Mafe punotti muustakin kuin pakkasesta.

Uskalsin nauraa ääneen, koska tiesin, että kaikki kolme panosta oli ammuttu.

Pentti Siikasen firma

Mafe eli Mauri Lönnqvist on masettimiehiä.

Masetti on hämärämiesten slangia ja tarkoittaa välityspalkkiota.

Esimerkiksi hankkimalla minulle tuon pistoolin — josta keikka- ja masettimies Harri Örling kiskoi 200 markan julman hinnan — hän ansaitsi 25 markkaa.

Mafen tapaa päivittäin Helsingin Sörkässä, Castréninkatu 14:ssä sijaitsevasta Pentti Siikasen toimistosta tai kadun toisella puolella sijaitsevasta Grilli-Pannu-nimisestä kahvilasta.

Siikasen liike, joka toimii ulospäin lähinnä käytettyjen autojen osto- ja myyntipisteenä, on tällä hetkellä eräs pääkaupungin mustien markkinoiden keskuspaikoista.

Tällä en tarkoita, että Siikanen olisi kaiken ympärillään tapahtuvan kaupankäynnin keskipiste ja siitä tietoinen.

Päinvastoin. Hän ei näe mitään. Ei kuule mitään. Ja pelkää hirveästi käryä.

Mutta hänen 6 x 8 metrin suuruinen, kovapahvilevyllä kahtia jaettu, kylmä ja suttuinen toimistonsa, joka sijaitsee murheellisessa puutalorötteLössä, tarjoaa aina tilaa ja puhelintaan mitä kirjavimmalle kaupankäynnille.

Ja ne asiat, joita ei Siikasen firmassa mahduta puhumaan, puidaan vastapäisessä grillissä.

Vaikka pienikokoinen, pullea ja vilkas Siikanen tavantakaa vakuuttaa, että hänen toimistossaan ei tapahdu mitään laitonta, sieltä saa vuorenvarmasti avun, kun todella haluaa tietää, mihin mikin "kuuma" kama käy kaupaksi.

Vaikka Siikasta pidetään suurempia bisneksiä harrastavien piirissä epäluotettavana ja juoruisena, hänen laajalle, sekä kunniallisia että rikollisia käsittävälle kauppatuttavapiirilleen annetaan arvo.

Siikanen kerskuukin, että hänen toimistonsa kautta käy päivittäin lähes jokainen helsinkiläinen autokauppias.

Tunnusmerkillisiä Siikasen firmalle ovat myös sen poikkeukselliset aukioloajat. Niissä se muistuttaa saksalaista olutkrouvia: aina auki kun on asiakkaita. Arkipäivät, sunnuntait, keskipäivästä myöhään yöhön.

Oy Poliisin Pelko

Siikasen toimiston liepeillä tavalla tai toisella elävät ihmiset muodostavat merkillisen yhtenäisen, mutta samalla rikkinäisen ja hajanaisen yhteisön.

Monet näistä miehistä ovat valmiita ryhtymään milloin tahansa kaupankäyntiin tavarasta, jonka tietävät varastetuksi.

He eivät luota toisiinsa pennin vertaa, mutta tekevät silti innolla bisnestä keskenään.

He ovat mukavia huuliveikkoja ja kavereita keskenään, mutta jokainen heistä haukkuu kavereitaan takanapäin lähes samoin sanankääntein.

Pahin syytös, minkä he keksivät toisistaan osuu todella nappiin: huijareita ovat . . .

Kateus rehoittaa heidän keskuudessaan avoimempana kuin missään muualla, lastenkamaria lukuunottamatta.

Ja on vielä pari muutakin yhteistä piirrettä.

Jokainen heistä pelkää poliisia. Ja jokainen heistä lukee innokkaasti Hymylehden tätä numeroa.

2. 1.

Myimme "varastetun" kameran

Ensimmäinen yhteydenotto Siikasen firmaan tapahtui niin, että kävelimme Canonmerkkinen kinofilmikamera ja kaksi sen optiikkaa kassissa ovesta sisään ja aloitimme kaupanteon.

Paikalla olivat silloin mm. Pentti Siikanen, Eki Pimiä ja Tepa Kakko.

Ilmoitimme heti, että kamera oli varastettu. (Todellisuudessa se oli rehellisesti hankittu.)

Siikanen sanoi, ettei hän osta, mutta suoritti sen jälkeen ansiokkaan välitystyön ja sai vihdoin Tepan ostamaan kameran 50 markan polkuhintaan.

Uutena tuo kamera maksaa kahdella optiikalla varustettuna noin 1 200 markkaa, joten Tepan oli katsottava teheneen tuottavan bisneksen.

— Jos sä palat tästä niin muista, ettet ole myynyt sitä täällä, Siikanen varoitti monta kertaa. — Sano vaikka, että kadulla tai grillissä . . .

▲ Kolmesti Mafe tähtäsi ja ampui ohi — tässä räiskähtää vielä ilman tukea. Vasemmalla seisova partaniekka Harri omisti aseen.

▼ Mafe sai palkkionsa Helsingin lentoasemalla ja laski heti ahneesti rahanipun. Jälkeenpäin hän tunnusti, että oikea hinta olisi aseelle ollut 120 markkaa. Mafe lupasi myös, että kun "yks kaveri pääsee Nokalta helmikuussa, löytyy Ruotsiin vietäviä aseita vaikka miten paljon . . ."

5. 1.

Siikanen vuokrasi auton keikalle

Edellisenä päivänä 4. 1. olimme puhuneet Siikaselle Volkswagen-henkilöautosta vm. 1963, joka oli varastettu Ruotsista ja jonka halusimme myydä täällä.

Samoin tahdoimme myydä "kuumia" koruja ja kelloja niin paljon kuin kaupaksi menisi.

Siikanen oli luvannut kysellä ostajia, mutta varoittanut kavaltamasta toimistoa, koska hän oli saanut hiljattain sakkoa varastetusta tavarasta.

Nyt Siikanen tunsi yhä suurempaa mielenkiintoa Volkkariimme. Kuultuaan, että siinä olivat suomalaiset kilvet, jotka oli otettu samanlaisesta, kolarissa vaurioituneesta autosta, hän alkoi kysellä hintaa.

Sanoimme 500 markkaa, ja Siikanen totesi, että varmasti menee kaupaksi.

Eki kyseli Siikasen toimistossa, paljonko kultakoruja oli saatavissa. Kertoi puhuneensa jo Karhulan mustalaisille ja erityisesti Allanille, joka oli kiinnostunut kullasta. Sinne menisi kuulemma kamaa miten paljon vain.

Illan päätteeksi Siikanen vuokrasi pienen Morris-pakettiautonsa BT-449 meille "kuuman" tavaran kuljetukseen 25 markan hinnalla.

Vuokrasta viitonen annettiin etukäteen ja loput luvattiin seuraavana päivänä. Varmuuden vuoksi Siikanen teki vuokraajan kanssa avoimen vekselin.

— Jos jotakin tapahtuu, jos sä kärähdät, mä myyn tän auton sulle sekunnissa, Siikanen selitti pannessaan vekseliä laatikkoonsa.

6. 1. loppiainen

Eki meni Siikasen vesille

Palautimme lainatun auton Siikaselle.

Eki kuiskutti Siikasen selän takana, ettei Volkkaria kannattanut myydä Siikaselle. Siinä ei tienannut mitään. Sen sijaan hän, Eki tietäisi luukun . . .

Siikanen otti yhteyden puhelimella Kalle Ryynäseen ja pyysi häntä järjestämään suurehkon kultamäärän markkinoille. Ryynänen käski meidän ottaa yhteyden.

8. 1.

Mafe otti riskin

Menimme tosissamme kauppaamaan "varastettua" Volkswagenia. Eki oli hankkinut seuraavaksi välitysportaaksi Mafen eli Mauri Lönnqvistin.

Mafe selitti ostavansa auton omiin nimiinsä eikä häntä kiinnostanut, kuka oli myyjä.

— Riski on minun, minä siinä kärähdän jos joku kärähtää, hän selitti.

Nostimme auton hinnan 1 500 markkaan (oikea hinta yli 2 000 markkaa).

Mafe tinki 700 markkaan.

Odottelimme baarissa kaveria, joka puolestaan ostaisi auton Mafelta.

Pyysimme Mafea hankkimaan meille pistoolin.

Mies innostui kertomaan aikaisemmista asekaupoista. Oli ollut jos jonkinlaista tussaria liikkeellä näillä kulmilla.

Auton ostaja saapui ja tehtiin koeajo. Katseltiin moottoria. Mafe kertoi myyvänsä kärryä 1 200 markan hinnalla, eikä ostaja kuulemma tiennyt, että se oli varastettu.

Nostimme väkisin hintaa 750 markkaan, mihin Mafe suostui.

Mafe varoitteli Siikasesta, että tämä on lapsellinen kaveri. Hetkeä aikaisemmin oli Siikanen puolestaan varoitellut Mafesta, jolla ei ole kuulemma koskaan rahaa.

Mafe kertoi myös, että Siikasen toimistossa usein bis-

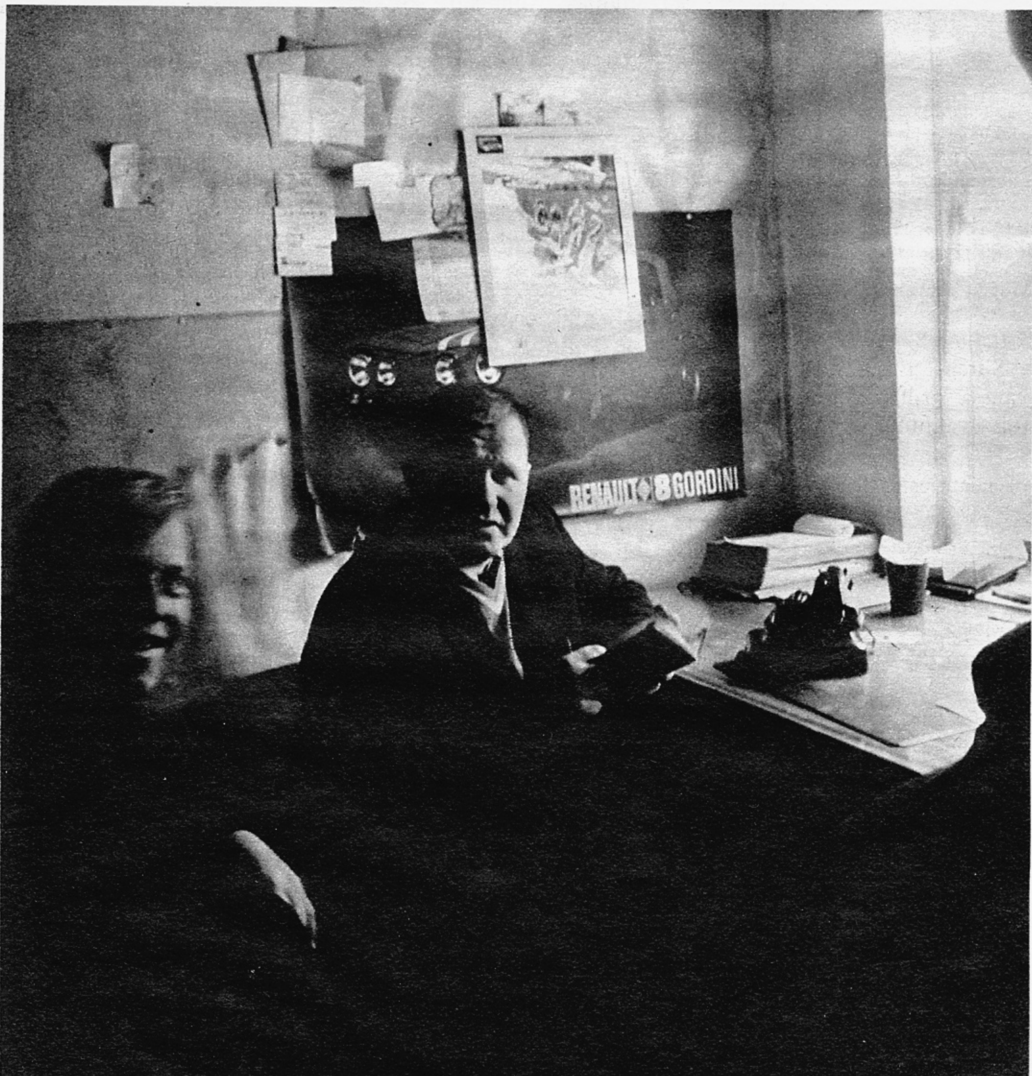
KÄÄNNÄ

. . . LAITISEN KOTIMYYNTI TEKI HYVÄT TARJOUKSET

▲ Kallion kirkon lähellä kulkeva sörkkäläinen Castréninkatu on Siikasen toimiston (nuoli oikealla) valta-aluetta. Grilli-Pannu (nuoli vasemmalla) sijaitsee kadun toisella puolella.

▼ — Ei kai siinä kamerassa ole vilmiä, kysyi Pentti Siikanen hieman epäluuloisena, kun kaupasimme hänen toimistossaan hienoa, lehtikuvaajan kameraa.

nestä hoitava aatelismies Paavo Öhberg on kielikello, joka kertoo heti kaiken ympäri maailmaa.

Volkkari havaittiin hyväksi ja lupasimme myydä sen seuraavana maanantaina, jos ei parempia ostajia tavattaisi.

9. 1.

Austero tietää mestan . . .

Tapasimme Siikasen luona ilmeisesti Ekin hankkimana Paul Austeron, joka erosi muista asiakkaista siinä, että ojensi heti käyntikorttinsa, jossa luki, että "edustaja — kultaa, koruja ym . . ." Kävi ilmi, että hän on erään baarin vahtimestari.

— Minä tiedän paikat, mihin menee kultaa miten paljon hyvänsä . . . Siellä myös sulaa ja uudet leimat ilmestyvät . . . Juu, helsinkiläinen firma . . . Kelloja ostaa myös . . .

Eki säteili vieressä tyytyväisenä ja kyseli jo masettiaan.

Austero käski soittamaan kotiinsa, jolloin hän ilmoittaisi, paljonko kultaa menisi kaupaksi.

10. 1.

. . . ja se on Laitisen kotimyynti

Mafe oli Grilli-Pannussa kehuvalla tuulella ja lupasi välittää kultaa 3—3:50 markkaa gramma miten paljon hyvänsä. Kun kysyimme, haluaisiko hän välittää myös villieläinten nahkoja, hän vaikeni loukkaantuneena, eikä uskonut, että olimme vakavissamme.

Austero kertoi puhelimessa, että hänen luukkunsa, missä kultaa ja kelloja ostettaisiin miten paljon vain, oli Laitisen kotimyynti Kuusitie 2 B:ssä. Puhelinnumerot olivat 415 855 (salainen) ja 411 114, joka on nimellä Eeva-Kulta.

Austero selitti, että Laitisella on myös sulattamo varastetulle kullalle.

12. 1.

Laitisen tarjoukset

Kävimme Laitisen kotimyynnissä Kuusitie 2 B:ssä. Ilmoitimme heti Reino Laitiseksi esittäytyvälle, tummalle miehelle, että meillä olisi "kuumia" kultaesineitä ja kelloja.

Laitinen tarkasteli erittäin huolellisesti näytteemme ja tarjosi 75 markkaa Camy-merkkisestä kultakellosta (bruttohinta myynnissä 380 markkaa), 50 markkaa Hamilton-merkkisestä teräskuorisesta automaatista (kaupassa 240 mk) ja 25—30 markkaa Longines-merkkisestä sportkellosta (kaupassa 179 mk).

Kultaa hän sanoi ostavansa 4 markalla gramma kuinka paljon vaan.

Kuultuaan, että kultamme tulee Ruotsista, Laitinen totesi, että sieltähän sitä paljon tuodaan tänne ja täältä taas viedään sinne.

Hän kertoi, että kultaesineistä ovat suosituimpia vihkisormukset ja ketjut — edelliset korkean karaattimäärän vuoksi, jälkimmäiset siksi, että ne saattoi muuttaa "kylmäksi" vain vaihtamalla lukkojen kielet sellaisiksi, joissa on suomalainen kultaleima.

Kelloista Laitinen mainitsi, että niitä ei voinut jättää kotimyynnin hyllyille, vaan ne täytyi lähettää eteenpäin Ruotsiin tai soluttaa katumyyntiverkoston kautta. Laitinen kehui, että hänellä on melkoinen verkosto . . .

Rikospoliisi oli Laitisen kertoman mukaan käynyt viime vuonna hänen kotimyynnissään ja tutkinut jokaisen esineen alkuperän, muttei ollut löytänyt mitään paljastavaa.

Keskustelimme myös jalokivistä, joita Laitinen sanoi ostavansa miten paljon vain sormuksien kanssa tai ilman.

— Mutta ei mitään murusia, vaan kunnon kiviä . . . Hinta riippuu karaattimääristä . . .

Kun kysyimme, suostuisiko Laitinen sulattamaan kultamme harkoiksi, mies lupautui.

— Kyllä siitä riskistä pitäisi saada rahaa, hän hymyili. — Ja leimat syntyvät tietenkin jälleen . . .

13. 1.

Vakuutusasiamies Siikanen

Tapasimme vanhalla Hillman-henkilöautolla RS-243 ajavan romaanimiehen, joka Siikasen toimistossa selitti tietävänsä Erottajan lähellä olevan kultasepänliikkeen, missä kulta sulaisi.

Soitimme Siikasen kehotuksesta Kalle Ryynäselle Puotilaan ja kysyimme, ottaako hän kultaa.

Kalle torui vihaisena, että sana meidän kullastamme on levinnyt ympäri kaupunkia Siikasen toimistosta, minkä vuoksi hänen suurostajansa on ilmoittanut, ettei niin kuuma kulta kiinnosta.

— Yhdessäkin autotallissa kyttää koko aika pari etsivää niitä teidän tavaroitanne . . . Eivät kai ne kaverit, Siikanen ja Öhberg, muuten puhuisi, mutta kun ne ovat niin perkeleen tyhmiä, Ryynänen kiroili.

Soitimme hänelle uudelleen ja sovimme tapaamisesta viinalasin ääressä Merihotellissa samana iltana.

Sitten istuimme Siikasen kanssa grillissä ja mies kertoili vakuutushommistaan.

Hän on näet myös vakuutusasiamies. Hän kertoi tehneensä kerran vakuutuksen eräälle mattokauppiaalle tämän autosta ja kuormasta.

Sitten auto varastettiin ja osia siitä löytyi myöhemmin jostakin Pasilan tv-tornin luota.

Siikanen myönteli ovelasti hymyillen, että saattoi olla, että vakuutuksen ottaja oli palkannut autovarkaat kuten juorut kertoivat. Mutta yhtäkaikki: — Vakuutus oli oikein tehty ja rahat maksettiin . . .

Siikanen kertoi, että hänellä on myynnissä parhaillaan noin 14 autoa. — Kyllähän tämä luistaa kun jaksaa norkoilla täällä . . .

KÄÄNNÄ

▲ Kalle Ryynänen on melkoisen korkeiden piirien käyttämä masettimies — ainakin omien sanojensa mukaan. Hänen kulta-asiakkaanaan on mm. suuren helsinkiläisen autoliikkeen johtaja.

▼ Murheellisimman kultahinnan kuulimme tältä romaanimieheltä ja hänen toveriltaan, kaksi markkaa grammasta . . . Näiden kauppamiesten kotipaikaksi kerrottiin Karhula. Sinne menee kuulemma vaikka mitä . .

...HALUAN ELÄÄ HUOMENNAKIN. SIKSI PIDÄN SUUNI KIINNI

Suuren autoliikkeen johtaja kullan suurostaja

Tapasimme illalla Kalle Ryynäsen (44) Merihotellissa. Hän kertoi olevansa suuren helsinkiläisen autofirman johtajan erikoishankkija.

Tämä suurostaja, jonka nimeä Kalle varjeli visusti, olisi halukas ostamaan kultaa vaikka autolasteittain.

— Mutta hän ei luota muihin kuin minuun, Ryynänen selitti. — Ja hänellä on varaa pitää kuumaa kultaa vaikka kaksi vuotta kaapissa ennen kuin laskee sen markkinoille . . .

— Nyt kuitenkin Öhberg on puhunut liikaa kaupungilla, eikä tämä herra X halua riskeerata.

(Myöhemmin Pentti Siikanen kertoi, kuka tämä Ryynäsen työnantaja, herra X on, mutta koska asia on hänen puheittensa varassa, jääköön nimi vain toimituksen tietoon — toistaiseksi.)

Kalle Ryynänen lupasi kuitenkin tehdä parhaansa löytääkseen kultalastillemme uusia ostajia.

Illan venyessä Kalle kertoi velivainajastaan. Tämä oli ollut kova mies hankkimaan aseita. Alihankkijana oli ollut poliisin asevarikon aseseppä, joka oli kunnostanut "mustia" aseita . . .

Kallessa oli paljon vanhan tekijän viisautta:

— Jonkun pitää aina porukassa olla selvä, muuten kaikki menee päin helvettiä . . .

— Jos minä olisin elänyt säästeliäästi, minä omistaisin ison kivitalon . . .

— Harrastan lähinnä autokauppoja. Mitä epärehellisempi auto, sitä parempi hanke . . .

— Tässä maailmassa on monenmoista pettäjää . . .

— Se mun suurostajani on ollut tuomiolla salakuljetuksesta. Nyt se on kunniallinen automies ja toimii erittäin varovasti . . .

— Mitä isompi keikka, sitä pienempi riski . . .

— Eläkkeen turvin minä virallisesti elän. Tai vaimon palkalla. Tuskin saisin mitään eläkettä, jos tietäisivät, että tuhatkin markkaa menee joskus kapakkareissulla . . .

— Meillä on pojat tulevaisuutta, jos toimitaan yhdessä. Mä kyllä ryhdyn kaikkeen. Mä olen ainoita Siikasen tuntemia kavereita, jolla tosiaan on suhteita . . .

— Mä haluan elää huomennakin. Siks mä pidän suuni kiinni. Ihan aina.

14. 1.

Kullan pohjanoteeraus

Tapasimme Siikasen toimistossa kaksi romaanimiestä, jotka ajelivat Hillman-autolla RS-243.

Miehet yrittivät ostaa kultalastimme kahden markan grammahinnalla. Sillä rahalla menisi kuulemma miten paljon vain . . .

15. 1.

Asekauppaa

Mafe ilmoitti ylpeänä löytäneensä meille taskuaseen. Sen halusi myydä vanhalla Opel-farmarilla ZRX-34 ajeleva punapartainen Harri Örling.

Miehillä oli pistooli ja kolme panosta mukanaan ja niin lähdimme koeammuntaa suorittamaan.

Menimme Helsingin lentoaseman takamaastoon, missä Mafe suoritti edellä kerrotun, lunta pöllyttävän ammuskelunsa.

Hyväksyimme nuristen esityksen ja maksoimme 200 markkaa lentoaseman kahvilassa, jonka portailta valokuvaaja ikuisti salaa rahojen juhlallisen luovutuksen.

Mafe ja Harri innostuivat kovasti, kun kuulivat, että olisimme tarvinneet heidän apuaan 500 salakuljetetun viskipullon jakamisessa sopiviin myyntipisteisiin.

He tarjosivat Opel-auton ja itsensä käytettäviksi. Me ilmoitimme, että heput saivat vaatia mitä vain pulloista — me halusimme 25 markkaa lestistä . . .

— Kyllä minä luukut löydän, Mafe sanoi.

16. 1.

Poliiseja

Siikanen vaikutti hieman alakuloiselta kyhjöttäessään toimistossaan. Koko päivän oli näet vastapäisessä grillissä istunut kaksi keskusrikospoliisin etsivää tarkkaillen sälekaihtimen raoista toimintaa Siikasen firman ympärillä.

17. 1.

Etsittiin lisää aseita

Mafe ja Beatles-pojaksi kutsuttu grillin nuori kanta-asiakas pyysivät meitä mukaansa etsimään kahta tunnettua asekauppiasta. Toisen olisi pitänyt löytyä Viipurinkadun varrella sijaitsevista baareista ja toisen Albertinkatu 19:ssä olevasta kodistaan.

Emme löytäneet kumpaakaan ja Mafe kiroili. Molemmilla olisi pitänyt olla kuulemma aseita juuri nyt . . .

18. 1.

Kultaa Ruotsista Puolaan

Kalle Ryynänen ilmoitti puhelimessa löytäneensä kullallemme uuden luukun ja käski mennä Linnankoskenkadun varrella sijaitsevaan Valion baariin.

Siellä meidän oli tavattava iso, vaalea mies, jolla oli musta karvahattu pöydällä merkkinä. Hänellä olisi seurassaan ehkä toinen mies.

Kello 18 löysimme vaalean, kiharatukkaisen, keski-ikäisen miehen baarista ja 20 minuutin kuluttua seuraan liittyi tukeva, tumma, leveäkasvoinen, käheä-ääninen, huumorintajuisen ja kovan näköinen mies.

Kerroimme aluksi vaaleatukkaiselle tuovamme Ruotsista kahdeksan kiloa kultaa, mihin mies sanoi heti, että menee vaikka 80 kiloa. Kun sanoimme hinnaksi 4 markkaa gramma, hän kertoi antavansa itsekin ulos 3 markalla.

Kerroimme myös, että meillä on parisentuhatta kelloa, joista 500 on kultaa. Vaalea mies tarjoutui hakemaan itse, palkkiota vastaan kullan ja kellot Pohjois-Ruotsista auton ja suksien avulla.

Ennen käheä-äänisen saapumista epäilys häivähti vaalean silmissä: — Ettehän te vain ole kultaryhmän miehiä?

— Häh? Mitä sä sanoit?

— Niin niin. Keskusrikospoliisissa on perustettu kultaryhmä. Se käyttää varmasti vasikoita . . .

— Aha. Me helvettiin sitten, jos luulet meitä vasikoiksi . . .

— Hei älkäähän . . . Mä vaan en ole nähnyt teitä aikaisemmin . . .

Käheä-ääninen nauroi kuultuaan, että pyysimme 4 markkaa kultagrammasta.

— Sillähän hinnalla sitä saa Suomen Pankistakin . . .

Miehet lupasivat järjestää myös kullan sulatuksen Helsingissä ja toimittaa saman erän harkkoina meille takaisin. Sanoivat tuntevansa sopivat liikkeet.

— Me voimme myös vaihtaa teidän kuuman kultanne rehelliseen, suomalaiseen tavaraan, käheä-ääninen hymyili . . .

Sitten hän ehdotti: Hienoimman palkkion saisimme, jos veisimme kultamme Ruotsista suoraan Itä-Eurooppaan . . . Mutta se on vaarallista — tulee pitkä pallo jalkaan, jos palaa . . . Toinen vaihtoehto on, että saamme loistavan palkkion.

Ruotsissa pitäisi hankkia matkaa varten pitkäperäinen Volkswagen 1500 -henkilöauto, jonka peräosasta hän neuvoisi kätkön. Sitä eivät viranomaiset vielä tiedä.

Kävi ilmi, että maa on Puola. Tarkempi osoite kerrottaisiin vasta viime hetkessä, matkalla.

— Pahinta on rajan ylitys. Puolassa ei enää olisi mitään vaaraa. Siellä on erään kaupungin poliisipäällikkö kimpassa kanssamme . . . Me tulisimme eri teitä ja huolehtisimme kullan markkinoinnista . . . Te voitte vaikka dokata poliisipäällikön kotona. Niin mekin olemme tehneet.

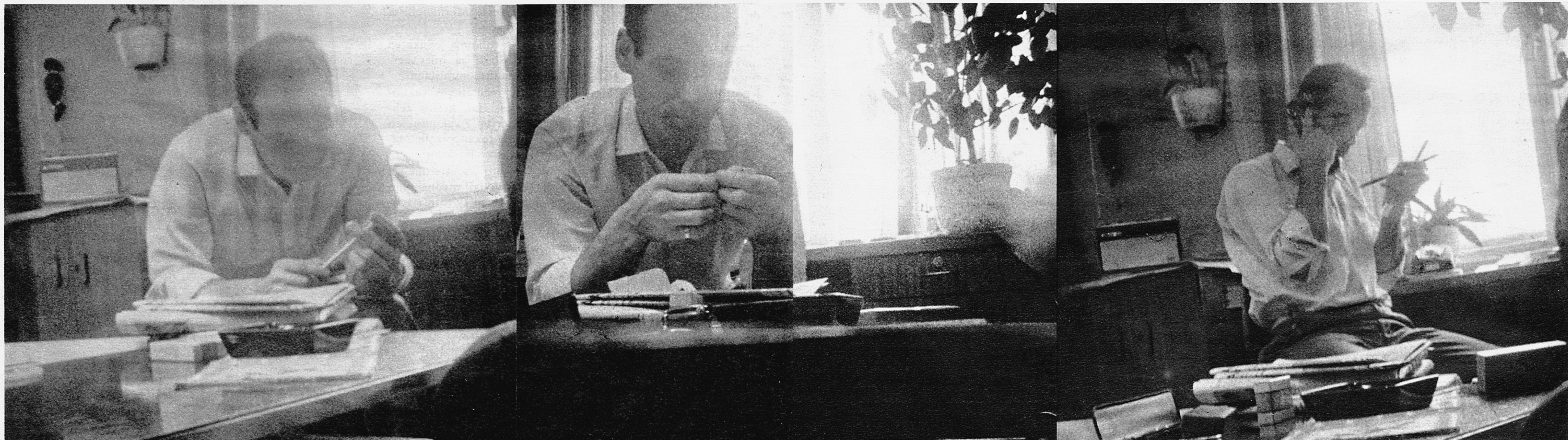
— Puolassa päästäisiin tuohon 4 markkaan grammasta. Maksu tulisi ulkomaan valuutassa, minkä maan tahansa. Viisainta olisi ottaa Ruotsin tai Tanskan rahaa, koska Puolan markkinoilla liikkuu paljon väärennettyjä dollareita . . .

— Ennen kävi kuljetukseen eräs vanha Renault-malli, mutta se kärähti Ruotsissa . . .

— Ne kyttäävät siellä Puolassa aika pahasti. Hiljattain siellä jäi eräs vanha, puolalainen merikapteeni kiinni ja

KÄÄNNÄ

▼ Laitisen kotimyynnissä tarkasteltiin varastetuksi ilmoittamiamme kultaesineitä ja kelloja suurella asiantuntemuksella ja niin hartaasti, ettei pienen kameran raksutus kiinnittänyt mitään huomiota. Taisi olla iso keikka mielessä . . .

"hei"

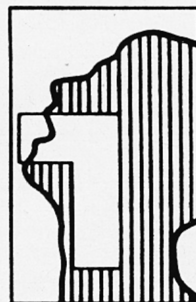
Heidän sanansa tuoksuvat raikkailta

– sillä he käyttävät

VADEMECUM

-suuvettä

"Hei" tuoksuu helposti kuin "hyi", jos luotatte vain hammastahnaan. Hyväkin hammastahna puhdistaa vain hampaat – suun reunamat.
Sananne tuoksuvat raikkailta, kun käytätte Vademecum-suuvettä – se puhdistaa **koko** suun ja nielun, syvimpiä sopukoita myöten.

VADEMECUM -ja sananne tuoksuvat raikkailta

...ÄKKIÄ VÄLÄHTI KAUKO-OBJEKTIIVI

menetti virkansa, eläkkeensä ja kaiken omaisuutensa...

Käheä-ääninen halusi tutustua kelloihimme ja osti kolme näytekappaletta 150 markalla. Kun hän maksoi näimme, että lompakossa oli rahaa useita tuhansia markkoja... Hän sanoi, että kellotkin menisivät ehkä Puolaan, mutta eri tavalla kuin kulta...

Sovimme tapaamisesta seuraavana päivänä samassa paikassa.

19. 1.

Saatana — kytät kuvaavat

Molemmat miehet — sekä vaalea että käheä — saapuivat sovittuun aikaan.

Vaalea ryhtyi heti innokkaasti puhumaan kätevimmästä tavasta tuoda kulta- ja kellokuorma Suomeen. Hän ehdotti, että yksi meistä lähtisi hänen kanssaan matkaan suksilla pohjoisrajalle ja toinen ajaisi tyhjän auton rajan yli.

— Vaimoni kotitalo on aivan rajan pinnassa ja se sopisi hyvin etappipaikaksi, mies selitti.

Käheä-ääninen totesi, että jos haluaisimme viedä kullan Puolaan, sitä ei tietenkään kannattaisi tuoda Suomeen, vaan toimia Ruotsista.

Hän sanoi, että kulta on erittäin hyvässä hinnassa Puolassa, eikä siellä leimoja katsella.

Asia valmisteltaisiin siten, että hän lähtisi kaverinsa kanssa etukäteen sopimaan markkinat ja kulta tulisi meidän mukanamme, kun kaikki olisi selvää.

Kysymykseen onko näin menetelty aikaisemmin, käheä vastasi, että useita kuormia harkkokultaa kuljetettiin mm. viime kesänä Suomesta Puolaan.

Kumpaakaan miehistä ei ole kuulemma saatu kultahommista aikaisemmin kiinni, ainoastaan pienistä salakuljetusjutuista. — Joten kyllä talo tuttu on, käheä virnisti.

Miehet pyysivät meitä esittämään, mitä halusimme niistä kahdestatuhannesta kellosta.

— Ostaisimme ne omaan laskuumme, koska niin suurta erää ei saa yhtäaikaa mihinkään menemään, vaalea selitti.

Keskustellessamme kellojen hinnoista viereiseen pöytään tuli muina miehinä ilmeisesti porukan kolmas mies, vaaleahko viiksiniekka, jolla oli yllään norjalaispaita.

Lähdimme joukolla soittamaan pääpostitalosta Ruotsiin — paikkaan, mistä meidän oli muka tuotava kellot.

Poistuessamme baarista käheä ja viimeksi seuraan ilmaantunut viiksi lähtivät kadun yli kohti vaaleata Volkswagen-henkilöautoa BTS-56, jolla käheä oli saapunut.

Vaalea tuli meidän mukanamme kohti autoamme.

Kuljettajan kiertäessä avaamaan ovia hän liukastui ja kaatui selälleen.

Vaalealla ystävällämme oli aikaa katsella ympärilleen.

Hän näki kauko-objektiivin linssin välähdyksen autosta, kadun vastakkaiselta puolelta.

Hän hätkähti, käänsi päänsä syrjään ja muuttui lumivalkoiseksi.

— Kytät, hän sihahti. — Saatanan kytät. Kuvaavat taksista.

— Tulkaa nyt mukaan, sanoimme.

— Minä en lähde mihinkään. Ne kuvaavat taksista. Ne ottavat kuvia meistä. Käsitättekö?

Mies lähti harppomaan nopeasti olkapäät kyyryssä kohti Mannerheimintietä.

Minä menin hänen viereensä.

— Kenelle sä olet kertonut tästä keikasta, mies tiuskaisi ja vapisi kauttaaltaan.

— En kenellekään, tietenkään.

— Saatanan kytät. Kuvasivat.

— Missä?

— Taksista. Kadun toiselta puolen.

— En mä huomannu...

— Sä oot sokee, saatana.

— Tule. Mennään nyt soittamaan Ruotsiin.

— Mä en tule mihinkään.

— No, miten sut tavoittaa? Puhelimella vai?

— Ei, en mä ole hullu. En mä anna puhelinnumeroani.

— Häivy sitten.

— Me voimme tulla johonkin paikkaan. Tänä iltana. Mutta yhdellä ehdolla...

— No?

— Jätätte tuon autonne pois. Onko se vuokrattu?

— On.

— Viekää se helvettiin.

— Okei. Sopii.

Kaikesta näki, että miehen aivot kieltäytyivät uskomasta itsestään selvää asiaa, että juuri me olimme järjestäneet kuvauksen.

Hän pelkäsi kuollakseen ajatusta, että oli ystävänsä kanssa puhunut niinkin paljon asioitaan vääriille ihmisille.

Aivan liian väärille.

Sovimme siis kohtauspaikan.

En tiedä, menivätkö kultaveljemme sinne.

Kovia kundeja — oli miten oli. □

Vaalean kultamiehen pelon hetki. Kuljettajamme kaatuu liukkaalla kadulla avatessaan auton ovea. Kultamyyjän katse harhailee sekunnin ja osuu kadun toisella puolella olevaan kameran linssiin: — Saatana...

Liisa Tuomi ei pidä Purtsin tyylistä:

AA-KERHOON KUULUMINEN ON JOKAISEN YKSITYISASIA

Näyttelijätär Liisa Tuomi (45) sivuuttaa naurahtamalla epämääräisen kunnian olla nyrkkeilijä Pertti Purhosen (27) "heiniä". Hän toteaa tarinan olevan vain julkisuudenkipeän nuoren miehen keino päästä palstoille. Sen sijaan hän tuomitsee jyrkästi sen tavan, jolla Purhonen puhuu AA-kerhosta ja siellä tapaamistaan tunnetuistakin henkilöistä.

Teksti: IRIS TUUNAINEN
Kuvat: REINO KAIVOLA

Näyttelijätär Liisa Tuomi, kauppaneuvos Kauko Kalervo Ahlströmin (55) puoliso, on tunnetun näyttelijäsuvun jäsen. Hänen isänsä oli teatterinjohtaja L e o Tuomi, äitinsä näyttelijätär S a n t a Tuomi, veljensä R a u l i Tuomi ja sukuaan koko Jurkan näyttelijäjoukko. Ei siis ihme, että kauppaneuvoksetar joskus jättää kotirouvan osan ja lähtee näyttämöille.

Hänestä on kirjoitettu paljon etenkin naistenlehdissä, sillä onhan melkein kuin tuhkimosatua se, että pieni näyttelijätär on saanut aviokseen suuren kauppaneuvoksen. Tässä vaiheessa unohdetaan helposti, että pieni näyttelijätär oli avioon mennessään tähti, mutta suuri kauppaneuvos ei vielä ollut kauppaneuvos. Kukaan ei kuitenkaan kadehdi Liisa Tuomelta hänen menestystään sen enempää kuin chinchillaturkkiakaan, sillä hän on suoraluontoinen, ystävällinen ja huumorintajuinen persoonallisuus.

Hän ei pidä siitä, että hänestä tehdään juttuja ilman syytä, vain siksi, että hänen sukunsa on näyttelijöitä, että hän itse joskus on tehnyt elokuvia. Hänelle on tärkeää se, mitä hän tällä hetkellä tekee — oli se sitten vaikka television "Taistelevien Virtasten" Virtaskan osan ruotimista.

— Minä alan hiljalleen kyllästyä Virtasiin ja heidän riitelyynsä. Alussa jutut olivat aika kivoja, ne tehtiin amerikkalaisen käsikirjoituksen mukaan — mutta nyt koko homma alkaa pyöriä samoja ratoja. Taistellaan sitä joskus Ahlströmeilläkin, mutta onhan siinä välillä aina jotakin muutakin — ei sitä muuten olisi yhdessä oltu melkein 25 vuotta.

— Minulta on pyydetty uutta ravintolashowta, mutta koska tv:ssä on tulossa yksi show-juttuni, en voi ajatella sellaista nyt. Kasvot kuluvat liikaa, etenkin, kun ne yhdistetään olemattomiin juoruihin.

— Näyttelijät taitavat harvemmin sortua otsikoitten tavoitteluun? Tietysti on joitakin poikkeuksia — vanha tuttavani L i a n a k a a r i n a esimerkiksi, mutta ei juuri muita. Ymmärrän kyllä iskelmälaulajien mainoksen tarpeen. Iskelmälaulajan uran huippuaika tahtoo olla niin kovin lyhyt, että siitä on saatava kaikki irti. Nyrkkeilijöiden mainoksentarve sen sijaan tuntuu hassulta, etenkin kun sitä mainosta haetaan kehän ulkopuolelta.

— Olen monasti kiusoitellut työtovereitani ja tunnettuja tuttujani lehtijutuista. Irvistellyt, että sitä se on kun on nuori ja tunnettu. Itse en enää ole nuori, mutta tunnettu taidan olla, koskapa olen kelvannut "seuralaiseksi" otsikoihin.

— Niihin otsikoihin tutustuin Pariisinmatkallani. Olin aivan ällistynyt, sillä kaikkein viimeiseksi olisin kuvitellut nimeni yhdistettävän Purhoseen. Olen liikkunut paljon muiden tunnettujen henkilöiden kanssa — tosin useimmat ovat näyttelijätovereitani, mutta jos minusta olisi haluttu tehdä juoruja, olisin kuvitellut nimeni liitettävän heihin.

— Ymmärrän kyllä, miltä suunnalta tarinat "seurustelusta" ovat lähtöisin. En tiedä, mitä luokkaa Purhonen nykyään on nyrkkeilijänä — lieneekö hänellä mitään muuta kuin se yksi pronssimitali — mutta julkisuudenkipeä hän tuntuu olevan. Onhan hän ennenkin käyttänyt naisia hyväkseen päästäkseen palstoille.

— Ystäväni soittelevat ja kyselevät olenko hermostunut. Sanoisin, että olen vain huvittunut. Onhan se mukavaa, että melkein oman lapsen ikäinen poika voi kertoa, että Liisa Tuomi on "hänen heiniään". Mitään ikävyyksiä ei juoruista ole tullut, perheeni on nauranut makeasti ja asia on sillä ohi. Lehdet ovat soitelleet tavallista runsaammin, mutta siinä kaikki.

— Tunnen kyllä Purhosen, sitä ei voi kieltää. Hän liikkuu paljon yleisissä julkisissa tilaisuuksissa — olipa hän yhdessä Teija Sopasen kanssa katsomassa minun ja Railan showta Kalastajatorpalla. Pakkohan hänet on tuntea, niin paljon hän on esillä. Ja onhan hän joskus käynyt kyselemässä meiltä töitäkin — painatusta isänsä kirjapainoon.

— Tuo kuva, joka minusta ja Purhosesta julkaistiin, oli muistaakseni Keilaliiton kokouksessa otettu. Siitä on kovin taitavasti rajattu muita ihmisiä pois — tosiasia on se, että siinä pöydässä oli parisenkymmentä henkilöä, eikä se suinkaan ollut mikään "kuhertelutilaisuus".

— Eniten minua loukkaa asiassa se, että Purhonen antaa ymmärtää tutustuneensa minuun ja moniin muihinkin tunnettuihin henkilöihin AA-kerhossa. Vaikka se olisikin totta, en hyväksy sitä, että tuollaisesta jokaisen yksityisasiasta — monille arasta asiasta — etsitään taustaa otsikoille. Purhonen voi kyllä kertoa omasta parannuksestaan. Minusta on kunnioitettavaa, että henkilö, joka huo-

KÄÄNNÄ

Renault 6. Siinä on tilaa ja viihtyisyyttä. Rekisteröity viidelle. Neljä ovea matkustajille. Säädeltävät mukavan pehmeät istuimet. Tehokas lämmitys ja ilmanvaihto. Takana ilmanpoistoventtiilit. Kestävä ja taloudellinen. Kulutus vain 7 l sadalla.

Ostakaa perheautoksi Renault 6. Saatte "kaupanpäälliseksi" matka-auton,

Huippunopeus 120 km tunnissa. Vyörenkaat vakiovarusteena. Etupyöräveto, pitkä akseliväli ja erillinen vääntösauvajousitus kaikissa pyörissä. Se kulkee tiellä kuin juna kiskoilla. 400 W:n vaihtovirtalaturin teho riittää monille lisälaitteille. Suljettu jäähdytysjärjestelmä — maailmankuulu Renault-patentti.

vapaa-ajan auton,

Viides ovi on yhtä suuri kuin koko takaseinä. Matkatavaroiden lastaaminen käy vaivattomasti. Käännettävän takaistuimen ansiosta saatte tavaratilaa peräti 925 litraa.

ja kaupunkiauton.

3,85 m pitkä Renault 6 on näppärä pysäköidä. Neljän vaihteensa ansiosta herkästi kiihtyvä. Hammastanko-ohjaus ja pieni kääntösäde, siksi helppo käsitellä. Kahdeksasta suuresta ikkunasta hyvä näkyvyys joka suuntaan. Koeajakaa Renault 6 meillä tai lähimmän piirimyyjämme luona.

Valitkaa oma Renault-numeronne: 4, 6 tai 16.
Tunnettehan myös "kova rauta"-sarjamme: 8, 8S, 8 Gordini ja 10. Niistä kerromme toiste!

LIISA TUOMI EI...

maa alkoholin ongelmakseen, etsii siihen apua. Mutta se, että kerhosta koetetaan luoda itselle uutta seurapiiriä — on hiukan liikaa.

— En sanoisi, että teen työtä huvikseni, sillä ei näytteleminen ole pelkkää huvia. Se on joskus raskasta työtä johon liittyy tavaton henkinen paine. Minä en vain osaa olla aivan paikallani, ilman työtä. Olen teatterilainen. Mieheni hyväksyy sen, että aina kun mieleinen tilaisuus tarjoutuu, vierailen jossakin teatterissa. Vakituisesti en ole kiinnitettynä mihinkään muualle kuin Ahlströmiin.

— Olen lukenut lehdestänne Toini Vartiaisesta. Olen pahoillani siitä, miten hänelle on käynyt. Me olimme joskus aikanaan yhdessä filmikoulussa, näyttelimmekin samoissa elokuvissa. Me muut olimme villejä ja meneviä silloin, Toini oli hiljainen, rauhallinen ja syrjään vetäytyvä. Hänestä odotettiin todella paljon, ja hän täytti osan odotuksista silloin kaksikymmenkesäisenä, ennen kuin alamäki alkoi. Silloin aikanaan sitä joutui näkemään tuskallisen läheltä, mutta nyt hän on kauan ollut poissa näköpiiristä. Aika kuluu niin kovin nopeasti.

— Tällä viikolla kokeiltiin ilmahälytyssireenejä ja ne toivat mieleen juuri nuo nuoruuden ajat, sodan ja vanhat työtoverit. Minä en voinut jäädä Helsinkiin, oli kauheata ajatellakin, että joka kerta kun sireeni ulvahti, olisi mentävä kellariin. Minulla on klaustrofobia, suljetun paikan kauhu, ja oli paljon helpompi kohdata kaikki paljaan taivaan alla kuin kellareissa. Lähdin kiertueelle, viihdyttämään. Olin tuolloin vain 17-vuotias, ja minun piti saada erikoislupa, sillä alle 18-vuotiaat eivät saaneet liikkua illalla ilman lupia. Häpesin tavattomasti, kun Viljo Vesterinen näki, kuinka minulle kirjoitettiin tuo lupa. Koetin silloin näet olla vanhempi kuin olinkaan.

— Joku kysyi joskus ohimennen, kuinka isäni antoi minulle luvan lähteä rintamalle. En minä mitään lupaa tullut kysyneeksi, minä vain lähdin. Olen sanonut monasti jälkeenpäin, että on kai sama, pilaako hermonsa rintamalla kuin kellareissa. Tietenkään eivät rintamakokemukset olleet hyväksi hermoille, mutta kellarit olisivat varmasti olleet pahemmat. Luulen, että jos naisille nyt määrättäisiin jonkinlainen sotaväki, olisin vapaaehtoinen — jos minut vielä huolittaisiin.

— Eräs venäläinen on hiljakkoin vastannut kysymykseen, mitä heillä tehtäisiin aseistakieltäytyjille: "Me pistäisimme heidät pariksi vuodeksi mielentilatutkimukseen — ja sen jälkeen he kyllä ovat valmiita suorittamaan velvollisuutensa." Uskoisin, että se tehoaisi meilläkin.

— Olen kehdannut vain harvoille kertoa, kuinka vähän aikaa me tuon Ahlströmin kanssa loppujen lopuksi tunsimme toisiamme naimisiin mennessämme. Ennen kihlausta olimme tunteneet toisemme vain kaksi viikkoa — kihloissa olimme kuukauden ja sitten meidät vihittiin. Kauko on sanonut, että hän katsoi parhaaksi toimia mahdollisimman nopeasti — minusta kun ei tiennyt mitä seuraavaksi teen.

— En ollut mitenkään ihastunut hänen piirityksestään. Silloin olivat univormut valttia ja me laskeskelimme tähtiä kauluspielistä. Siviili tuntui niin mitättömältä. Kauko oli kuitenkin päättänyt, että tuossa se tyttö on, ja hän vei tahtonsa läpi. Hiljaa mutta varmasti. Hän on tuollainen. Minä pidän kovaa melua, olen hermostunut, huudan, nauran, juttelen ja riitelen. Kauko on hiljaa ja hoitaa asiat niin kuin haluaa. Hän on juuri oikea mies minulle, ja luulen, että huomasin sen aika pian sen "seurustelun" aikana.

— Me olemme olleet naimisissa jo 24 vuotta. Meillä on aikuisia lapsia. Kaukon kolme lasta edellisestä avioliitosta ovat kaikki jo jonkin aikaa olleet maailmalla. Silloin aikanaan, avioon mennessäni — olin 21-vuotias — en ottanut mitenkään vakavasti varoituksia siitä, mitä on olla äitipuoli. Olin liian nuori. Vaikeuksia oli tietysti, mutta uskoisin, että selvisimme lasten kanssa aika mukavasti. Omat lapset, Raila, Hilkka ja Martti — yksi poika on kuollut — ovat välimuoto Tuomista ja Ahlströmeistä. Heistä oikeastaan näen parhaiten ajan kulumisen. He kihlautuvat, suunnittelevat avioliittoa ja kodista lähtöä.

— Raila tuli eräänä päivänä kotiin ja sanoi: 'Nyt minä olen kihloissa, että voit lakata huolehtimasta.' Minä olin näet jatkuvasti puhunut, kuinka minä jo tuossa iässä olin naimisissa ja minulla oli jo lapsiakin. Nyt käänsin kelkkani täysin, ja sanoin, että eihän sinulla nyt vielä mitään kiirettä ole, ehdit sinä vielä ja mitä sitä nyt noin nuorena . . . Tämmöistä se on. □

Vapauttakaa autonne hevoset!

UNION-talvibensiini — lämmin herätys kylmänkankealle moottorille. Säästää akkua ja moottoria. Vapauttaa autonne hevoset.

Parempaan ja kevyempään talviajoon UNION-talvivoiteluaineet. Autonne ja itsenne parhaaksi.

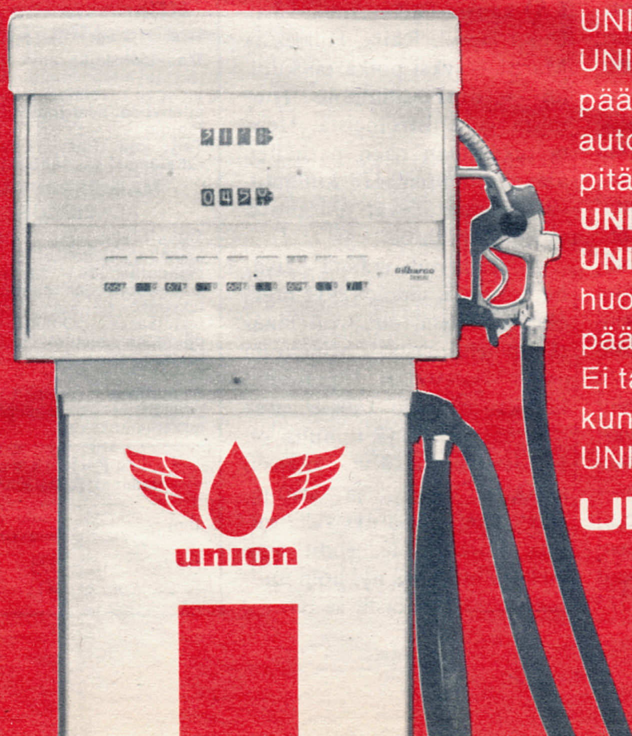

Kuumaa tavaraa pakkasenpuremalle moottorille: PALLAS-pakkasneste. Vapauttaa jäähdytinhuolista.

Talvitien turvaavat parhaiten nastoitetut talvirenkaat. UNIONista nekin.

Union on poikaa

UNIONIN KAUTTA KUNTOON

UNION merkitsee auton kuntoa. UNION-asemat kautta maan toimivat päämääränään yhä lisääntyvän autokannan huoltaminen ja kunnossa pitäminen. Talvella tarjoavat **UNION-talvibensiini** ja **UNION-talvivoitelu** autoilijoille huolista vapaata ajoa, pääsyä sinne minne tahtoo. Ei talvi ole mikään este, kun on hyvä lähtöasema — UNION.

UNION on poikaa

HYMYLEHTI ITÄISILLÄ MAILLA

JATKOA SIVULTA 25

meitä ystävällisesti odottamaan muutaman tuokion. His Excellency Mr Ali Salem Al Beedh, Etelä-Jemenin ulkoministeri, on vapaa tuossa tuokiossa.

— Hiukan virvokkeita odottaessa, niinhän, herrat?

Mr Qubati paukauttaa käsiään ja palveluspoika kiidättää pöydälle kaksi lasillista jääkylmää tuoremehua. No, mitkä ovat nyt herrojen ensivaikutelmat, mitä pidätte Etelä-Jemenistä?

— Very very much, indeed...

Ja sitten hänen ylhäisyytensä ulkoministeri onkin jo vapaa. Hänen huoneensa on suuri. Sen kalustus on upea ja koko lattiaa peittää upottava matto. Mutta upea on Mr Ali Salem Al Beedh itsekin, tyylikäs, ystävällinen herrasmies, tuskin päivääkään kolmeakymmentä vuotta vanhempi. Hän hymyilee vitivalkein hampain toivottaessaan meidät tervetulleeksi. Hän sanoo olevansa iloinen nähdessään suomalaisia. Suomi on kylmä maa, sen hän tietää, mutta sisukas ja urhoollinen on sen kansa, paljon suurmiehiä, Mr Sibbeljyys, Mr president Kikönen and so on.

Reino Lehtiniemen englanti on omaani parempaa. Ja hän auttaa minua haastattelussa.

Etelä-Jemen vapautui kaksi vuotta sitten. Se on nyt itsenäinen, Teidän Ylhäisyytenne. Sen jälkeen kun britit lähtivät lähtivät myös ongelmat, niinkö?

Voi ei, sanoo Hänen Ylhäisyytensä. Etelä-Jemen on köyhä maa. Pulmia on paljon. Tarvitaan uusia kouluja, uusia sairaaloita, uusia asuntoja, lisää lääkäreitä ja sairaanhoitajia.

— Mutta entä öljy, Teidän Ylhäisyytenne? Eikö siinä ole Etelä-Jemenin rikkaus.

Voi ei, sanoo Hänen Ylhäisyytensä. Öljy menee edelleen briteille, jotka maksavat siitä vain veron. Maa tuottaa vuodessa 5 miljoonaa tonnia öljyä. Se ei ole kovin paljon ja vero siitä sitäkin vähemmän.

— Mitä etuja Teidän Ylhäisyytenne voisi luvata esimerkiksi suomalaisille sairaanhoitajille, jos he siirtyisivät tähän maahan?

Hänen Ylhäisyytensä Mr Al Beedh pahoittelee, että mitään suurenmoisia etuja ei voida tarjota heti aluksi. Mutta aikaa voittaen kyllä. Etelä-Jemen kehittyy kaiken uhallakin. Muuten Hänen Ylhäisyytensä pitäisi suotavana, että Suomi ja Etelä-Jemen solmisivat virallisiakin suhteita. Olisi molemmille osapuolille eduksi oppia tuntemaan toisiaan. Etelä-Jemen ottaisi mielellään vastaan suomalaisia turisteja. Ilmasto on kautta vuoden hyvin lämmin. Keuhko- ja reumaattisista sairauksista kärsiville Aden on paratiisi. Hotelleja on ja lisää rakennetaan. Haikaloilta eristetty uimarantakin on valmis. Ja kaikki on halpaa, hyvin hyvin halpaa. Vain matka on pitkä ja kallis. Mutta ainahan voitaisi ajatella suuria ryhmämatkoja. Enemmän siis yhteistyötä...

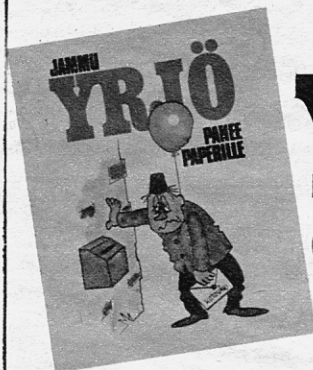
— Mistä kummasta johtuu, Teidän Ylhäisyytenne, että etelä-jemeniläiset ovat niin kauniita, niin miehet kuin naisetkin, puhumattakaan lapsista?

Hänen Ylhäisyytensä ei pahastu, vaikka Etelä-Jemenin poliittisista ja sosiaalisista ongelmista siirrytäänkin enemmän tunneperäisiin asioihin.

— That's very kind of you, hän sanoo. Kovin ystävällistä. Mutta hän arvelee, että ilmiö on universaali. Jos eteläjemeniläiset ovat suomalaisten silmin kauniita, ovat suomalaiset kauniita eteläjemeniläisten silmin. Muukalaisuudessa, Hänen Ylhäisyytensä lisää, on aina oma viehätyksensä.

Että Mr Al Beedh'ia lopultakin askarruttaa enemmän maansa sosiaalisten olojen parantaminen kuin muukalaisuuden viehätys, sen ymmärrän kun myöhemmin samana päivänä katselen katuvierille nostettuja ruostuneita rautasänkyjä, joissa asunnottomat nukkuvat. Taivas kattona, maa lattiana, seiniä ei lainkaan, siinä eräiden koti. Mutta onneksi ei tarvitse palella, taivaallinen keskuslämmitys pitää siitä huolen. □

Ensi kerralla:
AASI KAMELIN SELÄSSÄ

YRJÖ ON PANNUT PAPERILLE

Itkeäkö vai nauraa. Yrjön seurassa ovat molemmat purkaukset täysin mahdollisia. Yrjö on vakaa hämäläinen, joka puhuu murretta, asuu kaupungissa, käy työssä, kalassa ja kapakassa. Ja kirjoittaa kotiväelle esimerkiksi tähän tapaan:

YRJÖ KIRJOITTAA SEKSISTÄ (ote pakinasta)

...Täällä isossa maailmassa onhäntä nykyjään mahlottomassa huulossa tuo seksi. Satuttenko eles tietämään, mitähäntä seksi on? No, se on sitä sammaa, mitä sinähäntä Ville preistaat sen Mäkeläisen piijjan kanssa perunakuopassa.

Lähetän tässä sullen Ville yhlen pornolehlen malliks. Älä perskeles näytä sitä sonnillen. Innostuu pian ja särkeehäntä lehmihaan ailan.

Kirjallisuulessa ne kanssa nykyjään kertoovatten seksistä. Mullakinhäntä on yks rommaani, jossa opettavatten rakastammaan uulella mallilla. Asentoja on, ei siinä mittään. Minä heittiä kokkeilin. En perskeles yritä ennää. Venählytin selkäni...

Nyt on Yrjön kirjeet pantu kansien väliin. Teidän luettavaksenne. Tilatkaa se suoraan meiltä pukinkonttiin oheisella kupongilla. Tai kysykää lähimmästä kirjakaupasta ja Rautakirjan myyntipisteistä. Hintakin on aivan naurettava: 8:—

KUSTANNUSVAIHE KY Postilokero 1566 Tampere
Puh. 931-33 333

Tilaan tiliini postiennakolla kirjan YRJÖ PANEE PAPERILLE hintaan 8:— nid.

Postimaksua emme veloita.

Nimi ______

Lähiosoite ______

Postitoimipaikka ______

Hymy n:o 2/70

ENSIMMÄINEN ADAM DIMENT SUOMESSA!

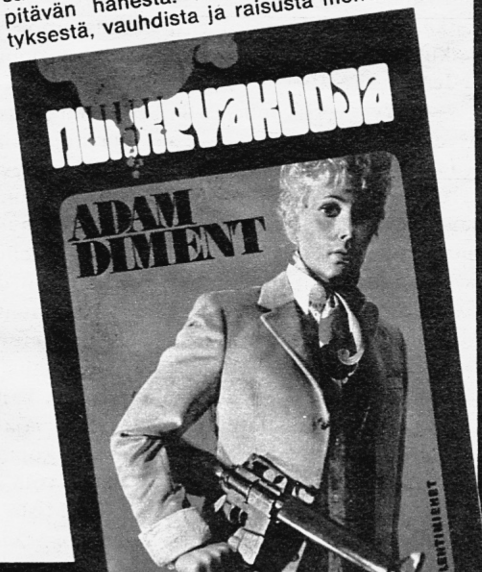
NUKKEVAKOOJA

Adam Diment on suosittu jo yli kymmenessä maassa. Hänen kirjojensa päähenkilönä on Philip McAlpine, nuori mies teollisuuden turvallisuuspalvelusta. Yllättävä. Joskus kuolettavan vaarallinen. Tuskin sietäisitte häntä edessänne. Mutta uskomme Teidän silti pitävän hänestä. Mikäli pidätte jännityksestä, vauhdista ja raisusta menosta.

NYT KIRJAKAUPOISSA JA R-KIRJAN MYYNTIPISTEISSÄ ENSIMMÄINEN PAINOS

hinta nid. 12:— ja sid. 16:—

LEHTIMIEHET

UPEA LAHJAKIRJA

VANHOJA AUTOJA

Värikäs ja seikkaperäinen lahjateos autojen historiasta. Sisältää n. 200 kuvaa, joista yli 50 värikuvia. Kangaskantinen. **Saatte sen kirjakaupoista tai suoraan meiltä. Hinta 27:— + postikulut.**

SUOSITTU KIRJA, JOKA ANTAA NE RAHANARVOISET NEUVOT

KÄYTETTY AUTO — ostajan opas

Jussi Juurikkalan ja Alpo Aution toimittama kätevä käsikirja käytetyn auton ostajalle. Tietoa automerkeittäin. **Saatte sen kirjakaupoista tai suoraan meiltä. Hinta 22:— + postikulut.**

TEKNIIKAN MAAILMA Puutarhakatu 16 Tampere

Tilaan tiliini postiennakolla kirjan
VANHOJA AUTOJA hinta 27:— + postikulut ☐
KÄYTETTY AUTO
— ostajan opas hinta 22:— + postikulut ☐
Lähettäkää minulle ilman mitään sitoumuksia
ILMAINEN KIRJALUETTELONNE ☐

Osoite: ______

Nimi: ______

Postitoimipaikka: ______

Pahimmassa tapauksessa

HEIKKI KAHILAA UHKAA HALVAANTUMINEN

Heikki Kahila on saapunut useasti olohuoneeseenne: tyylikkäänä, asiallisena ... Mutta ette ole nähneet kuinka hän saapuu tänään tv-kameran taakse: ontuen, tuskastuneena ... Vuoden alussa kuulimme useilta ihmisiltä Keski-Suomessa varman tiedon: Heikki Kahilalla on syöpä. Hullu on huhun matka Helsingistä pohjoiseen, vaikka se matkusti Joensuuhun lomalle menevän sairaanhoitajan mukana. Nyt katkaisemme herkullisimman terän kahvikuppitason keskustelusta. Mutta Heikki Kahilan sairaus on mysteerio hänelle itselleen ja lääkäreille.

**Teksti:
PEKKA LARES
Kuvat:
OLAVI SUOJAMAA**

Yhä useammat ovat kiinnittäneet huomiota ontumiseesi. Viikko sitten sitä tuskin huomasi. Eilen se näkyi jo selvemmin. Tänään siihen ovat kiinnittäneet huomiota kaikki. Huomenna?

— Olen käynyt useilla lääkäreillä. Tilastani on olemassa jo kymmeniä A 4-arkkeja käsittävä tutkimusmateriaali. Lääkkeitä on enemmän kuin deodorantteja. Kipu säteilee jalkaan ristiselästä. Mistään ei ole ollut apua.

Aloittaako Heikki Kahila jokaiselle selkäsärkyä potevalle tutun kierroksen? yleislääkäri, spesialisti ... kunnes päätyy kansanparantajan käsiin.

— Koskaan aikaisemmin en ole tuntenut vastaavaa. Yht'äkkiä se alkoi. Nykyisin on vaikeata nousta aamulla ylös sängystä. Ensin epäilin nilkan venähdystä. Sitä se ei ollut. Säteittäisesti alaspäin jalkaa myöten luikerteleva kipu pakotti minut lopulta lääkärille. On tässä yhteydessä turha puhua tuskan valkohehkuisesta raudasta, mutta erittäin hermostuttavaa se on.

Mutta mitä mieltä olette siitä, että useiden lääkäreiden tutkimusten, lääkkeitten ja röntgenkuvauksien jälkeen ei löydetä selvää, paikallistettavaa vikaa, ei syytä, ei syyyhteyttä. Te hermostuisitte. Samoin Heikki Kahila, josta sitä on vain erittäin vaikeata huomata.

Heikki tunnetaan ystäväpiirissään erittäin sympaattisena miehenä, jonka ainoana paheena on pidettävä liiallista tupakoimista. Tänään hän sytyttää savukkeen vähän useammin. Vain vaimo voi huomata hänessä jotain vierasta.

Onpahan tehty asiaa tavallisesta iskiaksesta!

Mutta onko se sitä? Kokeet ja tutkimukset eivät kerro mitään.

Puheet noidannuolesta käsitetään lähinnä vitseiksi. Se naurattaakin kaikkia muita paitsi niitä, jotka siitä kärsivät. Eikä se parane koskaan. Vain kansanparantajat väittävät toista. Haluatko jo osoitteita, Heikki?

Selkäydinpunktio herättää pelkoa.

— Se tehtiin minullekin. Myönnän, että hauskempiakin asioita on olemassa. Selkäydinkanavaan ruiskutettiin varjoainetta. Kokeen jälkeen minun piti istua seitsemän tuntia. Laskin, että jos saman ajan olisin istunut junassa, olisin ehtinyt Seinäjoelle. Ei punktio mitään selvittänyt. Lääkkeitä on valtavat määrät, mutta en mielelläni nauti niitä, koska tulee herkästi sellainen tervassa elämisen maku. Confortid? Somazolidin? Norgesic?

— En tiedä. Mutta raukeaksi ne vetävät. Uniseksi. Pilviseksi.

Toivokaamme, että kysymyksessä ei ole mitään vakavaa. Vakavaa on lääkäreiden tietämättömyys. Toivotaan, et-

KÄÄNNÄ

Pahimmassa tapauksessa HEIKKI...

tä vika on se tavallinen ristiselän särky, joka toisaalta joskus aiheuttaa vaikeankin invaliditeetin.

Selkävamma on vakava asia. Lievimmässäkin muodossa se on erittäin kiusallinen.

Pyydämme anteeksi, jos emme voineet puhua selkäytimen kasvannaisista tai muusta, joka olisi saanut teidät juoksemaan naapuriin.

Se ei yksinkertaisesti voi olla mitään niin dramaattista.

Sen täytyy olla jotain tavallista. Mutta miksi lääkärit eivät sitten pysty löytämään vikaa? Vaurioitumisia voi olla eriasteisia, mutta uskokaamme 2—4 viikon absoluuttiseen vuodelepoon. Vasta 3—6 kuukauden jälkeen voi kysymykseen tulla leikkaus.

On Heikki Kahilan onni, että hän on Heikki Kahila. Jos hän olisi ahtaaja, kirvesmies tai lapiomies, hän olisi työtön. Sosiaalisena probleemana vähäisetkin selkävammat ovat ruumiillisen työn tekijöille vaikea kysymys. Lievistä selkävaivoista huolimatta voi suorittaa kevyttä työtä, mutta raskas ruumiillinen työ on mahdotonta.

Tiedän, että huomenna soi puhelin. Soittaja on Heikki Kahila. Ja hän sanoo: — Tule pian, ota kuvaaja mukaan, minulta irtoaa pikkuvarpaan kynsi näillä minuuteilla.

Osaat laskea leikkiä. Vähättelet tapahtunutta. Silti olet aloittanut juoksun lääkäriltä toiselle. Kaikesta huolimatta leikinlaskusi ontuu.

Toivon vilpittömästi, että olisin väärässä.

Toistaiseksi kuitenkin Heikki Kahilan sairaus pysyy mysteeriona.

Toivotaan, että lääkärit osaavat ratkaista arvoituksen, sillä tuskatila, jonka aiheuttajaa ei saada selville, kalvaa kuin tuhat matoa. Kuin tuhat juorua. Lääkärikirja antaa toinen toistaan hermostuttavampia vastauksia. Samoin naapurit. Samoin lääkärit.

Entä Heikki Kahila?

— Vaihdetaan puheenaihetta! □

deodorantti, josta voi tulla lempiparfyyminne -niin hieno on bac gold'in tuoksu

Oletteko ehkä etsinyt deodoranttia, joka ei sekoittaisi parfyyminne tuoksua? Se ei tahdo onnistua. Nyt voitte ratkaista asian aivan uudella tavalla. bac gold on uusi parfyymideodorantti. Sen tuoksu on kevyt ja elegantti — kuin aavistus seikkailua — sellaista ette ole aikaisemmin deodoranteista löytänyt. Uusi, kultainen tuoksu elämäänne. Ajatelkaa. Vain suihkaus bac gold'ia ja kaikki tuntuu toisenlaiselta. bac gold muuttaa maailman kultaiseksi. Romantiikan hetket ovat ulottuvillanne. Kokekaa se.

— ja kuitenkin bac gold on deodorantti, joka samalla huolehtii raikkaudestanne koko pitkän päivän.

bac gold kultaa päivän parhaat hetket.

WIESBADEN
Suomessa

Teknokemian osasto
Helsinki

KÖYHÄ SAMPO-HERRA PAKKONAI RIKKAAN VANHANPIIAN

Otsikko on erään vakuutusyhtiö Tarmon kenttämiehen mielipide Sampo-Tarmo fuusiosta. Vuoden vaihteessa piti Sammon ja Tarmon muuttaa saman katon alle ja muodostaa Suomen suurin vakuutusyhtiö. Tätä oli edeltänyt kaksi, monen osakkaan farssiksi väittämää, Tarmon yhtiökokousta, joissa nimellisesti nuijittiin huolella laadittu yhtymissopimus lukkoon. Oli jätetty muistutus sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusasiain osastolle ja nostettu kaksi oikeuskannetta Tarmon yhtiökokousten laillisuutta vastaan.

Tarmon kenttämiehet pitivät salaisia kokouksiaan ja fuusion kannattajien joukko hupeni kouralliseen yhtiön johtajia, joilla uudesta suuryhtiöstä on tiedossaan entistä suurempi ja makeampi kakku. Suurin puhein pohjustettu riemuavioliitto on huvennut jonkinlaiseksi koeavioliitoksi, jossa vanhapiika-Tarmo elää vain varatoimitusjohtaja A. H. Virkkusen uhkauksen pelossa: Jokainen Tarmon kenttämies, joka vastustaa Sammon toimenpiteitä, erotetaan!

Teksti:
PEKKA LIND

Kuvat:
VEIKKO LINTINEN JA PRESSFOTO

Hovioikeudenneuvos Harras Kyttä siirtyi Tarmon toimitusjohtajaksi 1. 1. 1964 hänen asemansa Turun kaupunginjohtajana tultua vaikeaksi.

Toimitusjohtajan paikkaa kärkkyi myös viisi vuotta aikaisemmin Sammosta Tarmoon tullut everstiluutnantti evp. Arto H. Virkkunen.

Arvostelematta herrojen menestymistä vakuutusjohtajina on todettava, että Kyttä kahden hänelle suoritetun aivoleikkauksen jälkeen on yhä sairas mies. Virkkunen puolestaan on tiiviisti paennut vakuutusmaailman vastuksia Lapin riekkomaille.

Kun A. H. Virkkusen vanha ystävä varatuomari Antti Kataja tuli Sammon toimitusjohtajaksi vuoden -69 alussa, tapahtui ensimmäinen yhteydenotto fuusiotarkoituksessa. Julkiseksi asia tuli vasta syyskuussa.

Tarmon hallintoneuvosto oli helppo juntata avioliittoajatuksen kannalle. Hallintoneuvoston 36 jäsenestä 15 on tavalla tai toisella lainasuhteessa Tarmoon, 4 on muuten asiakassuhteessa. Eläkkeellä olevia entisiä johtajia ja virkamiehiä on 8. Loput jäsenistä ovat pankkilaitosten valtuuttamia edustajia lukuunottamatta maaherra Kaarlo Pitsinkiä ja pääjohtaja Olavi Lindblomia, jotka ovat käyneet vain parissa kokouksessa.

Joko kunniavirkanaan hallintoneuvoston jäsenyyttään pitävät tai "velkavankeina" mukana olevat oli helppo saada hyväksymään fuusioajatus.

Fuusiota perusteltiin sillä, että Tarmon taloudellinen tila ennenpitkää tulisi kestämättömäksi ja että Nordek toteutuessaan muuttaisi ratkaisevasti olosuhteita.

Kun tutustuu Sammon ja Tarmon taloudelliseen tilaan, on todettava, että Sampo nai yhtymisessä rahaa, 30 kivitaloa ja 200 osakehuoneistoa. Tarmo sai kaupassa kilotavarana indeksiin sitomattomien lainojen velkapapereita, joiden reaaliarvoa kukaan ei tunne.

Puheisiin Tarmon huonosta taloudellisesta tilasta antaa selvityksen vakuutusyhtiön vuosikertomus. Vuosien 67—68 liikevoitto oli 2,5 milj. mk, jonka lisäksi eläkesäätiöön siirrettiin voittovaroja 2,4 milj. mk. Viime joulukuun myynti oli 52,9 % edellisvuotista suurempi. Vuosien 1958—67 maksutulon nousu Sammossa oli 286 %, Tarmossa 219 %. Kokonaiskustannusten nousu oli samana aikana Sammossa 339 % ja Tarmossa 217 %.

Kun hallintoneuvosto oli saatu avioliittoajatuksen kannalle, alkoi yhteistyö työryhmissä jo elokuussa. Tarmo paljasti sulonsa eli liikesalaisuutensa Sammolle.

Kun luuloteltiin Suomen Kiinteistöliiton yrittävän panna kapulaa fuusion rattaisiin, aloitettiin valtakirjojen hankkiminen vakuutuksenottajilta lupaamalla virkailijoille 4 markkaa kustakin yli 10 ääneen oikeuttavasta valtakirjasta. Näitä rahoja virkailijat eivät ole vieläkään saaneet, vaikka Virkkunen on useaan otteeseen luvannut, että rahat maksetaan. Ongelmana lienee sellaisen tilin löytäminen, etteivät tilintarkastajat puutu maksuihin.

Kenttämiehet hankkivat avoimia valtakirjoja, jotka Tarmon johto luovutti äänestyksessä luotettaviksi tunnetuille vakuutusvirkailijoille. 8.10. ja 17.10. -69 pidetyissä yhtiökokouksissa Tarmon virkailijoiden hallussa oli lähes 100 % äänistä.

Äänestys oli avoin, joten erottamisen ja eläkkeen menettämisen pelossa äänestettiin fuusion puolesta.

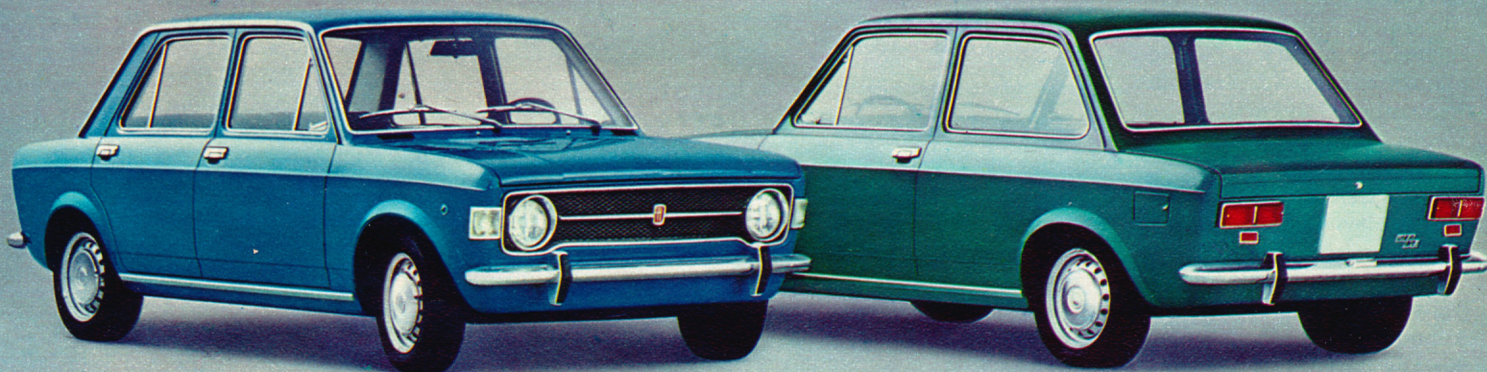
KÄÄNNÄ

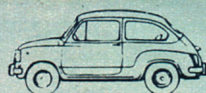
Nykyajakaa uusi Fiat

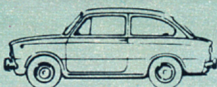
"Vuoden Auto" FIAT 128

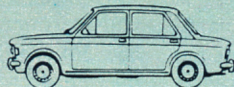
Fiat 128 on autouutuus, jonka
maailman lehdistö valitsi
"Vuoden Autoksi".
Fiat 128 on perheauto.
Tekniikaltaan ja muotoilultaan
huippuluokkaa, voimaa ja kiihtyvyyttä,
turvallisuutta.
Fiat 128 on tämän päivän auto.
Nykyajakaa. Fiat 128

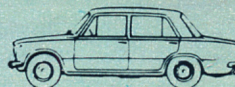
Teho: 55 hv/DIN. Nopeus: yli 135 km/t
Tilaa viidelle henkilölle. Etuvetoinen

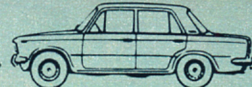

FIAT 600

FIAT 850

FIAT 128

FIAT 124

FIAT 125

Maahantuoja AUTONOVO oy

KÖYHÄ SAMPO-HERRA PAKKONAI...

Siviilivihkiminen

Kun valtakirjoja oli vakuutuksenottajilta hankittu, ei kysytty, ovatko he fuusion kannalla vai sitä vastaan. Erään toimitusjohtajan saapuessa kokoukseen hänelle annettiin 3 500 ääntä. Hän ei tuntenut niitä joita edusti. Jos osa hänen edustamistaan vakuutetuista olisi ollut fuusiota vastaan, osa kannalla, tätä eroa ei olisi voitu tehdä. Äänestettiin vain yhdellä äänestyslipulla. Toimitusjohtaja antoi siis 3 500 ääntä fuusion puolesta.

Esimerkkinä äänestyksen julkisuudesta on se, että kun kauppaneuvos Viljanen Helsingistä äänesti fuusiota vastaan, Tarmon johtaja Salminen tiesi kertoa siitä heti jälkeenpäin.

Konttorinjohtaja Pentti Mannila Tampereelta äänesti 1. kokouksessa 40 vakuutuksenottajan valtakirjoilla. Mannila sai nipun aakkosjärjestykseen pannuista valtakirjoista: T. Aaltonen, T. A. Aalto-Setälä, As. Oy Aapisrinne, As. Oy Adlercreuz, As. Oy Agricolanpuisto, Hugo Ahlskog jne. Kun Mannila oli toisesta yhtiökokouksesta poissa, 39 näistä valtakirjoista oli siirretty Kouvolan konttorinjohtajan Pauli Jäntin nimelle.

Mitähän tästä menettelystä ajattelee Kouvolan nimismies Niilo Aalto, tarkkuutensa johdosta Pykälä-Niiloksi kutsuttu. Hänen valtakirjallaan äänesti ensin Mannila sitten Jäntti.

Hämeenlinnan konttorin virkailija Mirja Rautiainen huomautti yhtiökokouksessa varatuomari Pekka Kotilaiselle, että hänelle annettu äänimäärä oli liian pieni. Rautiaiselle oli annettu vain 5 ääntä 180 sijasta. Vastauksessa Rautiaiselle todettiin, ettei näin pienillä äänimäärillä ole merkitystä. Virhettä ei korjattu.

Jaettaessa Tarmon työntekijöille valtakirjoja, joistain jouduttiin viivaamaan nimi yli ja panemaan sijalle toinen. Tarmon lakimies Pekka Kotilainen oli tässä työrukkanen. Saatuaan tästä tiedon, eräs Tarmon osakas on allekirjoittanut rikosilmoituksen, jota vielä ei ole jätetty. Tarmolaiset puolustelevat Kotilaisen menettelyä sanomalla:

— Potkujen saamisen pelossahan tässä on toiminut jokainen. Olisi väärin panna siitä yksi linnaan.

Näillä eväillä sitten äänestettiin demokratian nimessä.

Mitä "salainen" lisäsopimus sisältää?

Fuusiosta päättäneessä 1. yhtiökokouksessa luettiin yhtymissopimus, mutta ei lisäsopimusta. Lisäsopimuksen lukemista vaati talouspäällikkö Linturi Mikkelistä ja vaatimusta kannatettiin. Toimitusjohtaja Kyttä kieltäytyi lukemisesta ilmoittaen sopimuksen sisältävän liikesalaisuuksia.

Miksi lisäsopimusta ei luettu?

Yhtiökokouksessa johtaja Kyttä ilmoitti yhtymisen tapahtuvan tasavertaisella pohjalla. Sama maininta on myös Tarmon Uutisten 2. numerossa. Tarmolaisille jaetussa fuusio-oppaassa sanotaan, että Tarmo ei kuole. Se jatkaa toimintaansa entistä voimakkaampana, koska "se saa hyvän sivustatuen".

Lisäsopimus paljastaa tämän sivustatuen luonteen.

Lisäsopimuksessa määrätään, että Sampo-Tarmon hallintoneuvostoon valitaan 35 Sammon ja 30 Tarmon edustajaa. Hallitukseen tulee Sammosta 6 + 2 jäsentä ja Tarmosta 4 + 1. Lisäksi fuusion kolme tärkeintä virkaa, toimitusjohtajan, markkinointijohtajan ja sijoitusjohtajan, menevät sampolaisille.

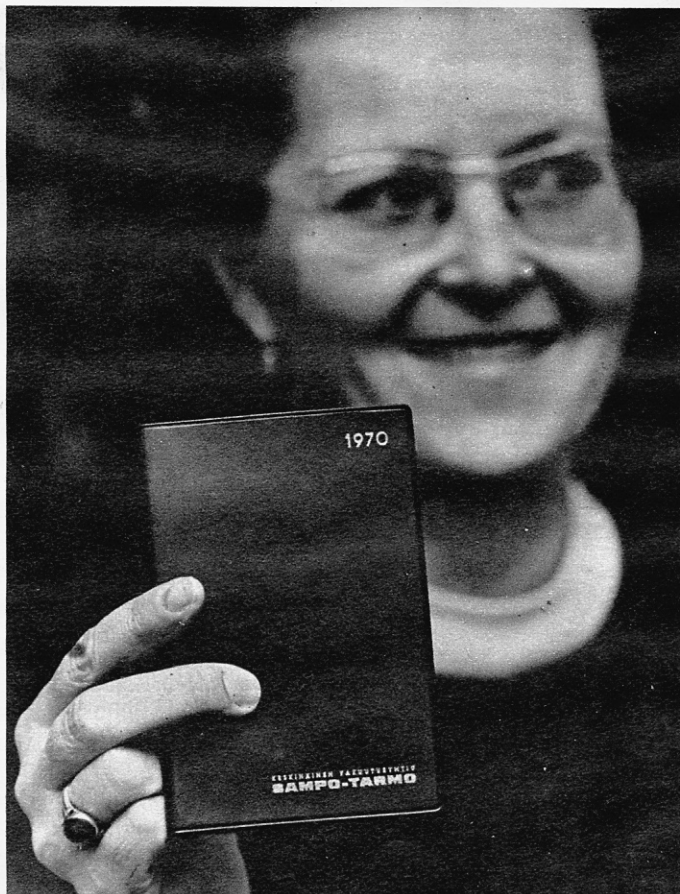
Markkinointijohtaja Kalevi Suvanto on ilmoittanut, että hän tulee hoitamaan yhtiötä piirijohtajien avulla. Tarmolla on 2, Sammolla 30 piirijohtajan paikkaa.

Lisäsopimuksen mukaan (10 §) Tarmon eläkesäätiön varat siirtyvät Sammon eläkesäätiölle.

Lisäsopimuksen 11 § määrää hovioikeudenneuvos Kytän eläke-edut. Ne ovat Sammon eläke-etujen mukaiset eli 10 % suuremmat, kuin Tarmo olisi tarjonnut.

Lisäsopimus sisältää nimiluettelon Sampo-Tarmon johtajistosta, ohjeet palkkauksesta ja fuusion toteuttamisesta sekä erinäisten luottamustoimien ja edustusten hoitamisesta.

Nämä hovioikeudenneuvos Kyttä tulkitsi liikesalaisuuksiksi. Niitä eivät Keskinäisen Vakuutusyhtiö Tarmon osakkaat vaatimuksestaan huolimatta saaneet tietää päättäessään yhtiönsä yhdistämisestä Sampoon.

Sammon ja Tarmon yhtymisestä oltiin jo peräti niin varmoja, että painatettiin kalenteri vuodelle 1970. Se onkin fuusioimistouhun ainoa todellinen tulos. Allakkaa esittelee rouva Mirja Rautiainen. Kalenteria on tosin jaettu vain muutamalle luotettavalle henkilölle.

Miten tiedotusvälineet vaiennettiin

Tarmon toimitusjohtaja Harras Kyttä sanoi Tarmon 1. yhtiökokouksessa, että fuusiohanke on herättänyt levottomuutta, ei Tarmon piirissä vaan lehdistössä.

Kun Helsingin Sanomat ei tyytynyt toteamaan fuusion syntymistä itsestään selvänä asiana, vaan kirjoitti myös sosiaaliministeriölle jätetystä muistutuksesta, johtaja Kyttä teki ensimmäisen vierailunsa lehden toimitukseen.

Haukuttuaan taloustoimittaja Johannes Koroman päätoimittaja Tikkasen huoneessa, Kyttä palasi Tarmon pääkonttoriin ja totesi, että Hesari on sitten hiljaa.

Tarvittiin kuitenkin kolme käyntiä lehden toimituksessa ennen kuin Kyttä saattoi alaisilleen jälleen todeta, että nyt Tikkaselle on annettu pieni opetus siitä, mitä saa kirjoittaa, mitä ei.

Seuraavana päivänä lehti peruutti uutisensa, jossa oli kerrottu kenttämiesten erottamisesta. Todellisuudessa erotettuja oli 11.

Toinen opetus annettiin Yleisradiolle. Siihen riitti vain soitto johtaja Paloheimolle.

Fuusioasiaa ei saanut Yleisradion lakimiehen antaman lausunnon perusteella käsitellä, koska lakimies tulkitsi ministeriölle tehdyn muistutuksen oikeusjutuksi. Ministeriö määritteli saman asian muistutukseksi.

Mirja Rautiainen ja Tarmon tuulimyllyt

Hämeenlinnalainen Tarmon

JATKUU SIVULLA 98

VEIKKO ENNALA: HELMI-KIRJEITÄ HENKILÖILLE

Sarjamme Kirjeitä henkilöille ei toki sisällä yleispätevää ja objektiivista arviointia joistakuista julkisuuden henkilöistä ja heidän aikaansaannoksistaan. Ne ovat täysin henkilökohtaisen sympatian tai antipatian ilmaisuja. Lukijat voivat ja saavat ja heidän pitääkin olla eri mieltä. Ikävää olisi, jos kirjeet käsitettäisiin niin pahoin väärin, että niiden tarkoituksena olisi muokata yleistä mielipidettä puolesta tai vastaan. Kirjeet ovat vain kirjeitä, avoimetkin.
Tällä kerralla saavat kehua tai nenänuuskaa akateemikko Mika Waltari, ylipoliisipäällikkö Fjalar Jarva, toimitusjohtaja Urpo Lahtinen ja nimimerkki Siveytensä säilyttänyt. Vastauksiakin toki julkaisemme. Tarva on — sillä lailla — kirjoittanut.

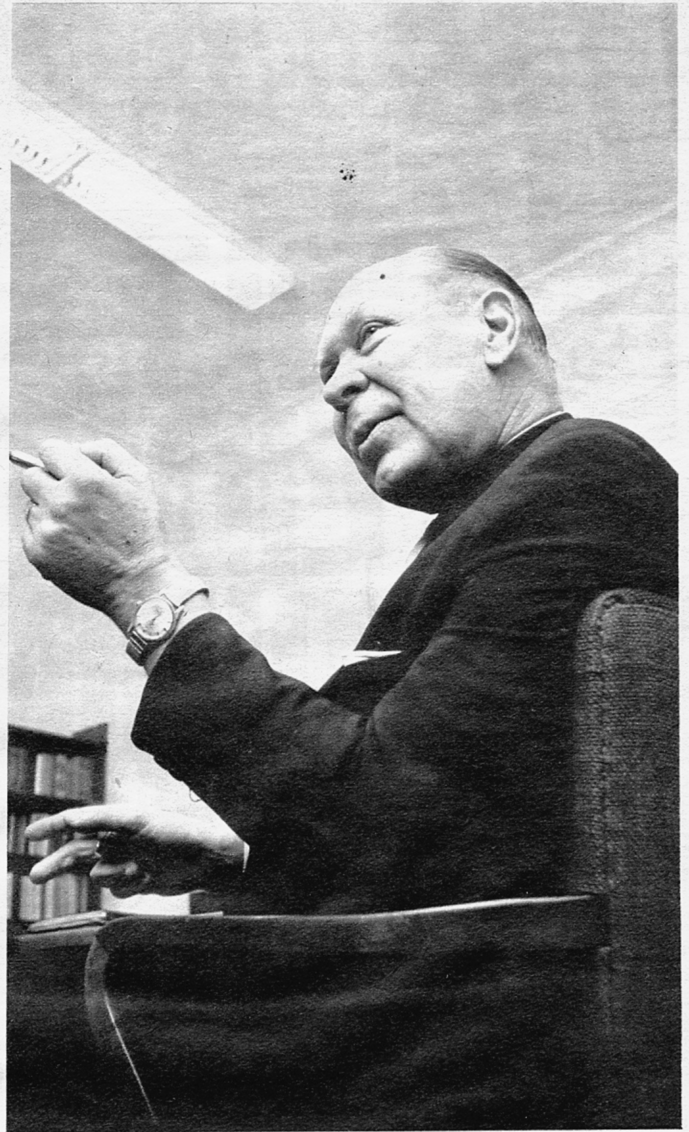

MIKA WALTARI

Matti Jämsä sanoi nuoruudessaan päättäneensä, että hänestä on tuleva uusi Mika Waltari. Samoin ajattelin kerran minäkin. Mutta nyt et enää ole idolini. Olisi tyhmää pitää esikuvanaan ja tavoitteenaan jotakin liian tavoittamatonta. Mutta nytpä en puutukaan lähemmin työhösi ja sitä arvostele, Sinä jäät tämän kansan aikakirjoihin ikiajoiksi suurena sanan taitajana. Ajattelen Sinua juuri nyt lähinnä ihmisenä. En tunne ainoatakaan muuta maineikasta ihmistä, joka olisi niin vaatimaton ja nöyrä ja hyväsydäminen kuin Sinä olet. Niihin aikoihin, jolloin menin naimisiin, olin tehnyt erään toisenkin pahanlaisen erehdyksen. Siitä johtui, etteivät entiset tuttavani ja ystäväni halunneet tuntea minua. Mitä teit Sinä? Sinä annoit minulle häälahjaksi huomattavan rahasumman ja myöhemmin lähettäessäsi minulle erään kirjasi, kirjoitit sen alkulehdelle omistukseksi kaun niin kannustavan kehotuksen. En suinkaan kehu Sinua "huomattavan rahasumman" vuoksi vaan siksi, että aina olet ollut lyötyjen puolella. Kun ystäväämme Salamaa hänen Juhannustanssiensa vuoksi peitottiin ja häväistiin, Sinä asetuit häntä puolustamaan ja nimitit hänen teostaan taiteeksi mitä se epäilemättä onkin. Eikä tämä suinkaan ollut ensimmäinen kerta, jolloin uskalsit olla eri mieltä kristillisten piirien kanssa. Ja kuitenkin olet itse parhain käytännön kristitty: luullakseni antaisit pois viimeisen paitasikin ellei vaimosi varjelisi Sinua ulkomaailmalta ja pitäisi huolta että työrauhasi säilyy. Minusta on kovin vaikeata kehaista jotakin ja vielä vaikeampaa Sinulle on lukea itsestäsi kirjoitettua kehua olletikin kun kehu on laadittu kovin naiivisti. Anna nyt kuitenkin anteeksi, taas kerran, sydämeni on Sinua muistaessani täynnä kauniita ajatuksia. En vain osaa niitä ilmaista. □

FJALAR JARVA

Vasta kun olin ilmoittanut Hannu Rahkoselle aikovani kirjoittaa Teillekin kirjeen, kuulin, että Teitä "analysoidaan" toisaallakin tässä lehdessä. Siitä huolimatta seuraavaa: Olen lehtimiesaikanani kirjoittanut poliisin työstä ainakin 7 laajaa artikkelia ja reportaasia eri lehtiin. Kolme niistä on julkaistu HYMYssä. Joka ainoassa, ilman yhtäkään poikkeusta, olen asettunut poliisin puolelle koska ymmärrän, miten vaativa, vastuullinen ja raskas esivallan tehtävä on. Sitä paitsi olen monenmoisin esimerkein pyrkinyt osoittamaan, että eräitä ikäviä poikkeuksia lukuun ottamatta poliisimiehet ovat asiallisia, jopa tahdikkaita niin hirveän vaikeata kuin onkin olla tahdikas silloin kun tehdään työtä hengenvaarassa. Edelleen olen monesti kuvaillut millä sitkeydellä ja ammattitaidolla hiljaiset, harmaat ja vaatimattomat rikostutkijat suorittavat tehtäviään. Tämä on Teidän mielestänne väärin. Kun pari vuotta sitten aioin tässä lehdessä julkaista sarjan "Maalaispoliisin päiväkirjasta" kirjoititte minulle kirjeen, jossa kielsitte minua sitä jatkamasta, olinhan ensimmäisessä osassa kertonut miten muuan konstaapeli selvitti omin nokkinensa parikin henkirikosta. Se oli Teistä "turhaa sensaatiota". Välitän vähät Teidän kielloistanne, Te ette minua määräile, mutta luovuin jatkamasta sarjaa ettei ko. poliisimiehelle olisi koitunut Teidän taholtanne ikävyyksiä. On aivan varmaa, että jos olisin kirjoittanut sarjan "Ylipoliisipäällikön päiväkirjasta" ja siinä kehaissut Fjalar Jarvan aikaansaannoksia, ette Te olisi sitä alkuunsa keskeyttänyt, se ei olisi ollut lainkaan sensaatiomaista. Esiinnyttehän Te niin mielellänne julkisuudessa ja poseeraatte kuvissa isällisenä myhäillen ja killistellen. Teitä kyllä on lupa kehua mutta ei kentällä henkensä kaupalla työskenteleviä tavallisia poliiseja. On puhuttu paljon siitä, kuinka poliisitoimessa olisi saatava aikaan muutoksia ja parannuksia. Se on totta. Ja ensimmäinen parannus olisi, jos Teidänlaisenne alaisilleen kateellinen tyhjäntoimittaja nostettaisiin hyllylle. Mutta pianhan taidatte olla eläkeiässä, kiitos Herralle. □

SIVEYTENSÄ SÄILYTTÄNYT

Te olette yksi niistä säälittävistä naispuolisista sala-ampujista, jotka harva se viikko haistattelevat minulla kirjeissä vittua rohkenematta panna nimeään alle. Te olette oman kertomanne mukaan säilyttänyt siveytenne ja puhtautenne 40 vuotta ja olette sen vuoksi sanomattoman onnellinen. Jospa sopisimme niin, että olette säilyttänyt ns. siveyden (pyh!) olosuhteiden pakosta, Teillä ei ole harmiksenne ollut tilaisuutta impeyttänne menettää. Teillä ei ole ensimmäistäkään muistoa rakkaudesta, kukaan ei ole Teistä koskaan piitannut. Siksi olette niin kovin katkera. Onnellisuus on Teistä kaukana, sillä todella onnellinen ihminen ei kirjoittele nimettömänä niin karheita kirjeitä kuin Te kirjoitatte. Onnellinen ihminen nauttii hiljaa onnestaan ja sallii toistenkin sen tehdä. Te sanotte haistattelujenne ja sukupuolielimiä esittävien piirrostenne lomassa, että minä tärvelen nuorison ja minun takiani tämä kansa kohta kaatuu rappioituneena tien oheen. Tosi on, että olen suhteellisen usein, siihen määrättynä, kirjoittanut miehen ja naisen välisistä intiimeistä suhteista. Mutta en ole koskaan yllyttänyt ketään edesvastuuttomaan lasten tekoon, abortteihin tai aviorikoksiin. Sitä vastoin olen kirjoittanut, että nainen ei ole mikään miehen välikappale vaan tasaveroinen osapuoli, jolla on lupa ja oikeus nauttia sukupuolielämän iloista vaikkei olisi avioliitossakaan. Naisella on minun moraalini mukaan jopa lupa hankkia avioton lapsi jos hän lasta kaipaa ja voi sen elättää ja kasvattaa. Nimet "huora" ja "äpärä" pitäisi hävittää kaikista sanakirjoista. Edelleen olen sitä mieltä, että jos avioliittoon kaikenlaisin uskollisuuden vakuutteluin ja lupauksin mennään, silloin pitäisi myös olla uskollinen paitsi tapauksissa, jolloin jompi kumpi osapuoli ei halua läheistä yhteiselämää. Silloin on pettyneellä oikeus hankkia ilonsa ja tyydytyksensä irrallisillakin suhteilla. Mutta tämä lupa kuuluu myös vaimolle. Kaiken aikaa olen kuitenkin tehostanut sitä, että sukupuolielämässä pitää ihmisen tuntea vastuunsa; malliesimerkki vastuuttomasta sukupuolielämästä on kiihkouskovaisten avioliitto. Siinähän siitetään siittämästä päästyä vaikka ei ole minkäänlaisia edellytyksiä huolehtia maailmaan säännöllisin väliajoin syntyvistä pienokaisista. Heistä kehittyy ammattitaidottomia työttömiä, jotka sitten elää kitkuttelevat veronmaksajien kustannuksella elleivät ryhdy rikollisiksi. Sukupuolielämä on olennaisin, keskeisin osa ihmiselämää. Mutta jos joku tulee ilman sitä toimeen, kukaan, vähiten minä, ei siihen pakoita. Mutta Teidän kaltaisenne korppuuntuneet henkilöt kyllä tahtovat pakoittaa muutkin lähimmäisensä iankaikkiseen selibaattiin ja kärsimyksiin. Otan osaa, joskin pitkin hampain, siihen tuskaan jonka siveytensä säilyttäminen Teillekin on näemmä aiheuttanut. □

KÄÄNNÄ

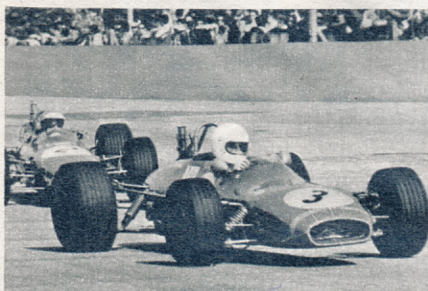
COLT.. TEIDÄT VALTOIHIN

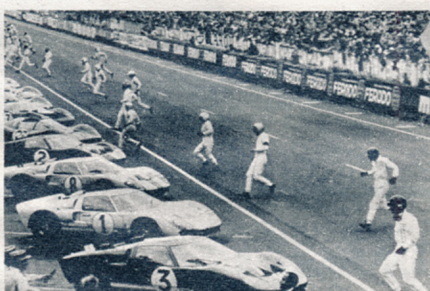
ISKEE

VOITTAKAA MATKA

INDIANAPOLIKSEN AJOIHIN

LE MANSIN AJOIHIN

KEVÄTMUODIN PARIISIIN

Osallistukaa suureen COLT-ässä kilpailuun. 1011 palkintoa!

Colt-rasioiden alumiinipaperille samoinkuin tähän ilmoitukseen on painettu Colt-ässiä. Niillä voitte voittaa loistopalkintoja. Pääpalkintona kahden hengen matka Yhdysvaltoihin Indianapoliksen ajoihin.

Näin pääsette mukaan

Leikatkaa irti mahdollisimman paljon Colt-kortteja Colt-rasioista tai lehti-ilmoituksista. Muodostakaa niistä viiden, neljän tai kolmen kortin sarjoja. Jokerilla ja neljällä ässällä osallistutte Yhdysvaltain matkan arvontaan. Neljällä ässällä voitte päästä Ranskaan seuraamaan Le Mansin ajoja tai vaihtoehtoisesti tutustumaan keväiseen Pariisiin. Kolme ässää oikeuttaa Teidät osallistumaan 1 000 Colt-kartongin arvontaan.

Lisätkää voitonmahdollisuuksianne

Voitte osallistua kilpailuun niin monella sarjalla kuin haluatte, mutta jokaisen sarjan on oltava omassa kuoressaan. Kunkin kuoren vasempaan alalaitaan merkitään sen sisältämien korttien lukumäärä (esim. 4 ässää + jokeri) – näin vastauksenne joutuu mukaan oikean palkintosarjan arvontaan.

Postittakaa vastauksenne 31. 3. 1970 mennessä os. COLT-KILPAILU, postilokero 40, Pietarsaari. Älkää unohtako nimeänne ja osoitettanne. Matkan voittaneiden nimet julkaistaan Helsingin Sanomissa ja Hufvudstadsbladetissa 15. 4. 1970. Alaikäiset eivät voi osallistua kilpailuun.

Loistopalkinnot

2 hengen matka Yhdysvaltoihin Indianapoliksen ajoihin.

10 kpl matkoja Ranskaan joko Le Mansin ajoihin tai keväiseen Pariisiin.

1 000 kpl COLT-kartonkeja

Neljän ässän ja jokerin sarja

osallistuu kaikkien palkintojen arvontaan. Huom. Colt-jokeri löytyy vain muutamista ilmoituksista.

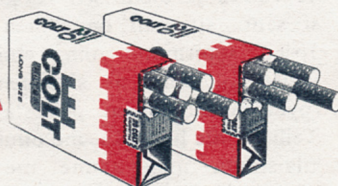
Neljän ässän sarja

osallistuu Le Mansin ja Pariisin matkojen sekä Colt-kartonkien arvontaan.

Kolmen ässän sarja

osallistuu Colt-kartonkien arvontaan.

Tulkaa COLT-vauhtiin mukaan

STRENGBERG

HELMIKIRJEITÄ...

URPO LAHTINEN

Herra Toimitusjohtaja, itse olet sanonut, että lehdessä on annettava tilaa kaikille mielipiteenilmaisuille. Myöskin olet sanonut ja ymmärtääkseni ihan oikein, että julkisuuden henkilöiltä vaaditaan paljon, heiltä vaaditaan enemmän kuin tavallisilta kuolevaisilta. Niinpä kysynkin Sinulta, ollessasi myös julkisuuden henkilö ja välillisesti tämän maan ehdottomasti väkevin yleisen mielipiteen muokkaaja, pidätkö aiheellisena että me alituiseen pengomme pelkkiä epäkohtia, että aina olemme tekemässä "paljastuksia", että joka numerossamme "puhumme totuuden" siitä ja siitä asiasta. Eikö tässä maassa enää ole mitään hyvää? Vaikkakaan et välittömästi osallistu toimitustyöhön vaan hoitelet niin sanottuja suuria organisatoorisia linjoja, lopullinen määräysvalta on kuitenkin Sinun. Muuta, pyydän, Hymyn linjaa kuuluisat "kaksi piirua" elämänmyönteisempään suuntaan. Ja huomauta minulle, että esimerkiksi nämä "Kirjeet henkilöille" voisivat sisältää enemmän tunnustusta kuin parjausta.

Kuten sanoin Sinun sanoneen, julkisuuden henkilöiltä vaaditaan paljon; heidän pitää mukautua siihen että heitä kritikoidaan ja heidän yksityiselämäänsäkin pengotaan. Miksi et sitten ole käskenyt minua kirjoittamaan siitä, että olet saanut tuomion rattijuoppoudesta? Tosin asia on valitusvaiheessa ja tiedän myös seuraavaa: edellisiltana olit nauttinut sherryä mutta et sinä päivänä, jolloin Sinut Kangasalla sijaitsevassa sairaalassa pesivän ilmiantajan toimesta kärytettiin Fiat'isi ratissa. Vielä olen nähnyt omin silmin ko. sairaalan johtavan lääkärin lausunnon, jonka mukaan Sinulle syötetyt lääkkeet aiheuttavat aina alkoholin palamisen hidastumista: ota tänään sherryä ja vielä huomennakin sitä löytyy verestäsi. Mutta nämä seikat eivät muuta muuksi sitä, että et aina tule ajatelleeksi asioita kaikilta tahoilta: mikä koskee muita koskee myös Sinua. Mikäli annat tämän "kirjeeni" mennä painoon ilman omia kommenttejasi, kunnioitan Sinua vieläkin enemmän kuin tähän asti. Ja ihmisiä, joita yleensä kunnioitan, on lopen vähän. Hiukan pelokkaana kyllä odotan Hymyn tämän numeron ilmestymistä. Ettei vain pöydälläni olisi lappua jossa lukee: "Hae palkkasi ja verokirjasi kassasta." □

KÄÄNNÄ

HELMIKIRJEITÄ...

VEIKKO ENNALALLE

Kiitoksia Uudenvuodenkirjeestänne! Herttoniemeläinen R-kioskin myyjätär ilmoitti minulle hymyssäsuin, että Te olette lähettänyt minulle kirjeen. Harvoin olen lähtenyt lukemaan lunastettua kirjettä niin uteliaana kuin tänään. Lunastus kannatti, sillä sainhan samaan hintaan aivan reilusti nähdä, mitä olitte kirjoittanut Herra Tullineuvokselle, Herra Ulkoministerille ja Herra Hovioikeudenneuvokselle. (Vrt. tilannetta viime viikolla junassa, missä joku vieressäni luki kirjettään, enkä millään saanut mulkoilluksi muuta kuin ”. . . odotan sinua Tampereella”).

Herra Ennala, kirjeessänne minulle käytte ilman alkuherroittelua suoraan asiaan: ”Olen ensimmäinen mies antamaan Teille tunnustuksen: Olette suorittanut jumalattoman pitkän ja ansiokkaan päivätyön kaikenlaisten radio- ja televisiohupailujen juontajana.” Kiitos, kiitos. Olen täsmälleen samaa mieltä. Olen yrittänyt parhaani yli kolmetuhatta kertaa. Olen myös yhtä mieltä kanssanne siitä, että olen liian kauan ollut ”tekokujeellinen” ja ”tekoveitikas”. Näytätte olevan mainio mies keksimään ihan uusia ilmaisuja. Sallinette, että vastaisuutta varten annan Teille yhden epiteetin lisää: tekoniskanen. Kesällä -66 jonkun rattijuopon aiheuttaman autokolarin tuloksena minulla on pari *hopealangalla* yhteenommeltua niskanikamaa. Sen kuulemma myös huomaa. Joo-o, yli kaksikymmentä vuotta, eikä vieläkään ventti. Niin se on kun on tällaista tekoa.

Sanonko minä ONG silloin kun pitäisi sanoa ON? Herra Ennala, olette paljon terävämpi havaintojen tekijä kuin esimerkiksi pikkupojat, jotka sekä kuorossa että ilman jo viidettä vuotta tervehtivät minua SILLÄLAILLA-huudoin. Tietänette varmasti miten suunnattomasti taikaa tuollaisissa sanoissa piilee. Nehän ovat kultaa kalliimpia. Niillä luodaan imagea. Tanskan kuuluisin radiomies, Gunnar Hansen keksi jo yli 25 vuotta sitten sijoittaa jalkapalloselostuksiinsa muutaman ylimääräisen, vähän venytellen sanotun NYT-sanan. Hän on siitä lähtien ollut Gunnar Nu-Hansen. Koko Tanskan NU. Kun Gunnar sanoo nu, siinä on ”urheilujuhlan tuntua”.

Sanotte, että ”ette ymmärrä, mitä peevelin huumoria ong ong siinä, että Inarista asti television ehtookahveisiin kutsuttu emäntä saa Teidän laatikostanne myrskylyhdyn lasin”. En minäkään sitä oikein ymmärrä, vaikka laskisin ilmaisille matkoille ja päivärahoillekin jotain, mutta sen ymmärrän hyvin, kun Urheilu-Karhun lähettineiti viereisestä laatikosta vetää 11 400 markkaa maksavan Toyota Corollan. Hänen ilonkyynelensä myös ymmärrän. Herra Ennala, ettehän vain kuulune niihin ymmärtäjiin, jotka silloin PALAPELITALON valmistuttua Kouvolaan soittivat ja ehdottivat talon myymistä, rahojen jakamista useammalle tai talon vaihtamista vaikkapa pariinkymmeneen kesämökkiin? Mikä loistava ehdotus, vastasin eräällekin soittajalle: Kuulkaas, kehitetään sitä ja ostetaan rahoilla vielä enemmän, esimerkiksi kaksisataa huusia.

Lopetatte kirjeenne toteamalla, että minä olen ryhtynyt kokoomuspuolueen kansanedustajaehdokkaaksi. Annatte varsin hyväsävyisen sanailunne päätteeksi varteenotettavan neuvon: ”. . . mutta älkää herran tähden viekö laatikoitanne eduskuntaan”.

Herra Ennala, en vie laatikoita eduskuntaan, mutta toivon, että laatikot v i e v ä t m i n u t eduskuntaan. Tervetuloa mukaan — yli puoluerajojen — siihen kaikkien aikojen laatikkoleikkiin, joka tässä maassa järjestetään tulevan maaliskuun 15.—16. päivinä. Kiitos!

Niilo Tarvajärvi

* * *

Ei pääse yli eikä ympäri, Te olette herrasmies. Toivon tosiaan, että laatikot vievät Teidät eduskuntaan. Iloisiin tapaamiin.

Veikko Ennala

WILLIAM CLAUSON

ei ole vain "maailmankuulu", hän on varmasti kansainvälisesti tunnetuin folk-laulaja. Hän kuuluu niihin harvoihin taiteilijoihin, jotka jokaisella esiintymisellään keräävät täydet katsomot jättiläisareenoilla, kuten New Yorkin Carnegie Hall ja Lontoon Royal Festival Hall. William Clauson on tehnyt 5 maailmankiertuetta ja käynyt Yhdysvalloissa, Intiassa, Hong Kongissa, Englannissa, Australiassa ja muissa maissa. Tässä Teille oiva tilaisuus oppia soittamaan kitaraa ja saada valikoima William Clausonin ainutlaatuista kansanlauluohjelmistoa.

Uutuus laulelmien, lännenlaulujen ja kansanlaulujen ystäville

SEITSEMÄN PÄIVÄN SISÄLLÄ TE SOITATTE SÄVELMÄN VAIKKA ETTE NYT TUNTISI YHTÄÄN NUOTTIA!

William Clauson – maailmankuulu trubaduuri – opettaa Teidätkin soittamaan kitaraa

TÄMÄ KITARA ON TEIDÄN VAIN 6,00 MARKAN KÄSIRAHALLA

NOPEASTI: Säestätte laulelman jo ensimmäisen oppitunnin jälkeen.

YKSINKERTAISESTI: Opitte soittamaan sävelmiä samalla kun opitte oikeat nuotit.

HUOKEALLA: Saatte yksityisopetusta postitse 38 pennillä päivässä.

Vanhat, hienot, kuolemattomat kansanlaulut — cowboy-laulut, merimieslaulut, negrospiritualit ja muut — ovat nyt suositumpia kuin koskaan. On muodissa kokoontua soittamaan, laulamaan ja kuuntelemaan kansanlauluja. Jos osaatte soittaa kitaraa, olette aina tervetullut. Ja jos tämän lisäksi osaatte hieman laulaa . . . niin, silloin olette todella suosittu.

Asuittepa missä hyvänsä, voitte nyt saada maailmankuulun William Clausonin opettajaksenne kitaransoitossa . . . sillä hän antaa yksityistunteja Teillekin.

Saatte siis yksityisopetusta kotonanne, silloin kun Teille sopii. Ehkä epäilette pystyttekö todella oppimaan kitaransoiton tällä menetelmällä? Kyllä pystytte, siitä voitte olla vuorenvarma. Tuhannet ihmiset ovat jo oppineet sen ja vastaanottamamme kiitoskirjeet osoittavat, että he ovat enemmän kuin tyytyväisiä.
William Clauson opettaa Teidät soittamaan erittäin yksinkertaisella, tehokkaalla menetelmällä käyttäen apunaan runsaasti kuvia. Tästä syystä opitte niin nopeasti. Ja koko ajan Teillä on hauskaa, sillä pääsette kaikista ikävistä asteikkoharjoituksista. Sen sijaan opitte soittamaan sävelmiä samalla kun opitte lukemaan oikeita nuotteja ja sointuanalyyseja.
Kun olette läpikäynyt tämän kurssin, niin voitte säestää niin kuin oikea soittoniekka ja trubaduuri. Osaatte myös soittaa yksikielisesti (single-string) folk-tyyliin käyttäen rytmitehosteita.

Saatte kitaransoiton opetusta alle 38 pennillä päivässä!

William Clauson on tiivistänyt kitara- ja kansanlaulukurssinsa 16 kurssikirjeeseen. Joka 14 päivän väliajoin saatte kurssikirjeen vain 5,25 markalla + postikulut kirjeeltä postiennakolla. Se tekee alle 38 p. päivässä.

Kyselkää niin paljon kuin haluatte!

Jos kurssin aikana ilmenee kysymyksiä, joihin haluatte lisäselvityksen, kirjoittakaa vain kysymyksenne kaavakkeisiin, joita seuraa kurssikirjeen mukana. Saatte välittömästi vastauksen eikä tämä opetus maksa mitään ylimääräistä.

Kurssiin sisältyy ilmaiseksi laaja, ainutlaatuinen nuottiaineisto, josta suurin osa on aikaisemmin julkaisematonta!

Kurssiin sisältyy ilman lisämaksua kaikki se nuottiaineisto, minkä tarvitsette oppiaksenne soittamaan kitaraa — ja enemmänkin. Saatte monia laulelmia, jotka kuuluvat William Clausonin ohjelmistoon, juuri niinä sovituksina, joilla hän on hankkinut valtavan suosion yli koko maailman. Useita näistä laulelmista ei aikaisemmin ole ollut saatavissa painettuina.

Ilmoittautukaa nyt, jos haluatte olla varma kurssille pääsystänne!

Koska kurssi perustuu henkilökohtaiseen opetukseen, emme voi ottaa vastaan rajattomasti oppilaita. Postittakaa sen vuoksi ilmoittautumiskuponki NYT, niin voitte säestää ensimmäisen sävelmänne kitaralla jo muutaman päivän kuluttua.

Erikoistarjous Teille, joilla ei ole kitaraa:

6 markan käsirahalla saatte kotiinne tämän erinomaisen kitaran. Sitten maksatte vain 6 markkaa joka 14 päivän kuluttua, kunnes kitaran kokonaishinta 96 markkaa on tullut maksetuksi. Jos maksatte kitaran käteisellä, se maksaa vain 88 markkaa. (Kaikkiin hintoihin sisältyy liikevaihtovero).

Tämän kitaran on valmistanut eräs Italian tunnetuimpia soitintehtaita. Saatte laatusoittimen, joka on valmistettu korkeakiiltoiseksi hiotusta mahongista ja afrikkalaisista puulajeista, jotka on valittu antamaan kitaralle täyteläisen soinnin ja tyylikkään ulkonäön. Kokonaispituus 97 cm, leveys 37 cm. Älkää jättäkö käyttämättä tätä tilaisuutta hankkia hyvä kitara edullisesti, postittakaa tilaus NYT!

Oy ESTIN Ab

Merimiehenk. 29, Hki 15, puh. 636 326

Tilaan William Clausonin 16 opetuskirjettä käsittävän kitarakurssin. Lähettäkää ensimmäinen kirje minulle heti ja seuraavat 14 päivän väliajoin. Haluan maksaa ☐ osamaksulla siten, että jokainen kirje lunastetaan postiennakolla hintaan 5,25 + postimaksu. Tai ☐ koko kurssin käteisellä 72 mk. Maksu suoritetaan ensimmäisen opetuskirjeen saapuessa. (Rasti siihen vaihtoehtoon, jonka haluatte).

Nimi: ....

Osoite: ....

Postiosoite: ....

Hymy n:o 2/70

Oy ESTIN Ab

Merimiehenk. 29, Hki 15, puh. 636 326

Tilaan kitaran heti toimitettavaksi. Haluan maksaa ☐ osamaksulla 6 mk vastaanotettaessa ja sen jälkeen 6 mk joka 14 päivän kuluttua, kunnes loppusumma 96 mk on suoritettu. (Tavara on myyjän omaisuutta, kunnes maksu on täysin suoritettu.) Vaihtoehtoisesti ☐ käteisellä 88 mk. (Rasti siihen vaihtoehtoon, jonka haluatte). Rahti peritään kitarasta ensimmäisen postiennakon yhteydessä.

Syntymäaika: ....

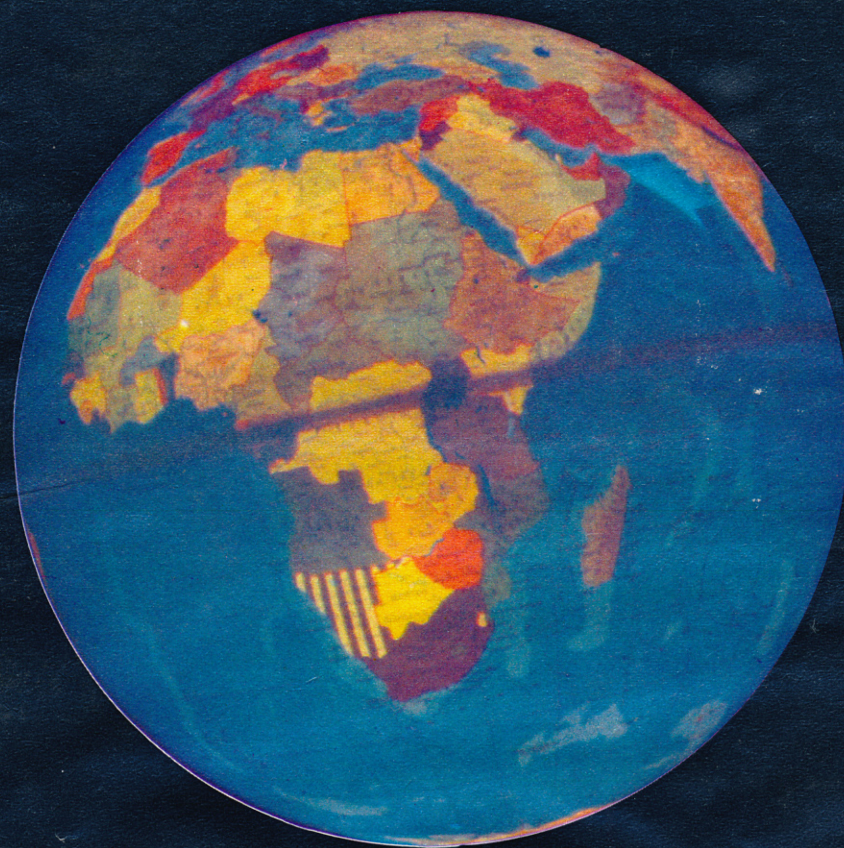
Nimi: ....

Osoite: ....

Postiosoite: ....

Hymy n:o 2/70

KUKA ON ? EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN 1969

PÄÄPALKINTONA MATKA MINNE TAHANSA

Hymylehti julistaa jälleen suuren suosion saavuttaneen, jo perinteeksi muodostuneen, äänestyskilpailun KUKA ON EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN 1969. Suomalaiset julkisuuden henkilöt kamppailevat nyt jo kolmannen kerran varsin kadehdittavasta tittelistä. Kadehdittavasta siksi, että hyvä sijoitus äänestyskilpailussamme osoittaa, että heidät muistetaan, heistä puhutaan jne. Sitä paitsi: kaikki he ovat useimmiten myös suosituimpia suomalaisia, jos sitä kysytään.

Viisi epäsuosituinta suomalaista vuonna 1967 olivat:

1) Aarre Simonen
2) Rafael Paasio
3) Urho Kekkonen
4) Johannes Virolainen
5) Pertti Lindgren

Vuonna 1968 äänestivät lukijamme kärkeen seuraavat:

1) Veikko Vennamo
2) Pertti Lindgren
3) Hannu Taanila
4) Johannes Virolainen
5) Mauno Koivisto

Kuka onkaan epäsuosituin nyt!

KAIKKIEN AIKOJEN KIEHTOVIN PALKINTO!

Äänestyskilpailumme voittajalle on luvassa kaikkien aikojen kiehtovin palkinto: MATKA MINNE TAHANSA — ja tietenkin myös sieltä takaisin — voittajalle sopivana ajankohtana.

Lohdutuspalkintoina jaamme yhdeksän kirjapakettia.

KILPAILUSÄÄNNÖT

Epäsuosituimmaksi suomalaiseksi 1969 voidaan ehdottaa ketä tahansa vielä elossa olevaa, yleisesti tunnettua suomalaista henkilöä.

Kilpailussa huomioidaan vain yksi äänestyskortti henkeä kohti.

Palkintomatkaa ei voida luovuttaa kenellekään muulle vaan se on voittajan itsensä tehtävä.

Matkaa ei voida muuttaa rahaksi.

Hymylehti huolehtii palkintomatkan järjestelyistä ja matkakustannuksista.

Perilläoloaika on korkeintaan kolme viikkoa.

Voittajan toivoman matkan kohteen ja luonteen selvittyä harkitsemme myös osallistumista perilläolokustannuksiin.

Matkakohteeseen täytyy olla säännöllisiä liikenneyhteyksiä.

Äänestyksen on tapahduttava postikortilla, mieluimmin virallisella.

Kortissa on mainittava seuraavat tiedot:

— epäsuosituimman nimi

— lyhyt perustelu siitä miksi asianomainen on lähettäjän epäsuosiossa

— lähettäjän nimi, osoite sekä mahdollinen puhelinnumero

— palkintomatkan kohde ja lyhyt perustelu miksi vastaaja haluaa matkustaa juuri sinne.

Äänestyskortit on lähetettävä 15. 2. mennessä osoitteella HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, Tampere. Merkitkää korttiin näkyvästi tunnus "EPÄSUOSITUIN".

Arvonnan suorittaa poliisiviranomainen.

Kilpailun tulokset julkaistaan Hymylehden huhtikuun numerossa.

Ja sitten ei muuta kuin HYVÄÄ KILPAILUONNEA. □

MITÄS ME NAKUPELLET

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: JUKKA KUUSISTO

Joulukuun numerossamme kehotimme alastomuuskulttuurista kiinnostuneita lukijoitamme ottamaan yhteyden toimitukseen. Tarkoituksemme oli järjestää ensimmäinen sellainen kotimainen nudisti-illanvietto, johon ei liittyisi mitään salakähmäistä.
Kirjeitse ja puhelimitse ilmoittautui noin 800 henkilöä. Heistä saatoimme käytettävissä olevien tilojen pienuuden vuoksi kutsua kokoukseen vain 6 naista ja 6 miestä. Tuskin hyvät-päivät oli sanottu kun kuteet jo viskattiin kursailematta sivuun ja hämmästyttävän luonteva seurustelu alkoi. Toden totta: tilaisuus oli miellyttävä ja tunnelma välitön ja toverillinen.

Nudistikokoukseemme ilmoittautui noin 800 henkilöä, heistä satakunta naisia. Suhde oli siis kovin miesvoittoinen, mutta sen saattoi jo ennalta arvatakin. Sen sijaan yllätyksenä voitaneen pitää, että kaikki naiset, joka ainoa, olivat rouvashenkilöitä, joukossa tosin muutama eronnut. Halukkaiden joukossa oli 26 avioparia, ts. vaimo ja mies tahtoivat tulla illanviettoomme yhdessä.

Aivan varmasti ajatuksesta innostuneita oli monin verroin enemmän kuin 800. Mutta heitä esti ilmoittautumasta ehkei niinkään ujous kuin pelko, että kyseessä olisi jokin pila, että he tulisivat narratuiksi ja siten noloon ja naurettavaan valoon tai että sittenkin, vakuutteluistamme huolimatta, paljastaisimme heidän henkilöllisyytensä.

Usea kymmen nainen kirjoitti, soitti tai sitten sanoi kirjoittajalle tavatessamme suusanallisesti, että ainakaan he eivät mistään hinnasta tulisi nudistikokoukseemme. Mutta oliko tällainen uhitteleva vakuutus mitenkään tarpeen, sillä eihän tilaisuuteemme vaadittu ketään osallistumaan, vähiten hintaan mihin hyvänsä. Aineelliset houkuttimet olivat jotensakin vähäiset: lupasimme suorittaa osanottajille vain heidän matkakulunsa ja vaatimattoman 30 markan päivärahan siltä varalta, että joidenkin olisi paluukyydin puutteessa pakko yöpyä hotellissa.

Kun tiedetään, miten vaikeata suomalaiselle kirjeen kirjoittaminen on ellei ärsyke ole vallan tavattoman voimakas, voinemme tehdä seuraavan johtopäätöksen: nudismi askarrutti kaikkien niidenkin henkilöiden mieliä, jotka eivät "mistään hinnasta" halunneet seuroihimme osallistua ja ottivat siitä sitten vaivakseen ilmoittaa. Ihmisluontoon kuuluu, että tietyt mieltymykset ja viettymykset torjutaan ja tuodaan esiin päinvastaisina: mistä pidetään, sitä ollaan inhoavinaan. Tätä ei aina tosin tiedosteta.

Kirjeistä päätellen kaikki nudismista avoimesti kiinnostuneet ihmiset olivat

KÄÄNNÄ

Lukijat tuskin uskovat, että klubilaisilla oli hauskaa vaikka koko aikana kello 14:stä klo 20:een, ei kerrottu edes kaksimielisiä juttuja yksimielisistä puhumattakaan.

...ME NAKUPELLET

"Minun nimeni on Yrjö Yrjötyinen, ikäni on 24 vuotta, ammatiltani olen diplomi-vinktraktori, kotoisin Ypyältä." Eräs kokouksemme osanottajista paraikaa esittäytymässä. Nimi, ammatti ja asuinpaikka tässä tietenkin tekaistuja.

niin sanoen "fiksuja" ja niinpä kokouksen osanottajien valinta oli oikeastaan vain arpomista. Yhtä onnisti, toista ei. Silmämääränä pidettiin ainoastaan sitä, että osanottajat olisivat eri puolilta maata ja että miehet edustaisivat eri ammattialoja, naiset kun yleensä olivat kaikki kotirouvia.

Voi sanoa, että illanviettoomme halukkaat kuuluivat kaikkiin mahdollisiin sosiaaliryhmiin: metsätyömiehiä, virkamiehiä, lääkäreitä, tuomareita, maanviljelijöitä, itsenäisiä yrittäjiä jne. Ja varsin monet mainitsivat kirjeessään jo kauan salassa odotelleensa, että joltakin taholta viimeinkin tehtäisi aloite nudistikerhon perustamiseksi Suomeenkin.

Näin post festum voitaneen kertoa, että kokous pidettiin lauantaina tammikuun 3. päivänä Tampereella, lehtitalomme neljännessä eli siinä kerroksessa, jossa sijaitsevat Hymyn ja Vipin toimitus, toimitusjohtajan työhuone sekä edustustilat.

Kutsukirje lähetettiin kahdelle avioparille sekä neljälle muulle naiselle ja miehelle. Kaksi voittamattoman esteen saanutta perui tulonsa hyvissä ajoin toivomuksemme mukaisesti ja niin ehdimme pyytää heidän tilalleen kaksi muuta. Kovin nolosti sen sijaan menetteli se kaukaslainen eronnut rouva, joka vasta kokouspäivänä, ensimmäisten vieraiden jo tullessa, puhelimitse naurunräkätyksen säestämänä ilmoitti, ettei hän yhtä kaikki tahdokaan saapua. Ajankohta oli liian myöhäinen pyytää uutta sijaista ja niinpä illanvietto oli hiukan muotopuoli: vain 5 naista mutta miehiä 6.

Ensimmäinen vieraamme, rouva Varsinais-Suomesta, tuli lyönnilleen klo 13 ja klo 14:ään mennessä olivat viimeisimmätkin paikalla. Etäisin kutsutuista, mieshenkilö Pohjois-Karjalasta, oli lähtenyt matkalle jo edellisenä iltana ja nukkunut yönsä junan makuuvaunussa.

Kokouksen osanottajat vanhimmasta nuorimpaan olivat sangen hauskannäköisiä ja ennen muuta älykkäitä ja vapautuneita ihmisiä. Valintamme, niin sokean hakuammuntaa kuin se oli ollutkin, oli osunut oikeaan.

Jukka Kuusiston lisäksi oli talon omasta väestä paikalla tämän kirjoittaja. Myöhemmin saapui vieraitaan tervehtimään myös toim.joht. Urpo Lahtinen, kutsujen tosiasiallinen isäntä.

Toimituksen suuren neuvotteluhuoneen pöydälle oli katettu sandwichejä, leikkeleitä, perunanhiutaleita, hedelmiä yms. ja palan paineeksi tarjolla oli kahvia ja olutta. Siltä varalta, että supisuomalaisina emme mitenkään pääsisi luontevan seurustelun alkuun, oli "kaapissa tallella" pullollinen konjakkia. Neljäntoista suun kesken jaettuna oli alkoholimäärä perin mitätön; ainakaan ei voida väittää tarkoituksenamme olleen vieraittemme päihdyttäminen.

Mutta mitään ylimääräisiä kiihokkeita ei tarvittu: jo ennen kuin sauna oli ehtinyt lämmetä, olivat vieraamme ilkosillaan. Ujostelemattomin joukosta oli se nuori rouva, joka heti ulko-ovesta astuttuaan ja kättelyn jälkeen välittömästi kysyi, voisiko hän ehkä riisuutua oitis siinä paikassa. Johdatimme hänet kuitenkin ensin peremmälle muiden vieraittemme joukkoon.

Niin sitten eevat ja aatamit asettuivat pyöreän pöydän ympärille ja vuoronsa jälkeen kukin ilmoitti seisomaan nousten nimensä, ikänsä ja kertoi itsestään muutoinkin muutamalla sanalla. Näky ei ollut poikkeuksellisuudestaan huolimatta mitenkään tyrmäävä. Tyrmäävää oli oikeastaan vain se luontevuus, jolla kaikki suhtautuivat omaan ja toisten alastomuuteen: ei harhailevia katseita, ei typerää hihitystä. Lyhyesti sanoen seurue muodosti ystäväpiirin, jossa tunnelma oli läheinen ja lämmin. Vaikutelmaksi jäi, että toverillista me-henkeä ei syntynyt yleisestä alastomuudesta huolimatta vaan nimen omaan sen tähden.

Mahtaisiko nudismin eettinen puoli olla juuri tässä?

Kysymykseen, miksi itsekukin oli vastannut ensi lukemalta niin kovin arveluttavalta tuntuvaan kokouskutsuumme ja viimein rohjennut saapua itse tilaisuuteenkin, saatiin seuraavia vastauksia:

— Ainakin minulle tämä on vaihtelua.

— Tulin uteliaisuuttani.

— Minusta alastomuus on ainoa luonnollinen olotila, ei siinä ole mitään hävettävää.

— Ollessaan vaatetettu ihminen on myös henkisesti panssarin sisällä.

— En osaa sanoa mutta ainakaan en tullut minkäänlaisten sukupuoliorgioitten toivossa.

— Minä olen toivonut jo kauan, että joku keksisi tehdä aloitteen niin että nudismi leviäisi Suomessakin.

— Minun mielestäni nudismi on aikuisille ja vapaamielisille ihmisille tarkoitettu hauska seuraleikki.

Yhdessäoloa jatkui aina iltakahdeksaan asti. Mitään erityisiä ohjelmanumeroita, kuten runonlausuntaa tms., ei esitetty mutta ohjelmaksi näytti erinomaisesti riittävän tarjoilupöydän pikku antien verottaminen, vilkas keskustelu ja saunominen 4 hengen ryhmissä (kerrallaan 2 naista ja 2 miestä). Hämmentävältä ehkä kuulostaa, että sävelradion soidessa myös tanssittiin ilman sanoisiko välikohtauksia. Vaikka kaiken taustalta saattoikin heikosti aistia lievän eroottisen jännitystilan — muutoinhan koko illanvietossa ei olisi ollut mitään mielekkyyttä — nudistiklubimme oli puhdashenkisyytensä puolesta rinnastettavissa mihin tahansa muuhun yhdessäoloon lähetysompeluseurat mukaan luettuina.

Kun nudismi tosiaan näyttää olevan aikuisten seuraleikki, joksi eräs vieraistamme si-

tä luonnehti, on syytä toivoa sen uutena villityksenä leviävän Suomessakin. Ehkä se hyvinkin omalta osaltaan lähentää ihmisiä ja opettaa meitä ei vain suvaitsemaan toisiamme vaan myös pitämään toisistamme. Ja se olisi paljon tässä epäluulojen ja vihan myrkyttämässä maailmassa.

Muuan illanvietossamme mukana ollut rouva siis mainitsi tulleensa mukaan uteliaisuuttaan. Kun kaikki sukupuolisuuden ilmentymät, niihin luettuna myös alastomuus, ovat niin kauan olleet kirkon ja kaunaisten puritaanien kiroissa, on hyvin ymmärrettävää, että niitä kohtaan tunnetaan uteliaisuutta. Me kaikki olemme kuin sadun henkilöitä, jotka haluavat avata lukitun kirstun vain siksi, että sitä on armottoman ankarin uhkailuin kielletty avaamasta.

Sadun arkun avannut tosin koki pettymyksen, sillä olihan kirstu tyhjä. Mutta ihmisen vaatetuksen alta ei koskaan paljastu tyhjää vaan kauniita, runollisia, pittoreskeja näkymiä. Sen vuoksi nudismikaan ei ilmeisesti ikinä menetä viehätystään.

Toisia sanoja käyttäen voidaan mielenkiinnon nudismia kohtaan arvella johtuvan siitä, että toisilleen vieraat mutta alastomat ihmiset sekä lähettävät että vastaanottavat hienonhienoja seksuaalisia impulsseja. Mutta eikö sukupuolisuus ole elämän suola? Niin kauan kuin se ei johda yleisesti hyväksyttyjen moraalinormien rikkomiseen ja vastuuttomiin tekoihin, nauttikaamme siitä kaikin mokomin harmaan arkemme keskellä. Ihmisen ikä ei ole ylen pitkä, kaikille elämänilmiöille kuuro ja sokea, kalkkeutunut vanhuus väijyy jokaisen ovella.

On selvää, että eräät ihmiset tuomitsevat Hymylehden nudistikokeilun ja illanviettoomme osallistuneet henkilöt. Mutta suokaamme heille edes se ilo, siksi paljosta he omassa ahtaudessaan ovat jääneet ja jäävät osattomiksi.

Illanvietostamme kertovat oheiset Jukka Kuusiston valokuvat sanoja paremmin. Huomattakoon, että ne julkaistaan näin osittain peitettyinä vieraittemme yksimielisellä luvalla. □

▲ **Pöydällä olevien pullojen ja lasien paljoudesta päätellen luulisi nudistikokouksemme olleen varsinainen bakkanaali. Tosiasiassa olut oli ruokajuoma ja konjakkia riitti itsekullekin vain yhteen vaivaiseen lasiin. Iloinen ja välitön tunnelma syntyi itsestään ilman alkoholia.**

▼ **Hiukan ahteripuoltakin. Tanssikuvia emme katso aiheelliseksi julkaista etteivät herkkätuntoisimmat lukijat pane pahakseen. Jukka Kuusisto otti myös saunakuvia, mutta ne epäonnistuivat: kameran objektiivi huuruuntui. Tulkoon sanottua, että kuvaaja oli vaatetettu samaten kuin kirjoittajakin: liian huonot hermot.**

Jorma Aarneen perhettä voimme nimittää kaupallisen alastomuuden SM-perheeksi.

Sirkka (24), Jorma (21) ja Liisa (3) olivat kaikki mukana television Naked City -ohjelmassa. Hymylehdelle he kertoivat mm. käsityksistään pornosta, alastomuudesta ja alipalkatusta Naked City -työskentelystä. Vaikka Aarneen perheen alastomuus onkin suureksi osaksi kaupallista, voidaan todeta, ettei alastomuudessa ole mitään hirveätä, erikoista, hävettävää, tuomittavaa tai mitään muutakaan kielteistä. Sama pätenee myös alastomuuteen, jota nudismiksi kutsutaan.

Mitä mieltä olette näistä kuvista? Herttaisia? Kertokaa!

Teksti: LASSE SALO
Kuvat: OLAVI KASKISUO

AMMATTI-ALASTOMAT eli SUOMEN ALASTOMIN PERHE

Perheen vanhin ammattilainen kaupallisen alastomuuden harrastajana on äiti. Hänet Suomen kansa on nähnyt "Eevan"-puvussa useissa eri lehdissä ja mainoksissa jo ennen Naked Cityä.

HYMYLEHDEN kannesta hänet varmasti muistamme yhdessä Sibelius-monumentin kanssa.

Se vihertävä kansi?

Juuri se.

Siinä Sirkka-äiti tienasi alastomuudellaan vuokrarahaa.

Aarneen perheen vuokra on muuten 200 markkaa kuukaudessa. Sillä he asuttavat huonetta ja keittiötä Helsingin keskustassa.

Tuossa huoneessa on varmasti enemmän lämmintä punaista neliötä kohti, kuin mitä yhdessäkään muussa helsinkiläisessä huoneessa.

Sitä on matoissa, yhden seinän ja tietysti myös ikkunan peittävässä ikkunaverhossa, tyynyissä, kynttilänjalkapullossa, Sirkan puserossa ja suuressa Reima J. Grönlundin maalauksessa.

Onko tuo väri lämmittävä vastakohta?

— Et kai sä luule, että me aina ollaan täällä himassa vaatteitta, vastasi Jorma-isä kysymyksellä kysymykseen.

Vaikka Aarneen perheen alastomuus onkin kaupallista, on vaikea mennä sanomaan, että se olisi rumaa. Eikö se pikemminkin ole kaunista ja kodikasta?

KÄÄNNÄ

Miksi näyttäisin vanhemmalta kuin olen?

Ihoni kuivuu, hilseilee, ryppyjä silmien ympärillä. Miksi? A-vitamiinin puute aiheuttaa iholla usein näitä oireita. Ihoa sisäisesti ravitsevat Kotilääkärin AE-tabletit sisältävät runsaasti A-vitamiinia, joka suojelee ihon terveyttä ja elvyttää sen solujen toimintaa. AE-tabletit hoitavat myös päänahan ja hiusten kuntoa. Jokainen tabletti sisältää 15.000 yksikköä A-vitamiinia ja 37 mg E-vitamiiniyhdistettä. Ohjehinta 50 tabl. 5:95. Apteekeista.

LÄÄKE OY

LSM

AMMATTI-ALASTOMAT...

Tällä kertaa perhe oli nakuna kuvaajamme pyynnöstä. Hän halusi nakuja "kotitalouskuvia".

— Haluaks sä että mä heitän skrebat paistinpannulle vai, soitti Jorma poskeaan.

Kun kuvat oli otettu ja istuimme siinä punaisimmassa huoneessa, kertoi Jorma toimineensa useita vuosia keittiömestarina ja kokkina eri ravintoloissa.

Sääli ettei otettu sitä paistokuvaa.

HYMYLEHTI: Kuule Jorma, missä sinä nykyisin kokkaat?

J: — En missään.

H: Työtön?

J: — Ei vaan ammattialaston.

H: Miksi?

J: — Eiks ammattilaisuus liity jotenkin rahaan?

H: Kukas tässä oikein kyselee?

J: — Mitä?

Naked City

Eräs talven myönteisimmistä yllätyksistä suvaitsevaisuuden linjalla oli Pertti Reposen toteuttaman tv-ohjelman, Naked Cityn (Alaston kaupunki), saama vastaanotto.

Ei edes Kotien ja korsujen TV-liitto parahtanut.

Eikä ollut aihettakaan.

Naked City oli joka suhteessa myönteinen yllätys.

Aarneen perhe oli mukana kokonaisuudessaan. Ensimmäisessä yhteisessä paljaan ihon työpaikassaan.

Siellä oli myös kymmeniä muita alasti.

Miltä se tuntui?

— Mä pidän tuollasta kuvausta ihan luonnollisena, Sirkka-äiti vastasi.

— Koska mulla oli suurempi osa sain mielestäni kohtuullisen korvauksen. Yleensä siellä maksettiin aika heikosti. Jengi pyöri mukana kaksi iltaa. Kukin sai 42 markkaa käteen.

Voiko alastomuudella elää täällä Suomessa?

— Kyllä vielä nyt, mutta ehkä ei enää kauan.

Sitten kai äiti ryhtyy strippaamaan?

— En ole koskaan nähnyt strip teasea, mutta en usko että rupeaisin itse siihen.

Suku suvaitsee

No entäs sitten tulevaisuus?

— Vaikeata sanoa, Sirkka on käynyt mannekiinikoulua.

— Joo, mutta harkitsen nyt lopettamista koska mä en tuu saamaan mitään työtä mannekiinina näiden alastonkuvausten vuoksi. Ihmiset niissä piireissä ovat niin ennakkoluuloisia. Mulla on jo nyt tää alastonmallin maine ja se vaikuttaa.

Kuinkas suku ja tuttavat?

— Ton Jorman kaverit ja työtoverit on kai joskus jotain kyselleet, mutta siinä kaikki.

— Juu mut mun isä olis tullut kerran yhteen kuvaukseen mukaan pienen harkinnan jälkeen.

Sirkankin vanhemmat ovat osoittautuneet ennakkoluulottomiksi.

— Kun mä soitin kotiin heti sen Naked Cityn jälkeen, niin isä oikein hirnu puhelimeen, se oli niin tyytyväinen. Piti ohjelmaa kauniina. Äiti on vähän konservatiivisempi, mutta ei sekään mitään.

Miltä se tuntuu itsestä?

— Mikä?

Oman alastomuuden näkeminen kuvissa ja tv-ruudussa?

— Tietysti oli kiva katsoa se ohjelma jälkeenpäin ja hyvältähän se näytti.

— Joo ja kun mä näin itseni silloin HYMYLEHDEN kannessa, niin ei se miltään tunnu, eikä mua ole näiden töiden vuoksi missään tuijoteltu.

Onkos kyse sitten taiteesta?

— Ei mua kiinnosta taiteellisuus tai maine, mä teen tätä pelkästään rahasta.

Voisiko teistä tulla pornoperhe, menisittekö mukaan pornofilmiin?

— Emme mihinkään hintaan. □

Pieni sievä perheneuvottelu olohuoneen — sen ainoan Aarneen huoneen — sohvalla.

Ei pidä luulla, että Aarneet jatkuvasti ovat alastomina kotonaan. Mutta he ovat varsin ennakkoluuloton perhe ja miksipä ei tiskaaminenkin kävisi pukeutuneena pelkkään esiliinaan?

Voittaja!

Odette deodorantti sisältää kaksi varmaa tehoainetta

omenankukka

orvokki

orkidea

kielo

raikas

Se on deodorantti, joka pitää Teidän puolianne hienhajua vastaan. Voittoisasti! Sillä uusi Odette sisältää kerrassaan kaksi varmaa tehoainetta.

Ne nitistävät hienhajun. Antavat tilalle raikkauden.

Valitkaa Odette, raikkain olette!

VAROKAA TÄTÄ MIESTÄ, JOS MYYTTE AUTOANNE! hän on S.P.J. KEINÄNEN

Erityisesti haluaisin varottaa täysi-ikäisiä, mutta alle 30-vuotiaita. Vanhemmat hänet muistanevat muutenkin. Muistavat, ihailevat, varovat. Nuoremmille hän on liian tuntematon, ja silloin voi käydä kuten Marja K o v e r o l l e (25), kauniille lentoemännälle. Eikä hän ole ainoa.

Teksti: JAAKKO S. TOIKKA
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Tämän vuoden tammikuun toisella viikolla Uusi Suomi -niminen sanomalehti kertoi etusivullaan S. P. J. Keinäsestä. Puhuttiin hänen kehittämistään nastoista ja nastarenkaista.

"Muistatteko S. P. J:n" tai jotain sen tapaista kysyi tuon jutun kirjoittaja lukijoiltaan. Jutussa kehuttiin S. P. J:n nastoja hyviksi, vaikka vaikutti hieman siltä ettei aina tiedetty mistä jako olisi pitänyt suorittaa kun ajo-ominaisuuksiltaan hyvä auto käyttäytyi hyvin Keinäsen hokein 'kengitettynä'. Meni koko homma nastojen ansioksi, mutta tässä ja nyt se on sivuseikka.

Siinä jutussa puhuttiin kyllä muutakin kuin nasta-asiaa. Sukunimi sinänsä on tuttu useimmille vauhtikärpäsen puremista suomalaisista, mutta Uusi Suomi muisti erityisesti vielä mainita keksijä-vauhtiurheilija-miehen kolmannenkin sivun.

Se oli se liikemies-Keinänen.

Se on se tämän jutun Keinänen.

Se Keinänen, jonka nimi tuon Kovero-liiketoimen yhteydessä pääsi julkisuuteen Kauppalehdessä.

Se on juuri se varottava Keinänen.

Mies joka tuli tuon viimeksi mainitun lehden protestilistoilta kuuluisaksi "sillä tavalla" silloin joskus aikaisemmin, on ilmeisesti tekemässä voimaperäistä paluutaan samoille listoille jälleen.

Marja Koveron tapaus on vain yksi monista. Esimerkki. Protestilista tarjoaa esimerkkejä lisää: *S. P. J. Keinänen,* Nummela 8 000:—/ Tor Finstad?/PYP inc. 12. 1. 1970, *S. P. J. Keinänen,*

VAROKAA TÄTÄ MIESTÄ

1 093:78/Keinäs-Tukku Oy Keinänen S. P. J./KOP 31. 12., *S. P. J. Keinänen*, Nummela 10 450:—/Keinäs-Tukku Oy S. P. J. Keinänen, Nummela/KOP inc. 5. 1. jne. jne. Näiden rivien taakse kätkeytyy nippu omia pikkukertomuksia tästä liikemiehestämme, mutta me pitäydymme nyt vain yhteen esimerkkiin.

Tässä esimerkissä kerromme kuinka S. P. J. osti auton, ja kuinka myyjä ei saanut siitä penniäkään.

Ei ainakaan vielä ole saanut vaikka kaupasta on kulunut puolitoista vuotta.

▲ Kyllä näillä kehyksillä hämätään niitä jotka eivät tätä miestä tunne.

Marjan I autokauppa

Kun Marja Koverosta tuli lentoemäntä, hän halusi toteuttaa suurimman haaveensa. Hän halusi auton. Oman ja uuden.

Määrätietoisena tyttönä Marja toteutti toiveensa ja osti NSU/1000-henkilöauton.

Käytännössä tämä ensimmäinen autokauppa tiesi Marjalle pitkää säästäväisyyskampanjaa.

— Minä en voinut tehdä mitään. En ostanut uusia vaatteita, en käynyt tansseissa. Jokainen penni meni auton maksamiseen. Tietysti se auttoi, että asuin isän ja äidin luona kotona kuten teen nytkin.

Se auttoi ja samoin auttoi äiti, joka lainasi Marjalle osan autorahoista.

— Se oli sellainen pieni nelipyöräinen saippualaatikko, se auto. Koska halusin maksaa velan äidilleni, jatkui säästäväisyyskampanjani edelleen senkin jälkeen kun jo ajoin omaa autoa.

— Äiti sanoi ettei minun tarvitsisi pitää mitään kiirettä sen velan maksulla, mutta halusin mahdollisimman nopeasti maksaa kaiken viimeistä markkaa myöten.

— Ehkä se johtui tuosta kovasta maksuohjelmastani, että yllättäen kyllästyin. Olin ajanut autollani 15 000 km kun pistin lehteen ilmoituksen. Halusin myydä autoni. Halusin päästä eroon jatku-

◀ Vuoden vekseli ja sen korutonta kerrontaa. Miksi ei Keinäsen vekseli sitten kelpaa? Taitavat pankissa kuin pankissa nauraa tämmöiselle. (Loput Kauppalehdestä olkaa hyvä.)

▼ Marja Koverolle tutustuminen S. P. J.-liiketoimiin maksoi 7 000 markkaa.

Maksakoo 11 päivänä lokakuu
kenelle Marja Kovero
markkaa Seitsemäntuhatta
FINHOK OY
Nummela

vasta pennin venyttelemisestä. Halusin maksaa äidille jäljellä olevan 3 000 markan velan.

— Lehti-ilmoitus toi heti vastauksia, mutta ei yhtään käteisostajaa. Minä halusin myydä käteisellä. Minulle oli selitetty että se olisi ainoa varma tapa saada rahat kokonaisuudessaan ilman hankaluuksia.

Marja laittoi lehteen vielä uuden ilmoituksen ja silloin hänelle soitettiin "Keinälästä". Marja ei ollut kotona, mutta hän soitti myöhemmin siihen numeroon jonka "Keinälän" soittaja oli jättänyt.

— Siellä vastasi sellainen tyttö ja kun puhuin myös vanhemman herrasmiehen kanssa, niin uskoin löytäneeni autolle ostajan, sillä "Keinälässä" eivät pelästyneet vaatimustani käteiskaupasta. Vaikka periaatteessa ihmettelin sitä, että jouduin menemään ostajan luokse, niin ajoin saamaani osoitteeseen Nummelaan.

Marjan II autokauppa

Nummelassa näytti viitta tien "Keinälään".

Paikka osottautui suureksi valkeaksi kaksikerroksiseksi taloksi, jonka pihalla Jaguar-loistoauto ja pari muuta nelipyöräistä tekivät Marjaan toivotun vaikutuksen.

Vaikka Keinälä esitteli itsensä Keinäseksi, niin sekään ei Marjaa säikäyttänyt.

— Kun mä tulin sinne ja se mies esitteli itsensä Keinäseksi, niin mä vähän hämmästyin, mutta ei se nimi sanonut mulle mitään.

— Siinä oli sitten pari tuntia sellaista jänarvaamisleikkiä ja muuta tällasta. Tytär kantoi eteen kahvit hopeaprikalla ja kulissit olivat komeat.

— Keinänen sanoi, että vaikka autoni on merkiltään sellainen että sitä on vaikea myydä, niin hän ostaisi sen nastafirmansa käyttöön. Sitten se laski paperille pitkät systeemit jolla näytti että minun kannalta edullisinta oli tehdä kauppa "vuoden vekselillä", kuten hän sanoi.

— No, tähän nyt voi varmasti luottaa, minä ajattelin.

— Sitten tytär teki kauppaja luovutus- ym.-kirjat ja asia oli valmis. Minulle jäi sellainen käsitys että olin tehnyt "2 000 markkaa edullisemman kaupan".

— Kun aikaisemmin jokainen palkka oli mennyt äidin tilille, ja kun nyt lyötiin eteen vekseli, joka oli 7 000 markkaa 'selvää rahaa', niin en epäröinyt hetkeäkään.

— Sitten tytär toi minut kotiin sillä pihalla seisseellä pakettiautolla ja haki samalla kellaristamme talvirenkaat, jotka olin ilmoittanut mukaan kauppaan.

— Kotona mä kerroin tästä tekemästäni hyvästä kaupasta. Kerroin myös siitä hienosta paikasta ja siinä tuli sitten esiin Keinäsen nimi. Silloin äitini sai shokin. Hän soitti isälle.

Tähän voisimme tämän jutun jo päättää.

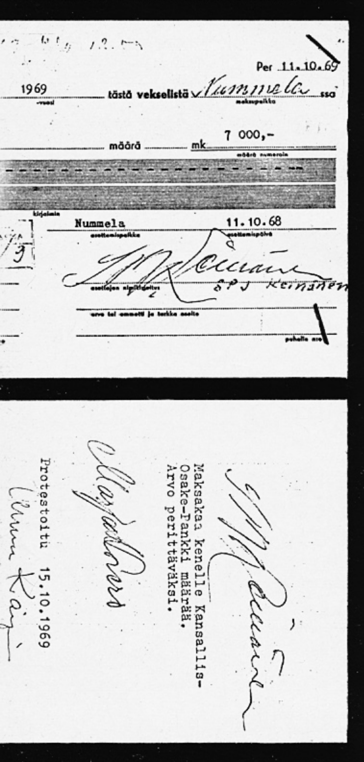
Ehkä on syytä mainita, että Marjan isä ja eräs toinen juristi ovat tutkineet asian ja todenneet "kauppa mikä kauppa".

Eivät he voi Keinästä syyttää. Emme mekään.

Marja maksoi vielä puoli vuotta äidilleen sitä olematonta autoaan, jonka Keinänen myi edelleen jo muutamaa päivää myöhemmin. Sitten kun se "vuosivekselin" virallinen hetki koitti, tuli asiasta aikanaan maininta Kauppalehteen kuten näissä SPJ-kaupoissa niin usein käy.

Se ilmoitus ei Marjaa tosin auttanut.

Tässä tapauksessa oppiraha oli 7 000 markkaa. □

Per 11.10.69
1969 tästä vekselistä Nummela ssa
määrä mk 7 000,-
Nummela 11.10.68
SPJ Keinänen

Maksakaa kenelle Kansallis-Osake-Pankki määrää.
Arvo perittäväksi.

Protestoitu 15.10.1969

PUSU-LEENA ISKI JÄLLEEN

MOISKIS VIRKAPUKUISET

Teksti: SIMO NIEMI
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN ja
PEKKA KUPARINEN

Danny kiitti Pusu-Leenaa kauniisti kukkakimpulla ja lupasi jopa soittaa hänelle illalla.

■ Tuokioksi tuntui kaikki pysähtyvän. Mutta sitä ei tapahtunut. Raahelaisen Veikko Alakopsun (22) nastarengastetut hermot pitivät. Hän ei ojentanut konepistooliaan ja ampunut kimppuunsa hyökännyttä olentoa.

■ Sitten kaikki yhtäkkiä liikkuikin.
Entistä vilkkaammin.
Sydän mahtavan turkin, saran, villan ja pellavan alla.
Veri suonissa.
Hymy, joka vilahti kasvoille.

■ Pusu-Leena oli iskenyt vartiomieheen Helsingin päävartion edessä.
Ja iski sinä päivänä muutamiin muihinkin virkapukuisiin miehiin.
Sanotaan, että univormu tekee tärkeäksi.
Onko niin?

Poliisi lähitaistelussa

Konstaapeli seisoi presidentinlinnan edessä hieman tärkeän näköisenä. Linnan pihalla oli mustia autoja, joista päätellen sisällä oli vastaanotto. Kello oli 13.13.

— Voi Matti, terve, sanoi Pusu-Leena . . .

— Voipas voipas, vastasi konstaapeli ystävälliseen tapaansa.

Sitten Pusu-Leena tarttui häntä vasemmalla kädellä kyljestä ja oikealla vyötäröstä . . .

Konstaapeli teki, mitä Poliisiopistossa oli lähitaisteluopin tunnilla opetettu. Hän torjui piskuisen typykän iskemällä häntä leukaan oikean käden vapaaksi jääneellä kyynärpäällä ja työntämällä samalla vasemmalla kädellä voimakkaasti eteenpäin.

Poliisikuntamme kunniaksi on mainittava, että tämä kaikki tapahtui vain tilanteen vaatimalla voimalla, eikä hieman järkyttynyttä Pusu-Leenaa tarvinnut kuljettaa tajuttomana sairaalaan.

Tapahtuman jälkeen valokuvaajat joutuivat pikakuulusteluun. Heidät määrättiin todistamaan henkilöllisyytensä ja näyttämään ajokorttinsa.

— Mikä pila tämä on, konstaapeli kysyi.

— Ei tämä ole mikään pila, vaan vakava asia, me selitimme. — Ei kukaan huvin vuoksi suutele presidentinlinnan edessä.

KÄÄNNÄ

OMASSA TALOSSA

Talo sijaitsee Helsingin Lauttasaaren rantatontilla, joita avautuu kaunis merinäköala länteen.
Talossa on kaksi noin 120 m² asuntoa, kumpikin omassa kerroksessaan.
Sauna-, autotalli- yms. tilat ovat yhteiset, ja lisäksi kuuluu rakennukseen myös kodinhoitajien asunto.
S'‹‹kuvat on otettu talon toisesta kerroksesta.
Talon seinäpinnat ovat yleensä valkoista slammattua tiiltä.
Sisäkatot ovat luonnonväristä mäntylautaa.
Lattiat on päällystetty Wilton-matoilla.
Kiintokalusteet, kuten ovet ja komeroryhmät, sekä seinät ovat valkoisiksi maalattuja.

1. olohuone
2. ruokailutila
3. keittiö, keittokomero
4. huone
5. vaatehuone
6. sauna
7. pesuhuone
8. pukuhuone
9. autotalli
10. terassi
11. leikkipaikka
12. pyykinkuivausteline
13. kellarinporras
14. jätesäiliöt

ensimmäinen kerros

Talo mereltä päin.

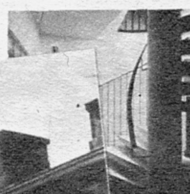
Suunnittelun lähtökohtana on ollut asuntojen avaaminen mahdollisimman väljästi maisemaan sekä samanarvoisten ulko-oleskelutilojen ja valaistusolosuhteiden järjestäminen molemmille asunnoille.

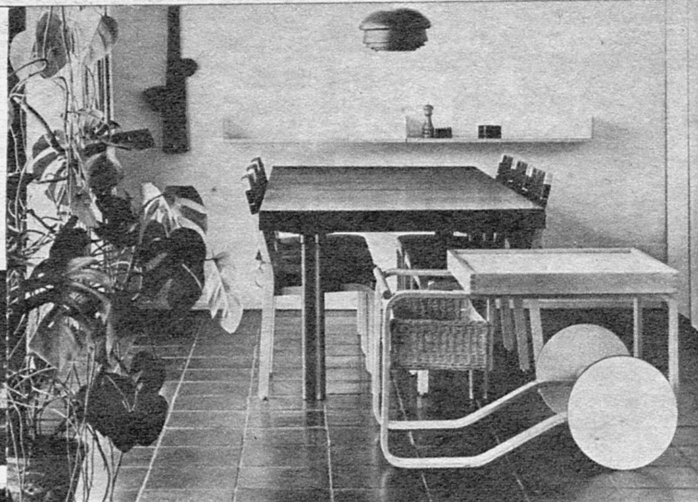
Tästä syystä on talon merenpuoleiselle sivulle rakennettu molemmilla asunnoille väljät terassit porrastamalla kerrokset siten, että toisen kerroksen asunnon terassi on ensimmäisen kerroksen asunnon katolla.

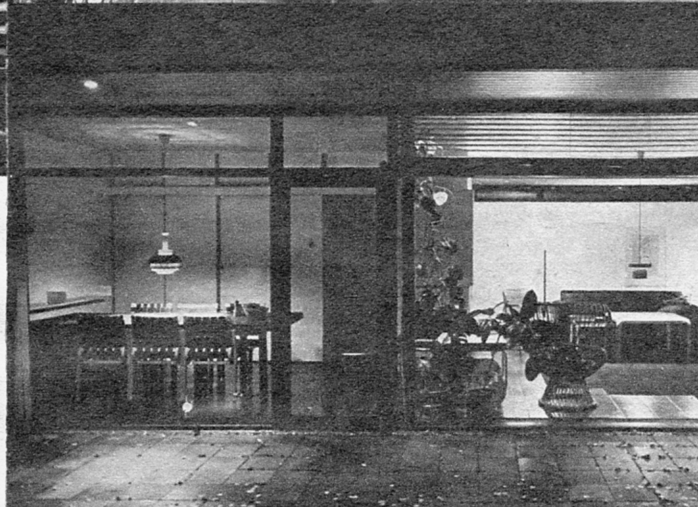
Terassienpuoleiset seinät on kokonaan rakennettu lämpölasista.

Toisessa kerroksessa oikealla näkyy saunaterassi.

▲ Eliittiasumista, jota aikakauslehdet selostavat

◀ Takapihatodellisuutta Helsingistä

SDP vaatii: Palkka- ja elintasoerojen tasaamista.
Työtä jokaiselle ja kunnon palkka sille, joka tekee työtä.
Vapautta ihmiselle rahasta riippumatta.

Ei totta tasa-arvosta ilman taloudellista tasa-arvoa

PUSU-LEENA

Punainen posteljooni

Oli yli 20 astetta pakkasta ja Pusu-Leena ihmetteli jälleen kerran, miten postinkantajat tarkenevat pikkutakkisillaan puikkiessaan ovelta ovelle.

Mutkaisella Oikokadulla Helsingin Kruununhaassa Pusu-Leena päätti lämmittää suudelmalla postinkantaja Keijo Rantaa (18).

Hän otti nuorukaisen pään käsiensä väliin porras numero 11:n edessä ja suuteli suupieleen.

Pojan poskille nousi hitaasti puna ja samalla iloinen hymy.

Keijo kertoi olleensa tässä hommassa kolmisen viikkoa.

— Onko sinua suudeltu aikaisemmin?

— Hm . . . Tuota . . .

— Tarkoitan virantoimituksessa?

— Eeei . . .

— Mutta muuten — kyllä kai?

— No joo . . .

Sinä aamuna tuodut kirjeet olivat siis suudellen kannettuja.

Silmänisku taksista

Taksinkuljettaja Vilho Nenonen (30) tuijotteli hajamielisenä sivulasista rautatientorin vilinää.

Hän istui pitkässä mustassa Pullman-Mersussa.

Ikävystyttävä päivä.

Pusu-Leena tuli takavasemmalta. Hän kumartui ja pisti päänsä autoon.

Ei täysin erottanut, mitä siellä sisällä tapahtui, mutta kun Pusu-Leena vetäisi päänsä pois (ei muuten hetkeäkään liian aikaisin), sitä seurasivat tulipunaiset miehen kasvot. Ja iloiset.

— Oletteko naimisissa?

— Kyllä.

— No mitä vaimo nyt sanoo?

— Tykkää tietysti. Kun muillekin kelpaa.

Sitten taksinkuljettaja Vilho Nenonen sai sen, mitä pääministeri Mauno Koivisto pyysi.

Uusintapusun.

— Se oli kiva mies, Pusu-Leena sanoi. — Näiksää kun se iski mulle silmää?

KÄÄNNÄ

Pankkiiri jo syntyessään

OSUUSKASSAT NYT OSUUSPANKKEJA

Jo vuosikausia osuuskassat ovat tarjonneet asiakkailleen nykyaikaista pankkipalvelua kaikissa muodoissaan. Siksi on paikallaan, että pankkia kutsutaan reilusti pankiksi.

Uusi pankkilaki on tehnyt nimenmuutoksen mahdolliseksi. Siis osuuspankki. Osuuspankki merkitsee taloudellista demokratiaa, joka toteutui jo kuusi vuosikymmentä sitten, kun ensimmäiset osuuskassat perustettiin.

Osuuspankin jäsenenä olette itse mukana päättämässä, kuinka varoja käytetään Teidän ja paikkakuntanne hyväksi. Ei ihme, että osuuspankit ovat suosittuja. Jo runsas viidesosa kaikista rahalaitoksissa olevista talletuksista on osuuspankeissa. Ja luku kasvaa yhä.

OSUUSPANKKI
AIKAMME PANKKI

PUSU-LEENA

Seipään niellyt portieri

Seurahuone on siitä mukava paikka, että se löytyy melkein joka kaupungista.

Helsingissä se sijaitsee rautatieasemaa vastapäätä ja sitä pidetään hienona, arvokkaana paikkana.

Myös Seurahuoneen portierit ovat hienon näköisiä, eikä heidän tarvitse hävetä neuvoksienkaan vieressä. Taitaa olla joskus päinvastoin.

Valokuvaaja haki yhden portiereista ulos seisomaan Seurahuoneen pääoven eteen ja otti kuvia.

Sitten tuli Pusu-Leena ja kapsahti polettikauluksen kaulaan.

Jos halvaantuneet voisivat seistä, he seisoisivat kuin tämä arvokas, keski-ikäinen portieri.

Mies änkytti ja sopersi. Sitten hän luikahti salamana oven sisäpuolelle ja pakeni turvallisten vaatenaulakoiden alle.

Sieltä hän ei suostunut sanomaan nimeään eikä ikäänsä eikä paljon muutakaan.

— Mies parka, Pusu-Leena huokaisi. — Ja tuoksuikin niin hyvältä. □

ERÄÄN KEKSIJÄN VAUHDIKAS HÄÄTÖ

Teksti: OLAVI VESAMIES
Kuvat: REINO KAIVOLA

Räsäsen kohtalo toistuu Tampereella ja monessa muussa kaupungissa monen monta kertaa. Ellet maksa vuokraasi, joudut lähtemään. Ellet lähde sovulla, tulevat kaupunginvoudin muuttomiehet hoitamaan asian. Ja Räsäsellä olivat vuokrat maksamatta. Pitkältä ajalta kaiken lisäksi.

Tapahtui siis vain se, mikä on oikein ja kohtuullista. Laki on laki ja lakina se myös pysyy.

Vuokraisäntä toimi niin kuin oli oikein hänen etujensa kannalta. Ei häntä voi velvoittaa pitämään vuokralaista, joka laiminlyö vuokranmaksun. Myös maistraatti toimi oikein tehdessään häätöpäätöksen. Ja ulosheittäjät, jotka suorittivat varsinaisen raskaan työn, tekivät vain sen, mistä palkkansakin saavat.

Mutta asialla on myös taustansa. Räsäsen kohtalossa kokonaisen ihmisryhmän vaikea asema suloisessa Suomessamme. Räsänen kun näet sattuu olemaan myös keksijä.

Samana päivänä ja samana kellonlyömänä, jona häätö piti maistraatin päätöksen mukaan panna toimeen, Räsänen neuvotteli patenttiasioista tälle alalle erikoistuneen hesalaisen lakiasiaintoimiston kanssa.

Tällä hetkellä patenttianomukset ovat jo sisällä sekä Suomessa että ulkomailla. Kyseessä on uusi menetelmä valokuvien ja filmien kuivaamiseksi. Tähän saakka nopein valokuvien kuivaamiskone on tehnyt valmista jälkeä 4—12 minuutissa. Räsäsen kone tekee saman työn jopa 20 sekunnissa, mutta vaatii aikaa enintään minuutin.

Keksijöitä pidetään yhä vielä hiukan höynähtäneinä. Monet ajattelevat ikiliikkujan tekijää, kun puhutaan keksijöistä.

Se oli vauhdikas lähtö. Huonekaluja ja pakkilaatikoita tuli ovesta ulos yhtenä nauhana. Valantehneet ulosottomiehet osaavat ammattinsa. Karmit ja kamanat eivät heitä paljon pidättele. Maistraatti on päätöksensä tehnyt ja laki ja oikeus tapahtuvat niin kuin kirjoitettu on. Ja niin oli valokuvaaja Pertti Räsänen perheineen asunnoton. Hänen maallinen omaisuutensa oli kuorma-auton lavalla vielä seuraavanakin päivänä, kun koko Tampereen kaupungista ei löytynyt paikkaa, minne ne olisi voinut väliaikaisesti sijoittaa.

Sellaisten paikka ei ole porttien tällä puolella, saatetaan ajatella myös.

Todellisuudessa keksijän työ on vakavasti otettavaa luovaa toimintaa. Räsänenkin sai idean koneestaan jo kolme vuotta sitten. Sen jälkeen ajatus palasi yhä uudelleen hänen mieleensä, kunnes hän viime elokuussa päätti käytännössä erään insinööritoverinsa kanssa ruveta kokeilemaan, toimisiko idea käytännössä.

Rahat hupenivat kokeiluissa. Oli hankittava kaikenlaisia materiaaleja ja välineitä. Oli sijoitettava sinne ja uhrattava tuonne. Kaljallakin piti käydä joskus, ettei mielenterveys olisi pettänyt. Vuokrat jäivät maksamatta.

— Paino putosi kuusi kiloa, Räsänen kertoo. — Onneksi oli tullut hankituksi kesällä pakastekaappiin ruokatarvikkeita, ettei sentään nälkä pahemmin uhannut. Ja se keksintö liikkui mielessä yöllä ja päivällä. Siltä ei saanut hetkenkään rauhaa. Seksuaalisetkin tarpeet sammuivat. Vaimo tuntui täysin vieraalta. Oli jatkuvasti sellainen tunne kuin olisi vekseli menossa protestiin.

Räsänen ei tiennyt mitään rahastoista ja yhteisöistä, jotka ovat olemassa keksijäin tukemiseksi. Mutta sen hän tiesi, että pankkien on tapana antaa rahaa lainaksi. Tällä kertaa ne eivät kuitenkaan uskoneet piirustuksiin ja numeroihin. Keksijän asiaa kuunneltiin kohteliaasti, mutta rahaa ei tippunut vakuuksiakaan vastaan. Jos keksintö johtaa teolliseen toimintaan, voidaan palata asiaan, luvattiin. Siis siinä vaiheessa, kun vaikeudet jo alkavat olla voitettuja.

Vuokra jäi siis maksamatta. Mutta keksintö meni eteenpäin. Ja tammi-helmikuun vaihteessa ensimmäinen 10 koneen sarja on valmis markkinoitavaksi. Räsänen on laskenut, että ensimmäisen vuoden aikana tulee myynti nousemaan neljän miljoonan markan hujakoille. Se on kaiken lisäksi pääosaltaan uusvientiä. Tähän mennessä ei Suomella ole ollut minkäänlaista valokuvausalan teollisuutta.

Mutta eräänä päivänä tulivat muuttomiehet ja kantoivat keksijän maallisen omaisuuden taivasalle. Toteutui se, mitä vanhastaan pidetään tyypillisenä keksijän kohtalona.

Johtaja Matti Näsineva Suomen Keksinnöt ry:n hallituksesta:

— Onhan meillä varsin runsaasti esimerkkejä siitä, miten keksijäin on käynyt, kun heitä ei ole tuettu eikä aina edes ymmärretty. Saattaa olla, ettei tällaisia tapauksia tulevaisuudessa tule kuitenkaan paljon olemaan. Keksijäin työn arvostus on paranemassa, on olemassa yhteisöjä, jotka auttavat vaikeuksissa ja keksijät itse ovat järjestäytyneet. Tulokset ovat kauttaaltaan myönteisiä, vaikka viranomaisten suunnitelmat keksijäin auttamiseksi ja keksintöjen hyödyntämiseksi ovat vielä monilta osin työn alaisina. Kiusallista on se, että keksintö toisensa jälkeen liukuu maastamme Ruotsiin.

— Miksei muuten ammattikoulujen metalli- ja muita verstaita anneta keksijäin käyttöön silloin, kun ne seisovat tyhjinä: iltaisin ja lomien aikana? Niissähän on koneet ja laitteet, joita tarvittaisiin keksintöjen prototyyppien valmistukseen. Monillakaan keksijöillä ei ole koneita ja työvälineitä, kun kouluissa olevat koneet puolestaan seisovat enimmän osan aikaa täysin tuottamattomina. □

Valokuvaaja Pertti Räsänen on kuorma-auton lavalla tavaroineen, hieman murheellisena. Tavarat olivat lavalla muutaman päivän, koska kaupungista ei löytynyt paikkaa, minne ne olisi sijoittanut.

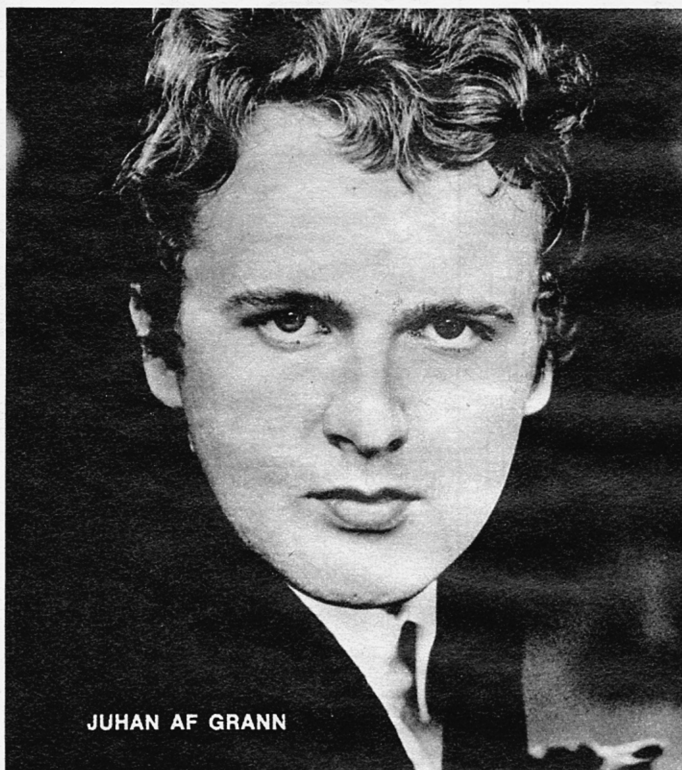
TÄÄ KORUTONT'

Tiesittekö, että Tapani Kansa muuttaa Italiaan?
Tiesittekö, että Carolan henki oli vaarassa?
Tiesittekö, että Satu Östringillä ja Robinilla on yhteisiä rientoja?
Tiesittekö, että Tarmo Mannin alastomuusesitykset olivat ylioppilaiden suosituin ohjelma vuonna 1969?
Lukekaa agenttiemme saalis, niin tiedätte.

valmis jättämään Suomen ja aloittamaan uransa vaikka tyhjästä Italiassa. Merkitseekö tämä sitä, että emme näe listakuningasta ollenkaan kesäisillä lavoillamme?

CAROLA asuu yhdessä poikaystävänsä kanssa. Tällä kerralla ystävä ei ole julkisuuden henkilö. Tiesittekö muuten, että Kulosaaren Casinolla kaksi egyptiläistä uhkasi Carolan henkeä tytön laulaessa israelilaisen kansansävelmän "Hava Naguila". Näin ollen lähi-idän kriisi on ulottanut kyntensä suomalaisiin kapakoihin asti.

DANNY piti PUSU-LEENASTA, mutta tapailee edelleenkin tyttöjä aina kun hommiltaan ehtii. Kalifornian kansainvälisiin valokuvamallikilpailuihin osallistuva ULLA

JUHAN AF GRANN

LAILA KINNUNEN

Kukon kuoleminen vodkaryyppyyn oli myöhästyttää 'Suomi eilen' -nimisen tv-ohjelman valmistumisen. Ohjaaja af GRANN juotti vahingossa eläimelle liikaa piristeeksi tarkoitettua vodkaa. Samainen ohjaaja on julkaissut kihlauksen Kuopiosta kotoisin olevan neiti **Helena Hakkaraisen** kanssa.

Kauppaneuvoksetar PARTANEN on alkanut harrastaa hyväntekeväisyyttä. Ei kuitenkaan Biafran tai Vietnamin vaan Lauttasaaressa sivilisaation uhreiksi joutuneiden sorsien hyväksi.

Hyväntekeväisyysskandaalina on pidettävä kahden tärkeän ja huomattavan tilaisuuden sijoittamista helmikuun alussa samaksi päiväksi. Kalastajatorpalla pidetään juhla Reumaliiton hyväksi ja Kaivohuoneella Mustalaisten aseman tukemiseksi. Jälkimmäisessä tilaisuudessa ovat mukana mm. LAILA KINNUNEN ja LASSE MÅRTENSON. Tilaisuuden pääorganisaattorina toimii VEIJO BALTZAR rouvineen.

TAPANI KANSAN vierailu Italiassa TUULIKKI KUORIKOSKEN luona taitaa johtaa kauaskantoisiin seurauksiin. Tuulikki ei liene täysin tyytyväinen sopimukseensa Italiassa ja Tapani on

LASSE MÅRTENSON

ON KERTOMAA

VÄRE tapaa mielellään Dannyn kun ulkomaisilta poikaystäviltään ehtii.

SATU ÖSTRING muuttaa yritteliäänä tyttönä jatkuvasti taktiikkaansa. Hänen paraatityttönsä saavat tänä talvena toistaiseksi jäädä ja suunnitteilla on uudentyyppinen kiertue.

Kerrotaan, että Satu on salaa kihloissa STEFAN SÖDERHOLMIN kanssa. Hänen uuteen esiintymistaktiikkaansa kuuluu yhteinen kiertue ROBININ kanssa. Näin ollen nämä kaksi Jumpan pop-hahmoa ovat aloittaneet yhteiset riennot.

Hotelli Helsinki kohtelee ulkomaalaisia kuuluisuuksia kuin routa porsaita. Aikanaan edesmennyt FRANCOISE DORLEAC oli tulla ulosheipakon takana.

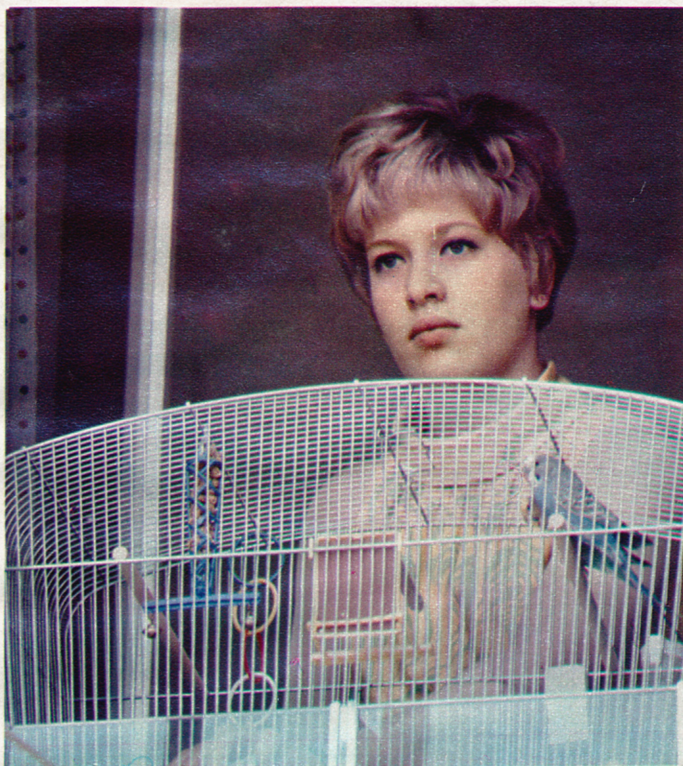
Helsingin ammattimaiset ilotytöt, puhelintytöt tai miksi heitä kutsutaankin ovat siirtyneet uuteen menetelmään, mikä taatusti estää käryämisen. Asiakkaalta ei veloteta kuin "taksiraha", joka saattaa M-Clubin tasolla alkaa 200 markan "minimistä".

ARTO NILSSON suoritti onnistuneen come-backin

▼ Ann-Christinen ja Arto Nilssonin romanssi on sitten kaputt. Mutta onhan meillä nuoria nyrkkeilijöitä, vai onko?

▲ Gull-Britt Lindgren ei odota lasta sitkeistä huhuista huolimatta.

OHJAAJA AF GRANN JUOTTI KUKON KUOLIAAKSI!

SATU ÖSTRINGILLÄ JA ROBINILLA ON YHTEISIÄ RIENTOJA!

tetyksi jo kättelyssä hänen filmatessa MICHAEL CAINEN kanssa elokuvaa 'Miljoonan dollarin aivot'. Viimeksi englantilainen bluestaiteilija JOHN MAYALL karkotettiin pakkaseen vaikka hänellä oli se välttämätön narukin kaulassaan. Miksi?

Suomalainen valokuvamalli ELINA YLIVAKERI, joka työskentelee New Yorkissa, seurustelee tiiviisti ja on mahdollisesti avioitumisaikeissa. Näin ollen jäi haaveeksi, että olisimme saaneet ensimmäisen naispuolisen mannekiinipapin, sillä Elinahan aikoi suorittaa tutkintonsa loppuun ja olla vain puoli vuotta ranyrkkeilykehään ja jätti ANN-CHRISTINEN. Chrisse vieraili tammikuussa Islannissa ja nähtäneen taas entistä enemmän myös televisiossa . . .

ANKI LINDQUIST piti tässä kuussa seuraa eräälle sveitsiläiselle nuorelle miehelle, sukunimi lienee Osterwald . . .

Johtaja MIKKO KUOPPAMÄKI on saanut virallisen eron vaimostaan. Seurustelu ex-mannekiinikuningatar STINA NÄSSLINGIN kanssa jatkuu tiiviinä.

ARMI KUUSELAN mies GIL HILARIO on halukas

KÄÄNNÄ

TÄÄ KORUTONT'...

auttamaan suomalaisten tuotteiden myynnissä Manilassa. Viimeksi hänen halutessaan olla avuksi, myöhästyivät saunankiukaita koskevat esittelylehtiset lähes vuoden...

SALT-konferenssin amerikkalaisista on jäljellä vielä yksi mies, josta on tullut Kalastajatorpan diskoteekin tanssikuningas, kertovat paikalla käyneet. Todellinen huippuagentti?

Voiko pitää paikkansa? "Luotettavan tahon" tieto dettiin KREIVI LINDGRENIN menestyneen vain tyydyttävästi pukkijutuillaan. TARMO MANNIN härskit alastomuusesitykset olivat huvittaneet ylioppilasnuorisoa eniten.

TURUN poliisimestarin ajettua kännissä puuhun ja menetettyä virkansa on kaupungilta puuttunut varsinainen vauhdikas puheenaihe. Nyt kuitenkin helsinkiläinen mainospäällikkö on tavattu Hamburger Börsin edessä olepuhuakaan MATTI KUUSLAN touhuista Polarikassa, kun lauluyhtye Seitojen jäsen löi kahvelin pöytään pystyyn. Näin kertoo miehemme Rovaniemellä ja ihmettelee miksi etelän nuhteettomat ihmiset osoittautuvat Lapissa ihan toisenlaisiksi kuin naistenlehdet kirjoittavat. Aika kaveri tämä miehemme Rovaniemellä, koska ihmettelee miksi Rovaniemellä ei ole koskaan tapahtunut mitään maininnan arvoista.

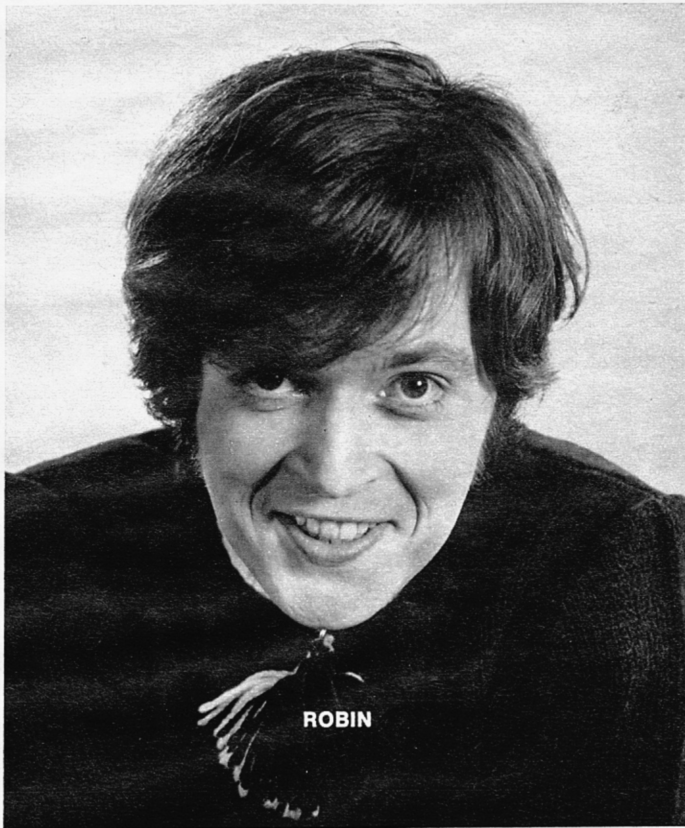
OKKO KAMUN kurssi naistenmiehenä on kovasti nousuusuunnassa ja hän on tällä hetkellä suurinta valuuttaa keräilijätyttöjen listoilla. Kamun saaminen sänkykamuksi on tällä hetkellä in muutamien pintaperhosten parissa, mutta Okko Kamu ei valitettavasti ole lainkaan kiinnostunut esittämään playboyta, joten mistähän löytyisi superrikas Günther Sachs meikäläisiin oloihin?

Tuntuu siltä, että INGVAR S. MELIN on niin valju tv-ruudussa, että vaimo LENITA AIRISTO saisi varmasti kaksi kertaa enemmän ääntä, mutta saisiko ääniä?

Vihje charmikkaan TAU-

KÄÄNNÄ

CAROLA

ROBIN

Donnerin huippupornoilusta eli filmistä "69". Filmi on tuottanut tappiota ja viime vuosien filmituotannosta Donnerin tappiot nousevat 100 000 markkaan...

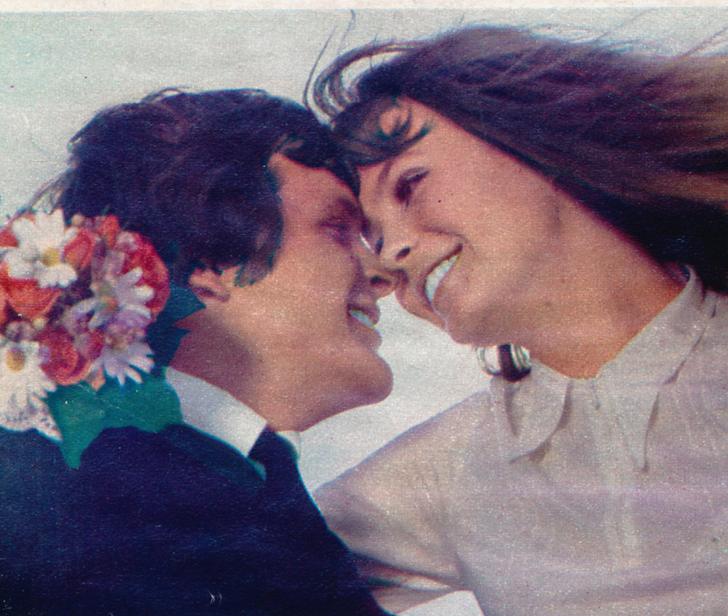
Yleisradio sai kuulla tarpeeksi pornosyytöksiä esitettyään alan pätkiä linjakokeilussaan vuoden vaihteessa. Mikseivät kaikki luvan omistajat saaneet nähdä näitä pätkiä. Pornofilmien esittämisestä on epäilty myös Tampereella pop-teatterin Aquarius-klubin vieressä sijaitsevaa opiskelijaklubia...

Osakunta Botnian tehdessä tilinpäätöstään viime kauden suosituimmista ohjelmista otsikon "Sirkus Botnia" alla tovasta puusta pelti kiinni. Emme ole vielä saaneet miehen nimeä selville...

Miehemme ROVANIEMELTÄ kertoo, että hotelli Pohjanhovissa on ollut oikein rauhallista sen jälkeen kun siellä muinoin alkoi romanssi DARIO CAMPEOTTON ja TERESA ROSENIUKSEN välillä; sen jälkeen kun ANSSI PETHMAN pisti siellä naisten kanssa ranttaliksi; sen jälkeen kun vanha kunnon PEKKA TIILIKAINEN pussaili mukavassa vauhdissa ollessaan tyttölapsia lattialla; sen jälkeen kun baarituoli kallisteli kuin Pisan torni NIILO TARVAJÄRVENKIN alla. Kannattaisiko enää

CAROLA OLI HENGENVAARASSA

UUSI NAINEN DANNYN KINTEREILLÄ — ULLA VÄRE

TÄÄ KORUTONT'...

NO PALON ihailijoille. Mestarin tapaa seuraavista helsinkiläisistä ravintoloista: Motti, Elite tai Seurahuone.

Suomen suosituimman tanssibändin ex-johtaja RONI KASPI vetää menestyksellistä Tom-Tom ravintolaa Lauttasaaressa ja innostuu silloin tällöin esiintymään vanhasta muistista . . .

Suomalainen naiskauneus on yhä kysyttyä vientitavaraa alan maailmanmarkkinoilla. Viimeisiin romansseihin kuuluu pariisilaistuneen muotitaiteilijamme TUULA KORKAMAN avioliitto elektroniikan opiskelija MICHEL BONNEFONDIN kanssa. Vihkiminen suoritettiin morsiamen kotikaupungissa Tampereella ja peräti kahteen kertaan, jotta se olisi kansainvälisesti pätevä: ensin siviilivihkiminen ja seuraavana päivänä kirkollinen. Tuula Korkama työskentelee Pariisin ja koko maailmankin tunnetuimpiin kuuluvassa Louis Feraudin muotitalossa suunnitellen pukukokoelmia Euroopan johtaville valmistajille. Morsian oli tietenkin suunnitellut itse morsiuspukunsa ja se herätti erikoisuudellaan melkoista huomiotakin. Morsiuskimpussa ja Tampereen vanhan kirkon koristelussa toistuivat Ranskan värit ja Ranskaan nuoripari matkustikin heti häähumun vaiettua.

Leningradilaisilla riitti ihmettelemistä vuoden vaihteessa, kun neljä arvoturkiksiin pukeutunutta herraa majoittui hotelli Astoriaan ja tutustui neljän päivän ajan Nevan kaupungin nähtävyyksiin. Länsimaisestikin katsoen huippumuodikkaat herrat olivat MONSIEUR MOSSE, hä-

▲ Monsieur Mosse, Pertti Kurillo, Kari Lepistö ja Reijo Paukku herättivät ansaittua huomiota Leningradissa upeilla turkeillaan.

▼ Valokuvamalli Elina Ylivakeri on jättänyt pappishaaveet ja seurustelee tiiviisti rapakon takana.

► Okko Kamu ei ole innostunut esittämään suurta playboyta vaikka monet pintaperhoset niin tahtoisivatkin.

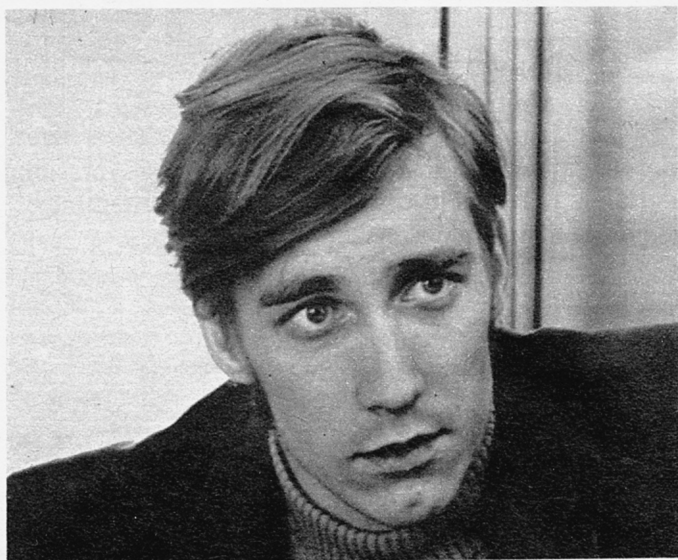

PEKKA TIILIKAINEN

TARMO MANNIN ALASTOMUUS-ESITYKSET SUOSITUIMMAT

KUULUISUUDET TÖRTTÖILIVÄT ROVANIEMELLA

ARTO NILSSON

nen tamperelainen manttelinperijänsä PERTTI KURILLO, muotitaiteilija KARI LEPISTÖ ja "Hair"-keisari REIJO PAUKKU. Lepistön turkki on muuten kalgania ja edustaa maksipituutta. Muiden herrojen turkit ovat vaatimattomasti minkkiä. Herrat pysyivät turkeissaan lämpiminä, mutta heidän kulkuneuvonsa, kuuden metrin pituinen valkoinen Oldsmobile hieman säikkyi Leningradin talvea eikä ollut lähteä käyntiin. Paikallisen huoltomiehen avustuksella tilanne korjaantui ja muodikkaat miehet pääsivät takaisin kotiin. Kari Lepistö kertoi leningradilaisten luulleen heitä tanssijoiksi: "Eihän siellä muilla kuin tanssijoilla ole varaa turkkeihin."

Nyyrikin päivänä Reijo Paukku sitten matkusti kahdeksi viikoksi Yhdysvaltoihin. Hänen vakaana tarkoituksenaan oli etsiä seuraajaa Popteatterin suuresti suositulle "Hair"-musikaalille. Matkan tulokset kuullaan ja ehkä nähdäänkin sitten, kun lumet ovat sulaneet.

Kansallisteatterissa viimeistä kauttaan ohjaajana toimiva VELI-MATTI SAIKKONEN tapasi äskettäin pääkaupungissa naiskirjailijoittemme nykyiseen eturiviin nousseen KERTTU-KAARI-

KÄÄNNÄ

Paljastamme:

Paljas kapitalismi ja paljas sosialismi ovat liian ahtaita näkemyksiä
sekä aineellisen varmuuden että henkisen vapauden saavuttamiseksi.
Liberalismin rajat työntyvät laajemmalle.
Jotta koulu-uudistus voisi turvata kaikille samat oikeudet opetukseen.
Jotta puute saataisiin poistetuksi kaikkialta, missä sitä on.
Jotta elinympäristön saastuminen ja luonnonvarojen tuhlaus lakkaisivat.
Jotta voimakkaan kaupungistumisen aiheuttama murrosvaihe voitaisiin läpäistä.
Näissä ja muissa yhteiskunnan kysymyksissä
liberalismi pyrkii yksilön kannalta parhaaseen ratkaisuun.

Vastustamme:

Aviopuolisoiden yhteisverotusta ja kunnallista harkintaverotusta
sekä nykyistä pienyrityksille turmiollista liikevaihtoverotusta.
Asuntopulaa, työttömyyttä ja turvattomuutta tuottavaa politiikkaa.
Suljettujen ovien politikointia ja vahvemman oikeutta sanella päätöksiä.
Nimityspolitiikkaa, joka pohjautuu jäsenkirjaan eikä pätevyyteen.
Toimeentulon ja yhteiskunnallisten oikeuksien epätasaista jakautumista kansalaisten kesken.
Pakkovaltaa ja yhteiskuntajärjestyksen muuttamista yksilövapauden kustannuksella.

Kannatamme:

Presidentin, maaherrojen ja kaupunginjohtajien valitsemista
suoralla kansanvaalilla.
Demokratian tuomista kouluihin, työpaikoille ja muihin ihmisten muodostamiin yhteisöihin.
Maataloudesta vapautuvan väestön kouluttamista teollisuuteen ja palveluammatteihin.
Koululaitoksen uudistamista ja opiskelun turvaamista yhdenvertaisesti
kaikkien kansalaisten kohdalla.
Tulonjaon tasoitusta ja toimeentulon turvaamista.

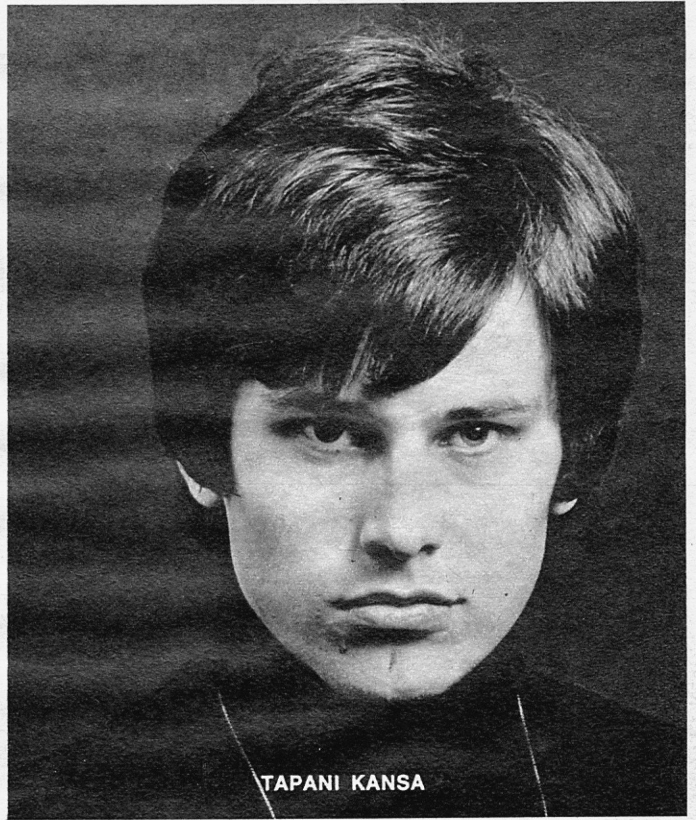
LIBERAALINEN KANSANPUOLUE

TÄÄ KORUTONT'...

NA SUOSALMEN, joka esitteli hänelle uunituoreen elokuvakäsikirjoituksensa. Saikkonen voitti aikanaan JUHA MANNERKORVEN noveliin perustuvalla 'Lumiakka'-filmillä valtion elokuvapalkinnon ja hänellä on parhaillaankin elokuva tekeillä. Aika näyttää tuleeko Kansallisteatterin pois potkima Saikkonen siirtymään pääasiassa elokuvahommiin vai liittyykö hän — niin kuin myös on arveltu — RALF LÅNGBACKAN, KALLE HOLMBERGIN ja EUGEN TERTTULAN troikkaan, joka on käynyt vintola suljettiin lopuksi iltaa.

Kakkostelkkarin väkeä on jo varsin pitkään askarruttanut tamperelaiseen Kansan Lehteen tv-juttuja kirjoittelevan nimimerkin henkilöllisyys. Kirjoituksissa paljastetuista asioista he ovat tehneet sen johtopäätöksen, että kyseessä on joku Yleisradion palkkalistoilla olevan henkilö, koskapa jutut ovat olleet täynnä tietoja, joita vain taloon kuuluvat voivat saada tietoonsa. Vahvin ehdokas asemaansa väärinkäyttäneeksi henkilöksi on kakkosen ajankohtaistoimituksen nuorin ve-

TAUNO PALO

TAPANI KANSA

MISTÄ TAUNO PALON PARHAITEN LÖYTÄÄ!

TAPANI KANSA: UNOHTUIKO KORJAUSLASKU MAKSAMATTA?

katkeraa kiistaa Helsingin Kaupunginteatterin johtajanpaikasta TIMO TIUSASEN ja hänen taustavoimiensa kanssa ja joka aikoo suuntautua aivan uusiin teatteriumpioihin.

Monista tempauksistaan tunnetuksi tullut taidemaalari KALEVI KÄÄRIÖ on antanut taas kuulua itsestään. Hän löi eräässä tamperelaisravintolassa olutlasin rikki ja survaisi sen naapurinsa kasvoihin, kun tämä katsoi asiakseen mennä väliin temperamentikkaan taiteilijan lyödessä vaimoaan. Lyöty oli vähällä joutua lautoihin, mutta lopulta päästiin sillä, että Kääriö pääsi rautoihin ja rasa, ESKOJUHANI TENNILÄ.

Suuri hurmuri NISSE RAINNE on hiihtänyt jalkansa pakettiin Lahdessa, jossa hän nykyisin näyttelijänä vaikuttaa.

TAPANI KANSASTA vielä vähäsen. On näet pyydetty kysäisemään, onko hän mahdollisesti unohtanut maksaa autonsa korjauslaskun Pälkäneen Kesoil-huoltoasemalle.

Kuulemiin ja näkemiin. Agenttiarmeija toivottaa kärsivällisyyttä, sillä ennen kuin maaliskuun Hymylehti ehtii painokuntoon, tapahtuu jälleen yhtä ja toista. □

KINGSTON

tuo mainio savuke pakattiin kovaan pakkaukseen Tiedätte miksi.

Kovasta pakkauksesta pidetään.
Se on selvä: rasia pysyy siistinä
loppuun saakka, savukkeet pysyvät maukkaina
ja juuri sellaisina kuin haluatte
— ei muruja, ei nuhraantumista.
Se on eräs syy, miksi Kingstonista pidetään.
Mutta on paljon muutakin
— mainio maku ja mainio näkö.
Kuluttajat itse valitsivat ne
jo etukäteen.
Kingston on pitkä filter-savuke
ja hinta tasan kaksi.
Tuntuu mukavalta.

2.–

SUOMEN TUPAKKA O.Y.

KINGSTON tuo mainio savuke kovassa pakkauksessaan

Jammu

NUORI YRJÖ

Koska monet lukijat ovat meiltä tiedustelleet Yrjön syntymäseutua ja muita niinsanottuja taustatietoja, pyysimme Yrjöä hieman valottamaan nuoruudenaikaista elämäänsä. Näin hän kirjoitti:

TERVE VAAN KAIKILLEN.

Joo, mun kotopaikkani olihäntä yhlessä vähäsessä kylässä pohjos-Hämmeessä. Siellä minä vietin mossipoika-aijjaat.

Tavallista maalaiselloo se oli. Maa- ja mettätöitä tehtiin ja suvisin sammuteltiinhäntä kuloja. Minäkin olinhäntä mukana sammuttamassa kahleksaa mettäpalloo. Ja sytyttämässä kanssa.

Tupakistahan ne ylleensä syttyvätten, kun poltettiinhäntä mettässä varraastettua kessua naapurin renkin, sen Einon kanssa. Eino oli mun parrain kaverini, vaikkahäntä oli kakstoista vuotta mua vanhempi. Poikamies oli. Kyllähän se aina talkootanssiin lähti kihlat taskussa, mutteihäntä koskan saanu kosittua. Makas näjetsen aina ryypyksissään pöylän alla.

Monenlaista väkkeehän siellä asu, ei siinä mittään. Ninkun nyt Kantos-Veertti. Sehäntä oli maalimaa nähny mies. Oli pirulauta nähny ulkomaan laivankin. Kakolan akkunasta.

Vilkkilän vaari oli mahloton salamettästäjä. Poliisi Palonen sitä työkseen jahtas. Kerranhäntä saikin vaarin kiinni. Vaarilla olivatten hirvenlihat repussa. Poliisi piru kyselemmään, jotta mitä sulla vaari on repussa. Vaarihäntä vastas, jotta ammuttu orava. Poliisi imehtelemmään, jotta johäntä on perskeleenmoinen orava, kun sarvekkin näkkyy repun lipan alta.

Käräjillenhän vaari velettiin ja sakkoo tuli, vaikka vaarihäntä pitikin kovan puolustuspuhheen. Sano, jotta tottakai perskeles sillä sarvet oli, kun olihäntä urosorava.

Lauantaisin poijjaat remusivatten ja tappelivatten kylillä. Paitti naapurin renki, meinaten se Eino. Kyllähän ne sitäkin yrittivätten kouluuttaa tappelemaan, muttei se piru koskaan ulottunu lyömään kettään seipäällä. Kun makas aina ryypyksissään maantieojassa.

Kouluuttamisesta puhheenollen, yks kommee kaupunkin likka piti meitillen kylän pojjillen suvisin uimakoulua. Siellä minäkinhäntä opin uimaan. Mutta Mäkeläisen nuori isäntä, se Ryynö, eihäntä oppinu millään. Likan täyty tulla kolmena suvena peräkkäin sitä opettammaan. Vihlon Ryynökin sai uimakantitaatin paperit. Se likka saihäntä kaksoset.

Akkoja kylässä oli kanssa montaa sorttia. Niistä poijjaat ussein tappelivattenkin. Ninkun nyt Ahomäjen Miinastakin. Ei sempuolesta, jotta se Miina olis mikkään erikoisen nätti ollu. Kolme hammasta oli ja teevalin kokoset suonikohjut. Mutta se asu rintatautisen leski-isänsä kanssa suurta talloo.

Kirkonkylillen oli kolme penikulmaa. Kun joku kuoli, lähtivätten Kantomäjen Ruuno ja Lehtosen Olli viemään vainaata venneellä kirkollen. Naapurin renki, se Eino tuppas ittensä tavallisesti mukkaan. Mutta ei siittä niillen mittään apua ollu. Makas aina ryypyksissään venneen pohjalla vainajan vieressä.

Joo, semmottenhäntä elämänkoulun minäpoika olen saanu. Ja sivistyksen.

TOIVOO YRJÖ

KÖYHÄ SAMPO-HERRA PAKKONAI...

JATKOA SIVULTA 57

vakuutusvirkailija Mirja Rautiainen lähti kaatamaan avioliittoa, jolta enää puuttui sosiaaliministeriön siunaus. Hän teki valituksen ministeriölle sekä myöhemmin kanteen raastuvanoikeudelle uuden yhtiökokouksen aikaansaamiseksi.

— Yhtiön kolmen johtajan lisäksi vain kymmenkunta kenttämiestä kannattaa fuusiota paremman viran toivossa sanoo Mirja Rautiainen.

— Vakuutuksenottajat ovat nyt vasta tajunneet etujensa olevan vaarassa. Minulle on luvattu jopa taloudellista apua. Eräs suurvakuuttaja ilmoitti heti antavansa 5 000 mk.

— Tarkoitukseni on kuitenkin saada Tarmo maksamaan oikeudenkäyntikulut. Minulla on nimittäin kotipakettivakuutus, johon sisältyy oikeusturva.

Rouva Rautiainen aikoo siis maksattaa toimenpiteensä fuusion kaatamiseksi kampattavallaan. "Kyllä Tarmo korvaa". Rautiaiselle ei Tarmon johdon vaatimuksesta saanut tammikuussa antaa rästissä olleita lomapäiviä. Hän on käyttänyt niitä hyväkseen hoitaessaan asioitaan ja joutui siksi poistumiskieltoon.

— Kun vain pääsisin itse kuulemaan, että Tarmon johtajat sanovat minua latvasta lahoksi, sanoo rouva Rautiainen.

— Päästäisiin tutkimaan oikeudessa samalla senkin paikkansapitävyys.

Toimitusjohtaja Kyttä apulaisineen on ilmeisesti aliarvioinut opposition suuruuden. Virka-aikana virkanimityksissä petetyt tarmolaiset vannovat uskollisuuttaan, mutta omassa keskuudessaan he kaatavat Sampo-Tarmo avioliittoa yhä yksimielisemmin. Tämä käsitys perustuu kirjoittajan kymmeniin yhteydenottoihin Tarmossa.

Julkisesti fuusiota vastustaa hento rouva ja puolustaa tällä hetkellä 11 Tarmon palkkaamaa juristia.

Kuka voittaa ja kuka häviää?

Välitön hyöty Sampo-Tarmo fuusiosta tulee Sammolle sekä Tarmossa niille, jotka onnistuvat kiilaamaan itselleen paikan johtajistossa.

Palkkaus tulee noudattamaan Sammon tasoa, joka on palkkasopimuksen mukaisesti huomattavasti alhaisempi. Palkkaetujen aleneminen lienee Tarmon kentän voimakkaan opposition syntymisen huomattavin syy.

Säästöpankkimiehet saatiin innolla fuusion taakse. Välittömästi yhtiökokousten jälkeen tulevan Sampo-Tarmon markkinointijohtaja Suvanto ilmoitti, ettei uutta yhtiötä vähääkään kiinnosta yhteistyö maaseudun säästöpankkien kanssa. Tarmon hallintoneuvoston puheenjohtajalla, Säästöpankkiliiton toimitusjohtajalla Lauri Levämäellä lienee tasapainotteluongelmia. Tarmon hallituksessa istuvalla Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankin pääjohtajalla Onni Särökarilla ei liene onnellisemmat oltavat.

Saatuaan tutustua uuteen yhtiöjärjestykseen, kiinteistönomistajat ovat huomanneet tulleensa petetyiksi. Suomen Kiinteistöliitto lähetti jäsenilleen kiertokirjeen, jossa suositeltiin fuusiota. Kiinteistönomistajilla on ollut sananvaltaa vanhassa Tarmossa kaikki osakkaat huomioonottaen yli 80 % äänistä. Uudessa fuusiossa uuden yhtiöjärjestyksen 21 §:n nojalla vain 1 %.

Miten oikeita Kiinteistöliitolle annetut tiedot fuusiosta ovat olleet tietää mm. liiton hallituksessa istuva Harras Kyttä.

A. H. Virkkunen (Sampo) haukkui Harras Kyttää niin hartaasti, että tarvittiin ravintolan vahtimestarin väliintuloa...

Miksi vanhat herrat torailevat?

Sitä mukaa, kun tarmolaiset ovat huomanneet, että paperilla luvatut kauniit virat jäävät vain paperille, hupenee fuusion kivijalka.

Tämän ovat vanhat herrat huomanneet, sillä A. H. Virkkusen lausunto ministeriölle jätetystä kantelusta Helsingin Sanomissa sai toimitusjohtaja Kytän kiihtymään. Kyttä pyysi henkilökunnaltaan anteeksi käheyttään, koska oli huutanut Virkkuselle niin, että ääni meni.

Tammikuun puolessa välissä hotelli Marskissa Kiinteistöliittoa koskenut kokous johti hovimestarin väliintuloon Virkkusen puolestaan haukuttua Kytän.

7. 1. 70 pitämässään kokouksessa Tarmon konttorinjohtajat totesivat pöytäkirjan 13 §:ssä, ettei varatoimitusjohtaja Virkkunen nauti kentän luottamusta. Pöytäkirjasta käy lisäksi ilmi, että kenttä vastustaa yhteistyötä Sammon kanssa.

Eläkevakuutusyhtiö Kalervon toimitusjohtaja Palmén äänesti Sampo-Tarmo fuusion puolesta 3 500 äänellä, koska hänelle oli luvattu, että fuusio tekee vakuutukset Kalervoon. Sammon kenttämiehet ovat jo ehtineet nauraa vahingoniloiset naurut: vakuutukset tehdään Ilmariseen. Tästä kimpaantuneena Palmén jätti lähettämättä kutsun Tarmolle Kalervon osakasyhtiöiden joulujuhlaan Tampereelle.

Mikä on poliitikkojen kummilahja?

Hallitussihteeri Mäkelä sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusasaiain osastolta oli ensimmäinen viranomainen, joka joutui käsittelemään Sampo-Tarmon avioliittoa.

. . . mutta sitä ennen oli Harras Kyttä (Tarmo) haukkunut A. H. Virkkusen niin, että ääni oli mennyt käheäksi.

Kuuma peruna siirrettiin pian pois Mäkelän pöydältä ja vain osastopäällikkö Pesonen sai kertoa, ettei ole mitään kertomista.

Rouva Rautiaisen ja erään vakuutuksenottajan kanteiden tultua julkisuuteen, ministeriö päätti siirtää ratkaisuaan, kunnes asiantuntijakomitea on antanut lausuntonsa. Komiteaan kuuluu vakuutusjohtajia.

Vakuutusyhtiö Pohjolalle, tämän hetken Suomen suurimmalle ja kauneimmalle, ei fuusio ole tervetullut, tuskin muillekaan. Komitea on päättänyt odottaa oikeudenkäynnin tuloksia.

Tarmon terävässä päässä on keskusteltu nyt mahdollisuuksista vaikuttaa suoraan ministeri Partaseen fuusion lainvoiman saamiseksi. Tämä tapahtuisi esim. pakottamalla asiantuntijakomitea antamaan lausuntonsa.

Lain mukaan asiantuntijakomitea voi siirtää ratkaisun suorittamisen valtioneuvostolle.

Jos Suomen hallitus puuttuu Sampo-Tarmon fuusioon, voidaan lopputulosta odottaa seuraavien pelisääntöjen puitteissa.

Koska Sampo on lähinnä valtiojohtoisia yrityksiä lainoittava ja Tarmo puolestaan pienten ja keskisuurten yhtiöiden vakuuttaja, voitaisiin olettaa, että vasemmistoenemmistöisen eduskunnan aikana päätöksentekijöistä olisi mieluista panna Tarmon osuus lihoiksi.

Tarmon omaisuus tulisi valtion ja kuntien hyväksi lisääntyvinä lainoina. Lisäksi toimitusjohtaja Kytän hyvät suhteet saattaisivat pitää opposition hiljaisena.

Siinä paratiisissa, jossa köyhä Sampo-herra ja eräs rikas vanhapiika aikoivat käsi kädessä viikunanlehdet verhonaan taivaltaa onneen, oli aluksi vain yksi käärme, rouva Rautiainen.

Purijoita on tullut paljon lisää ja paratiisitarina saattaa heiluttaa monia Rautiaisen rouvaa merkittävämpiäkin henkilöitä ennen ratkeamistaan. □

AINO KASSISELLA EI OLE PIKKURAHAN PUUTETTA

Tuskin kellään on varaa elää kuin Aino Kassisella. Rahaa on mutta hän ei siitä paljoa piittaa. Eikä kätke sukkaan eikä pane pankkiin. Vaan mikä aamulla tulee, se on illalla mennyt. Erään arvion mukaan tämä selvänäkijä tekisi pitkästi toistasadan markan tunteja. Ja hänen siivellään elävät monet. Nyt hänen suosikkinaan on parinkymmenen ikäinen poika.

Teksti: ARI HEPOKANGAS
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN

Demonisilmäinen Aino Kassinen (69), viralliselta ammatiltaan käsityöläinen, on luultavasti tunnetuin ja menestynein selvänäkijöistämme.

Oulujoella köyhästä kodista syntynyt Kassinen oli jo lapsesta asti poikkeuksellinen. 4—5 vuoden ikäisenä hän varoitti isäänsä menemästä erääseen paikkaan, 'koska siellä tapetaan'.

Sen jälkeen hän ei ole juuri muuta elääkseen tehnyt. Nykyään hän asuu Helsingissä Uudenmaankadulla kolmen huoneen ja keittiön vuokra-asunnossa, jossa hän ottaa vastaan asiakkaita aamulla klo 7—9.

Seuraavassa eräs Aino Kassista lähellä oleva henkilö kertoo selvänäkijästä piirteitä, joista aikaisemmin ei ole puhuttu. Kertoja ei halua paljastaa nimeään. Hän siis riskeeraa Kassisen selvänäkijäkyvyillä!

"Aino Kassinen ei juuri liiku ulkona. Joskus hänelle kuitenkin tulee päähän lähteä. Hän soittaa jollekin, en tiedä kenelle, mutta aina samalle miehelle jolla on auto ja joka kuskaa hänet maalle. Paikka on jossain Helsingin lähellä.

Muut ajat hän viettää askeettisesti kalustetussa asunnossaan, jossa ei ole juuri muuta kuin iso vuode ja tuoli.

Yhdessä huoneessa pitää vastaanottoaan sellainen 'päällepanija', mies, joku ihmeparantaja.

Aamuseitsemästä alkaen Kassisen ovella on jonoa. Huone on yleensä tupaten täynnä ihmisiä. Jos sanoo että heitä käy kolmekymmentä aamussa, voi erehtyä. Yhtä hyvin niitä voi olla 70.

Miksi hän ottaa vastaan vain ja nimenomaan aamuisin, sitä en tiedä. Mutta kun hänellä tuollaiset lahjat on, ymmärtää että työ voi olla raskasta ja sen aika on valittava tarkasti.

Vastaanoton jälkeen hän menee nukkumaan ja nukkuu useamman tunnin. Sitten on hänen laaja kirjeenvaihtonsa, kirjeitä tulee aina Amerikasta asti — ja heillä on varaa maksaa. Aino ei kuitenkaan kirjoita itse, hän sanelee ja sihteeri käy kirjoittamassa.

Ainon veljen vaimo, Nanni Kassinen, vanha nainen hänkin, käy pitämässä huolta hänestä, laittamassa ruoat ja muut. Ainohan on pelkkä kasvissyöjä, mutta pöydässä täytyy aina olla jotain. — Jos ei joku syö niin viepähän mennessään, on Ainolla tapana sanoa.

Ja viejiä kyllä löytyy, hänen ympärillään parveilee melkoisesti 'siipikarjaa'.

Oikeastaan se on hänen omakin syynsä: kun on niin avokätinen. Hänellä on ollut useita suojatteja, muistan ruotsalaisen teatterin näyttelijän Erik Söderströmin, Martti Katajiston...

Nykyinen suojatti on vähän päälle 20:n ikäinen pojanvonkale, joka kulkee hyvin puettuna, syötettynä ja juotettuna. Ainon rahoilla. En ole koskaan kuullut hänestä käytettävän muuta nimeä kuin Erkki.

Miksi Aino Kassinen sitten pitää häntä?

Hänellä on sellainen tunne, että hän on entisessä elämässään ollut tämän pojan äiti, ja siksi hänen täytyy nytkin pitää tästä huolta!

Suojatteja on aina yksi kerrallaan — ei hänellä mitään mieshaaremia siellä ole. Eikä siinä tarvitse seksuaalisella puolella olla mitään tekemistä. Ainohan on vanha ja sikstoisekseen hirveän sairas.

Aino ei ole koskaan ollut naimisissa, vaikka olikin kaunis nainen aikoinaan.

On hänellä todellisia ja rehellisiäkin ystäviä, eivät kaikki ole pelkästään hyväksikäyttäjiä. Taiteilijoita käy paljon.

Ja asiakkaita löytyy aina ministeritasoa myöten. Ne ovat kuitenkin niin kuumia nimiä, etten uskalla mainita.

(Kertojamme puheessa vilahti kuitenkin Johannes Virolaisen vaimon nimi. Rva Virolainen on kuulemma ahkera asiakas).

KÄÄNNÄ

Kyllä yrittäjällekin on nykyään tärkeätä miten ulkopolitiikkaa hoidetaan.

Suomen puolueettomuus tunnustetaan sekä idässä että lännessä. Niinpä ulkomaankauppakin on elpynyt joka suuntaan.

Istuivathan amerikkalaiset ja neuvostoliittolaiset ne SALT-neuvottelunsa siellä Helsingissä.

Tärkeintä on tietenkin, että me suomalaiset saamme asua rauhassa omassa maassamme.

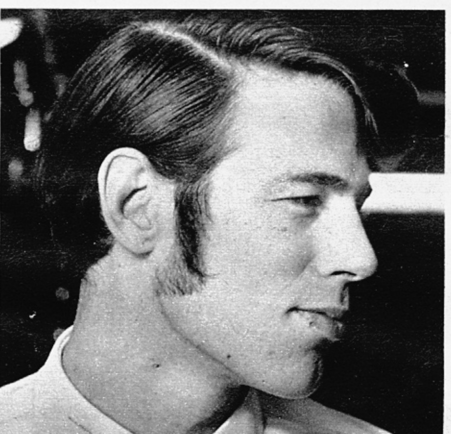
Tässä maassa me viihdymme ja tästä maasta me pidämme – onhan sitä rakennettu meidän omin ponnistuksin.

Pienille ja keskisuurille yrittäjille merkitsee paljon Keskustan turvallinen yrittäjäpolitiikka. Muutenhan tässä jäätäisiin suurten jalkoihin.

Suomalainen ulkopolitiikka on sellaista maltillista ja luotettavaa keskitien politiikkaa. Paasikiven ja Kekkosen linja.

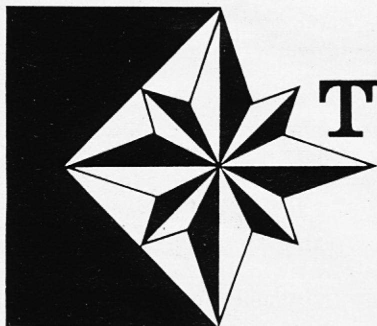

Keskustapuolue ajaa edelleen sitä linjaa ja kyllä minä Karjalaiseen luotan.

Ulkoministeri Ahti Karjalainen:

Suomen ulkopolitiikan kulmakivi on puolueettomuutemme ja hyvät suhteet erityisesti Neuvostoliittoon. Suomen suhteet Neuvostoliittoon ja Pohjolan veljesmaihin ovatkin kehittyneet suotuisasti. Näitä yhteyksiä on kehitettävä edelleen. Keskustapuolue pitää tärkeänä jännityksen lieventämistä Euroopassa ja kaikissa kansainvälisissä suhteissa. Tulemme tekemään parhaamme Euroopan turvallisuuskonferenssin aikaansaamiseksi. Taloudellisessa yhdentymisessä on Suomen kansalliset edut turvattava suhteessa kaikkiin Euroopan kaupallisiin ryhmittymiin. Paasikiven – Kekkosen linjan menestyksellinen ulkopolitiikka on vaaleissa varmistettava.

TURVALLINEN KESKUSTA

AINO KASSISELLA...

Ministeritasolla on Kassisen asiakkaana edustettuna miltei jokainen puolue. Ainakin ollut. Ja luultavaa on, että näin vaalien alla heidän vierailunsa taas lisääntyvät: kerro kerro Kassinen, ken on maassa kaunehin!

Eihän siinä tietenkään pitäisi olla mitään häpeämistä, että käy selvänäkijän puheilla. Tuon tason ihmiset eivät vain uskalla sitä tunnustaa, pelätään mystisyyttä. Sellaisia ihmiset ovat: uskotaan yliluonnollisuuteen mutta pelätään sitä sanoa. Käydään salaa.

Aino suhtautuu jokaiseen asiakkaaseen samalla tavalla, asemasta ja maineesta riippumatta. Hän on ehdottoman hyvä ja rehellinen ihminen. Toisaalta hän on auttamattoman tuuri-luonne: jos sille päälle sattuu, hän ei kertakaikkiaan katso yhtään, kenelle sanoo ja mitä sanoo.

Hän elää hyvin ihmeellisellä ja boheemilla tavalla. Ja vaikka häntä käytetään paljon hyväksi sekä taloudellisessa että henkisessä mielessä, hän tavallaan hallitsee monia ihmisiä. Siitä huolimatta hän on varsin yksinäinen.

Vastaanoton jälkeen hän ojentaa kätensä, että tähän näin. Maksun suuruus on vapaaehtoinen, mutta kyllä hän ainakin viitosen vaatii.

Se on verotonta tuloa, mutta kyllä hän ilmoittaa ja maksaa veronsa. Hän on ollut verokalenterissakin, niin että kyllä hän hyvin ilmoittaa jos tienaakin. Vaikka mahdotonta niitä on kenenkään arvioida, ei hän tee kirjanpitoa. Se mikä aamulla tulee, on jo illalla mennyt!

Kansaneläkettä hän nauttii myös".

Jos ajatellaan että Aino Kassisen luona käy noin kolmekymmentä asiakasta aamussa ja jokainen maksaa keskimäärin 10 mk, se tietää 300 markan tuloja päivässä — eli tässä tapauksessa kolmessa tunnissa.

Voi olla, että asiakkaita käy vähemmänkin, mutta tason huomioonottaen korvausten määrä on varmasti enemmän kuin 10 mk. Lääkärit ottavat kolmesta kympistä ylöspäin. Mutta selvännäkijä on huomattavasti harvinaisempi ja toisella tavalla kunnioitetumpi kuin lääkärit. Ja koska asiakkaita käy ministereistä alkaen, voidaan veikata hänelle pitkästi toisella sadalla olevaa tuntipalkkaa.

Sen lisäksi tulevat kirjeenvaihdosta saatavat korvaukset.

Ei siis ihme, jos Aino Kassisen ympärillä liikkuu runsaasti "siipikarjaa".

On tietysti jokaisen oma asia, millä tavalla rahojansa käyttää.

Ja selvänäkijän jos kenen uskoisi oman tapansa tietävän. □

Silloin tällöin hän joutuu sairaalaan, koska hän on hyvin sairas. Häneltä on leikattu peräsuolisyöpä ja se on saatu pysähtymään. Mutta hän joutuu ulostamaan kyljessä olevaan pussiin. Toisessa jalassa väitetään olevan kuolio . . .

Sairaalassa ollessaan hän saattaa tilata täytekakut ja muut koko osastolle. Viimeksi lähtiessään hän lähetti osastolle satasen edestä lohta. Ja kun sieltä soitettiin ja kiitettiin suurenmoisesta lahjasta, hän vastasi:

— No mikä suuremmoinen tuo on. Teijän täytyy saaha lohta lissää!

Ja niin hän soitti kauppiaalle ja käski lähettää lohta saman verran lisää.

Sellainen hän on.

Rouva Elli Sarmasto kertoo "totuuden"

TAMARA LUNDIN JA RAMI SARMASTON ROMANSSISTA

Ramin kuolemaan asti olimme Tamara Lundin kanssa hyviä ystäviä . . .

Yksin jäänyt äiti kaipaa ainoata poikaansa.

Vuoden 1965 kohutuin kihlapari oli ehdottomasti Tamara Lund ja Rami Sarmasto. Heistä oltiin kiinnostuneita, olivathan molemmat nuoria ja kauniita, jokaiselle tuttuja teatterista, filmistä, tv-ruudusta ja tanssisaleista. Kun sitten helmikuinen hääpäivä muuttui Rami Sarmaston surujuhlaksi järkyttävän auto-onnettomuuden jälkeen, suri koko Suomen kansa. Lehdet olivat tulvillaan tarinoita yksin jääneestä Tamarasta.

– Asiasta annettiin täysin väärä kuva, kaikki ei ollut niin ruusunhohtoista ja romanttista kuin kirjoiteltiin, sanoo rouva Elli Sarmasto. – Viimeisinä elinviikkoinaan poikani oli hyvin masentunut, hän alkoi aavistaa erehtyneensä morsiamestaan täydellisesti . . .

ELÄMÄN TÄYTYY JATKUA

Rami Sarmaston äiti on vuosien katkeruuden pakottamana puhunut. Hän on äiti, jolle pojan menetys, niin kuin kenelle tahansa äidille, oli isku, josta toipuminen on vaikeaa.

Äiti hellii yhä viisi vuotta sitten kuolleen poikansa muistoa, tämän kuvaa, jopa henkilökohtaisia tavaroita. Paikat ovat niin kuin poika vast'ikään olisi lähtenyt käymäseltään lyhyelle matkalle. Äidin on vaikea tottua ajatukseen, että poika on poistunut ikuisesti, että Rami ei enää palaa.

Rouva Sarmasto varmastikin piti pojastaan. Hän piti myös Tamarasta. Vasta nyt, kun viisi katkeraa surun vuotta on takana, hän purkautuu. Viidessä vuodessa Tamarasta on tullut syyllinen. Miksi?

Rouva Sarmasto on nähnyt Tamaran jatkavan omaa työtään, menestyneen. Tamara on löytänyt uuden miehen, jonka kanssa hän julkisuuden ihmisenä joutuu — häntä jopa vaaditaan — esiintymään. Heidän perheonneaan on kuvattu kaikissa suomalaisissa aikakauslehdissä. He hymyilevät, he hellivät lastaan, he suutelevat.

Rouva Sarmasto näkee ehkä hetkittäin oman, edesmenneen poikansa noissa kuvissa, kunnes karu totuus rikkoo kauniin kuvan.

Kuka siis on tehnyt väärin? Ketä pitäisi syyttää, jos yleensä syyttää halutaan?

Tekeekö rouva Sarmasto nyt väärin? Ehkä ei hänkään. Hänen oma poikansa ei palaa koskaan. Hänen mielestään Tamaran olisi pitänyt vaalia Ramin muistoa lopun ikänsä. Mutta tämähän on väärin; meidän kaiketi pitäisi katsoa eteenpäin eikä palvoa edesmenneen muistoa. Mutta toiselta puolen Tamara oli julkisuuden henkilö. Rouva Sarmastolle tuottaa tuskaa joutua jatkuvasti näkemään poikansa entinen rakastettu nyt uudessa onnessa, uuden miehensä kanssa.

Onko siis aihetta syyttää ketään, rouva Sarmasto? Eikö meidän kaikkien pitäisi mukautua oleviin oloihin? Ehkä Tamara teki väärin katkaistessaan välinsä Teidän kanssanne. Kuitenkin, ja kuten sanottu, Tamara näin pääsi irti epätoivostaan, surustaan ja saattoi jälleen elää. Voi olla, että yhteiset muisteluhetket olisivat johdattaneet Tamaran entistä suurempaan epätoivoon. Ja ties mihin.

Elämän on pakko jatkua.

Jorma K. Virtanen

Teksti: LIISA VARTIAINEN

Rami Sarmaston kuolemasta tulee helmikuussa kuluneeksi viisi vuotta. Mutta kun astuu hänen äitinsä olohuoneeseen tuntuu kuin poika olisi poistunut kotoa vain hetki sitten. Kaikkialla huoneessa on muistoja Ramista, valokuvia kirjahyllyllä ja seinillä, Ramin kirjoja, onnettomuudessa kolmeksi kappaleeksi hajonnut kitara, tuhkakuppi, jossa on vielä piippu pojan jäljiltä.

Harvoin on äidillä ja pojalla ollut niin läheistä suhdetta kuin Elli Sarmastolla ja Ramilla. Vanhemmat erosivat melkein heti Ramin päästyä teatterikoulusta ja siitä asti äiti ja poika elivät kahden. Jokainen ilo ja jokainen murhe koettiin yhdessä.

Tampereella, jonka teatterissa Rami Sarmasto saavutti ehkä suurimmat taiteelliset voittonsa, asuttiin kaksi vuotta.

— Se oli ihanaa aikaa, olisimmepa ymmärtäneet pysyä siellä, huokaa Elli Sarmasto. — Mutta koti-ikävä toi takaisin Turkuun.

Rami tunnustettiin näyttelijänä kiistattomasti poikkeukselliseksi kyvyksi, mutta menestys ei noussut pojalle päähän. Hän oli vaatimaton, inhosi tärkeyttä ja titteleitä, sydämellinen ja herkkä kuten jokainen todellinen taiteilija.

Rami oli tietenkin oikea tyttöjen unelma ja äiti sai tutustua moneen neitoseen. Jokaisen vähänkin vakavamman tapauksen Rami toi kotiin.

Vuonna 1964 Turun Kaupunginteatteri aloitti poikkeuksellisesti toimintansa jo elokuussa ja mukaan tuli uusi näyttelijä Tamara Lund. Teatteri oli ottanut ohjelmistoonsa West Side Storyn. Tamarasta tuli Anita ja Ramista Bernardo. Ja siitä alkoi Tamaran ja Ramin oma tarina, jonka lopun näytelmä oudolla tavalla ennakoi: pojan osaksi tuli äkillinen kuolema sekä parrasvaloissa että todellisuudessa.

— Aloite seurusteluun lähti kyllä Tamaran taholta, kertoo Elli Sarmasto. — Rami puhui hiukan ihmeissään, että tyttö taitaa olla kiinnostunut hänestä oikein tosissaan. Mutta pian rakastui Ramikin, eikä ihmekään. Kun poikani toi Tamaran ensi kerran kotiin, ihastuin minäkin tyttöön. Tamara osasi todella lumota milloin katsoi sen kannattavan.

— Seurustelu jatkui ja se oli yhtä menoa. Tamara kiikutti Ramia keikoilla, vaikka se oli pojalle vastenmielistä. Hän olisi halunnut keskittyä teatterityöhön, mutta rakastuneena suostui kaikkeen. Toisaalta Rami sanoi ymmärtävänsä Tamaran vetoa kaupalliseen showhun, koska tästä hänen mielestään ei koskaan voisi tullakaan todellista näyttelijää.

— Sain sen käsityksen, että Rami oli vähitellen alkanut nähdä pintaa syvemmälle ja todennut ainoaksi henkiseksi yhdyssiteeksi yhteisen rakkauden musiikkiin. Mutta siinäkään Rami ei olisi halunnut kaupata itseään niin häikäilemättömästi kuin Tamara vaati. Luulen, että ajatus suhteen katkaisemisesta oli jo alkanut kyteä poikani ajatuksissa.

— Kerran Rami tuli synkkänä kotiin ja kertoi, että nyt Tamara vaatii häntä kihloihin. Siihen Rami ei olisi vielä uskaltautunut, vaikka silloin vielä pitikin paljon tytöstä. Olin iloinen kun Rami lopulta suostui kihlaukseen ja vein onnellisena ruusuni Tamaralle. Se oli ensivisiittini Lundilla.

— Kaikki oli vähän aikaa hyvin, mutta sitten Rami purki taas itseään minulle: nyt Tamara halusi kiireenkaupalla naimisiin. Ihmettelin, miksi Rami halusi pitkittää asiaa. Syyn kuulin vasta myöhemmin, hän halusi säästää minua omilta murheiltaan . . .

Rami lupasi avioitua, mutta halusi ehdottomasti ihan pienet ja vaatimattomat vihkiäiset. Tamara oli samaa mieltä, mutta päivä päivältä muuttuivat hänen hääsuunnitelmansa suurellisemmiksi: lopulta päädyttiin Turun Linnan Kuningattaren saliin ja lähetettiin kutsut varsin valikoidulle seuralle. Se oli Ramille jo liikaa ja viimein hän kertoi äidilleen asian

KÄÄNNÄ

① 48:—

② 83:—

⑤ 48:—

③ 83:— ④ 83:—

Helmikuun tarjous:

SUURIA SUOSIKKEJA

10 mk kuukaudessa

Hankkikaa nyt edullisin ehdoin hyviä ja hyödyllisiä kirjoja ja musiikkia, joka ei koskaan kuole.

Upeat 5—8 stereo-LP-levyn albumit sisältävät musiikkiaarteita kansanmusiikista, elokuva- ja musikalisävelistä, ikivihreästä ja nykypäivän tanssimusiikista, lännenmusiikista jne. Sävelmiä, jotka Tekin valitsisitte, jos joutuisitte valitsemaan parhaat maailman suosituimmista melodioista.

kuolematonta musiikkia — monta tuntia musiikkinautintoa kaikille.

Tarjoamme Teille Mestarivalikoimistamme nämä suurenmoiset albumit uskomattoman edullisesti. Upea levyalbumi, jossa 8 isoa LP-levyä, **normaalihinnaltaan 192,—, nyt osamaksulla 10 x 10,— = 100,— alennus lähes 50 %! Käteisostajalle vielä 17 % alennus, eli hintaan 83,—!** Maksatte vain noin 75 penniä per sävelmä. Viiden LP-levyn albumit vieläkin edullisemmin, **vain 48,—!**

Kaikki levyt ovat stereoäänitettyjä ja niitä voi soittaa kaikilla levysoittimilla loistavin tuloksin ja vahingoitta.

① Tehkää nyt musiikkimatka 10 maahan niille tunnusomaisten sävelten siivin ja uudistakaa tuo toivematka milloin tahansa haluatte. Todella loistava kokoelma autenttista kansanmusiikkia.
Tarjoamme tämän albumin hätkähdyttävän huokealla. Vain **48,—.**

② Showbusineksen kirkkaimmat tähdet Frank Sinatrasta Herb Albertiin ja Andy Williamsista Beatleseihin ovat tehneet tunnetuiksi tähän albumiin valitut 77 tähtihittiä. Lahjalevy on samaa luokkaa. **Hairista on mukana "Aquarius" ja "Let The Sunshine In".**
Tämä täysipainoinen kokoelma nyt meiltä sensaatiohintaan **83,—.**

10,—/kk

③ Hollywoodilaisen ja eurooppalaisen elokuvan loistoajoilta on nyt talletettu Teitä varten 78 huolellisesti valittua filmihittiä. Tämä suurenmoinen kokoelma ilahduttaa Teitä kerta kerran jälkeen. Tässä osa elokuvista joista albumin musiikki on poimittu: Maija Poppanen, Mies ja Nainen, Zorbas, Cherbourgin sateenvarjot, Tuulen viemää, Kwai-joen silta, Viinin ja ruusujen aikaa, Sheriffi, jne.
Loistava valikoima kaikkien ikäryhmien rakastamaa musiikkia. **83,—**

10,—/kk

④ 84 suurhittiä Kuolleista lehdistä **Hello** Dollyyn. Vauhdikkaitten vuosien musiikkia — 50- ja 60-luvuilta kihelmöivänä musiikkinautintona. Tässä poimintoja ihmealbumista: "I Left My Heart In San Francisco", "Deart Heart", säveliä "Exoduksesta", "Thats Amore", säveliä "My Fair Ladystä", "Viulunsoittaja katolla", "Maria Elena", "A Taste Of Honey", "Downtown", You Are My Sunshine", jne.
Tämäkin 7 levyn albumi ja yksi lahjalevy huippuedullisesti **83,—.**

10,—/kk

⑤ Tijuanamusiikki, eli meksikolais-amerikkalainen tyyli on kaikkialla maailmassa saavuttanut jakamattoman suosion. Tämä albumi tarjoaa Teille 5 levyn ainutlaatuisen valikoiman aidointa ja oikeinta tijuanatyylin musiikkia. Tällaista valikoimaa ja näin edullista tarjousta ei Teille ole aikaisemmin esitetty, sen rohkenemme sanoa. Ainoastaan meiltä hintaan **48,—.**

TILAUSKUPONKI

C-myynti Oy
Hämeenpuisto 33 A 1
puh. 931-33 506
Box 1503 Tampere

Lähettäkää minulle heti ilmaiseksi ja ilman mitään sitoumuksia levyalbumiesitteenne ☐

Tilaan tiliini osamaksulla ☐ käteisellä ☐ seuraavat tuotteet

____

____

Tilaajan nimi ______________________________

synt.aika ______________ ammatti ______________

Lähiosoite ______________________________

Postitoimipaikka ______________ HY 2/70

LIBRI-sarja 10 osaa maailmankirjallisuuden ikivihreitä

Libri-sarja on kirjasarja, jossa on luettavan hyviä kirjoja, sinisiä unelmia, maailman valioromaaneita. Rehevän värikästä elämänkuvausta, terävän psykologista erittelyä, mukaansatempaavaa jännitystä ja hellyttävää huumoria. Ch. Brontë: SHIRLEY I—II, Dickens: SUURIA ODOTUKSIA I—II, Defoe: ROXANA, Jacobsen: ROUVA MARIE GRUBBE, H. C. Andersen: KAKSI PARONITARTA, Juan Valera: PEPITA JIMINEZ, Victor Hugo: YHDEKSÄNKYMMENTÄ KUUSI I—II. Sidottu erittäin kauniiseen, kultasomisteiseen, siniseen muovinahkaan. Erillisosien hinta 19,—/kpl. **Koko sarjan tilaajille 20 mk:n alennus. LIBRI-sarja käteisellä 170,—, osamaksulla alkumaksu 20,— ja 15,—/kk.**

15 mk/kk

AINO RÄSÄSEN IKI-IHANAT HELENA-ROMAANIT

KOKO SARJA VAIN 100 MK, JOLLOIN SAATTE 1 KIRJAN ILMAISEKSI.
Maamme suosituin rakkausromaanisarja: 1. Soita minulle Helena, 2. Ja Helena soittaa, 3. Näkemiin Helena, 4. Pää pystyyn Helena, 5. Päivi Helenan tytär, 6. Helena ja Etelän tyttö, 7. Helena kuuntelee, 8. Helena ei tottele, 9. Helenan suku. Sarja on sidottu viininpunaiseen muovinahkaan. Sid. **12:50 kpl.**

10 mk/kk

PERHEEN SUURI LÄÄKÄRIKIRJA

JOKAINEN KIRJAN OSTAJA SAA ILMAISEKSI 5 000 MKN SUURUISEN VAPAA-AJAN TAPATURMAVAKUUTUKSEN VUODEKSI.
Teos on pohjoismaiden parhaiden asiantuntijoiden ja maamme johtavien lääkärien yhteistyön tulos. 606 suurta sivua, 57 monivärikuvaa, 474 muuta kuvaa ja piirrosta. 8 sivuinen muovikalvoliite ihmisruumiin rakenteesta, terveyskortteja ja taulukoita. Punainen nahkaselkäsidos. **Hinta vain 55:60**

10 mk/kk

SUURI OMPELU- JA KÄSITYÖKIRJA

Maamme laajin ja monipuolisin käsityöalan suurteos, sisältäen seuraavat oppaat: **1. Ompelu, 2. Neule, 3. Virkkaus, 4. Nypläys, 5. Kirjonta, 6. Suomal. kansanomainen kirjonta, 7. Verkkopitsi, 8. Kudonta 9. Solmeilu ja 10. Kankaanpainanta.** Erittäin yksityiskohtaiset ja selvät työohjeet. 465 suurta sivua. Yli 1000 opastavaa piirrosta ja valokuvaa, kokosivun monivärivalokuvia, kaavoja. **Käteisellä, sidottuna muovinahkaan, 65,70.**

13 mk/kk

KODIN SUURI KUKKAKIRJA

tietää kaiken tarpeellisen huonekasveista ja neuvoo sellaiseen kukkaloistoon jota voitte ylpeillen näyttää vierailleenne. 464 suurta sivua ja lähes 1000 kuvaa, joista 200 värillistä. Eri kasvien esittely (230 s.). Valon tarve. Kasvualusta. Uudelleen istutus. Tuholaisten torjunta. Veden tarve jne. Käteisellä 85,—. Osamaksulla 10,—/kk.

10 mk/kk

ERIKOISTARJOUS!

Ostaessanne samanaikaisesti sekä Suuren ompelu- ja käsityökirjan, että Kodin suuren kukkakirjan, saatte ne yhteishintaan 140,—. Osamaksulla alkumaksu 20 ja loput 12,—/kk.

Ulkomaille ainoastaan käteisellä.

ROUVA ELLI SARMASTO KERTOO...

niin kuin se todella oli.

— Rami sanoi, että hän ei mene naimisiin Tamaran kanssa, heistä ei koskaan tulisi onnellisia. Hän sanoi, ettei löydä Tamarasta enää juuri mitään. Hän oli koettanut uskotella itselleen, että tytön kovuus ja rahanarvostus saattaisi olla hyväkin vastapaino hänen omalle herkkyydelleen ja henkisempien arvojen tavoittelulle. Mutta nyt alkoi jo pintakiiltokin himmetä. ”Olen aina haaveillut tummasta, eksoottisesta naisesta ja nyt olen menossa naimisiin tytön kanssa, jolla ei ole edes kulmakarvoja”, sanoi Rami.

Lopulta äiti sai pojan ymmärtämään, että siinä vaiheessa ei enää voinut perääntyä. Takana oli purkaantunut kihlaus näyttelijä Anita Sohlbergin kanssa, jos nyt tulisi vielä ero Tamarasta häiden kynnyksellä, turkulaiset teilaisivat hänet, sanoi Rami itsekin. Viisi vuotta sitten ajateltiin asioista vielä aivan toisin kuin nyt.

— Rami sanoi, että korkeintaan vuoden hän on avioliitossa Tamaran kanssa ja sitten hän eroaa. Ja siitä hän sanoi pitävänsä huolen, että lapsia Tamaran kanssa ei tulisi. Rohkaisin Ramia edelleen, että Tamara on kiva tyttö, mutta Ramin mielipide oli järkkymätön: suuri diiva.

Huomasiko Tamara Ramin tunteiden muuttuneen?

— Rukoilin Ramia olemaan kuin ennenkin ja hän lupasi yrittää parastaan. Kuitenkin Tamara oli sanonut Ramille jotain siihen suuntaan, että hän pelkää kaiken loppuvan Ramin puolelta. Kyllä nainen vaistoaa tuollaiset asiat, mutta ehkä hänkin ajatteli Ramin surumielisyyden johtuvan liian kiireisestä syksystä.

— Kahta viikkoa ennen häitä Rami sanoi, että hänellä on täsmälleen sellainen tunne kuin hän valmistautuisi viettämään hautajaisiaan eikä häitään. Niin kävikin.

Kun Rami Sarmasto oli kuollut ja saatettu aiottuna hääpäivänään hautaan, oppi Elli Sarmastokin muuttamaan mielipiteensä. Hän soitti usein Tamaraa luokseen. Hän oli yksin. Mutta Tamaralla ei ollut koskaan aikaa.

— Lopulta menin itse Lundille. Se oli vierailu, jota en unohda koskaan. Tamara oli koko ajan puhelimessa lirputtamassa. Lopulta hän tuli luokseni ja sanoi haluavansa mennä lepäämään. Hän joutui sanomaan sen kaksikin kertaa ennen kuin ymmärsin lähteä. Ja rouva Lundin piti välttämättä päästä kampaajalle. Tamaran isä oli ystävällinen koko ajan, mutta tilanne oli melkoisen kiusallinen kun naisväellä oli kiire lepäämään ja kaunistumaan.

Eikö Tamara Lund todellakaan käynyt kertaakaan luonanne Ramin kuoleman jälkeen?

— Kävi hän kerran palauttamassa lainaamiaan tavaroita. Hänellä oli ystävätär mukana, eivätkä he edes ehtineet istua. Jotain ostamiaan vaatekappaleita Tamara iloisena näytteli minulle, en jaksanut edes kunnolla katsoa, muistaakseni ne olivat rintaliivejä...

— Soittelin edelleen Tamaralle ja pyysin, että hän edes toisi Ramilta heille jääneet tavarat minulle. Joo, joo, tuon kun on aikaa, sanoi Tamara. Sitä aikaa ei tullut koskaan.

Mutta sensijaan Anita Sohlberg, Ramin ensimmäinen kihlattu vieraili usein Elli Sarmaston luona. Ja kun Tamara ei tuonut Ramin tavaroita, meni Anita Lundille ja toimitti esineet äidille.

— En enää ihmetellyt, mikä oli muuttanut Ramin suhtautumisen Tamaraan. En ole koskaan tavannut niin kovaa ja kylmää ihmistä.

Elli Sarmasto hyväilee hellästi Ramin valokuvaa, silittää tummaa tukkaa lasilevyn lävitse. — Rami kulta, hän kuiskaa kuvalle. Sitten hän asettaa kuvan kirjahyllylle kynttilän ja tulppaanien viereen.

— Lohduttaudun ajattelemalla, että nyt Ramin on hyvä olla, uskon niin. Ja siitä olen onnellinen, että hänen ei tarvinnut olla sitä yhtäkään vuotta Tamaran kanssa naimisissa. Se olisi ollut liian pitkä aika, eikä se rooli olisi istunut Ramille. □

kysy mitä haluat hymylehti vastaa

Koonnut: TIMO SUOSTE

Tähän osastoon tarkoitetut kysymykset lähetetään osoitteella: Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus 'Kysy mitä haluat'. Kysymykset voidaan julkaista nimimerkein varustettuina, mutta kirjoittajan on ilmoitettava oikea nimensä ja osoitteensa, jotka jäävät vain toimituksen tietoon.

KYSYMYS: Kuka myy tai välittää purjeveneen piirustuksia työ- ja materiaaliselityksineen? Kysymyksessä olisi puurakenteinen, merikelpoinen, noin 10—15 metrin pituinen vene.

Ulos ulapalle

VASTAUS: Valmiita piirustuksia näin suuriin veneisiin ei ole vapaassa kaupassa, vaan ne on tilattava suoraan veneensuunnittelijoilta. Suomen Purjehtijaliitto, Topeliuksenkatu 41 A, Helsinki 25, lähettää Teille pyynnöstänne suomalaisten ja skandinavisten suunnittelijoiden nimiä ja osoitteita.

KYSYMYS: Haluaisin tietää, mikä on Pentti Oskari Kangasnimisen yhtyeen bassokitaristin nimi ja osoite.

Konsertti ammattikoulussa

VASTAUS: Kyseinen muusikko on 23-vuotias poikamies Juha Pentti, joka tottelee nöyrästi lempinimeä Mooses. Hänen asunto-osoitteensa on Ilomäentie 2 C, Tampere. Erikoistuntomerkkejä ovat melkoinen pituus ja olematon paino.

KYSYMYS: Minua on vaivannut monen vuoden takainen muistihäiriö, ja siksi haluaisin tietää, kuka oli se television uutistenlukija 22. 11. 1963 klo 18.15 uutisissa, joka ilmoitti, että Yhdysvaltain presidentti John F. Kennedy on kuollut?

Vedonlyöjä

VASTAUS: Uutistenlukija oli Heikki Kahila. Tieto ampumisesta saapui Suomeen klo 21.06, ja Kahila luki sen yhdeksän minuuttia myöhemmin alkaneiden uutisten alussa. Saman uutislähetyksen lopussa hän välitti myös Eurovision Brysselissä sijaitsevasta teknillisestä toimistosta saapuneen vahvistuksen presidentti Kennedyn kuolemasta.

KYSYMYS: Voisinko saada luotettavia tietoja Peyton Placen Allisonista (Mia Farrow)?

Tietoa janoava

VASTAUS: Peyton Placea tuottava yhtiö 20th Century-Fox Television kertoo, että Allison Mackenzie eli Mia Farrow on vanhin Maureen O'Sullivanin ja ohjaaja John Farrow'n kuudesta jälkeläisestä. Mia on syntynyt 9. 2. 1947 Los Angelesissa, missä hän vietti myös lapsuutensa. Vuonna 1958 perhe asui vuoden verran Madridissa, jonka jälkeen Mia oleskeli jonkin aikaa myös Lontoossa.

Ensiesiintymisensä Broadwaylla Mia Farrow suoritti 1963 Cecilyn osassa näytelmässä "The Importance of Being Earnest". Hänellä ei ollut aikomustakaan siirtyä filmin tai television palvelukseen, mutta tutustuttuaan Allisonin rooliin hän hyväksyi sen empimättä, koska "osa on joka suhteessa niin erilainen kuin Mia Farrow ja sellaisena ammatillinen haaste". Mian ulkonaisista avuista mainittakoon vaaleat hiukset, siniset silmät, 162 senttiä pituutta ja 51 kiloa elopainoa.

KYSYMYS: Olen kuullut, että erikoisluvalla saatetaan alle 18-vuotiaalle henkilölle myöntää oikeus ajokortin saamiseen esim. invaliditeetin perusteella. Haluaisin kysyä, mistä ja miten tätä lupaa on anottava ja minkälaisissa tapauksissa niitä yleensä annetaan.

Vm/53

VASTAUS: Alle 18-vuotiaan, ajokorttia havittelevan henkilön on tehtävä erittäin hyvin perusteltu erivapausanomus kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tieliikenneosastolle, josta puhelimella 90/10055 voi myös lähemmin tiedustella näitä perusteita. Paikallisella poliisiviranomaisella ei ole erivapausanomusten kanssa mitään tekemistä.

Yleensä kysymykseen tulevat vain sosiaaliset syyt, ja ainakaan viime aikoina ei tarpeeksi päteviä syitä juuri ole esiintynyt. Invaliditeetti ei missään tapauksessa ole tällaisen erivapauden saamiseen mikään suositus, pikemminkin päinvastoin.

KYSYMYS: Mikä on Ingvar S. Melin horoskooppimerkiltään?

Kauan arvaillut

VASTAUS: Kansanedustaja Ingvar S. Melin on syntynyt 29. 6. 1932 ja on siis horoskooppimerkiltään Krapu. Asiasta lähemmin kuultuna hän kertoi, ettei juuri seuraa horoskooppeja eikä niihin myöskään usko, mutta myönsi toisaalta, että syntymäajalla ja luonteenominaisuuksilla ilmeisesti on jotain tekemistä toistensa kanssa.

KYSYMYS: Sain postikortin, jossa on postileimana Sinettä, mutta ei lainkaan lähettäjän nimeä. Missä päin Suomea sijaitsee sellainen postitoimisto kuin Sinettä?

Tietoa haluava

VASTAUS: Sinettä-niminen paikkakunta sijaitsee noin 25 km Rovaniemeltä pohjoisluoteeseen.

KYSYMYS: Kuinka paljon perhe saa avustusta tänne Ruotsiin, kun mies on Suomessa sotaväessä? Millaisia tietoja tarvitaan avustusta anottaessa ja kuinka usein se maksetaan?

Tiedosta kiitollinen

VASTAUS: Teidän on käännyttävä sosiaalilautakunnan puoleen siinä kunnassa, missä perheenne, tai jos olette mennyt naimisiin Ruotsissa, miehenne viimeksi Suomessa ollessaan

asui. Saatte heiltä ruotsinkieliset kaavakkeet, joihin hankitte tiedot Ruotsin sosiaaliviranomaisilta ja jotka sitten liitteineen lähetätte takaisin Suomeen. Avustuksen suuruus riippuu täysin avustuksen tarpeestanne, johon taas vaikuttavat mahdolliset tulonne, lapsilisät, asumiskustannukset jne. Avustus maksetaan kuukausittain.

KYSYMYS: Vaimoni kuolintodistukseen on kuolemansyyksi merkitty seuraavat numerot: I a ja I c 998.00. Kun maallikko ei näistä ymmärrä mitään, niin voisitteko ilmoittaa, mitä nämä numerot merkitsevät suomeksi?

Selvyys asiaan

VASTAUS: Kyseinen merkintä tarkoittaa, että vaimonne välitön ja peruskuolemansyy on leikkauksen jälkeinen shokki, mikä käytännössä merkitsee sitä, että potilas on kuollut leikkauksen aikana tai pian sen jälkeen sairauden tai tapaturman ja itse leikkauksen aiheuttamaan rasitukseen.

KYSYMYS: Mikä on psykiatri Armo Hormian osoite?

Tiedosta kiitollinen

VASTAUS: Humalistonkatu 8 A, Turku, puh. 921/29 594.

KYSYMYS: Mikä on tunnussävel keskiviikkoiltaisin esitettävässä Päivi Istalan ohjelmassa Ristivetoa?

Ostaja

VASTAUS: Kyseessä on Los Incas-nimisen yhtyeen esittämä perulainen kansansävelmä Munahuanqui.

KYSYMYS: Miehelläni ja minulla on avioehto, joka kuuluu sanatarkasti näin: "Täten määrään, ettei vaimollani (vaimon nimi) ole avio-oikeutta nykyisin omistamaani eikä myöhemmin saamaani omaisuuteen . . ." jne.

Jos mieheni nyt sattuu kuolemaan, niin perivätkö lapseni tämän omaisuuden suoraan, koska alun perin oli tarkoitus, että pöytäkirjoihin tulisi myös tällainen merkintä: "Mahdollisen kuoleman sattuessa omaisuuteni jää lapsille", mutta se on jostain syystä jäänyt pois?

Asiasta selvän haluava

VASTAUS: Jos mainitunlainen avioehtosopimus on olemassa ja miehenne kuolee, perivät hänen lapsensa ilman muuta hänen omaisuutensa. Käytätte kuitenkin tiedustelussanne sanaa l a p s e n i, joten elleivät he ole m y ö s m i e h e n n e lapsia, he eivät luonnollisesti peri mieheltänne mitään. T e s t a m e n t i l l a voi miehenne lisäksi määrätä osan omaisuudestaan muillekin kuin omille lapsilleen, mutta lakiosanaan nämä kuitenkin aina saavat vähintään puolet siitä.

1970 MAZDA 1500 VAN 5-ovinen

• LOISTAVAT OMINAISUUDET • TÄYDELLINEN LUXUS-VARUSTUS • EUROOPPALAINEN ULKONÄKÖ

TÄHÄN HINTAAN 9990,–

MAZDA 1500 VAN

MAINOS KARTIO

MAZDAN TÄYDELLINEN MALLISARJA 1970

MAZDA de luxe

MAZDA 1200 Sedan
4-ovinen, 73 hv., n. 150 km/t.

MAZDA 1500 Farmari
5-ovinen, 82 hv., n. 150 km/t.

MAZDA 1500 Sedan
4-ovinen, 82 hv., n. 150 km/t.

MAZDA 1800 Sedan
4-ovinen, 104 hv., n. 160 km/t.

MAZDA PARAS JAPANILAINEN

Sveitsin lehdistö arvosti Mazdan parhaaksi – sveitsiläinen on laadun ja rahan asiantuntija.

KIINNITÄMME ERITYISTÄ HUOMIOTA HUOLTOON
Piirimyynti ja huolto kautta maan (42)

HAKA-AUTO OY

Hietalahdenranta 11, Helsinki 18, puh. 647 223

Mäntsälässä on "vieraita" puliukkoja

Toistaiseksi rekisteröimättä oleva yhdistys, Kristillinen Kodittomien Koti ja Työ on vuokrannut Mäntsälästä kymmenen vuotta kesken olleen rakennuksen. Vuokrasopimuksessa sanotaan, että rappioalkoholisteilla on lupa viiden vuoden ajan asua rakennuksessa. Samalla heillä on lahjoituksin hankittavin varoin ja tarvikkein velvollisuus rakentaa talo valmiiksi.

Yrityksen takana ovat helsinkiläinen dipl.ins. Päiviö Latvus ja lahtelainen katutyöntekijä Toimi Roininen. He ovat keränneet eri puolilta maata rappioalkoholisteja, joiden joukko on tietenkin kirjava. Miehet tulevat ja menevät. Työtä on talossa tehty sen verran, että lämmin sisällä pysyy.

Mäntsälässä ollaan huolestuneita.

— Meille ei ole annettu toiminnasta minkäänlaista virallista informaatiota, mitä nyt on tullut lehtien palstoilta luetuksi. Tottakai me olemme huolissamme. Meille tuodaan irtolaisainesta muualta Suomesta vaikka kyllä meillä niitä on omastakin takaa. Pelkään, että kohta on kunnalliskotimme täynnä vieraspaikkakuntalaisia, totesi kunnanjohtaja Tapio Hyyryläinen.

— Kaikki paikkakuntalaiset meitä halveksivat, sanoi lappeenrantalainen putkimies Eino Hynninen, uuden kodin kanta-asukas. — Palkatta me täällä töitä teemme, mutta on paikka missä olla ja elää. Toistaiseksi kaikki on mennyt hyvin. Rahattomuudessa on se hyvä puoli, ettei voi hankkia viinaa. Lähimpään kauppaankin on neljän kilometrin matka.

— Kun täällä pääsee kuiville, on mahdollisuus lähteä palkallisiin töihin, totesi asentaja Kalevi Kovanen.

— Tämä Latvus on dipl.insinööri, joten tietää se noista liikeasioistakin jotakin ja aikoo pistää tähän jonkinlaisen liikeyrityksen pystyyn. Kyllä se elämä taitaa valjeta hiljalleen. Poliisikin on jättänyt meidät täällä rauhaan, vaikka ne yleensä kyllä meikäläisiä ahdistelee ilman syytäkin.

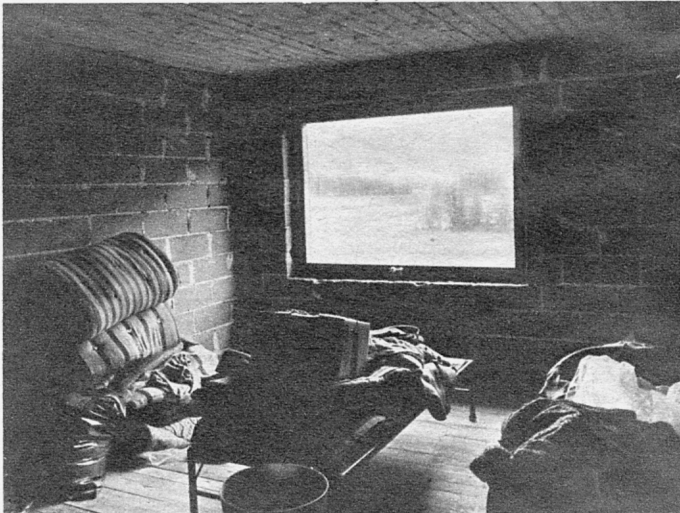
Mäntsälän kunnanisät eivät ole käyneet taloa ja sen asukkeja katsomassa. Heidän mielestään pitäisi talossa isännöivien käydä neuvottelemassa ja näyttäytymässä. Mäntsälässä ollaan huolissaan tästä ainutlaatuisesta kokeilusta, mutta sen verran ollaan mukana, että rakennuksen sähköjen liittymismaksu on annettu anteeksi.

Kristillinen Kodittomien Koti ja Työ on kiinnostunut eri paikkakunnilla olevista keskeneräisistä taloista. He aikovat jatkaa toimintaa, joka on osoittautunut hyväksi. Rappioalkoholistit tekevät työtä ja saavat asunnon. — Asko Linna.

Siinä on Kristillinen Kodittomien Koti ja Työ, joka on herättänyt pahaa ristivetoa Mäntsälässä. — Ei me sen uskovaisempia olla kuin sinäkään. Ei täällä vielä ole pappia nähty, sanovat Ensio Hynninen (vas.) ja Kalevi Kovanen.

Asuinhuone on vielä kolkko, mutta kylläkin lämmin.

Tampereen trubaduuri Pauli Räsänen levyttää

Vajaa vuosi sitten televisioshowllaan yhdellä harppauksella kuuluisuuteen kivunnut tamperelaistrubaduuri Pauli Räsänen aikoo levyttää nipun 'niitä vanhoja hyvän ajan lauluja' niin pian kuin tekijänoikeuksia koskevat asiat saadaan järjestykseen.

— Suosio ei ole juuri lisännyt keikkoja, sanoo Räsänen, mutta tulot ovat kyllä selvästi nousseet. Tällä hetkellä minua harmittavat kaikenlaiset kuppikunnat, jotka ruinaavat ilmaisia esiintymisiä jonkin hyväntekeväisyysasian nimissä. Miksi työmiehen pitäisi tehdä työtään ilmaiseksi? Se ei oikein mahdu minun päähäni.

Erkki Wessman

Harriet Kokkolan messujen emännäksi

Viime vuoden misseilymarkkinoilla Suomen ja koko Scandinavian kauneimmaksi valittu Harriet Eriksson on palkattu ensi kesänä pidettävien Kokkolan messujen emännäksi. Messujen järjestäjät olivat aluksi halukkaita ottamaan tähän tehtävään vanhan veteraanin Satu Östringin, mutta tämän kovuus ja laskelmallisuus neuvotteluissa pelästytti kokkolalaiset. Niinpä he päätyivät valinnassaan nuorempaan missipainokseen ja Scandina-

KÄÄNNÄ

SILPPUSÄKKI

vian kaunein viime vuodelta lähetettiin lämmittämään valtakunnan silmäntekeviä suosiollisiksi tervakaupunkilaisten pyrkimyksille. Messuemännän tehtäviin kun kuuluu tehdä tuollaista lähetystyötä lehtiväen sun muiden keskuudessa jo kauan ennen varsinaisten juhlallisuuksien alkua.

Kiistojen aiheena olleet Tampereen messuparaatiasut nähdään niin ikään Kokkolassa ensi kesänä. Niiden kantajiksi pyritään kuitenkin saamaan mahdollisimman paljon kokkolalaisia tyttöjä, minkä paikalliset playboyt tietenkin kokevat pienoisena pettymyksenä.

Erkki Wessman

Tulista musiikkia

Harvoin näissä tilaisuuksissa musiikkia kuulee, tokaisi palopäällikkö, kun joukot koettivat sammuttaa Pentti Oskari Kankaan 'keikkabussia'.

Yhtyeen linja-auton korille tehty erikoisbussi — sisälsi mukavat makuupaikat, jääkaapit ym. erikoisuudet — syttyi jääkaapissa syntyneen vian vuoksi räjähdysmäisesti. Suurin osa instrumenteista ja henkilökohtaisesta omaisuudesta paloi hetkessä. Paikalle tullut palokunta ei yrityksestään huolimatta voinut enää mitään. Kun P. Oskari ja hänen 7 hullua veljestään totesivat, ettei asialle mahda enää mitään, he ryhtyivät huumorimiehinä viihdyttämään paikalle kertynyttä yleisöä ja työssään puuhailevia palomiehiä. Erikoisen hyvin sopi tilanteeseen 'Kylän suurin kypärä', jonka pojat tulen loisteessa lauloivat moneenkin kertaan.

Lapin unelma etelässä

Loimaan laitamilta, Nälkäniityltä, sai U u l a S a r r e pika-asutustilan 17 vuotta sitten. Kaksi viikkoa istui Lapin mies kannon nokassa ja mietti. Sitten hänelle kirkastui, mitä hän oli tekevä. Hän pystyttäisi Nälkäniitylle, Uulankummulle, kuten hän tilansa risti, Lapin muistomerkin, oman lappalaiskylänsä muistuttamaan Inarista ja kotikunnaista. Sylkäisi käsiinsä ja ryhtyi töihin.

Seitsemäntoista vuoden aikana kohosi Loimaalle todellinen lapinkylä seitoineen, kotineen ja tuntureineen. Kun etelän viimeinen koltta Uula Sarre alla mittumaarin lähti viimeiselle matkalleen sinne, mistä paluuta ei ole ja seitansa eteen, jäi hänestä muistomerkki, joka kertoo mahtavasta työstä, valvotuista öistä, uurastuksesta ja loppumattomasta innostuksesta.

Kuusi vuotta kärräsi Sarre läheisen joen taakse maata, kiviä ja multaa kasvattaen omaa tunturiaan. Työ tuntui mahdottomalta ja vasta kolmantena vuonna alkoivat tulokset näkyä. Tänään on tuo "tunturi" yli 10 metriä korkea. Se ei kasva enää, mutta sellaisenaankin se kertoo kaipuusta ja ikävästä.

Uula Sarre oli varsinaiselta ammatiltaan kiertävä kotiteollisuuskoulun opettaja. Hän oli taitava käsistään ja hänen työhuoneeseensa on jäänyt lukuisia suurikokoisia veistoksia, poroja, kullankaivajien jumala, Lapin tiira ja satoja muita. Inarin järven rannalta hän raahasi Loimaalle kolme metriä pitkän seidan, Lapin jumalan, joka kylmin silmin tuijottaa tulevaisuuteen, kuparinen neljän tuulen hattu päässään. Pihapiiriin rakensi hän myös museon, jonka kokoelmat ovat kansantieteellisestikin hyvin arvokkaita.

Uula Sarre oli taiteilija, kuvanveistäjä, keksijä, opettaja, rakentaja, maanviljelijä, tunturinrakentaja, museoesineitten kerääjä, perheenisä.

Loimaalaiset kertoivat, että Uula Sarrella oli etiäinen, käsitys tulevista tapahtumista. Hän lienee ollut Lapin noitien sukua.

Kärrimies on kuollut, seita tuijottaa kylmin silmin tulevaisuuteen. Miten käy yhden miehen unelman nyt, kun hän ei ole enää täällä? Rappeutuuko Loimaan lapinkylä hiljalleen vai tuleeko siitä turistinähtävyys. Koltan vaimo A i l i S a r r e ja hänen poikansa A s l a k vakuuttavat, että isän alkamaa työtä jatketaan. — P. K.

KÄÄNNÄ

Kylmäsilmäinen Lapin seita tuijottaa kauas kuparinen neljän tuulen lakki päässään.

▼◄ U u l a S a r r e kehitti tämän pyörivän postilaatikon, toteutti jokaisen maalaiskirjeenkantajan toiveunen.

▼ A s l a k S a r r e vaalii isänsä perintöä ja yrittää laajentaa Loimaan lapinkylää.

SILPPUSÄKKI

Pontikan keitto on hengenvaarallista

Te, jotka salaa keittelette pontikkaa tai vaikka vain haaveilette tuottoisasta sivutoimesta, harkitkaa asiaa kahdesti. Saattaa olla, että valpas poliisi keksii puuhanne ja menetätte vapautenne. Saattaa myös tapahtua puhdas työtapaturma, jossa menee henki.

Syyskuun 26:n päivän aamuna löytyi oululainen merimies Aaro Antero Järvinen kuolleena kotoaan. Verisen vainajan löysivät äiti ja veli. Kaikki viittasi murhaan. Pari outoa miestä oli nähty paikkakunnalla ja heidän tuntomerkkinsä annettiin lehtiin.

Kun juttua sitten tarkemmin ryhdyttiin tutkimaan, löytyi siitä useita outoja piirteitä. Mitään murhaa ei ollutkaan — olipahan vain salakeittoa harrastanut huono-onninen mies ja jälkiä peittelevät omaiset.

Rikospoliisi totesi tutkimuksissaan, että Järvitalo oli kyseisenä päivänä valmistanut pontikkaa aikaisemmin hapattamastaan mäskistä. Hän oli kuumentanut keittiön hellalla viiden litran vetoista, melkein viisi kiloa painavasta teräslieriöstä valmistettua keittopannua, joka oli tiiviisti suljettu muttereilla. Pannusta johtanut putki tukkeutui kesken keittopuuhien ja kovan paineen johdosta eräs tiiviste petti sillä seurauksella, että pannu pultteineen sinkoutui ensin seinään ja sitten Järvitalon päähän. Hän sai pahan kallonmurtuman ja kuoli heti.

Vainajan veli ja äiti koettivat salailla keittopuuhia poistaen kaikki salapolttoon liittyvät välineet ja roiskuneen mäskin. Vasta siivouksen jälkeen he hälyttivät ambulanssin ja poliisit. Paikkakunnalla liikkuneet vieraat miehet eivät olleetkaan syyllisiä, vaan todellinen 'murhaaja' oli pontikkapannu.

Tammikuun 10—11 päivän välisenä yönä ryhtyi työmies Aarno Kaivonen vastaaviin puuhiin omakotitalon saunassa. Lähtiessään hän pyysi, että vaimo toisi aamukahvit saunalle. Aamulla ei mies huudoista ja koputuksista huolimatta avannut ovea, ja kun vaimo tunkeutui ikkunasta sisään, hän löysi miehensä kuolleena saunan lattialta.

Poliisitutkimuksissa todettiin, että Kaivonen kuoli hapen puutteeseen. Saunan ikkuna ja ovi oli tukittu ilmatiiviisti, ja kaasulla toiminut pontikankeittolaite oli Kaivosen huomaamatta kuluttanut kaiken hapen. Pontikkapannu oli syyllinen tähänkin "työmaakuolemaan".

Joni Skittesvik

Jaalankuja 4 Oulun Hietasaaressa. Tässä talossa merimies Antero Järvitalo tapasi matkansa pään.

vakavaa ja kevyttä

Kirkko pakanoille

Kokkolan keskustaan on kohonnut luultavasti Suomen kallein WC, jota kaupunkilaiset nimittävät Iisakin kirkoksi. Tämä mukavuuslaitos on tullut maksamaan kaupunkilaisille toistakymmentä vanhaa miljoonaa. Rakennelman suunnitellut naispuolinen kaupunginarkkitehti ei suostu antamaan "kirkosta" lausuntoa, toteaa vain, että siitä on puhuttu jo liikaakin.

— Se on tehty tulevaisuutta silmällä pitäen. Paikalla oli aikaisemmin maisemia rumentava metallipömpeli. Nyt, kun tälle alueelle on suunnitteilla kaikki kaupungin edustusrakennukset kirjastoa myöten, päättivät kaupunginisät edustavamman vessan rakentamisesta, kertoi rakennusmestari H a a p a s a a r i rakennusvirastosta.

Kokkolan kaupunginkirjasto on nykyisellään aivan liian ahdas. Se sijaitsee ikivanhassa talossa, jossa laajentamisen mahdollisuuksia ei ole. Alkoiko edustusrakennusten valmistuminen oikeasta päästä?

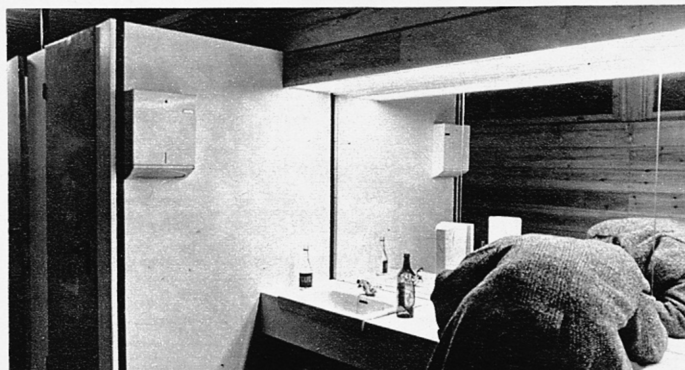
— Vessan ympärille rakennettavista taloista ei ole vielä tarkempia suunnitelmia, mutta mm. kirjasto kuuluu niihin. Kestänee kuitenkin vielä vuosia, ennen kuin asiat alkavat toteutua. Mitä vessan hintaan tulee, voin sanoa, että se on rakennettu kaupunginvaltuuston päätöksellä. Tarkoituksena on ollut aikaansaada ratkaisu, joka pätee vielä vuosienkin kuluttua, sanoo apulaiskaupunginjohtaja M a r t t i K u o s m a n e n.

"Iisakin kirkossa" on yleisen vessan lisäksi menestykselläästi toimiva grillikioski ja jo nyt suljettu yleinen puhelin. Puhelinkioskin sulkemisen syynä on ollut siihen jatkuvasti kohdistunut ilkivalta. Vessa on suosittu kohtaamispaikka, eivätkä kaikki tässä "kirkossa" kävijät ole uskovaisia — viinaa ja naisia sieltä saa koska vain. — Asko Linna

Tämä on maksanut kokkolalaisille toistakymmentä vanhaa miljoonaa. Se on Iisakin kirkko, pyhättö pakanoille ja viinakauppiaille.

Puhelinkioski on jo suljettu, koska se ei pysy kunnossa. Milloin on vessa vuorossa? Sinne ei tavallinen ihminen juuri uskalla poiketa. Se on alamaailman kohtauspaikka.

MIKSI KOVAT PIIPUSSA?

Konepistoolin luoti vahingossa vatsaan

Luvialainen tykkimies Kari Suvanto sai konepistoolin luodin vatsaan torstaina Reposaaressa. Suvannolle toimitettiin Satakunnan keskussairaalassa leikkaus ja hän voi melko hyvin. Vartiokierroksellaan olleen tykkimies Sakari Näyrän konepistooli laukesi ilmeisesti huolimattoman aseen käsittelyn vuoksi. Luoti osui siivoustöissä olleen tykkimies Suvannon vatsan alaosaan. Vahingonlaukauksen tarkempi syy selviää tutkimuksissa. Onnettomuus sattui Reposaaren linnakkeen alueella.

Suomen armeija on viime aikoina ollut julkisuuden valokeilassa vähän väliä. Sieltä on savustettu ulos uudistuksiin pyrkivä komentaja. Sieltä väitetään erotetun upseereita poliittisista syistä. Silloin tällöin varusmies karkaa ja syyllistyy räikeisiin rikoksiin, kuten murhiin, taksiryöstöihin ja raiskauksiin sekä moniin pienempiin rikkomuksiin. Armeijan piirissä tapahtuu monia muitakin murheellisia tapauksia, kuten varusmiehen kuolema fyysisissä harjoituksissa. Vuosittain sattuu myös muutamia vahingonlaukauksia, joiden seurauksena parhaissa voimissaan olevista nuorukaisista tulee aikuisia invaliideja.

Armeijan piirissä sattuvat tapaturmat pyritään yleensä salaamaan ja niistä annetaan vain niukkoja tietoja julkisuuteen. Käsityksemme mukaan pitäisi menetellä aivan päinvastoin, sillä parasta ennalta ehkäisevää toimintaa olisi asioiden kertominen julkisesti lehdistössä ja muissa tiedotusvälineissä. Se olisi varotuksena myös niille nuorukaisille, jotka lähitulevaisuudessa pukeutuvat 'harmaisiin'.

Yllä kerrottu vahingonlaukaus sattui viime vuoden joulukuun 18. päivänä Reposaaressa, jossa vain muutama varusmies on komennuksella. Varuskunnan ohjesäännön mukaan siellä toimii ns. kiertävä vartio. Se merkitsee, että vartiomies joutuu kantamaan konepistoolia edessä valmiusasennossa. Koska alueella on käsityksemme mukaan ulkopuolelta uhkaava vaara suhteellisen vähäinen, on kysyttävä miksi vartiomies ei voi kantaa konepistoolia selässään ja onko panosten oltava välttämättä kovia? Toteamme, että erikoissäännösten tekeminen jotakin paikkaa varten on mahdottomuus. Siksi olisikin tarpeellista tarkistaa kysymystä yleisesti. Onhan jokainen onnettomuus merkityksellisempi kuin sellaiset henkilöt uskovat, jotka eivät edes välillisesti ole joutuneet kokemaan seuraamuksia. Tapahtuma koskee yleensä vain onnettomuuden kohdetta ja hänen lähiomaisiaan. Omaisille vaikeat tapaturmat aiheuttavat paitsi surua myös suuria taloudellisia uhrauksia.

Emme kiistä armeijan ja asevelvollisuuden tarpeellisuutta. Asevelvollisuus on tarpeellinen ja se tekee pojista miehiä. Katsomme kuitenkin, että monia vaaramomentteja voitaisiin vähentää varsinaisen tavoitekoulutuksen siitä kärsimättä. On myös ilmeistä, että vartiomiehen vastuullisuutta ei aina korosteta riittävästi ja tuskinpa vartiomiehen kelvollisuuttakaan testataan asiallisesti. Käsityksemme mukaan vartiomieheksi kelpaa vaikka miten hermoherkkä yksilö. Kun näin on, olisi aiheellista poistaa kovat piipusta. □

postia

Pontikka flunssalääkkeeksi

HYMYN numerossa 1/70 oli kirjoitus nimimerkillä tamperelainen suodattaja. Hän ei ole nähnytkään kunnon pontikkaa, jos väittää sen olevan vaarallista kansanterveydelle.

Kyllähän alkoholilla on omat vaaransa terveydelle, jos sitä käytetään väärin. Pontikka, jos se on valmistettu puhtaista aineista, puhtain menetelmin, on yhtä vaaratonta terveydelle, kuin on muukin alkoholi oikein käytettynä. Sitä on käytetty lääkeaineena siitä saakka, kun se keksittiin, ja on verrattavissa alkoholiprosenteiltaan nykyiseen spriihin (pirtuun). Nytkin flunssan aikoihin se on miltei paras lääke vilustumista vastaan. Valitettavasti sitä ei ole saatavissa vapaasti.

”Suodattajalle” sanoisin, että tervetuloa maistamaan kainuulaista kunnon pontikkaa, jota saa vaikka suodattaa. Siitä ei jää mitään epäterveellistä sakkaa.

Asian puolesta,
Sotkamo

Betlehemin tähti

Hieman ihmetyttää, että Hymy antaa palstatilaa mokoman aiheen reposteluun. Onko tosiaan suuri taiteellinen tapaus kyseessä, kun joku suorittaa yhdynnän flyygelin kannella? Jos tämä on taiteen mittapuu, niin luulen, että ”taiteilijoista” on maassamme ylituotantoa. Asetan myös kyseenalaisiksi näiden asiantuntijoiden lausunnot. Esim. M. A. Nummisen, jota niin tavattomasti huvitti äitinsä kuolema ja kuolleen linnun näkemisestä saamansa suuri nautinto. On pakko asettaa hänen arvionsa omaan arvoonsa. On myöskin loukkaus kirjailijoita kohtaan, jos heitä verrataan samanarvoisina ”taiteilijoina” Koposeen. Eikö ole hieman eroa kirjoittaa 400—500-sivuinen romaani, kuin suorittaa temppu flyygelin kannella? Hannu Salama pystyy yhtä ansiokkaasti molempiin. Miten lienee Koposen laita? Eikä ole tämä varatuomarikaan turhaan kuluttanut housunpersauksiaan koulunpenkillä, kun toteaa moninverroin mielekkäämmäksi nähdä luonnollista yhdyntää TV:ssä, kuin katsella jatkuvaa pyssyjen pauketta. No, näkemys sekin. Eipä silti, etteikö sotahommissa olisi ollut hauskempaa temmeltää taisteluhaudan penkoilla ”maatuskien” kanssa, kuin ampua heitä kuoliaiksi. Valitettavasti sota ei ensinmainittua taiteenlajia tunne. Sama varatuomari mainitsee, että kaupallisuus pyhittää keinot. Siinä onkin selitys hänen ajatuksilleen. Onhan hän Koposen puolustusasianajaja.

Muuten olen herrojen kanssa samaa mieltä siitä, että ”taiteilija” istuu aiheettomasti vankilassa — hänen paikkansa olisi hullujen huoneella.

Epätaiteellinen,
Ruotsi

”Kävin helvetin kiukailla”

Hymylehessä 1/70 oli toimittaja Ennalan laatima mielenkiintoinen matkakuvaus ”Kävin helvetin kiukailla”. Siinä oli mielestäni pieni, mutta muhamettilaisille merkitykseltään tärkeä sanavirhe. Minareetista (tornista) ei huutanut suinkaan imaami vaan mue'zzi (nykyään jo käytetään ääninauhoja vahvistinlaitteineen).

Imaami on muhamettilainen (islamilainen) arvonimi, jolla on useampia merkityksiä:

1. Uskonnollinen päämies, jonka maallinen vastakohta on emiiri (Jemen oli vielä muutama vuosi siitten hallitusmuodoltaan imaamikunta).

2. Jumalanpalveluksen johtaja moskeijassa.

3. Varhaisimman muhamettilaisen aikakauden koraaninselittäjä.

Mue'zzi vastannee lähinnä kristillisen kirkkokunnan kellojensoittajaa.

Mue'zzin huuto on seuraavanlainen: ”Allah on suuri. Tunnustan, ettei ole muuta jumalaa kuin Allah. Tunnustan, että Muhammed on Allahin lähettiläs. Tulkaa rukoukseen! Tulkaa turvaan! Allah on suuri. Ei ole muuta jumalaa kuin Allah”. Osat vielä toistetaan. Ensimmäiseen rukoukseen aamulla lisätään sanat: ”Rukous on unta parempi”.

Vuositilaaja,
Saukkola

Veikko Ennala!

Lämmin kädenpuristukseni Teille ”Kirjeitä henkilöille” johdosta. Henkilövalintanne oli loistava. Yhdyn joka riviin, toivon lisää. Olen jo kauan ihaillut tapaanne kirjoittaa Hymylehteen ja halunnut kiittää Teitä. Nyt tunsin pakottavaa tarvetta tehdä se. Kiitos myös samalla koko Hymylehdelle. Sitä tarvitaan tässä maassa. Hyvää jatkoa.

H. R.,
Turku

Arkkipiispan esitys

Arkkipiispakin tietänee, että Hymylehden levikki on yli 430 000 kpl. Joten sen lukijoita on kolme tai neljä kertaa tuo määrä.

Nyt tulee Pusu-Leena Perniössä — kuten olemme saaneet lukea — tekemään arkkipiispalle pikku kepposta. Arkkipiispa tietää, tytön kenties suutelevan häntä, jos hän kirjoittaa nimensä tytön lehtiöön. Arkkipiispa tietää, että tapahtuma tullaan valokuvaamaan, painamaan lehdissä, pari miljoonaa ihmistä voi lukea tapahtumasta.

Hän päättää käyttää tilaisuutta hyväkseen julistaakseen sanomaansa sorretuille. Hänen sanansa kuuluvat:

— Minä säälin teitä.

Siinä saavat osansa nuori tyttö, lehtimiehet sekä tietenkin lehden lukijakunta.

Hänen sanomassaan ei ole häivääkään toivon sanomasta, evankeliumista. Hän sanoo säälivänsä meitä. Siinä kaikki.

Kuitenkin Hymylehden numerossa 1/70 kerrottu ihmisen vankilasta ostaminen — muun muassa se — lisää monen sorretun ihmisen toivoa moninverroin enemmän kuin arkkipiispan oma julistus suurella kanavalla: minä säälin teitä.

Kuvitelkaamme, että arkkipiispa olisi, saatuaan nuoren Leenan huulien sipaisun poskelleen, laskenut kätensä tytön päälaelle ja hymyillen sanonut ystävällisesti:

— Olet herttainen. Jumala sinua siunatkoon . . . ja kääntyen valokuvaajien puoleen lausunut:

— Jumala teitäkin siunatkoon samoin kuin koko lukijakuntaanne. Olkaa toivossa väkevät, rukoilkaa. Lähettäkää nämä terveiseni lukijoillenne. Olkaa turvallisella mielellä, rukoilkaa Herraa.

Mutta arkkipiispa Simojoki sanoi miljoonalle lukijalle:

— Minä säälin teitä.

Siinä hänen toivonjulistuksensa.

Ruotsiin ajettu,
Farsta

Risti ja Pusu-Leena

En ole koskaan nähnyt piispaa muualla kuin kuvissa, mutta olen aina ihmetellyt kovasti, miksi he kantavat kultaista ristiä — sen murhapaikan pienoismallia — kaulassaan. Olen nähnyt myös kuvia siitä, kuinka jotkut ihmiset hurmostilassaan suutelevat sitä ristiä.

KÄÄNNÄ

Oppikaa kieliä

-se on välttämätöntä

Kansainväliset yhteydet kasvavat päivä päivältä. Kielitaito on nyt välttämätöntä. Opettelemalla kieliä Te hankitte itsellenne "pääomaa" tulevaisuutta varten ja lisäksi mahdollisuuden rikkaampaan ja vaihtelevampaan elämään. Nyt voitte oppia kotonanne helpommin, hauskemmin ja nopeammin kuin uskottekaan

RUOTSIA ● ENGLANTIA ● SAKSAA ● ITALIAA

RUOTSIA

"Opin käytännöllistä ruotsia" -kirjekurssimme laatijoilla on monivuotinen kokemus ruotsin kielen opetuksessa. He tietävät, miten ruotsin kieli on helpointa oppia. Te tulette 15 helppotajuisesti kirjoitetusta opintovihkosesta omaksumaan lyhyessä ajassa ruotsin kielen oikean ä ä n t ä m i s e n, k i e l i o p i n, l a a j a n k ä y t ä n n ö n s a n a v a r a s t o n ja o i k e a n l a u s e e n m u o d o s t u k s e n. Tämän kurssin on valinnut jo yli 45.000 oppilasta.

ENGLANTIA

Tätä kieltä voitte lukea tehokkaalla Luonnonmenetelmällä. Englannin oppiminen käy nyt todella vaivattomasti, sillä Luonnonmenetelmä-kursseissamme Teidän ei laisinkaan tarvitse päntätä tai opetella sanoja ja kielioppia ulkoa. Te opitte aivan kuin itsestään vain lukien kurssivihkosia. Luonnonmenetelmän pääperiaate on sangen yksinkertainen: opettaa kieltä samalla kielellä — äidinkielen esteistä vapauttaen. Juuri tämä on luonnollista kieltenoppimista. Ja näin Luonnonmenetelmäkursseissa saavutetaan useita huomattavia etuja:

— Te y m m ä r r ä t t e vierasta kieltä heti kurssivihkosten ensimmäisiltä sivuilta alkaen, vaikka Teillä ei olekaan sanojen suomenkielisiä vastineita nähtävissänne.

— Te alatte heti i l m a i s t a itseänne vieraalla kielellä — vapaasti, jännittämättä. Pian Te opitte jopa a j a t t e l e m a a n u u d e l l a k i e l e l l ä — tämä nopeuttaa huomattavasti oppimistanne.

SAKSAA

opitte vaivattomasti fil.tri Ilmari Lahden laatiman "Oikotie nykysaksaan" -kirjekurssin avulla. Kurssi on suunniteltu siten, että kaikki tarpeeton, vanhanaikainen painolasti on jätetty pois. Näin pääsette edistymään nopeasti käytännön saksan taidossanne. Kurssi opettaa Teille nimenomaan arkikieltä — juuri niitä sanoja, joita tulette tarvitsemaan. Kurssille ilmoittautuneita on jo yli 5.000.

RANSKAA

Luette "Ranskaa Luonnonmenetelmän mukaan" -kirjekurssimme ensimmäisen ranskankielisen kurssivihkon ensimmäisen sivun — ja hämmästykseksenne ymmärrätte jokaisen sanan, jokaisen lauseen! Tässä juuri on nerokkaan ja silti yksinkertaisen Luonnonmenetelmän salaisuus. Opiskelette ranskaa vaikkapa vain puoli tuntia päivittäin ja juuri silloin kun haluatte. Luonnonmenetelmävihkonen tulee kotiinne ja on aina käytettävissänne. Voitte tehdä opiskelunne mahdollisimman miellyttäväksi ja mukavaksi — saada siitä hauskan harrastuksen.

Luonnonmenetelmä on oikea menetelmä käytännön kieliopintoja varten. Te saavutatte sen avulla ranskan kielen taidon, joka säilyy lopun ikäänne.

ITALIAA

Italiaa italiaksi -kurssin avulla opitte italian kielen todella vauhdikkaasti. Vain viikon opiskelun jälkeen pystytte lukemaan 8 sivua italiaa aivan kuin suomen kieltä. Runsaassa vuodessa saavutatte jo erittäin hyvän kielitaidon. Eikä tämä vaadi teiltä päivittäin kuin puolituntisen, jonka vietätte mukavasti kiintoisien kurssivihkojen parissa vaikkapa mukavimmassa nojatuolissanne lekotellen.

Miten italiaa voi oppia näin helposti?

Te opitte italiaa italiaksi, kuten kurssimme nimikin kertoo. Kurssimme perustuu kokonaan italian kieleen — siksi Teidän ei laisinkaan tarvitse ajatella ja kääntää asioita suomeksi. Juuri tämä seikka kurssissamme tekee oppimisenne niin joutuisaksi ja tehokkaaksi.

KURSSIA SUOSITTELEE MYÖS ITALIAN ULKOMINISTERIÖ

Tyytyväisten oppilaittemme lisäksi on kurssillamme sangen arvovaltainen suojelija: Italian Ulkoministeriö, joka on suorittanut laajoja kokeiluja tällä kurssilla. Näissä kokeissa on kurssimme todettu niin päteväksi, että sitä käytetään Italian lähetystöissä, jotta ulkomaalaiset oppisivat italian kielen mahdollisimman nopeasti.

DIPLOMI

todisteeksi taidostanne

Kaikille kielikurssimme suorittaneille annetaan kurssin päätyttyä diplomi todisteeksi opinnoista. Esimerkiksi uutta työpaikkaa haettaessa tällä diplomilla saattaa olla ratkaiseva merkitys.

I L M A I N E N

ja sitoumukseton esittely

Postittakaa meille oheinen kuponki asianmukaisesti täytettynä. Lähetämme Teille paluupostissa — ilmaiseksi ja sitoumuksetta — merkitsemänne selostusvihkosen. Siitä saatte tarkan kuvan kurssimme sisällöstä. Kuponki tulee perille 25 p:n postimerkillä varustetussa avoimessa kuoressa.

Liittykää Tekin kirjeopistoon, jossa on opiskellut jo yli

240.000

suomalaista.

Kustannus Oy UNION Meritullinkatu 3 Helsinki 17

Lähettäkää minulle ilmaiseksi ja postivapaasti sekä sitoumuksetta rastilla merkitsemäni selostusvihkonen.

- ☐ OPI KÄYTÄNNÖN RUOTSIA
- ☐ ENGLANTIA LUONNONMENETELMÄN MUKAAN
- ☐ OIKOTIETÄ NYKYSAKSAAN
- ☐ RANSKAA LUONNONMENETELMÄN MUKAAN
- ☐ ITALIAA ITALIAKSI

Nimi ______________________

____

Osoite ______________________

____

K2

postia

Jos joku läheisemme murhataan vaikka pistoolilla, niin en usko, että kukaan tekee murha-aseesta itselleen pienoiskuvaa kaulaan. Sehän olisi kauhistuttavaa.

Mitä Pusu-Leenaan tulee, en näe mitään kauhistuttavaa tai synnillistä, pornosta puhumattakaan, siinä, että tyttö suutelee vaikka piispaa. Ei se ole naissukua halventavaa. Halventavaa on ilotytöksi ryhtyminen ja kaikenmaailman pornokuviin suostuminen. Leenan pusuhan on vain viatonta, hiukan rohkeaa leikkiä ja kaikki vähänkin huumoria ja leikkiä ymmärtävät ottavat sen varmasti siltä kannalta.

Harmitti vain kovasti, kun pieni, herttaisen näköinen tyttö sai niin kylmän vastaanoton piispalta, jonka sentään pitäisi kaikenlaisia "syntisiäkin" ymmärtää.

Hyvää jatkoa Leena,
K-joki

Luostarista turva miehiä vastaan

Koettakaa ajatella, että jotkut naisihmiset varmasti menisivät vaikka luostariin mielellään. Siellä ei juuri miehiä näkisi, olisi vain harras tunnelma. Täällä Tampereen lähellä ei sellaista taloa ole, jonne pääsisi turvaan miehiltä. Koettakaa Te ajaa asiaa, että saisimme sellaisen talon. Naisissa on paljon miesvihaajia ja heitä tulee lisää jos miehet kiusaavat ja peloittelevat kaikella tavalla. Koettakaa siis saada naisluostari Tampereen lähelle — se olisi varmasti siunaukseksi.

Armoa,
Tampere

Missä viipyi?

Luin jutun jossa kerrottiin Popteatterin käynnistä Keravan nuorisovankilassa. Siinä sanottiin, että vankilaan oli lahjoitettu savukkeita jaettavaksi vangeille. Haluaisin kysyä Keravan nuorisovankilan johtajalta missä savukkeet viipyvät? Ovatko ne jossakin säilössä kun niitä ei ole vielä jaettu, vai onko ne pistetty myyntiin kanttiiniin? Mitä iloa on lahjoittami-

KÄÄNNÄ

MAURI SARIOLA EI OLE KOPIOINUT RANSKALAISTA

Hymylehden numerossa 1/70 palstalla "Tää korutont' on kertomaa" mainittiin, että kirjailija Mauri Sariolaa tultaisiin mahdollisesti syyttämään kahdesta kirjallisesta varkaudesta. Edelleen kerrottiin, että kysymyksessä olisi 1920-luvulla julkaistujen ranskalaisten dekkarien kopiointi.

Hymylehden toimitus valittaa, että mainittu kömmähdys on päässyt livahtamaan lehden palstoille, koska juttu on osoittautunut täysin tuulesta temmatuksi. Vaikka kysymyksessä olikin eräänlainen juorupalsta, niin julkaisemme siinä silti vain tosiasioita.

Hymylehden toimitus

postia

sesta, kun vangit eivät niitä saa kuitenkaan käsiinsä? Pikaista vastausta odottelee

Ilpo Kolu,
(entinen asukki)

Arvoisa Juoru-ukkokerho

Olen ajatuksissani suunnitellut teille mekkoja, mutta en tiedä, käyttäisittekö mieluummin maksia vai miniä? Samalla ehdottaisin, että voitaisiin teitä nimittää vanhalla juoruämmä-nimikkeellä.

En ollut puoleen vuoteen lukenut lehteänne. Joskus aikaisemmin ostelin irtonumeroita. Olihan lehdessä asiallisiakin juttuja joskus. Mutta kun se roska ja törky aina vain lisääntyi ja yltyi, jätin koko lehden.

Sain sattumalta käsiini tämän vuoden ensimmäisen numeron ja totesin, että tyyli on yhä sama. On kiehtova ajatus perustaa lehti ja alkaa juoruta ja purkaa henkilökohtaisia agressioita ja kaunaa niihin, jotka eivät syystä tai toisesta miellytä.

Te uroot siellä toimituksessa — olette kai kaikki täysi-ikäisiä? Tajuatteko, kuinka mautonta on houkutella ajatuskyvyltään vielä kypsymätön tyttölapsi muka nolaamaan korkeassa virka-asemassa olevia kansalaisia. Todistaa teistä kaikkea muuta kuin hyvää lehtimiesetiikkaa. Tökeröä. Maksetaan tytölle ja valitaan kohteet, usutetaan kuin koiraa, että pure nyt. Sitten viserrellään omahyväisyydestä ja kerrotaan koko kansalle muka suurena urotekona.

Onko liikaa pyydetty, jos toivoa teiltä enemmän itsekritiikkiä?

M. Savitie,
Järvenpää

PS. Muuten, joko olette vieneet tämän Leena-tyttösen asemiin Kekkosta kyttämään?

Sama

Kaikilla niillä, jotka Leena on suukollaan yllättänyt, on ollut melkoinen huumorintaju. He ovat ymmärtäneet, ettei ole ollut suinkaan tarkoitus nolata, niinkuin Te luulette, vaan kysymys on ollut vain pikku kepposesta — miellyttävästä, koskapa Leena on saanut ystävällisiä kiitoskirjeitä ja kukkasia. Uskoisimme, että U. K. Kekkonen suhtautuisi mukavasti Leenan yllätykseen, hänhän on tunnetusti huumorimies.

Muuten, toimitus on täysi-ikäinen, samoin herttainen Pusu-Leena.

Toimitus

Varoitus

Varoitus kaikille niille, jotka ostavat torikauppiailta kondomeja. Itse ostin jouluaattona 24. 12. 69 Kyröskosken torilta Protex-kondomeja. Kolme meni käytettäessä rikki. Koskaan ei lehtien palstoilla ole ollut kirjoituksia siitä minkä merkkiset kondomit ovat varmoja. Joka tapauksessa, älkää ostako niitä torikauppiailta. Olisi hyvä jos Hymylehti valistaisi lukijoita tässä asiassa.

Ehkäisy varmaksi

Taiteilija Ahonen ja Jumalanpilkka

Teidän, hyvät Hymyherrat, olisi jo aika herätä tuntemaan vastuuta siitä, mitä paskaa te ujutatte lehteenne ja luetutatte kansalle, joka ei sentään ole täysin ateismin ja jumalattoman elämänmuodon täyttämää. Uskoisin menestyvän lehden pysyvän asemassaan ilman 1/70 lehdessä ollutta "Hyvästi ihminen" -nimisen taulun julkaisemistakin. Tämän "etevän ja lahjakkaan" graafikon näkemys Jeesuksesta Kristuksesta ja raamatunhistorian suurimmasta sovitustyöstä oli vähintäinkin säälittävä. Jumalan poika kuvattuna irvokkaasti! Perehtykää, herra Ahonen, Raamattuun, ja todetkaa, ettei Jeesus ollut mikään sukupuoliolento sanan varsinaisessa merkityksessä. Vaikka Te ette usko Jumalaan, voisitte sentään kunnioittaa toisten ihmisten uskoa.

En ole koskaan aikaisemmin harrastanut lehtijuttujen repostelua, mutta tuo kuva sävähdytti. Oman kunnianne takia te siellä Puutarhakadulla ette tätä uskalla julkaista, mutta voisitte sentään siellä toimituksessa ottaa huomioon toivomuksen — ei Jumalanpilkkaa.

Kiitos Ennalan Veikolle matkakertomuksesta.

Spoiled Truth

Hymyä haukkuville uskovaisille

Koska teissä uskovaisissa on paljon niitä, jotka jyrkästi tuomitsevat Hymylehden väittäen sen sisällön saastaiseksi ja tuomitsette vielä toimittajat saman tien helvettiin, kysyisin Teiltä milloin kirkko tai muu uskovaisten yhteenliittymä viimeksi lahjoitti jollekin sairaalalle keinomunuaisen? Tai kustansi 100 väsynyttä perheenäitiä virkistymään Espanjaan?

On helppoa arvostella lehteä ja samalla tuoda julki oma erinomaisuutensa. On helppoa unohtaa ihmisten kärsimykset, korkeintaan puhua niistä suurella paatoksella. Mutta kun täytyisi auttaa kärsivää ihmistä, on se vaikeaa — uskovaisellekin.

Hymylehti auttaa ihmisiä, eikä vain puhu auttamisesta. Antakaa siis lehdelle kunnia niistä hyvistä teoista joita se tekee — vaikka ette kaikkia sen juttuja hyväksyisikään.

Mies varjosta,
Toivala

Kiitos Teille.

Toimitus

Kiitos oikeudenmukaisuudesta

Tuli hyvä mieli Uuden Vuoden lahjaksi Hymyä lukiessa. Oliko Kaarina Jones todella niin naurettavan itsekäs, että tahtoi päästä laivaan 2 1/2 tuntia ennen muita matkustajia? Miksi hänellä olisi ollut mitään etuoikeuksia? Siksikö, että hän on entinen Miss Suomi, vai siksi, että hän ajoi komeasti Jaguarilla?

Me kaikki tavallisen näköiset matkustajat tavallisine autoinemme haluaisimme myös nousta laivaan ennen toisia, laittaa väsyneet lapsemme nukkumaan ja syödä rauhassa — mikäli emme olisi älynneet poiketa matkan varrella syömään. Varaisimme parhaat ikkunapaikat ja katselisimme rannalla odottelevia kanssamatkustajia.

Onneksi jonkinlainen tasaarvoisuus on laivoilla vielä voimassa.

Kaksi ruotsinsuomalaista,
Tukholma

Arvoisa herra Talvenheimo

Kirjoititte kovin tuomitsevasti naisista, jotka ovat hakeneet aborttia (Hymy 1/70). Kova oli perimätietojenne mukaan kohtalo "niillä" naisilla, mutta ihmettelen sangen suuresti sitä, että Teidän sukupuolenne edustajat jäivät kokonaan osattomiksi rangaistuksesta. Olen hyvin hämmästynyt siitä, että nyky-yhteiskunnassa uskonnon nimissä tuomitaan naiset suurempaan kidutukseen kuoleman jälkeen kuin miehet — ja vielä samoista "synneistä".

Katson, että sikiön isä on yhtä suuressa vastuussa kuin sen äitikin. Asia näyttää kuitenkin Teistä erilaiselta, sikiöhän

on NAISESSA. Siksikö vain nainen on syyllinen? Mielestäni olisi tärkeämpää pohtia miehen vastuuta teostaan kuin aborttia. Uskon, että miehet ovat vapaan abortin kannalla — sehän tekee asiat niin helpoiksi.

Arvoisat miehet. Tukekaa vaimojanne (— naisianne) ja seiskää rohkeasti heidän rinnallaan. Kantakaa vastuunne.

Tarkoitukseni ei ollut loukata Teitä, herra Talvenheimo, vaan panna ajattelemaan.

Valkoinen sisar,
Hämeenlinna

Aborttia vastaan

Jos kerran ihmiset pistävät lapsen alulle, niin eikö sillä ole silloin oikeus elää. Kyllä kaikki hienostorouvat pystyvät elättämään lapsensa niinkuin köyhätkin, joille ei edes tule mieleen koko abortti. Ja jos se abortti on välttämättä tehtävä, niin eikö se voitaisi tehdä niin aikaisessa vaiheessa, ettei sikiö pysty edes rapistelemaan roskakorissa. En kannata vapaata aborttia, enkä usko että moni muukaan sitä kannattaa. Onhan nykyään käytettävissä kaikenlaiset ehkäisymenetelmät, joten käyttäkää niitä.

Kahden lapsen äiti,
Suolahti

Tyrmistyttävää, inhottavaa

Minusta oli ihan tyrmistyttävää ja inhottavaa käsitellä aborttia tuolla tavalla kuin Ville H. Saariluoto Hymyssä teki. Aivan kuin naiset tekisivät sitä huvikseen ja hän sitten pitää moraalisaarnaa kauhukuvineen nimitellen naisia murhaajiksi.

Kyllä abortista saa ja täytyy keskustella, mutta tuo ei ollut oikea tapa.

Olen itse kokenut kaksi aborttia. Oli sota ja mies sodassa. Yksi lapsi oli vuoden ikäinen. Itse en ehkä olisi aborttia tehnyt, mutta mies tahtoi välttämättä. Tänä päivänä olen iloinen siitä, että ne tuli tehtyä. Mieheni ei ymmärtänyt lasta. Ainoasta lapsestamme tuli hermostollisesti sairas, kun isä aina huusi ja löi. Olisin loppun elämääni syyttänyt itseäni, jos kaksi muutakin olisi saanut kestää tuon kaiken. Eikö ole parempi "murhata" silloin, kun elämää ei varsinaisesti vielä ole kuin murhata myöhemmässä vaiheessa henkisesti?

Minua aivan ottaa aivoon se, että näin vakavasta asiasta tehdään sensaatio. On varmasti satoja syitä, miksi abortti tehdään — rikkaiden kohdalla sitä vain on vaikeampi ymmärtää. Ajattelen kuitenkin näin, että on parempi joka tapauksessa, ettei ei-toivottuja lapsia tule niin rikkaille kuin köyhillekään. Heidän elämänsä olisi vain vaikeaa ja veisi ehkä rikollisuuteen tai hermovikoihin. Niihin ei rahatkaan auta.

Minusta on takaisin keskiaikaan menoa, jos otetaan tuollainen asenne kuin Ville H. Saariluoto. Kyllä sitä voidaan niin monessa asiassa tunteilla, mutta silloin ei enää liikuta asiallisella pohjalla. Kirjoittelu abortista on kyllä paikallaan, mutta tuollaisia kauhukuvia on turha maalailla. Kyllä kai jokainen tervejärkinen ihminen tänään tietää, jos viitsii ajatella, millainen on ihmisen sikiö — on se sitten isompi tai pienempi — eihän sitä tarvitse verimaljassa sensaationa näyttää. Olen pitänyt Hymylehdessä kaikkein eniten siitä, että se on puuttunut yhteiskunnallisiin epäkohtiin, mutta tuota kirjoitusta abortista en ymmärrä.

Eräs perheenäiti

Kirjoitatte, että jokainen tervejärkinen ihminen tietää millainen on sikiö, JOS VIITSII AJATELLA. Monet eivät viitsi, mutta ehkä Ville H. Saariluodon artikkeli HERÄTTI monet ajattelemaan.

Toimitus

Kiitos paljastuksista

Tuskin yksikään ihminen, joka ei työskentele sairaalassa, on todella tietoinen siitä, mitä abortissa todella tapahtuu. Siksi kiitän teitä rohkeasta artikkelistanne.

Meillä nostetaan oikeusjuttuja viemärinputkessa vikisevästä koiranpennusta, mutta omat sikiömme saavat rapistella roskakorissa. Tämä on korkeasti sivistyneen ihmisen toimintaa. Jotakin sairasta on päässyt yhteiskunnan ajatteleviin aivoihin kun kysymyksessä on ihminen. Sanat "hävitetään polttamalla" eivät osoita ihmisyyttä. Suurinkin rikollinen kuolinhetkellään saa osakseen hetken hiljaisuuden — vaikka kyseessä olisi kuolemantuomion toimeenpano. Hänet siunataan ja viedään hautaan, mutta sikiölle, rakkauden hedelmälle, ei suoda muuta kuin roskakori ja polttomääräys.

Aikamme äidit ja isät saattavat polvistua lemmikkieläimen haudalle suremaan sen poismenoa, mutta sairaalan roskakoriin joutuneelle sikiölle he tuskin uhraavat ajatustakaan. Ajatelkaa aikamme moraalia — ja kiittäkää niin paljon herjattuja Hymylehden toimittajia siitä, että he ovat uskaltaneet tiedostaa yhteiskuntamme virheitä ja epäkohtia.

Martti Niemi,
Naarajärven Varavankila

Abortti on murha

Sikiö on ihmisen alku, Jumalan kuvakseen luoma. Abortti on synt.ä Jumalaa vastaan, sillä vaikka Jumala on antanut elämän, ihminen ei anna lapsen syntyä. Olen nuori mies ja tunnen abortin murhana. Makaan naisen kanssa vain rakkaudesta, rakkauden tunteesta ja nautinnosta, jonka Jumala ihmiselle on lahjaksi antanut. Jos ihminen näin saatetaan alulle, on lapselle oltava myös oikeus syntyä maailmaan. Hän on lahja Jumalalta, hyvät ihmiset.

A. E. V.,
Pori

Rapinat

Muutamien mielestä sikiön rapina roskakorissa kuulostaa kauhealta — mutta sitä ei kestä kuin hetken. Toista on se, että joutuu rapistelemaan tässä maailmassa 70 vuotta.

Kovaa on, kun joutuu vuodeksi sairaseläkkeelle á 5,20/päivässä. Se on noin 125 markkaa kuussa. Maksa siitä 115 mk/kk vuokraa ja elä jäljelle jääneellä kympillä. Siinä saa rapistella kovasti, jos hengissä aikoo pysyä.

Radiossa paasattiin joulun aikoihin, miten kansaneläkkeellä elää, ja käskettiin kääntyä sosiaalihuollon puoleen jos ei toimeen tule. En tiedä kuinka hyvin Helsingin sosiaalihuollossa autetaan, mutta joissakin paikoissa sosiaalihuolto käskee yksinäisen ihmisen hävetä, kun kehtaa tulla leipäapua pyytämään.

Jospas tehtäisiin laki, että kaikki köyhät kärsivät ihmiset kaasutettaisiin sikiöiden kera pois maailman kärsimyksistä. Saisivat vain vahvat elää maailmassa.

Tieto tuonpuoleisesta päivänpaisteestakaan ei lohduta, kun siihen ei osaa uskoa — ja sitä täytyy vielä odotellakin niin kauan kurjuudessa.

Simpukka,
Kuopio

Tuomio Hymylehdelle

Tulkoon irstaisuutenne ja verenne oman päänne päälle tuomionne päivänä, jota ette tahdo ettekä odota.

Lukija sattumalta

Sensaatiomainen tarjouksemme vielä voimassa!

STEREO-UUTUUS,

joka sai varauksettoman suursuosion, Suomen edullisimpaan hintaan.
Nopeasta tilauksesta (15. 2. mennessä) lisäksi **ILMAISEKSI 30 sm:n LP-levy** parhainta valikoimaamme.

DUX SET 800B VAIN 595,-

tai 678,-

Ruotsissa suurmenestyksen saavuttanut stereoyhdistelmä tosi edulliseen hintaan. **Levysoitin — vahvistin — radio — painekammioboxit.** Levysoittimessa timanttineula, kierrosnopeudet 33, 45 ja 78 kierr./min. Vahvistimen teho 2 x 4 W, toistoalue 20—20 000 Hz, kaikki liitännät ja säädöt.

ULA-radiossa kolmen aseman pikavalinta. Läpinäkyvä pölykansi. Teak-puiset painekammioboxit mitoiltaan 156 x 277 x 200 mm. **Puolen vuoden takuu.**

Elleivät nämä laitteet tyydytä Teitä, Teillä on oikeus palauttaa ne 8 päivän aikana ja saatte rahanne takaisin.

kun valitsette lisäksi yhden yllä olevista loistavista LP-albumeista, jolloin Teillä on 4 tuntia hyvää stereofonista musiikkia. Jokaisessa albumissa on 8 levyä, joilla 80—90 valittua suosikkisävelmää. Tutustukaa niihin toisaalla tässä lehdessä olevassa ilmoituksessamme. Tämän tarjouksen voitte hankkia myös osamaksulla. Käsiraha 228,— ja 10 x 49,50.

• TILAUSKUPONKI •

C-MYYNTI OY Box 1503 Tampere, Hämeenpuisto 33 A 1, Puh. 931-33 506

Tilaan tiliini osamaksulla ☐ käteisellä ☐ DUX set 800 ja levyalbumin n:o ☐

nimi ....

synt.aika .... ammatti ....

osoite ....

postitoimipaikka ....

omakätinen allekirjoitus .... HY 2/70

nyrkki posti

Tyrmäävän hyvä helmikuun numero nyt Lehtipisteissä. Todetkaa se itse.

ANN-CHRISTINE – SUOMEN OTETUIN JA JÄTETYIN TYTTÖ

Miksi Ann-Christine aina ottaa ja jättää? Poikia nimittäin. Vai ottavatko pojat hänet, ja saavat mainosta ja jättävät? Kun eivät jaksa kirkkoon asti.

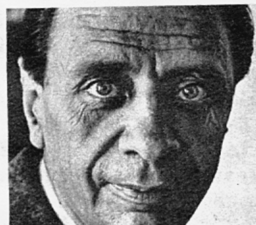
KOHTALONA PAKKOKASTRAATIO

"Munat meni valtiolle. Se oli elämäni kovin lisävero." Asia on arka. Mitä mieltä Te olette?

HUONON NAISEN PÄIVÄKIRJA

Se ei kerro prinssiunelmista eikä satumaista. Se kertoo järkyttävästä rakkaudesta ja miehenkaipuusta. Tämä päiväkirja on todella erilainen. Aila Kohtakangas on parikymmenkesäinen vaaleaverikkö.

MARTTI PALOHEIMO, OLETKO LÄHIMMÄINEN VAI NITISTÄJÄ?

Tässä on kyse siitä herra Paloheimosta, jota tv-kamerat eivät koskaan pystyneet tavoittamaan. Toisesta ja kuitenkin samasta.

KÄYKÖ PALANEEN LIHAN KÄRY NENÄÄNNE

Paljonko sakkoja pitäisi antaa miehille jotka valelivat kissan bensiinillä — ja sytyttivät tuleen. Kuinka Te reagoitte? Kirjoittakaa meille.

NYRKKIPOSTI TIETÄÄ KENESTÄ TULEE SEURAAVA PRESIDENTTI

Katsokaa sivulta 79 vuoden kuvaa. Ette voi väittää, ettemme olisi täysin oikeassa.

40 MARKKAA MURHASTA

Esitämme näkökohtia Perämeren hylkeenpyynnistä, joka saa Teidät kananlihalle.

Ja sisältö ei lopu tähän. Lisää Nyrkkipostissa. Lähimmästä Lehtipisteestä. Hintaan 2 mk. Kun kuljette ohi. Muistakaa uusi Nyrkkiposti.

nyrkkiposti

PUUTA HEINÄÄ

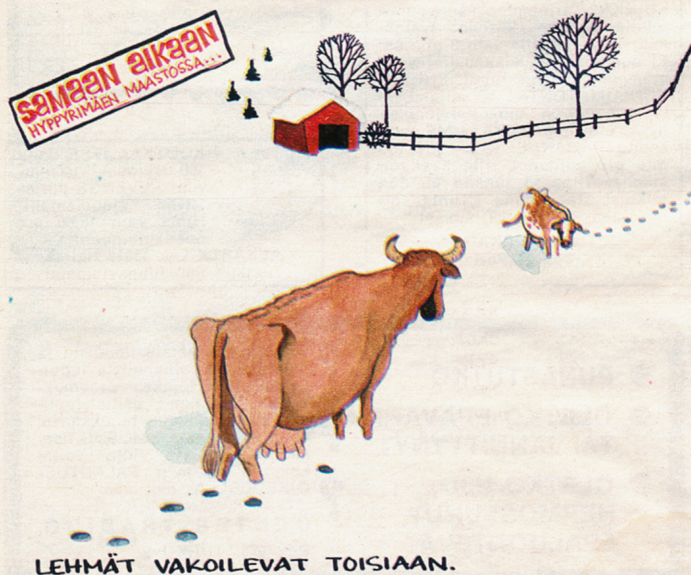
NÄIN TALVELLA ON SYYTÄ TARKASTELLA MITÄ TALIKKALAN MARKKINOILLA TAPAHTUU. KESÄLLÄ PALAAMME TAMPEREEN ASIOIHIN.

LEHMÄT VAKOILEVAT TOISIAAN.

PIKKU-ILMOITUKSET

Ilmoitusaineisto 4 viikkoa ennen lehden ilmestymistä os: Hymylehti, ilmoitukset, Puutarhakatu 16 Tampere. (Ilmoitushinnan 6 mk/mm tulee seurata mukana.)

SEX SEX SEX

450 asentoa ja tilannetta, rohkeasti kuvin esitettynä. Hinta 19 mk.

JOSEPHINE, II osa. Tosi kova. 19 mk.

Lääkäri vastaa sukupuolikysymyksiin. 214 siv. 19 mk.

Tilattaessa kaikki yhdessä. Hinta 50:—. Maksun seuratessa **"30 unelmatyttöä ilmaiseksi"!**

Jälkivaatimuksella postikulut lisätään. Läh. huomiotta.

Til. osoitt.:

BOX 10300 TURKU

UUTUUS IHONPUHDISTUKSEEN

Poistaa ihomadot hetkessä. Yli 4 milj. kpl myyty USA:ssa, valtava menestys Suomessakin. Jälkiv. hintaan 12,90 mk + postikulut. Mainio joululahjavihje.

MONITO (Os H 2) Postil. 10581, Hki 10

1 vuoden takuu.

Runsaasti uusia yli 18 v.

KIRJEYSTÄVÄÄ

etsiviä. Ilmoita ikäsi ja toiveesi luottamuksella. Huomiotta.

Kirjekeskus/H
Box 53072 H:ki 53

AMBRA S-exotique Parfum on voimakastehoinen erittäin vaikuttava

HORMOONITOIMINNAN KIIHDYTTÄJÄNÄ

Miehille ☐ Naisille ☐ Hinta 14:—. Lähetykset huomiotta. Tilaukset **Pl. 12202, Helsinki 12**

"S E X   S E X   S E X"

Rohkeata sexiä nyt suoraan Ruotsista, hinta 10 mk alkaen. Rahan tulee seurata tilauksen mukana tai jälkivaatimuksella.

Box 5062 Huddinge 5, Sveden

ILMAISEKSI kirjoituskone kotiin!

Oppikaa nyt hyvä konekirjoitustaito kotonanne. Tilatkaa ILMAINEN Princessdiplomikurssin esittely jo tänään!

POHJOLAN KONEKIRJOITUSKOULU

Fredrikinkatu 71 A — Hki 10

Nimi: ....

Osoite: ....

Ammatillisten taikatemppuvälineiden kuvitettu hinnasto saatavana nyt ensikertaa Suomessa. Hinta 5 mk. **Jorma Airaksinen Tampere Box 221.**

Ammattikouluun pyrkijät

Nyt voitte varmistaa pääsynne — tulevaisuutenne. Tilatkaa heti **Ammattikouluun pyrkijan opas,** joka sisältää viime vuoden pääsykoetehtävät (matemat. ja äidink.) tuloksineen, sekä muita valmentavia tehtäviä. Ammattikouluihin pyrkijöistä hyväksytään vain puolet, Pohjois-Suomessa ainoastaan kolmasosa. Aloittakaa valmentautuminen ennenkuin se on myöhäistä. Oppaan hinta vain 9,85 (+ postikulut). Tilausosoite: **Ammattivalistus/H 2**, BOX 162 Oulu.

YKSINÄISET!

Kirj. meille ikä, nimi ja toivomuksenne, niin saatte nopeasti kauttamme useita sopivia osoit. Läh. 75 p. postimerkki mukaan. Luottamuksella.

KESKI-SUOMEN KIRJEKERHO
Postilokero 34 Jyväskylä

HALUATKO YSTÄVÄN

Kirjeseuran tai aviol. merkeissä? Kerro itsestäsi + toiveesi ja saat valita itse sadoista henkilöistä omasi. Postikuluiksi 1 mk. Toimitetaan huomiotta ja luottamuksella.

CENNOFINS BOX. 272 TAMPERE

HYPNOOSI

Avatkaa ovi uuteen maailmaan ja oppikaa hallitsemaan toisten ajatuksia hypnoosin avulla. Kurssi on suunniteltu niin helppotajuiseksi, että jokainen voi ohjeita noudattaen hypnotisoida jo kurssin luettuaan. Kurssin hinta 21:—. Tilaukset os.

BOX 100 Pori.

40% lisää tehoa
vanhalle mopolle tai m-pyörälle!

Lähettäkää kulunut sylinteri 'porattavaksi: palautamme sen parin päivän päästä kovassa vetokunnossa. Mopedin sylinterin poraus hiottuna 10 mk + männän hinta — moottoripyörän 12 mk + männän hinta. Vanha mäntä mukaan! Pakatkaa hyvin, mainitkaa koneen merkki ja tämän lehden nimi!

PYÖRÄ- JA URHEILUAITTA

Mänttä — Puh. 47 334

Ei enää yksin

Lähetä tiedot itsestäsi ja toivom. Saat Sinulle sopivan ystävän luoksesi kirjeitse. Palvelemme todella yksinäisiä, ystävää etsiviä kunnon kansalaisia.

Luottamuksella

Kynäklassikot lok 126. Tampere

TILAUSKUPONKI

Jatsi -JULISTE 7mk

Koko 80×120 cm. Painettu punaisella voimapaperille.

Lähetä tämä kuponki osoitteella Silkkipaino R. Laitinen Pälkäneentie 16 H:ki 51. Julisteen hinta 7 mk/kpl postikuluineen. Juliste lähetetään postiennakolla. Tilaan .... kpl Retuperän WBK:n jatsijulistetta.

Nimi ....

Osoite ....

ÄÄNILEVYJÄ HUIPPUHALVALLA

10 kpl erilaisia amerikkalaisia pop-singlejä 20:— + postikulut. Tilatkaa heti os.

JOKEN PUOTI
Mariank. 6 Lahti

► ANSAITKAA PALJON RAHAA ◄

Tuottakaa itse tavarat halvoista valmistusmaista. Hinnat ovat uskomattoman halpoja, esim. Rannekello päivyrillä ja hihnalla 12:— 15:—, Magnetofoni 30:— 50:—, Kamera 18:— 2:—, Transistoriradio 12:— 20:—, Kiikari 15:— 20:—, ym. ym. Nämä ja 100 000 muuta artikkelia, 1000:sta yrityksestä eri aloilta ja noin 60:stä eri maasta voitte tuottaa itsellenne tavaroita meidän katalookimme avulla. Meidän katalookimme hinta käännöksineen on ainoastaan 16:90.

Tilaukset: **E-Myynti, Box 30 Pori**

MIEHET!!

Väsymätön, ainutlaatuinen

LOLITA!

S E X - U U T U U S, joka antaa täysin aidon tyydytyksen juuri Teille. Hinta 139 mk. Tilaukset huomiotta.

BOX 50030 Hki 50

SENSAATIO!

Vaihtelua sukupuolielämään UUDEN SEX-TYYNYN avulla. Hinta 48 mk. Tilaukset huomiotta postiennakolla.

BOX 50030, Hki 50

HOROSKOOPPI

Vuodeksi 1970. Kohtuullisin kustannuksin. Myös ulkomaille. Nimi, tark. osoite, synt.aika, ammatti, siviilisääty, käsialanäyte. Jälkivaat.

RIGEL lk 72 Jyväskylä

SUKUPUOLISEEN VÄSYMYKSEEN

ja yliherkkyyteen miehille

100 % vaikuttava DORUB ERECTA

nyt vain 15,- mk.

HIEROMASAUVA EXKLUSIV

Henkilökohtaiseen hierontaan.
Paristokäyttöinen RAJOITETUSTI SUPERHUOKEALLA VAIN 18,80 mk!
Huomiotta. BOX 10787, Helsinki 10
(Huom. uusi os.)

Nimi: ....

Osoite: ....

RAHAA TEILLE

KUINKA? Tarjoamme Teille suunnittelemaamme 16-rivin systeemiä. Te veikkaatte vain 3 ottelua. Ei enempää ja veikkausjärjestelmämme ratkaisee loput. ENNENKUULUMATONTA, vai mitä. Systeemimme on niin harvinaisen hyvä että me TAKAAMME että saatte RAHANNE TAKAISIN jos ette ole voittanut sillä 3 viikon aikana. Tilaa jo tänään meidän erikoissysteemimme. Hinta ainoastaan 10 mk. Tilaukset:

"TIETOVEIKKAUS"
Box 10 Pori

KOOTKAA ITSE upea 160-osainen 1500-luvun REVENGE-purjelaivan pienoismalli! Hinta vain 16,80 mk postikuluineen!

ASKAREX Lok 40019 Hki 40

Tilatkaa ilm. hinnastomme!

- **PUNASTUTKO ?**
- **OLETKO EPÄVARMA TAI JÄNNITTYNYT ?**
- **OLETKO UJO, HERMOSTUNUT, EPÄLUONTEVA ?**

Jos kärsitte näistä ilmiöistä ja haluatte vapautua niistä lopullisesti, niin tilatkaa sitoumuksetta ilmainen esittelylehtinen ainutlaatuisen tehokkaaksi osoittautuneesta EMOSUG-itsekehitysmetodista, jota voitte kokeilla 15 pv:n PALAUTUSOIKEUDELLA. os.:

C E N T E R - T R A D I N G,
Box 575, TURKU 9

VERTAANSA VAILLA OLEVA TARJOUS

loistava LP-levy ainoastaan mk 2:95

563 FILMIMUSIIKKIA
Elää elääkseen, Bonnie ja Clyde, Elät vain kahdesti, The Sound of music, Yön kuumuudessa, I'll never leave you.

565 HIT-PARADE 69
OB-LA-DI OB-LA-DA, Hey Jude, With a little Help from my Friends, Fire. G. Batanoff and his Orch., The Sounds & Co.

957 KUULUISIA ALKU-SOITTOJA
Bizet: Carmen, Mozart: Figaron häät, Verdi: La Traviata, Rossini: Sevillan parturi.

546 MUSTALAISMUSIIKKIA
Janos Hegedus orkestereineen esittää mustalaisrytmejä: Chiocârli — Hora du Roi — Hora — Akácos út.

968 MENDELSSOHN
Kesäyönunelma: Häämarssi, Ilveilijäin tanssi, Nokturno, Keijukaisten tanssi. Joht.: Carl Schuricht.

566 BRAHMS
Unkarilaiset tanssit n:o 1, 2, 3, 5 ja 6. Wienin Juhlaorkesteri, joht.: David Josefowitz.

770 THE ELITE BOYS
Knock on wood, You came a long way from St. Louis, I've been loving you too long, ym.

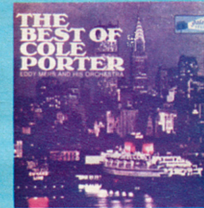
558 DONIN KASAKAT, yksi maailman kuuluisimmista mieskuoroista, esittää Serge Jaroffin johdolla lauluja Donilta.

990 BEETHOVEN
Kuutamosonaatti op. 27, n:o 2 Piano Friedrich Gulda.

744 JAZZ-PARADE
Dr. Jazz (Louis Armstrong), Too much (Lionel Hampton), Bugle Call Rag (Benny Goodman) ym.

776 COLE PORTER
So in Love, C'est magnifique, In the Still of the Night, Easy to love ym. Eddy Mersin ork.

527 GOLDEN GATE QUARTET
Negro spirituaaleja:
Go where I send thee, Silent Night, Hold on, When the moon goes down.

Nyt Teille avautuu aivan uusi musiikin maailma -klassillisen tai kevyen musiikin kerhossa!

LEVYKERHON JÄSENETUJA

Jäsenyys on ilmaista. — Joka kuukausi saatte kummassakin kerhossa vastaanottaa ilmaiseksi kerhon OHJELMAN, jossa kerrotaan erityisen edullisesta Kuukauden levystä. — Mikäli ette halua Kuukauden levyä, tulee Teidän palauttaa ohjelman mukana saamanne vastauskortti meille ennen siinä mainittua päivämäärää. — Teidän ei tarvitse ostaa ainuttakaan lisälevyä, ellette halua. — Jäsenyyden voitte peruuttaa milloin tahansa.

Ehdottomasti korkealuokkaiset PHILIPS-stereolaitteet

Philips GF 417 on täystransistoroitu stereolaite, johon kuuluu levysoitin, vahvistin (2 x 10 W) ja kaksi kaiutinta (toistoalue 60—20 000 Hz). Siinä on kaksi eri nopeutta ja tietenkin myös nauhuri- ja viritinliitännät. Se on tunnettua Philips-laatua parhaimmillaan, sen stereotekniikka on korkeatasoista ja sen muotoilu modernia ja tyylikästä. Se on vaativankin kuuntelijan käyttöön sopiva soitin. Philips GF 417 toistaa levyjenne musiikin puhtaana hienoimpiakin vivahteita myöten — niin täyteläisenä, että Teistä tuntuu sitä kuunnellessanne, kuin istuisitte konserttisalissa. Sillä on kaikki ne ominaisuudet, joita toivotte hyvältä stereosoittimelta ja siinä on kieltämättä myös tiettyä ylellisyyden tuntua. Stereolaite on saatavissa vain meidän kauttamme. Hankkiessanne nämä stereolaitteet saatte **ilmaiseksi suuren 30 cm:n LP-levyn** sekä erityisen stereotestilevyn, joiden avulla voitte panna uuden soittimenne tulikokeeseen heti ensimmäisenä päivänä.

Antaaksemme Teille tilaisuuden vakuuttua henkilökohtaisesti yllä esitellyn musiikin ensiluokkaisuudesta lähetämme Teille kernaasti yhden näistä 17 cm:n LP-levyistä vain 2:95 mk:n erikoishinnalla — ilman minkäänlaisia lisävelvoitteita. Samalla liitämme Teidät valintanne mukaisesti joko **klassillisen** tai **kevyen** musiikin levykerhomme jäseneksi. (Ilmaiskaa kerhotoivomuksenne tilauskupongissa!) Kumpaisessakin ryhmässä tarjotaan jäsenille kuukausittain 30 cm:n LP-levyuutuus, Kuukauden levy. Klassillisessa kerhossa tämä levy sisältää yhden tai useampia maailman suurimmista musiikkiteoksista johtavien taiteilijoiden tulkintana. Kevyen musiikin osastossa taas esitellään laaja ohjelma, joka ulottuu suosituista operettisävelmistä viimeisimpiin popsävelmiin. Ja kuukauden levyn hinta on niin uskomattoman edullinen kuin mk 16:80 — melkoinen säästö, kun ottaa huomioon, että vastaavanlaatuinen levyuutuus maksaa kaupoissa jopa 26—28 mk!

Kuukauden levyn lisäksi tarjotaan molemmissa kerhoissa runsaasti myös muita **levytyksiä** kuten sinfonioita, kamarimusiikkia, oopperoita, kansanmusiikkia, poppia, jazzia jne. Kaikkia niitä voi kerhon jäsen hankkia erityisen edullisesti — joitakin jopa **aivan ilmaiseksi.** On selvää, että tämä merkitsee suurta apua jokaiselle joka haluaa hankkia edustavan levykokoelman mahdollisimman pienin kustannuksin. Monet levyistä ovat saaneet tavoitellun ja arvostetun GRAND PRIX-palkinnon. Koska äänitys on suoritettu mullistavaa SYNKRO-STEREO -menetelmää käyttäen, voidaan levyjä soittaa sekä mono- että stereolaittein.

PIKAPALKINTO

Mikäli lähetätte tilauskuponkinne 5 päivän kuluessa, saatte valita vielä yhden ylimääräisen levyn 1:50 mk:n erikoishinnalla. Älkää jättäkö käyttämättä tätä ainutlaatuista tilaisuutta — lähettäkää kuponki jo tänään!

LEIKATAAN TÄSTÄ

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää minulle levy n:o .... hintaan mk 2:95 (+ postikulut) ja merkitkää minut samalla jäseneksi klassillisen/kevyen musiikin levykerhoon (tarpeeton ylipyyhitään) yllä esitettyjen edullisten ehtojen mukaisesti. Pikapalkintona haluan 1:50 mk:n erikoishintaan levyn n:o ...... Maksun suoritan levyjen mukana lähettämäänne tililleppanokorttia käyttäen. Lähettäkää minulle ilmaiseksi stereolaitteen GF 417 upea neliväriesite. ☐

....
Nimi (painokirjaimin)

....
Osoite

....
Postitoimipaikka Hymy 1. 2.

Postikonttori, H:ki 10, lupa n:o 1681

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä

HOBBY HALL
(Oy Concert Hall Society Ab)

Postilokero 56018
HELSINKI 300

MITÄ OVAT VARALENTOKENTÄT

SALAISTEN TUKIKOHTIEN RUNKOJA VAI LENTÄJIEN TURVASATAMIA?

Saammeko esitellä pienen, urhean Suomen Suuren Sotasalaisuuden?

Ne ovat kuusi levennettyä maantienpätkää eri puolilla maatamme.

Ne on tarkoitettu varalentokentiksi sekä siviili- että sotilaskäyttöön.

Tosiasiassa Puolustuslaitos vartioi mustasukkaisesti niiden täsmällistä, julkista paikallistamista.

— Miksi, kysyvät lentämistä harrastavat siviilit.

— Luuleeko joku todella, ettei Isoveli tiedä jo kaikkea.

Teksti: ESKO SALMINEN

Kuvat: PRESSFOTO

Moni autoilija on saattanut yllättyä lähinnä Itä-Suomen korpien ja Lapin erämaiden halki kulkevilla teillä huomatessaan ajokaistan äkkiä laajenevan allaan monikiitorataiseksi lentokentäksi.

Harva tietää, että nuo maantielevennykset ovat armeijan kriisitilanteen varalta suunniteltujen ja salaisiksi ajateltujen tukikohtien runkoja, joita on kokonainen verkosto Suomessa.

Kentät on asetuksen mukaan tarkoitettu myös siviililentäjille varalaskupaikoiksi, koska maamme lentokenttäverkosto on hyvin harva.

Ilmavoimien ja siviililentäjien edut ovat nyt osittain törmäämässä yhteen juuri näillä kiitoradoilla, joita lähivuosina on valmistunut ainakin kuuteen kohteeseen:

- ☐ Vuojärvelle (Rovaniemi—Ivalo-tie),
- ☐ Tervoon (Oulu—Iisalmi-tie),
- ☐ Joutsaan (Heinola—Jyväskylä-tie),
- ☐ Niinisaloon (Niinisalo—Parkano-tie),
- ☐ Virtainkankaalle (Turku—Tampere-tie) ja
- ☐ Nivalan alueelle.

Tie- ja vesirakennushallituksen mukaan uusia kenttiä on ollut suunnitteilla, mutta paikoista ja lukumääristä ei ole helppo saada tarkkaa selkoa. Tervon ja Joutsan kentät pidetään talvisin aurattuina.

Kaikkia tienlaajennuskenttiä ei ole merkitty siviililentäjien uusimpiinkaan karttoihin ja eräät katkeroituneet yksityislentäjät väittävät jo sattuneen tapauksia, joissa siviilikone on joutunut tekemään pakkolaskun pellolle, vaikka sopivan etäisyyden päässä olisi ollut tarvittava kiitorata.

Armeija haluaa puolestaan lisää tiekenttiä ja toivoo, ettei niistä paljon puhuttaisi, koska yhä elätetään toivoa, että suurvallat eivät olisi huomanneet tai ehkä viitsineet niitä paikallistaa.

Halpoja ja käteviä kriisitilanteissa

— Armeija on käyttänyt harjoituksissa tiekenttiä ja me toivomme, että aina kun TVH rakentaa uusia valtateitä, ohjelmaan sisällytettäisiin mahdollisuuksien mukaan kiitoratalaajennus, koska näin saadaan karkeasti arvioiden ainakin kolmasosaa halvemmin kustannuksin Puolustuslaitokselle ja siviili-ilmailulle sopiva varakenttä, jos verrataan siihen, mitä tulisi maksamaan pelkkään korpeen raivattava erikoiskenttä, toteaa everstiluutnantti Erkki Lindberg Ilmavoimien Esikunnasta.

— Olisi hyvä, että asiasta ei liikaa kohuttaisi, koska juuri tiekentästä on helppo tehdä mahdollisessa kriisitilanteessa salainen tukikohta pakkolunastamalla maata sen ympäristöstä.

— Näillä kentillä ei ole majakoita eikä laskeutumisvaloja. Harjoituksessa tai pakkolaskussa poliisiviranomaiset joutuvat sulkemaan tieosuuden.

— Muistaakseni Joutsassa tapahtui kerran kolari, jossa autoilijat luultavasti arvioivat väärin toistensa aikomukset yllättävän monikaistaisella tiellä . . .

— On mahdollista, että suurvallat eivät ole merkinneet kaikkia tiekenttiämme karttoihinsa. Kriisitilanteessa niistä ei ole maanpuolustukselle vaaraa siinä mielessä, että raskasta sotakalustoa voitaisiin helpommin kuljettaa maanteille. Kiitoradathan olisi tutkittavissa vaikka kuorma-autoilla.

Miksi ei merkitä kaikkiin karttoihin?

Armeija siis toivoo lisää laskeutumispaikkoja. Armeijan etuihin kuuluu luonnollisesti salaperäisyys, josta yksityislentäjät ovat toista mieltä. He tosin tahtovat korostaa, että Ilmailuliiton ja Puolustusvoimien suhteet ovat hyvät.

— Käytettävissämme oleviin karttoihin ei kaikkia tiekenttiä ole lainkaan merkitty ja se on herättänyt katkeruutta siviililentäjien keskuudessa, sanoo Suomen Ilmailuliiton lentotoiminnan ohjaaja Jaakko Kaskio.

— Emme halua paljastaa sotasalaisuuksia, mutta mielestäni kyseiset kentät olisi merkittävä kaikkiin niihin karttoihin, joita ilmailupiirit käyttävät. Sitäpaitsi kokeneimmat lentäjämme ovat jo paikallistaneet ja merkinneet useimmat niistä.

— On sattunut tapauksia — en muista tarkalleen missä — jolloin pakkolasku tehtiin pellolle, vaikka liitelymatkan päässä olisi ollut tilapäiskiitorata.

— Mielestäni on turha kuvitella, etteivät suurvallat, joiden satelliittijärjestelmillä pystytään kuvaamaan jokaisen turvemajan kattokin, tietäisi kaikkien lentokenttien olemassaolosta.

— Olemme saaneet lännestä parempia karttoja kuin konsanaan omamme . . . Tämä johtuu siitä, että kartat, joissa ovat kaikki kentät ovat vain erikoistoimenpitein hankittavissa.

Armeija ja lisääntyvä siviili-ilmailu ovat näin osittain eri mieltä kartoituksesta ja julkisuudesta. Monien vihreiden siviililentäjieni halu varmistaa oma turvallisuutensa kaikin keinoin on hyvin ymmärrettävä.

Tienlaajennuskenttiä on runsaasti myös muissa pohjoismaissa ja ne on havaittu hyviksi.

Suomen kokoisessa maassa ei ole varaa siihen, että ilmavoimat ja siviililentäjät kävisivät todella karttasotaa laskeutumispaikoista. Sopivin järjestelyin salaisuudet — mikäli niitä yleensä täällä on — saataisiin säilymään ja samalla turvattaisiin siviililentäjille paras mahdollinen pakkolaskumahdollisuus. ☐

BP
BP
BP
GLASFIBER

PENTTI "TUMBA" HYYTIÄINEN KIEKKOILEE RAHAA RUOTSISSA

Pentti Hyytiäinen — kuka hän on? Nimi sinänsä ei kerro paljon, mutta kun liitetään mukaan lempinimi "Tumba" muistaa moni tamperelaisjääkiekkoilijan. "Tumba" sai maineensa 60-luvun alkupuolella Tapparassa ja Suomen maajoukkueessa. "Tumba" kiekkoilee Ruotsissa rahaa. Tosin hän itse saa kaudessa pelaamisesta "vain" 10 000 kruunua (noin 8 000 Smk). Tässä artikkelissa "Tumba" kertoilee kuinka asiat ovat Ruotsissa ja kuinka ne eivät ole Suomessa.

Teksti: ILKKA ALA-KIVIMÄKI

Kuva: VEIKKO LINTINEN

Jääkiekkoilun katsojamäärät lisääntyvät ja seurat rikastuvat niin Suomessa kuin Ruotsissakin. Osa kasvaneista tuloista siirtyy pelaajille — niin Suomessa kuin Ruotsissa. Erona on vain tapa, millä "puoliammattilaisuutta" hoidetaan ja tietysti rikas Ruotsi on rikas tässäkin asiassa.

Suomessa seurat tyrmäävät avoimet rahakorvaukset, koska ne pelkäävät kaiken vapaaehtoisen toiminnan loppumista ja suuren yleisön negatiivista suhtautumista. Ajatellaan sinisilmäisesti, että pelaajien valtava riemunpurkaus antaa katsojalle kuvan puhtaasta urheiluhengestä, vaikka tehty maali tosiasiassa saattaa merkitä seuraavaan osamaksuun kipeästi tarvittavaa lisäansiota . . .

Eroa Suomen ja Ruotsin välillä on vielä myös pelitehossa. Tosin meillä ehkä voimakkaimmin rahaan tukeutuva HIFK nuiji ruotsalaisia seurajoukkueita Ahearne-cupissa, mutta maajoukkue kisailee eri tasolla kuin Tre Kronor. Parhaillaan Ruotsin maajoukkuepelaajat käyvät työtaistelua kapteeninsa Ulf Sternerin johdolla maaotteluissa maksettavien korvaustenkorottamiseksi. Nyt pelaaja saa 90 kruunun päivärahan ja 50 kruunua ottelulta eli yhteensä 120 markkaa, mistä tuskin oma leijonamme uneksiikaan.

"Tumba" jätti suomalaiskaukalot kolme vuotta sitten ja muutti Ruotsiin. — Hyytiäisen pelit on pelattu, arveltiin Tampereella, johan ikääkin oli kertynyt 25 vuotta. Ilmeinen vanhus siis.

Muutto Ruotsiin tapahtui alun perin vain kielen oppimiseksi, vaikka Hyytiäinen ajattelikin pelailla lähinnä omaksi ilokseen eräässä toisen divisioonan tehdasjoukkueessa. Heti ensimmäisen talven jälkeen selvisi kuitenkin, mitkä erinomaiset taloudelliset mahdollisuudet jääkiekkoilu Ruotsissa tarjoaa. Toisen divisioonan Husqvarna "myi" Hyytiäisen Ruotsin markkinoiden "halvimmalla" siirtosummalla, 2 000 kruunulla maan kärkijoukkueisiin lukeutuvalle Västerås IK:lle.

Hyvät harjoittelumahdollisuudet ja voitoista maksettavat rahapalkkiot innostivat "Hacknaa". Lehdistö risti Hyytiäisen "Hacknaksi" tikkamaisen luistelutyylin perusteella. Osasyynä taisivat olla myös Pentin harrastamat mailalla lyömiset.

Hyytiäinen nousi pian Ruotsin lehtien urheiluotsikoihin. Viime talvena hän sijoittui erään lehden koko kautta koskevassa pelaajapörssissä kolmanneksi parhaaksi Västeråsin joukkueesta ja muutenkin varsin korkealle. Taakse jäi monta Ruotsin maajoukkuemiestäkin, esimerkiksi Brynäsin kuulu Håkan Wickberg. Tänä talvena kunnostautui Hyytiäinen Västeråsin kukistaessa Tukholman AIKn 3—1. Suuret otsikot kertoivat kentän "halvimman" miehen pelaneen seuralleen ainakin 25 000 kruunun ylimääräiset katsojatulot. Hyytiäinen laukaisi ottelussa ratkaisevan maalin ja oli eittämättä kentän näkyvin hahmo.

Suomessa ei "Tumba" enää pelaisi, miksi?

— Suomessa on melkein mahdotonta elättää perhettä ja pelata jääkiekkoa. Kehitys on kulkenut tietysti siellä kotimaassakin yhä voimakkaammin puoliammattilaisuutta kohti, mutta typerät tunnesyyt estävät vieläkin todella ratkaisevat parannukset, kommentoi nyt 28-vuotias Pentti Hyytiäinen.

— Yhdessä vuodessa saan täällä saman, mikä Tapparassa tuli 8 vuoden aikana, ellen enemmänkin.

Tähdet kuittaavat 32 000 mk kaudessa

— Rahaa siis tulee, mutta millä perusteella. Maksetaanko voitoista, tehdyistä maa-

KÄÄNNÄ

jo 25.000 on valinnut TOYOTAN ja kannatus kasvaa kaikissa "vaalipiireissä."

Valitkaa TOYOTA — se on vahva ehdokas edustamaan Teitä ja perhettänne alkavalla autoilukaudella. Sillä on takanaan suuri "valitsijayhdistys": jo 25.000 suomalaista on valinnut Toyotan. Ja kannatus ulottuu laidasta laitaan.

TOYOTA lupaa paljon: voimaa, nopeutta, mukavia sisätiloja, hyviä ajo-ominaisuuksia, runsaita varusteita, viimeisteltyä laatua, käytännöllistä kauneutta — ja Toyota pitää, mitä lupaa!

CROWN CORONA COROLLA

KORPIVAARA
JA TOYOTA-KAUPPIAAT

TUMBA KIEKKOILEE RAHAA

leista vai onko palkkio sovittu summa kaudelta?

— Ensinnäkin maksetaan pelaajille työtappiot (Västeråsin taksa on 56 Smk päivältä), minkä lisäksi tulee tavanomainen päiväraha. Jokaisessa ottelussa taistellaan paitsi ensi sijaisesti pisteistä, myös rahasta. Voitto tuottaa 150 kruunua ylimääräistä, tasapeli 70 kruunua ja tappiokin 25 kruunua. Tärkeissä otteluissa saattaa olla ylimääräisiä kiihokkeita. Loppusarjaan pääsy tuottaa ilman muuta rahaa seuran kirstuun ja silloin osa heltiää aina pelaajillekin.

— Jääkiekkoilijan ansiot riippuvat hyvin suuresti nimekkyydestä ja taidoista. Huippumiehet keräävät 40 000 kruunua eli 32 000 mk vuodessa pelkällä pelaamisella. Itse saan kaudessa "vain" 10 000 kruunua (8 000 mk), mutta minulle on järjestetty erinomaiset opiskelumahdollisuudet ja voin näin hankkia ammatin.

— Uskon, että periaatteessa Suomessakin jo maksetaan melkoisia rahakorvauksia samantyylisen systeemin mukaan kuin täälläkin. Mutta palkkiot jäävät varmasti huipultakin alle 10 000 markan vuodessa suurimman osan pojista pelaillessa harrastuksesta.

Suomessa todella siirrellään joissakin seuroissa pienempiä tai suurempia setelimääriä, mutta siihen on mahdollisuus vain harvoilla joukkueilla. Puoliammattilaisuus on utopiaa näillä edellytyksillä, sanovat seurat. Millä sitten ruotsalaiset mällläävät:

— Kieltämättä täälläkin on kilpailu kovaa. Joitakin vuosia sitten Västerås IK oli suuren ratkaisun edessä: oli joko lopetettava jääkiekkoilu tai sitten hankittava varoja ja suurella rahalla ostettava huomattavia vahvistuksia. Katsojia riittää, jos menestystä riittää, arvelivat seuran johtomiehet ja ottivat kaupungilta lainan.

—Omassa hallissamme käy keskimäärin 8 000—9 000 katsojaa, usein 10 000 hengen katsomo on loppuunmyyty. Istumapaikat maksavat 12 kruunua (lähes 10 mk) ja seisomapaikat 8 kruunua (6,50 mk), mutta halliin on sijoitettu vain muutamia satoja istumapaikkoja. Allsvenskanin etelälohkossa, jossa Västerås pelaa, on kaikilla joukkueilla halli, joten ilmat eivät vaikuta ratkaisevasti katsojamääriin. Suomessahan jäähallien puute varmasti vaikuttaa seurojen tuloihin. Täällä hallit ovat pääasiassa halpoja ratkaisuja, joiden toteuttaminen Suomessa olisi varmaankin mahdollista.

— Kenttävuokra ja vero Ruotsin Jääkiekkoliitolle on varsin korkea, joten tuskinpa täällä seuralle ratkaisevasti suurempia ottelutuloja tulee kuin esimerkiksi Tampereella.

Uskotko, että Suomen jääkiekkotaso nousisi, jos rahatukea saataisiin samaan tapaan kuin Ruotsissa?

— Varmasti nousisi, silloin useimmat jatkaisivat uraansa muutamalla vuodella ja kilpailu kiristyisi. Niinikään harjoittelumahdollisuudet paranisivat. Työntekoa ja huippukiekkoilua ei voida ajatellakaan samaan aikaan. Kolmet harjoitukset ja pari kolme ottelua viikossa vaativat miehen ainakin puolittain. Ammatin on tällöin oltava mahdollisimman vähän voimia kysyvä.

Ruotsissa on siirrytty avoimille linjoille karanteenimaksujen suhteen, pelaajien hinta on julkinen salaisuus. Jos pelaajasiirroista ei seurojen kesken päästä yksimielisyyteen, saa pelaaja entiseltä seuraltaan vuoden karanteenin. "Tumba" siirtyi aikoinaan Tapparasta Husqvarnaan ilmaiseksi, Husqvarnasta Västeråsiin 2 000 kruunun "pilkkahinnasta", mutta on nyt listoilla varsin korkealla.

Mitkä ovat huippuhinnat Ruotsin kiekkomarkkinoilla?

— Lennart Svedberg lienee huippu. Hänen siirtosummansa liikkui 100 000 kruunun (yli 80 000 mk) tienoilla. Maajoukkuetähdet lähtevät 60—70 000 kruunun hinnasta ja hyvät "sarjajyrät" 20 000 kruunun molemmin puolin. Itsestäni en osaa sanoa mitään. Olen tehnyt aina vuoden sopimuksen kerrallaan. Ainakin ensi talven pysyn vielä Västeråsissa. Kaupallinen lukio, jossa opiskelen, kestää vielä puolitoista vuotta.

Miten palkkiot kirjataan seurojen tileihin?

— Aivan normaalisti. Kaikista palkkioista päivärahaa lukuunottamatta pidätetään verot kuten muustakin tulosta. Pimeitä rahoja ei makseta. Muut kuin rahalliset edut ovat tietenkin eri asia.

▲ — Saan kaudessa "vain" 10 000 kruunua eli noin 8 000 Suomen markkaa. Mutta opiskelumahdollisuuteni on järjestetty hyvin.

▼ — Aion kyllä palata Suomeen, mutta en pelaamaan. Valmentajan tehtävät ehkä kiinnostaisivat.

Palaa Suomeen — ei pelaamaan

Pentti Hyytiäinen on vieraillut Tampereella vaimonsa ja poikansa (8 kk) kanssa kesäisin ja joululomalla, mutta ei ole kertaakaan ottanut yhteyttä suomalaisiin joukkueisiin. "Tumban" hyvät pelit Västeråsin riveissä eivät ole toistaiseksi kiirineet rahaseurojen mahtimiesten korviin Pohjanlahden tällä puolella. Aiotko palata Suomeen pelaamaan?

— Tuskinpa, Suomessa ei minulle tehdä niin edullista tarjousta, että kannattaisi lähteä kiekkoilemaan. Kun lopetan pelihommat, palaan todennäköisesti kotimaahan ja silloin saattaisi kiinnostaa valmentajan tehtävä.

— Valmentajan arvostus Ruotsissa on aivan eri luokkaa kuin Suomessa. Valmentajat käärivät rahaa yhtä paljon kuin huippupelaajat, mutta kyllä he myös asiansa osaavat. Valmentajat sekä taitavat että tietävät paljon ja saavat näin välttämättömän auktoriteetin pelaajien keskuudessa. Meidänkin treenariamme sanotaan "professoriksi" ja hän onkin todellinen kiekkoteoreetikko. □

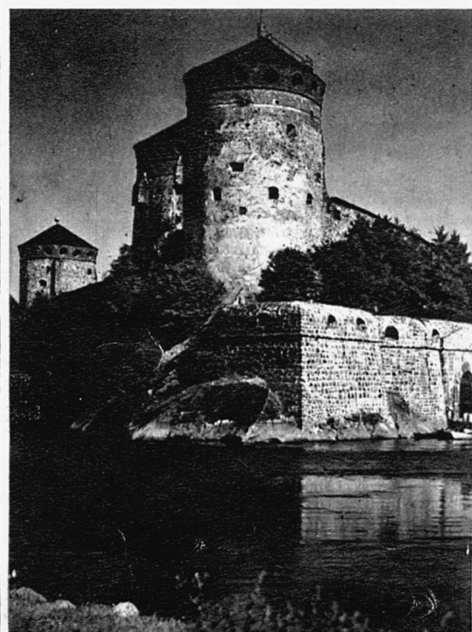
HELMISANAPUNOS

‹KAUNIS KEIDAS›

PUNAINEN

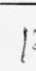
A=I Hellaakoski

RAKAS PAIKKA

AVIOMIEHEN SISAR

Lind

KORPI

NANCY ⊙

JOELLA

Suomi Turkki HAKEA

⊙?

JUMALILLE

KOROTETTU a

JUOMA

FIGUURIT

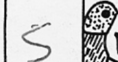
TAIST. PAIKKA

VILLI

KANSA

KASKIAURAT

KULKUTIE

NISÄ

REHUA

RAL 99 99

JUOKSU

Svea-

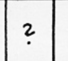
HALVEKSIA Hatsatuurjan

SUMU

KORJATTAVIA

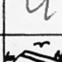
HERRA

OSA SUOMEA

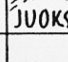
RUUSUSTA

JOKI

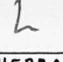

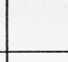

MARRASKUUSSA

ELÄIN KOULULAISET

„HÄVIÖTIKKI"

Sihvo LAAKSO

ENGLANTI

JÄINEN

SULLOA

AUTON

KAURA

POHJANMAALLA

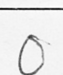
HORMEISSA

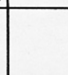
VANHA NIMI

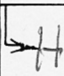
KENGILLE

ELÄIMIÄ

USTURT

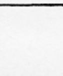

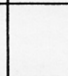

KASKIVILJA

PUOTI

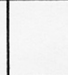
NOBELKIRJ.

PATRAS

KÄTEVIÄ

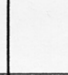
⊙ TORINO ?⊙

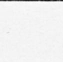

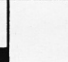

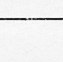
VÄRI

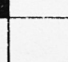
KANSA

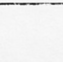

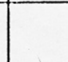
JOENSUUSSA

"$"

YLVÄS

JÄLLEEN

VALSSI

ALASKASSA

KIRJAN TEKIJÄ

AIHE

HOLL. TAIDE-MAALARI

OM-MEL-LA

POIKA

RUOKA

ISTA

SOTAMARSALKKA

VÄRI

Järvinen

JÄÄTÄVÄKIN

LENTÄÄ

SÄÄTY

Olli

JUHLA-VAA

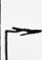
-NIMI

ROMANTTINEN

VIR-TAA

KESÄ-POIKA

KASVIEN TUTKIJA

LIT 33/3

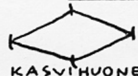
10^2

SAAR

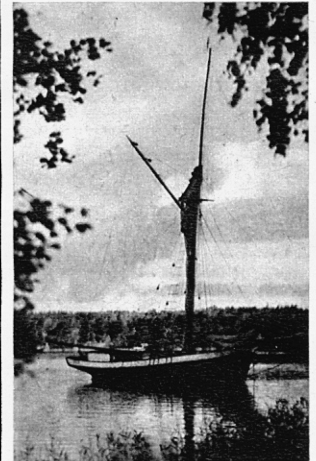

MUOTI-SANA

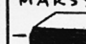

HIIHTI

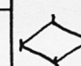

MARSSISÄVELTÄJÄ

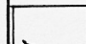
-KELI

OMI-NAI-SUUS

SORMI-ELÄIN

OSA

OJAA PAHEMPIA

NITOA

KIELI

-L

TAR-KAS-TUS

Tyttö

PEITTEET

R = P

TYÖ-PAJA

TYTTÖ

KALA

HIEMAN ISO

HÄI-RIT-SEE

KARJALA / KAINUU

Koettakaapa saada ristikko ratkaistuksi 10. 2. mennessä. Lähettäkää se osoitteella HYMYLEHTI, Puutarhak. 16, Tampere. Kuoreen merkintä "Sanapunos". Tammisanapunoksen voittajaluettelo ja oikea ratkaisu ovat sivulla 137.

vain

152,-

MARKKAA

maksaa Teille nyt tämä upea PERUUKKI

JA SE ON 100 %:sesti AITOA LUONNON HIUSTA

YLLÄTYSLAHJA

Tilatkaa 5 päivän kuluessa niin saatte ilmaisen lahjan.

LAHJAN ARVO YLI 10:—

KOKOPERUUKKI

L'AMOUR 152,-

Tässä peruukissa on hartioille asti ulottuvat hiukset. Etuosa on käsin tehty. Tyylikäs ilta- ja arkikäyttöön. Laaja hiuspohja suo ilmavan tilan omille hiuksille. L'amour-peruukin avulla voitte joka hetki olla tyylikäs ja edustavan näköinen. Hiusten pituus 25—30 cm. Paino 150 g. Valmiiksi kammattu.

KOKOPERUUKKI

CHARM 95,–

on peruukkiuutuus mannermaalla nk. **miniperuukki,** jossa on joustava stretch-pohja. Tämän ansiosta peruukki voidaan kiinnittää pitkien ja lyhyiden hiuksien päälle. Hiusten pituus n. 15 cm. Paino 130 g. Valmiiksi kammattu.

Tärkeää

Teillekin on varmasti tullut eteen tilanne jolloin olisitte voinut lähteä ulos viettämään hauskaa iltaa, mutta kampauksenne ei ole ollut kunnossa.

Famille-peruukin avulla voitte hetkessä laittaa itsenne edustavaan kuntoon.

Tuotteemme ovat markkinoiden parhaimmat. Siksi uskallamme antaa Teille 14 vrk:n täydellisen vaihto- ja palautusoikeuden. Mukana seuraa tuoteseloste, hoito- ja käyttöohjeet.

VOITTE NOUTAA MYÖS MYYMÄLÖISTÄMME:

Mannerheimintie 118. Tullinpuomin talossa Sinisen Kuun vieressä. Puh. 41 00 64 tai City-Center/Marmorikuja. Puh. 19 990

FAMILLE Box 25115 Helsinki 25 Puh. 41 00 64

TILAUSKUPONKI

FAMILLE BOX 25115 HELSINKI 25

Tilaan tarjouksenne mukaisesti 14 vrk:n vaihto- ja palautusoikeudella peruukin malli: (rasti ruutuun)

☐ L'AMOUR kokoperuukki 152,—
☐ CHARM kokoperuukki 95,—

(rasti ruutuun)

NIMI ______________________

OSOITE ______________________

POSTITOIMIPAIKKA ______________________ H2/70

LIITTÄKÄÄ TILAUKSEEN HIUSSUORTUVA VÄRIMALLIKSI. TILATKAA JO TÄNÄÄN!

HOROSKOOPPI

OINAS (21. 3.—19. 4.) Mikäli teillä on matka tiedossanne, voitte olla tyytyväinen, sillä matkalla tulee tapahtumaan mukavia. Muutenkin teillä on valtit käsissänne etenkin suvun keskeisissä asioissa. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 8.

HÄRKÄ (20. 4.—20. 5.) Älkää puhuko liikaa vaan toimikaa. Varokaa kinasteluja, joissa saatatte menettää malttinne. Olette tarmokas ja aloitekykyinen työssänne, mutta kotona asiat eivät ota sujuakseen. Taloudellinen tila kohenee. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 3.

KAKSOSET (21. 5.—20. 6.) Älkää antako kiusallisen tapauksen masentaa mieltänne. Voitte ilahduttaa jotakin läheistänne toteuttamalla hänen hartaimman toiveensa. Tärkeä taloudellinen päätös on edessä. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 7.

RAPU (21. 6.—22. 7.) Ihminen, jota rakastatte, saattaa loukata teitä. Älkää antako närkästymisenne purkautua. Kuukausi on työteliäs, olisi osattava eroittaa vähäpätöiset asiat merkittävistä. Maksakaa vanhat velkanne. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenlukua ei ole.

LEIJONA (23. 7.—22. 8.) Vaikeudet työasioissa eivät liene vältettävissä. Välttäkää selittelyjä niin kaikki järjestyy nopeammin. Säästäväisyyttäkään ei pitäisi liioitella. Kohtuus on paras. Kannattaa tehdä tulevaisuuden suunnitelmia. Paras päivä kuukauden viimeinen lauantai, onnenluku 11.

NEITSYT (23. 8.—22. 9.) Jokin liiketoimi saatetaan päätökseen ja saatte siitä kaikin puolin etuja. Sydämenne sykkäilee tavallista kiivaammin erään henkilön lähettyvillä. Älkää kiirehtikö liikaa. Parhaat päivät ovat keskiviikot, onnenluku 3.

VAAKA (23. 9.—22. 10.) Käytettävissänne on monia mahdollisuuksia. Toimikaa harkitusti, sillä pienikin erehdys saattaa aiheuttaa suuren vahingon. Tulette huomaamaan että vaikeneminen on kultaa rakkaudessakin. Parhaita päiviä ovat torstait, onnenluku 12.

SKORPIONI (23. 10.—21. 11.) Yksityiselämäänne ilmaantuu häiriö, joka vaikuttaa työhönnekin. Älkää odottako liikoja edes rakastetultanne, ettette pettyisi. Rahatilanne kiristyy kuukauden aikana. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 4.

JOUSIMIES (22. 11.—21. 12.) Vaikeudet päättyvät kun täytätte kauan sitten tekemänne lupauksen. Rakkauden jumalatar on teille suosiollinen ja kaikki näyttää ruusunpunaiselta. Edessänne on ponnistuksia joiden tuloksia ette voi edes arvailla. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 10.

KAURIS (22. 12.—19. 1.) Varomattomista sanoista saattaa koitua suuri riesa. Joku henkilö arvostaa suuresti teitä ja tahtoo lähempää tuttavuutta. Houkutuksia ilmaantuu tiellenne. Koettakaa kestää ne horjumatta. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 1.

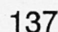
VESIMIES (20. 1.—18. 2.) Rajoittuneisuus on pahaksi varsinkin työssänne. Harkittu suuripiirteisyys tuo tavoitteenne lähemmäs nopeammin kuin ajattelittekaan. Amor osoittautuu epäluotettavaksi. Otollisia tarjouksia tehdään. Parhaita päiviä ovat perjantait, onnenluku 18.

KALAT (19. 2.—20. 3.) Muutokset aiheuttavat ongelmia. Älkää lisätkö niitä enää hermoilemalla. Malttakaa pieni tuokio niin kaikki järjestyy. Rakkaus ei kukoista, mutta rahatilanne sensijaan on hyvä. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 2.

TAMMISANAPUNOS

14/2 TYTTÖ A TANSSI K KOTIKYLÄN IMPI KUSTAA JA KAUPUNKI V A P A VEDETTÄVÄ
A 24/6 A A S T I A HAILE SELASSIE P A R I VALLISIAKIN
J O J O MURTAJA T A R M O ASUSTEITA A P S I
R A T A OSAVALTIO LAAJA A N J A O K S A T 42 ha
LIINOJEN JÄLKEEN A A T U T RAAMATUN MAATA G A L I L E A LADD O 24 m²
V T I M O I K I T A T A
VALTIO M A T A L A MAJALUSIA L A P I S RISTIRIITAISIA L HÄMEEN KUNTA L
TYÖVERBI TÄSMÄLLEEN EX-KUNTA I H A N SALVAA A PYSYVÄSTI H A R A V A
I R A K ÄKÄS V A N H A HALUTON A R I N A T
ELOISSA A K A N A T N I I T I T L
"RUUDUKKO ALUE" S A A R POIKA TYTTÖJÄ P A N N U ISO FIRMA A L K O
MATKA T A I V A L KENTTIÄ T A N T E R E E T
KOVASYDÄMMINEN A PAKKASEN KOTKAIMOJA KOTTAJILLA A T E T MAHTIKÄSKYJÄ O PILKAN TEKOA T I K A T
A N K A R A RETKEILIJÄN YÖPAIKKA A U T I O T A L O
MIEHIÄ A A R O T PIIKIVI KAKSOISSUOLA K O V A SAIRAUSVERBI A TEKSTIEN EDELLÄ
P U N A TUNTURI PELASTAVIA LIIKKUU PÄIJÄNTEELLÄ S A A N A P KOOMIKKO M
VÄRI S A H A RAHA T A A L A HYÖTY T U O T T O
K A L T E V U U S A L T A A T
S A T A ATTILAN ALAISIA H U N N I T EI PALELLA L E U T O
C T H I T A A T V A A S I T

Tammisanapunoksen palkinnot lähetetään seuraaville: Mustetäytekynä: Hilkka **Savolainen,** Kenttäkatu 8, Suolahti. Kirjapalkinnot: Raija **Kyllönen,** Nuolialantie 52 A 1, Tampere, Ulla **Kankkunen,** Huuhanaho, Mikkeli, Meeri **Jäminki,** Sotkank. 20 B 41, Tampere ja Anneli **Lehtinen,** Annikintie 1 F 52, Lahti 9.

SUURIMMAT ALENNUKSET+
JA KAIKEN LISÄKSI VIELÄ LAHJA-KYMPPI!

Nyt on todella se oikea hetki ostaa arvotavaraa huokealla; katsokaa mitkä alennukset ja sen päälle vielä **KAUPANPÄÄLLISET** — voitteko toivoa enempää.

- ● **1.** Helmisormus-A ø 7,5, **18** kar. kultaa
- ● **2.** Helmisormus-B ø 7,5, **18** kar. kultaa
- × **3.** Helmi-ranneketju, 14 kar. kultaa
- × **4.** 4 mm lev. Bismarck-ketju 14 kar. **k.**
- **5.** Kalvosinnapit "Lappi" 14 k. kult./hop.
- **6.** 1/2 tus. kauniita Kahvilusikoita, al.
- × **7. ja 8.** 7—8 mm lev. Bismarck, 14 kar. **k.**
- ● **9.** Helmikorvak. 7,5 mm helm. **18** kar. **k.**

Voitte ostaa OSAMAKSULLA ja pitkällä maksuajalla, aina saatte nämä ainutlaatuiset EDUT; ilmaisen KAUPANPÄÄLLISEN sekä mainitun alennuksen. Takaamme kaiken tavaran 1 v. ajan, myöskin kaupanpäällisen. Kelloissa on erillinen KELLOVAKUUTUS (3,—) PALAUTUSOIKEUS = jos ette olisi tyytyväinen tavaroihin, saatte rahanne välittömästi takaisin. Vaikka tämä tarjouksemme on ainutlaatuisen edullinen, emme silti ole tinkineet LAADUSTA, — se on samaa, jota olemme toimittaneet tuhansille asiakkaille yli 10 v. aikana. Jokaisessa kellossa on maailmankuulu SWISS-MADE ankkurikone.

no 8124, Felca, 25 kiv. super-automaatti, itsevetävänä, **kuulalaakerilla,** osoittaen Teille sekä viikon että kk:n päivät, vesitiivis, kultadoubleeta, mk 198,— kk-erät mk 20,—.
no 3021, samantapainen KALENTERI-AUTOMAATTI, mk 169,— tai 20,—/kk.
no 1137, milljonär, 17 kiv. As a-koneisto, ison miehen "mustanaama" vesitiivis puoliteräskehys, Ø 37,5 mm, loistaa **pimeässä voimakkaana.** mk 108,— ja kk-erät mk 15,—.
no 333, milljonär, 17 kiv. AS-koneistolla oleva sievä naisten kultadoublekello, laatu kuten miestenkin, vesitiivis, mk 109,— kk-erät mk 10,—.
no 832, milljonär, 17 kiv. "sukeltajankello" **ilman päivyriä** Tropic-ranneke, 10 atm. vesitiivis erikoiskehys, jossa ns. **aikarengas** — nyt voitte uida ja saunoa kello ranteessa, mk 124,— kk-erät mk 15,—.
no 898, milljonär, 17 kiv. — samantapainen kuin 832, mutta KALENTERILLA, sekä vielä lisänä ns. **maailmanaikarengas,** Tropic-ranneke, mk 129,— kk-erät mk 15,—.
no 1130, milljonär, 17 kiv. AS a-koneisto, vesitiivis puoliteräskehys, tässä eräs kestävimmistä miesten ankkuri-kelloista, vain mk 106,— ja kk-erät mk 10,—.

16%

ALENNUS JOKAISELLE
(Ja silti saatte vielä kaupanpäällisen)
Voimassa
helmikuun loppuun asti

no 8103, Felca, 25 kiv. nykyaikaisesti muotoiltu kalenteriautomaatti, itsevetävällä a-koneistolla, **vesitiivis** jaloteräskehys, vaihtaa aina uuden päivän automaattisesti, vain mk 198,— kk-erät mk 20,—.

no 8503, — sama kultadoubleisena, hinta sama.

no 8310, 21 kiv. Eta-koneistolla oleva upea naistenkello siroissa kultadoublekuorissa, vesitiivis, vain mk 129,— kk-erät mk 15,—.

no 5893, milljonär, 21 kiv. upea uusimallinen kalenterikello, joka vaihtaa uuden päivän automaattisesti, vesitiivis, kultad. kuoret, vain mk 129,— kk-erät mk 15,—.
no 893, — sama puoliteräskehyksisenä, vain mk 121,— kk-erät mk 15,—.
no 903, — samanlainen kuin 893 mutta i l m a n KALENTERIA, vain mk 114,— kk-erät mk 10,—.
no 7630, milljonär, 17 kiv. Eta-koneistolla oleva pienikokoinen naistenkello, jossa **upeat** kultadouble-kehykset, lisäksi safiirihiottu lasi, **juhlakellonne,** mk 115,— tai mk 15,—/kk.
no 7640, — samantapainen, mutta kehys **14 kar. kultaa,** mk 184,— ja kk-erät mk 20,—.
no 8111, Felca, 25 kiv. **"sukeltajan-automaatti" 10 atm.** erikoisvesitiivis jaloteräskehys, Eta itsevetävänä, automaattinen päivyri, upea värillinen taulu itsevalaisevana jne... joko **Tropic, nahka-** tai **teräsranteella,** vain mk 198,— kk-erät mk 20,—.
no 2816, 14 kar. KULTASORMUS kuva yllä, synt. korukiviä 8 × 16 mm, akvamarin, valk. spinelli tai kultasafiiri, mk 105,— tai mk 15,— kk-erät.
no 2012, 14 kar. KORVAKORUT, synt. Korukivi, Ø 12 mm — samat kuin sormuksessakin, mk 99,— kk-erät mk 10,—.

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää **palautusoikeudella** esine no ......Ø ...... mk .... postiennakkona käsirahaa vastaan.

☐ maksan osamaksulla = käsir. + kk-erät (käsir. on suurempi kuin erät, mutta se on aina ostoksen osasuoritus)

☐ maksan käteisellä ja saan 5 % lisäalennuksen!

Ilmaiseksi KAUPANPÄÄLLISEKSI valitsen esineen no .... Ø ...... ALENNUS huomioidaan automaattisesti jokaiselle.

nimi selvästi ....

ikä .... kirjoilla ....

osoite tarkasti ....

....

VALITTU KAUPANPÄÄLLINEN HETI JOKAISELLE

16 % - 16 % - 16 % - 16 %
Laatukellojen postimyynti:

SWISSKELLOT

(Kalevank. 20, II, puh. 602 242)

Box 10164

HELSINKI 10

TIMANTTISORMUS: — se on ikuinen, se on aina ARVOKAS, sen osto on SIJOITUS, — sanotaan, että se symbolisoi kestävää rakkautta, — nyt MEILTÄ EDULLISESTI! Timantin paino on merkitty sormukseen.

no 605, 18 kar. kultaa, jossa on **5 pointin** briljanttihiottu **timantti** istutettuna 18 kar. valkokultaan, vain **mk 172:—** kk-erät mk 20,—.

no 610, 18 kar. kultaa, **jossa 10 pointin** briljanttihiottu **timantti** istutettuna 18 kar. valkokultakastikkaan, vain **mk 299,—** kk-erät mk 30,—.

"BISMARCK"-kultaketjut: 14 kar. kultaa: ns. **raskas-malli,** kotelolukolla, — **meiltä edullisimmin.**

no 150, n. 5,5 mm lev. **Maskotilla** mk 114,— 15,—/kk
no 165, n. 6,5 mm lev. **Maskotilla** mk 159,— 20,—/kk
no 185, n. 8,5 mm lev. **Maskotilla** mk 199,— 20,—/kk
no 2620, Bismarck-KAULAKETJU, 14 kar. jousi- tai kotelol., keskeltä n. 6 mm lev. ja päistä n. 4 mm, pituus n. 430 mm vain mk 164,— kk-erät mk 20,—

RANNERENKAAT, 14 kar. kultaa varm. lukko vitjoilla: — nyt meiltä edullisimmin.

no 1305,	lev. 5 mm,	**Flacca,**	mk 139,—	20,—/kk
no 208,	lev. 8 mm,	**puolip.**	mk 159,—	20,—/kk
no 1310,	lev. 10 mm,	**Flacca,**	mk 175,—	20,—/kk
no 210,	lev. 10 mm,	**puolip.**	mk 175,—	20,—/kk
no 212,	lev. 12 mm,	**puolip.**	mk 192,—	20,—/kk
no 214,	lev. 14 mm,	**puolip.**	mk 225,—	25,—/kk

TILATKAA HETI MIKÄ TAHANSA

KELLO tai KORU!

(Huom! KAIKKI ALLAMAINITUT HINTAMME OVAT JO VALMIIKSI ALENNETUT!)

● **Bismarck**-ranneketjut ns. **raskas**-malli, kaikki kotelolukolla, 14 kar.
no **155,** leveys n. 5,5 mm, mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **165,** leveys n. 6,5 mm, mk **145.—** kk-erät mk 18.—.
no **185,** leveys n. 8,5 mm, mk **175.—** kk-erät mk 20.—.
Rannerenkaat, puolipyöreä tai Flacca malli, varmuuslukko vitjoilla, 14 kar.
no **8,** lev. 8 mm, mk **139.—** kk-erät mk 20.—.
no **10,** lev. 10 mm, mk **154.—** kk-erät mk 20.—.
no **12,** lev. 12 mm, mk **169.—** kk-erät mk 20.—.
no **14,** lev. 14 mm, mk **199.—** kk-erät mk 25.—.
no **3262, 14 kar.** Bismarck-kaulaketju, keskeltä n. 6 mm päihin suippeneva malli, pituus n. 43 cm, jousi- tai kotelolukolla, vain mk **149.—** kk-erät mk 20.—.

● **SORMUS-UUTUUDET! 14 kar. kult.**
no **108,** naisten kult. kivisormus, upea nykyaikainen mallimme jossa 16 mm. s.aquamarin-spinelli, mk **105.—** kk-erät mk 15.—.
no **1216,** kult. kivisormus, pidetty mallimme, jossa 12 × 16 mm, siis hieman soikea kivi s.aquamarin-s., valko-spinelli tai kultasafiiri-korundi! Vain mk **105.—** kk-erät mk 16.—.
no **425,** siro kult. rivisormus, sopii ns. toiseksi sormukseksi, tässä on 4 kpl. 2,5 mm korukiviä istutettuna riviin, synt. valko-spinelli, synt. kultasafiiri tai synt. rubiini, mk **105.—** kk-erät mk 16.—.
no **816,** upea kultasormus jossa 8 × 16 mm synt. korukivi kultareunuksella, valittavana: s. valko-spinelli, s. aquamarin tai s. kultasafiiri vain mk **105.—** kk-erät mk 16.—.

● no **2612,** KORVAKORUT, aidolla savutopaasilla, miellyttävä värisävy! — Erittäin pidetty malli, vain mk **98.—** kk-erät mk 15.—.

● **KALVOSINNAPIT:** — kaikki erikoisjousella. **Raskas** malli. 14 kar. kult.
no **1007,** kokokultainen, mk **139.—** kk-erät mk 16.—.
no **2506,** aidolla antik. SAVUTOPAASILLA, silti vain mk **128.—** ja 15.—/kk.
no **1406,** nelikulmainen onyx, mk **109.—** kk-erät mk 15.—.

● **NAISTEN KELLOT:**
no **763,** 17 kiv. naisten upea kultadoublekello, todellinen JUHLAKELLO, lisäksi tässä on safiirihiottu lasi, incabloc- antimagn. kestojousi jne., vain mk **104.—** kk-erät mk 15.—.
no **764,** — samantapainen kuin 763, mutta kehys on KULTAA, laatu on sama, hinta mk **159.—** kk-erät mk 20.—.
no **831,** 21 kiv. Eta-koneistolla oleva pienikokoinen naistenkello kultadoubleisena, on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **119.—** kk-erät mk 15.—.
no **798,** 17 kiv. tyylikäs naistenkello kultadoubleisena, erittäin kestävä sillä se on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **99:—** kk-erät mk 15.—.

● **MIESTEN KELLOT:**
no **821,** 17 kiv. AS-koneistolla oleva muodikas kalenterikello kultadoubleisena, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **834,** 21 kiv. miesten **supermallimme** a-koneistolla, iso kultadoublekehys, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne. vain mk **99.—** kk-erät mk 15.—.
no **1903,** — samalla koneistolla kuin 834, mutta modernilla kultadoublekuorella, siksi hinta mk **106.—** kk-erät mk 15.—.
no **113,** 17 kiv. AS-koneistolla, joka on A-laatua, siinä on ruuvi-rukkaus ns. piquet-jaloteräskehys, jolloin voitte uida ja saunoa kello ranteessa. Jos haette todella hienoa kelloa jolla on ominaisuuksia, valitkaa tämä, hintakin vain mk **109,—** kk-erät mk 15.—.
no **807,** 25 rubis **kaksois-automaatti** kultadoubleisena, vesitiivis, incabloc antimagn. erikoisjousi, vetää itse itsensä, osoittaa Teille sekä viikon että kk:n päivät — huoleton ajannäyttäjä, nyt **erikoishintaan** Teille: vain mk **168.—** kk-erät mk 20.—.
no **909,** 17 kiv. AS-koneistolla varustettu **sukeltajankello** jossa on mukana "tropic"-ranne ja ns. **maailmanaika-rengas** — se kertoo Teille mitä kello on eri puolilla maailmaa! — Sietää 10 atm. voitte uida ja saunoa! Kromikuoret, incabloc, jne., vain mk **124.—** kk-erät mk 15.—.

— NIIN NÄISTÄ SAATTE ARVOKKAIMMAN KAUPANPÄÄLLISEN!! —

JA NOPEASTA TILAUKSESTA TULEE PIKAPALKINTO - NICHOL-LÄMPÖRULLAT!

(Tällainen 8 kpl sarja on tarpeellinen jokaiselle naiselle)

Kellomestarit on aina edullisin ja siksi luotettava "Hovihankkijanne". Nytkin tarjoamme Teille arvokkaimmat kaupanpäälliset, sekä rahanarvoisen pikapalkinnon! Tarjotut kellot ovat kaikki "Swiss-made" laatua ja kultakorut huoliteltua työtä. Harkitseva ja viisas ostaja tilaa aina Kellomestareilta jo laadunkin takia. Nopea ja luotettava palvelu!!

Jokaiselle! — viereisellä kupongilla **kellon tai korun** tilanneelle, annetaan kaupanpäällinen **heti ja oman valinnan mukaan!** — huomioikaa siis, että kaupanpäällinen toimitetaan Teille jo yhdessä tilatun arvoesineen kanssa, — jolloin voitte olla täysin varma, että saatte mitä Teille on luvattu. Lähetys tulee aina postiennakolla käsirahaa vastaan. (Käsiraha on aina ostoksen osasuoritus.) **1 vuoden Takuu — täysi Palautusoikeus.**

● VALITKAA NYT JOPA 18 KAR. KULTAA ●

● VALITKAA KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ ●

ERIKOISTARJOUKSENA

no **509,** 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **KALENTERI-AUTOMAATTI** nykyaikaisesti muotoiltuna, vaihtaa päivämäärän keskiyöllä automaattisesti — vetää itse itsensä, erikoisjousi, incabloc-iskusuojaus, antimagn., vesitiivis, kultadubléekehys jne. vain mk 149.—, kk-erät mk 20.— (norm. hinta mk 175.—)

VAIN 149:—

KELLOMESTARIT

Box. 10084 HELSINKI 10 puh. 64 87 91

Pikapalkinto NICHOL-sarja

Lähettäkää allekirjoittaneelle, esine no .... Ø mm .... mk ....

☐ tilaan **käteisellä,** jolloin saan 10 % kassa-alennuksen!

☐ tilaan osamaksulla, hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan ja sen jälkeen kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu (tarpeeton teksti yli)

Pikapalkinto on voimassa kahden kuukauden ajan. HYMY 2/70

Saan ilmaiseksi KAUPANPÄÄLLISEN, valitsen esineen no .... Ø mm .... — joka toimitetaan yhdessä tilaukseni kanssa. **Jos en ole kauppaan tyytyväinen saan maksamani rahat takaisin heti! Ja silloin saan pitää Pikapalkinnon!**

nimi selvästi ....

ikä .... kirjoilla ....

osoite ....

PIKAPALKINTO: NICHOL

Lämpörullat 8 kpl toimitetaan jokaiselle heti.

Kreivi:
6 000 MÄTKÄYTYKSET WENESKOSKEN TAKIA

Teksti: IRIS TUUNAINEN

Pertti Ylermi Lindgrenin ja Jorma Weneskosken sota jatkuu kiivaana. Kreivi harmittelee, että Weneskosken huonosti hoidettujen raha-asioiden vuoksi hän joutuu nyt makselemaan monen tuhannen markan mätkäytyksiä. Weneskoski puolestaan ampuu myös kovilla, miksei ampuisi, onhan hän kovaksi keitetty manageri. Hän on kyllästynyt Kreiviin, joka hänen mielestään kuuluisi vankilaan. Seuraavassa molempien mielipiteet.

— Henkilökohtaisesti minulla ei ole mitään sitä jätkää vastaan, mutta asiat pitäisi hoitaa kunnolla. Weneskosken huolimattomuuden takia olen saanut maksaa lisäveroja noin 6 000 markkaa.

— Mä sanosin heti alkuun, ettei mulla ole henkilökohtaisesti mitään sitä jätkää vastaan. Se on mukava kaveri yksityishenkilönä. On meidän tytön kummikin, vaikka on tainnut sen unohtaa.

— Mä olen noussut sotimaan kaikenmaailman bulvaaneja, välittäjiä vastaan. Mä en pidä siitä, että asiat hoidetaan huolimattomasti ja epärehellisesti. Hoitamattomien asioiden takia ovat veroviranomaiset päässeet mätkäyttelemään minua 6 000 markan edestä, ja se on iso summa meikäläiselle jonka pitäisi koettaa nousta jaloilleen ja elättää perhettä.

— Tänä vuonna joudun täyttämään veroilmoitukseni vajailla papereilla. Vaimo soitti Weneskoskelle ja kysyi, koska mä saan ne veronpidätystodistukset, jotka on toimitettu Weneskoski-Tuotannon nimellä. Se perkele käski taas pyytää kuukauden lykkäystä. Joka vuosi sama asia. Tällä kertaa mä en pyydä lisäaikaa, sillä se ei taida hyödyttää. Lienevät joutuneet helvettiin koko paperit. Mä liitän osan Weneskosken kirjanpitoa veroilmoitukseen, ja käsken laskea siitä, mitä mä olen saanut.

— Mä sain osan omia tulojani koskevaa materiaalia siinä vaiheessa kun Weneskoski-Tuotanto teki konkurssin ja muutti Wenprod-nimellä toiseen paikkaan. Kirjanpito on naurettava, ja tietääkseni se on ainoa, mitä siellä on pidetty. Tuollaista sekavaa — ja kaiken lisäksi lyijykynällä tehtyä — hölynpölyä. Sitten siellä lukee punaisella kynällä milloin missäkin laidassa että mä olen velkaa. Mä olen hoitanut jumalauta asiani sen miehen kanssa loppuun asti, enkä ole saanut minkäänlaista kuittia maksamistani rahoista. Jos se tolla kirjanpidolla koettaa todistaa, ettei ole saanut rahojaan, niin katsotaan miten käy. Naurettavaa.

— Kaikkien tämmöisten perkeleen temppujen takia mä annoin sen edellisen haastattelun, jossa mä kerroin kaikesta. Mä en kuvittele olevani mikään hyvä laulaja, mutta kyllä mä mielestäni jonkinmoinen show-mies olen. Totta on, että mä jouduin aloittelemaan lainasmokissa, mutta kenelläkä ei olis alku ollut hankalaa — etenkin jos on tulossa linnasta kuten minä.

— Mä olisin aika vahvoilla jos kaikki raha-asiat olis hoidettu kunnolla. Mä en nyt puhu siitä saatanan kiskurisopimuksesta, joka vei suuren osan tuloistani Weneskoskelle, vaan noista mätkäytyksistä. Ne ovat isoja potteja maksaa kesken kaiken, kun jumalauta olet laskenut, että tässä kuussa ostetaan jääkaappi, tai että nyt on aika hankkia kunnon täkit sänkyyn.

— Mä myönnän, että jossakin vaiheessa tuli elettyä leveästi, mutta ei se ole ihme. Kun olet ollut vankilassa aikasi ja annostellut siellä keittiön puolella kuusisataa annosta kaurapuuroa, tahdot kyllä syödä paremmin. Ja elää mukavammin. Vaatteet ovat tärkeitä esiintyvälle taiteilijalle — tohon Weneskoski kyllä naurais paskasesti — ja kun on perhe, se tietää monia isojakin menoja.

— Vaikka mä olen väärentänyt nimen Weneskosken shekkiin, mä väitän olevani kunniallinen kaveri. Mä olisin varmasti voinut kirjoittaa sen nimen vielä paremmin, niin, ettei eroa olis huomannut — mähän olen hyvä tekstaamaan ja tollasta — mutta mä en katsonut sitä asialliseksi. Oli pakkotilanne, kuten tiedät. Mun piti päästä Joensuuhun keikalle ja rahaa piti saada. Kun sitä ei muuten tullut — Weneskoski oli silloin Saksassa — niin piti vetää nimi paperiin. Summa on naurettava, mutta mä pääsin sillä Joensuuhun enkä pettänyt yleisöä. Olisinhan mä saakeli soikoon voinut olla menemättäkin.

— Mä olen sitä mieltä, että yleisöä ei saa pettää. Mä — ja kaikki muut alalla olijat — eletään niiden kustannuksella, ja meidän pitäs kai antaa niille jotakin. Jos mä en voi mitään taidenautintoa tarjotakaan, voin mä ainakin tehdä sen, että mä olen ajoissa paikalla, esiinnyn sen mitä esiinnyn. Ja kunnolla. Mä en hyväksy sellaista ahneutta, jolloin mut myydään neljäänkin paikkaan illassa, ja jokaisessa mainostetaan, että mä esiinnyn koko illan. Yleisö pettyy ja kiroaa mulle vaikka ei se mun vikani oliskaan.

— Nyt mä olen itsenäinen yrittäjä. Olen saanut järjestettyä asiani helvetin hyvin, sillä esiinnyn nyt suurimmaksi osaksi ravintoloissa. Me asutaan toistaiseksi ahtaasti, mutta kyllä se jonkin aikaa kelpaa. Weneskoski uhkaa lopettaa kaiken mukavuuden haastamalla minut oikeuteen tuosta shekkijutusta, ja väittää saavansa minut useiksi kuukausiksi linnaan — rikoksenuusijana. Olen valmis lähtemään oikeuteen, mutta uskon kyllä selviäväni vähemmällä. Kai ne saatana vieköön tajuaa, että jos mä olisin tahtonut, olisin mä voinut kirjoittaa isommallekin summalle ton shekin.

— Joutuupahan Weneskoskikin selittämään, mitä varten se on sitä shekkiä kassakaapissaan säilönyt, eikä ole tehnyt ilmoitusta asiasta. Se on ollut jonkinlaista painostusta josta mä kikkasin itseni eroon. Mähän olen kertonut asiasta aikaisemminkin, ennen kuin Weneskoski on koko juttua julkaissutkaan. Mä en ole katsonut olevan mitään syytä, miksi en kertoisi tapahtuneesta.

— Weneskoski on oikeassa siinä, kun hän väittää, etten mä ole mikään naistenmies. En mä ole. Mä olen tavallinen kundi, jolle pakosta lyötiin 75 kihlattua harteille — managerin idea se oli. Mä olen löytänyt omani. Gulle on hyvä vaimo ja me olemme onnellisia vaikka välillä riidelläänkin. Me käytetään kyllä joskus karkeaakin kieltä, kirotaan ja rähjätään, mutta huoraksi minä en vaimoani nimittele. Sen tekivät seurusteluaikanamme muut, jotka koettivat mustata Gullea silmissäni.

— Mä myönnän, että Weneskoski teki aikanaan paljon työtä saadakseen musta tähden. Nyt hän nähtävästi aikoo tehdä yhtä lailla työtä saadakseen mut takaisin sinne saakelin vankilaan. Mä en anna periksi, sillä mulla on asiat hyvin. Mun äitinikin tunnustaa minut taas jälkeläisekseen. □

Tällaisilta näyttävät Kreivin keikkasaatavat, velat ja tulot Weneskoski-Tuotannon kirjanpidon mukaan. Verovirasto saa liitteenä melkoisen nipun näitä papereita, sillä pyynnöistä huolimatta Kreivi ei ole saanut pidätystodistuksia Weneskoskelta.

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää palautusoikeudella esine no ...... Ø ...... mk ....

☐ Maksan osamaksulla = kr + kk-erät, (osamaksualennus 15 %).

☐ suoritan **käteisellä** ja saan 25 % alennuksen!

Kaupanpäällisiksi haluan ESINEEN no ...... Ø-mm .... ja myös lupaamanne KAASUSYTYTTIMEN, kummatkin **heti tilaukseni mukana.**

KELLO-LEIJONAT oy

Box 10413

HELSINKI 10

ikä .... kirjoilla ....

etunimet ....

sukunimi ....

osoite tarkasti ....

15 % ALENNUS

H 2/70

JA UUDET KOMEAT KAUPANTEKIJÄISET

HETI JOKAISELLE OSTAJALLE — VAIHTOEHTOISENA OMAN VALINNAN MUKAAN! KUN TILAATTE MEILTÄ KORUN TAI KELLON — OSAMAKSULLA TAI KÄTEISELLÄ. — VALITKAA!

no 11. Komea miesten KIVISORMUS
no 12 ja 13. 14 kar. HELMISORMUS, 7,5 mm vilj. helmellä
no 14. 14 kar. naisten KIVISORMUS Ø 12 mm
no 16—18. 14 kar. upea BISMARCK-kultaketju, lev. 5—[illegible] mm!

HUOM! PIKAPALKINTONA nopeasta tilauksesta 15. 3. -70 asti!

KOMEA KAASUSYTYTIN

1. HUIPPUALENNUS! 2. ARVOKAS KAUPANPÄÄLLINEN! 3. HIENO PIKAPALKINTO!

NYT MEILTÄ EDULLISEMMIN – MIKSI MAKSAISITTE ENEMMÄN!

MUTTA VOIMME PITÄÄ TÄMÄN TARJOUKSEN VOIMASSA VAIN 15. 3. -70 ASTI, JA TILAUKSET TOIMITAMME SAAPUMISJÄRJESTYKSESSÄ!

TILATKAA NYT POSTITSE SWISS MADE KELLOJEN "KUNINGAS" niin saatte vielä KAUPANPÄÄLLISEN sekä PIKAPALKINNON heti!

(täyttäkää kuponki, leikatkaa se irti ja postittakaa meille, niin helposti se käy — tilatkaa jo tänään!)

HUOM! KÄSIRAHA ON AINA OSASUORITUS OSTOKSESTA!

ERIKOISTARJOUS

PIKAPALKINNOLLA:

KULTASORMUS, 14 kar. tarkastusl. kultaa, — tyylikäs, nykyisin muodissaoleva korkea malli, jossa on iso upea ø 14 mm synt. aquamarin tai valko-spinelli — nyt **puoli-ilmaiseksi** vain mk **49:90** + läh.kulut! Se on tietysti **käteishinta** ilman kaupanpäällisiä ja alennuksia! Tilaus-no **414.**

Tarjoamme Teille myös upeita kultakoruja. Huomioikaa vielä hintamme, Te huomaatte, että tämä tarjous on todella edullinen, väittäisimmepä — se on markkinoiden edullisin! Tilatkaa ja todetkaa näiden arvoesineiden korkea laatu. Teillä on "palautusoikeus" kaikissa esineissä on "1 vuoden takuu", timanttisormuksissa on paino kaiverrettuna, voitte tehdä ostoksenne joko käteisellä tai osamaksulla, — eli nyt Teille on tarjolla, — näin postitse — näin edullisesti kaikkea sitä, mitä vaativinkin asiakas vain voi toivoa. Lähetys tulee postiennakolla käsirahaa vastaan, joka on aina ostoksen osasuoritus!

no 4. 17 kiv. kätevä **kalenterikello** AS-ankkurikoneistolla, vaihtaa päivän automaattisesti keskiyöllä, laatu kuten no 2, mk 106.— ja kk-erät mk 16.—

no 2. 17 kiv. ison miehen **"mustanaama"** kromikuorisena, vahvalla AS-ankkurikoneistolla, incabloc, antimagn. kestojousi, vesitiivis pimeässä voimakkaasti loistavana, mk 106.— ja 16.— kk-erät.

no 3. 17 kiv. **"sukeltajankello"** AS!-ankkurik. — eli voitte saunoa ja uida tämä kello ranteessa, Tropic-rannekkeella, lisäksi ns. aikarengas, laatu kuten no 2. mk 126.— kk-erät mk 16.— **no 512,** 25 kiv. seventic-**AUTOMAATTI, super-sukeltaja,** se sietää 15 atm vesipaineen, eli voitte uida ja saunoa kello ranteessa, hieno ranneke, **värillinen** taulu, jaloteräskehys, ns. aikarengas, silti **v a i n mk 189.**— tai mk 20.— kk-erät.

no 5. 17 kiv. nykyaikaisesti muotoiltu miesten kromikuorikello, jossa AS-ankkurikoneisto, kestää ja näyttää tarkan ajan, laatu kuten no 2. mk 99.— kk-erät mk 15.—

TIMANTTISORMUS ON MUOTIA

no 6. 17 kiv. AS-ankkurikoneistolla oleva siro naistenkello kultadoubleisena, **tässä on myös safiirihiottu lasi,** se on vesitiivis, sama laatu kuin miesten kelloissakin, silti hinta vain mk 108.— ja kk-erät mk 16.—

no 108. 14 kar. kultaa, komea naisten kivisormus, jossa Ø 16 mm synt. aquamarin, vain mk 105.— kk-erät mk 15.—

no 425. 14 kar. kultaa, upea naisten kivisormus, sopii mainiosti myös toiseksi sormukseksi, 4 kpl 2,5 mm synt. korukiviä myös rubiini löytyy, ne on istutettu riviin, v a i n mk 105.— ja kk-erät mk 16.—

TIMANTTISORMUS — se on ikuinen, se on aina arvokas, sen osto on sijoitus — varma kuin pankki!! nyt tästä edullisesti!

no 105. 18 kar. kultaa, jossa **5 pointin** briljanttihiottu **timantti** on istutettuna valkokultakastikkaan, vain mk 172.— kk-erät mk 20.—

no 110. 10 pointin briljanttihiotulla **timantilla,** 18 kar. kultaa ja valkokultakastikka, vain mk 289.— kk-erät mk 30.—

no 64. BISMARCK-**kaulaketju** 14 kar. kotelo- tai jousilukko, keskeltä n. 6 mm ja päistä n. 4 mm lev., vain mk 154:— kk-erät mk 20.—

RANNERENKAAT [illegible] kar. kultaa, var.lukko vitjoilla, puolipyö[illegible] Flacca-litteä malli. Hinnat samat kummassa[illegible] mallissa, mainitkaa tilauksessanne: PP = puolipyöreä, FL = litteä!

no 18, 8 mm, leveä mk 145.— kk-erät mk 20.—
no 20, 10 mm. leveä mk 165.— kk-erät mk 20.—
no 22, 12 mm. leveä mk 185.— kk-erät mk 20.—
no 24, 14 mm. leveä mk 219.— kk-erät mk 25.—

BISMARCK-KULTAKETJUT, 14 kar., **kotelolukolla** ns. **raskas**-malli varustettu yhdellä MASKOTILLA

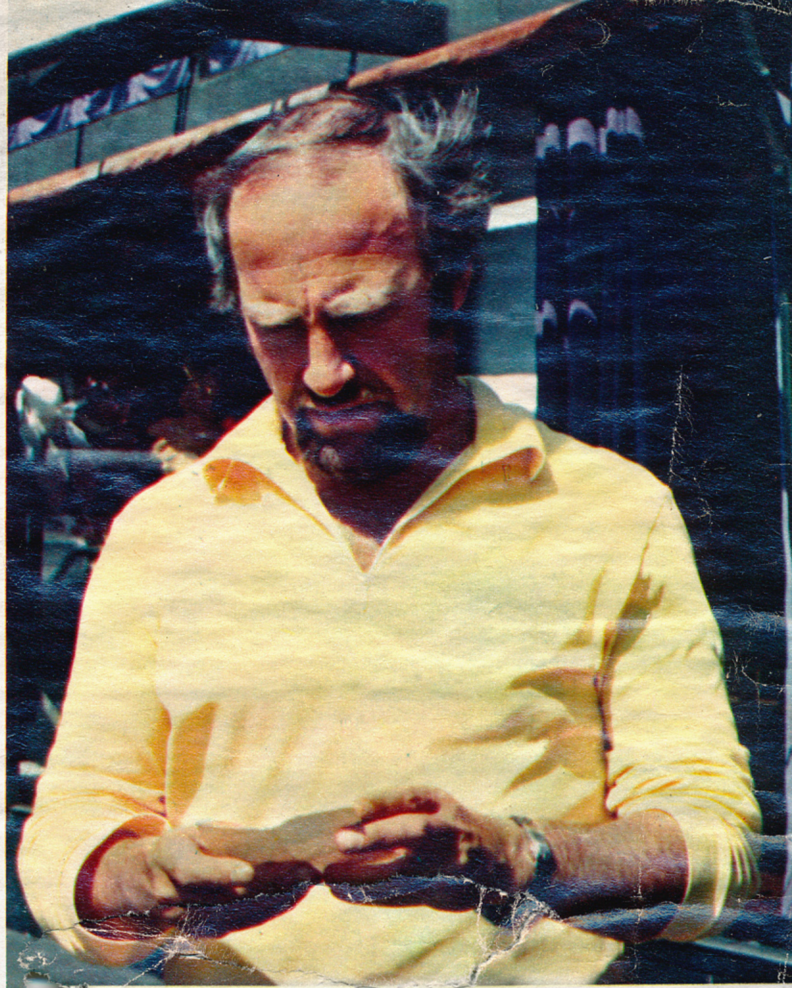
no 150, 5 mm. leveä mk 109.— kk-erät mk 15.—
no 160, 6 mm. leveä mk 149.— kk-erät mk 18.—
no 180, 8 mm. leveä mk 184.— kk-erät mk 23.—

JOS ETTE OLISI TYYTYVÄINEN — SAATTE RAHANNE TAKAISIN HETI!

(Pikapalkinnon saatte tässäkin tapauksessa pitää)

Weneskoski:

KREIVI ON JÄTKÄ JA KUULUU VANKILAAN

Manageri Jorma Weneskoski on kyllästynyt Kreiviin, jonka hän itse on opettanut hurmaamaan tanssilavoilla. Kreivi on hänen luomuksensa — kaikki 75 kihlausta ovat syntyneet managerin aivoissa. Weneskosken kertoman mukaan Kreivi ei todellakaan ole mikään hurmuri, onpahan vain tavallinen suomalainen sälli, joka kuuluisi vankilaan.

Weneskoski on sitä mieltä, että Kreivi itkee suotta kaatunutta maitoa. Sopimus on ollut molemminpuolinen — Kreivillä on ollut mahdollisuus kirjoittaa nimensä tai olla kirjoittamatta. Allekirjoittamalla sopimukset hän on myös hyväksynyt prosentit jotka Weneskoski itselleen otti.

Weneskoski katsoo, että hän on luonut Kreivin, ja tästä luomisesta kuuluisi Kreivin myös maksaa. Hän on ollut vain tavallinen pikkurikollinen, huonosti pukeutuva röyhkeä sälli. Weneskoski on luonut hänestä suuren hurmurin, mainostanut, opettanut pukeutumaan ja laulamaan. Jokaista Kreivin laulamaa kappaletta on Weneskoski hionut ainakin sata kertaa, sanoo Weneskoski.

— K[illegible] ei osaa laulaa. ja siksi oli keksittävä [illegible] muuta joka te[illegible] yleisöön.

Weneskoski keksi sen, ja teki sällistä tähden. Kreivi on nyt nimi joka tunnetaan. Siksi Weneskosken mielestä tuntuukin pahalta, että Kreivi lyö hänelle puukon selkään. Väärentää nimen shekkiin hänen poissa ollessaan ja antaa lehdille perättömiä lausuntoja.

— Tyypillistä suomalaista — takanapäin tehdään vaikka mitä.

Weneskoski on pitänyt väärennettyä shekkiä kassakaapissaan yli vuoden. Hän ei ole halunnut nostaa siitä hälyä. — Nyt asia on toinen. Kreivi kuuluu takaisin linnaan, toteaa manageri, ja ilmoittaa, että väärennyksestä tulee ainakin 8 kuukautta. Samalla hän toteaa, etteivät kaikki raha-asiat ole suinkaan selvitettyjä, vaan Kreivi on yhä velkaa.

— Eniten säälittää vaimo. Kreivi haukkuu häntä julkisesti huoraksi. Hän vaatii tytöltä kreivittären ominaisuuksia ja unohtaa, ettei itsekään ole mikään kreivi.

Miksi Kreivi muuten juuri nyt joutaisi takaisin linnaan? □

KELMA /TIEDOTUS
Helsinki–Kampinkatu 17 / 11 1967
SH tililtä n:o 12701 / 403 / 93
Weneskoski-Tuotanto(Ekon.Jorma Weneskoski) on maksettu

Vienti-selite	Mk
Shekki numero 206782 Mk 102,- (satakaksi) lunastettu 14.11.67 Helsingin Säästöpankissa, ja esitetty 17.11.1967 asettajalle, joka eitunnusta ensimäistä siirtoa omakseen ja kirjoittanut nimensä tilalle sekä vetänyt ko.väärän siirron yli	102,-
	102

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

N:o 1091.11.-5.67.

Kaksi vuotta on Jorma Weneskoski säilyttänyt kassakaapissaan shekkiä, johon Kreivi on hänen nimikirjoituksensa väärentänyt. Weneskosken kertoman mukaan Kreivi saa noin 8 kuukautta tekosestaan. Oikeus asian kuitenkin aikanaan päättää, ei Weneskoski.

Hertso Oy, Helsinki 1970

VAIN MEILTÄ SAATTE MAAILMANKUULUN KELLON POSTITSE — JA NÄIN EDULLISIN EHDOIN!

CAMY on Sveitsin suurimpiin kuuluvan, jo 50 vuotta sitten nimenomaan rannekellojen valmistukseen erikoistuneen CAMY WATCH CO S. A. kellotehtaan tarkkuustuote. Niitä valmistuu vuosittain 1.500.000 kpl, jotka myydään 80 eri maassa — ja Suomessa tarjoamme 305 kellon CAMY-mallistosta asiantuntijan huolellisesti valikoimat kestävät ja tyylikkäät laatukellot, jotka ammattitaitoinen kelloseppä vielä yksilöllisesti tarkastaa ennen tilauksen postittamista. Olemme sitä mieltä, että Suomen oloissa tarvitaan kestävä kello! Siksi voitte ehdottomasti luottaa CAMY-kellon laatuun.

TE SAATTE SEN HELPOMMIN KUIN USKOTTEKAAN: tilatkaa allaolevalla kupongilla POSTITSE ja saatte haluamanne tavaran 3 pv:n kuluessa. Käteismaksusta annamme 20 % alennuksen, mutta voitte yhtähyvin maksaa nyt vain käsirahan ja loput kuukausittain, jolloin alennus on 10 %. (30 vrk:n palautusoikeus, rahat takaisin)

CAMY

MAAILMANKUULU VANKKA SVEITSILÄINEN — VIIHTYY HYVIN SUOMESSA

Maksutavasta riippumatta SAATTE AINA NYKYKELLOJEN AINUTLAATUISEN ARVOKKAAN LAHJAEDUN VÄLITTÖMÄSTI!

VALITKAA NÄISTÄ LAATUTUOTTEISTA MIELEISENNE

...JOKAISTA TILAUSTA SEURAA **heti ILMAISEKSI** VAIHTOEHTOISESTI VALINTANNE MUKAAN

1. BISMARCK-RANNEKETJU 6—8 mm vakiopaino n. 5 g leveydestä riippumatta. 14 kar. kultaa
2. KORVAKORUT 7,5 mm:n viljh. helmi. 18 kar. kultaa
3. HELMISORMUS 7,5 mm:n helmi. 18 kar. kultaa
4. HELMIRANNEKETJU helmet läpim. n. 6,5 mm. 14 kar.k
5. KALVOSINNAPIT Onyx-kivi. 14 kar. kultaa
6. SOLMIONPIDIN "hauenleuka" -kiinnitys. 14 kar. k.
7. BISMARCK-KAULAKETJU, leveys 4 mm. 14 kar.k.

JA KAIKEN LISÄKSI SAATTE YLIMÄÄRÄISENÄ LAHJANA VIELÄ KULTAMASKOTIN! Kaikki AITOA KULTAA! (MASKOTTI ANNETAAN VAIN HELMIKUUN AJAN) Samat edut osamaksukaupassa.

ANNAMME CAMY-KELLOILLE 1 VUODEN KIRJALLISEN TAKUUN
Lisäturvana kellovakuutus (3.—)

7521 MIESTEN PÄIVYRIKELLO "jetking", vaihtaa päivämäärän keskiöisin silmänräpäyksessä, 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk 119:— tai 15:—/kk.

7519 SAMANTAPAINEN, 20 mikr. kultadoubleta, mk 125:— tai 15:—/kk.

7433 SUPERAUTOMAATTI SUKELTAJANKELLO. Erikoisen vahva rakenne. Kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivyri, kestojousi, vesitiivis, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kromiteräskuori, erittäin tehokkaasti itsevalaiseva musta tai vaalea taulu. VAIN mk 190:— tai 20:—/kk.

3506 NAISTEN KELLO, 17 kiv. AS-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magneti... vesi... double... kuori, mk ...

3507 SAMA ...kultadoublesisenä, mk 94:— tai 10:—/kk.

8008 MIESTEN KELLO, 17 kiv. AS-1130 koneisto, ...incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesi... puoliteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk 95,— tai 10:—/kk.

8009 SAMA kultadoublesena, mk 99:— tai 10:—/kk.

1007 NAISTEN KELLO (Ø 17 mm), varustettu murtumattomalla safiirihiotulla lasikkeella, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kultadoublekuori, mk 105:— tai 10:—/kk.

1428 UUTUUS, NAISTEN KELLOERIKOISUUS, VESITIIVIS SAFIIRILASIKEKELLO, 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, mk 124:— tai 15:—/kk.

7311 UUTUUS! SUKELTAJANKELLO, JOSSA PÄIVYRI "Seven Seas", vesitiivis, kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, pimeässä voimakkaasti loistavat osoittimet ja numerot, 17 kiv. koneisto, incabloc-iskusuojaus, ERIKOISRANNEKE "TROPIC", mk 120:— tai 15:—/kk.

2004 UUTUUS! NAISTENKELLO 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, erittäin tyylikäs, mk 127:— tai 15:—/kk.

2102 SAMANTAPAINEN, PÄIVYRIAUTOMAATTI, 23 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, mk 178:— tai 20:—/kk.

1475 UUTUUS, NAISTEN KULTAKELLO 18 kar. kultaa, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, hinta erittäin edullinen, vain mk 159:— tai 20:—/kk.

KULTATUOTTEET (osittain myös lahjaetuun)

BISMARCK-RANNEKETJUT, 14 kar. kultaa, kotelolukko, tarkistusleimaus, n. 5,5 mm, n. 7,5 g, mk 110:— tai 15:—/kk n. 8,5 mm, n. 17,5 g, mk 185:— tai 20:—/kk
18 kar. kultaketjut:
n. 5 mm, n. 7 g, mk 125:— tai 15:—/kk
n. 7 mm, n. 12 g, mk 185:— tai 20:—/kk

BISMARCK-KAULAKETJU 14 kar. kultaa, kotelolukko, keskeltä n. 6 mm, ja päistä n. 4 mm, pituus n. 425 mm, n. 11 g, mk 150:— ja kk-erät 20:—.

TIMANTTISORMUS 1. 18 kar. kultaa, tark.leim., aito briljantti istutettu 18 kar. valkokult., mk 230:— tai 30:—/kk.

TIMANTTISORMUS 2. 18 kar. kultaa, 0,05 kar. (5 pointin) timantti, istutettu 18 kar. valkokultaan, (hinta yleensä mk 230:—) mk 172:— tai 20:—/kk.

KIVISORMUS, 14 kar. kultaa, tyylikäs pyöreä malli, kork.laat. kivi: savukvartsi, synt. valkospinelli tai akvamariini, vain mk 109:— tai 15:—/kk.

KORVAKORUT, 14 kar. kultaa, korkealaat. kivi: samat kuin sormuksessa, vain mk 102:— tai 15:—/kk.

RANNERENKAAT, 14 kar. kultaa, varmuuslukko viitoineen, tarkistusleimaus. Myös litteänä (FLACCA)

n. 8 mm	mk ~~157:~~ —	145:—	kk-erät 20:—
n. 10 mm	mk ~~175:~~ —	160:—	kk-erät 20:—
n. 12 mm	mk ~~198:~~ —	175:—	kk-erät 20:—
n. 14 mm	mk ~~241:~~ —	205:—	kk-erät 20:—

KALVOSINNAPIT, 14 kar. kultaa, myös jousi kultaa.

2 savukvartsi	mk 138:—	kk-erät 15:—
3 synt. sinisaf.	mk 138:—	kk-erät 15:—
4 täysikultaiset	mk 155:—	kk-erät 20:—

MYÖS NÄISTÄ HINNOISTA 10 % OSAMAKSUAL. JA KÄT.AL. 20 %

7510 MIESTEN PÄIVYRIKELLO "Sputnik" nelik., 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, kullattu tai hopeoitu taulu, 20 mikr. kultadoubleta, mk 155:— tai 20:—/kk.

7404 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. Eta-superautomaatti, jaloteräskuori, mk 185:— tai 20:—/kk.

7750 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. kaksoispäivyri, jaloteräskuori, mk 165:— tai 20:—/kk.

CAMY-MYYNTINÄYTTELY: NYKYKELLOT, MANNERHEIMINTIE 81 B, HELSINKI 27 (n. 100 eri mallia) SAMAT MYYNTIEHDOT!

Lähettäkää heti 30 vrk:n palautusoikeudella ja 1 vuoden takuulla, suoritus ~~käteisellä —20 % al./osamaksulla —10 % al.~~ (käsiraha + kk-erät.) Käsiraha on suurempi kuin osamaksuerä. Voitte esittää toivomuksenne osamaksuerien alkamisajasta.

KELLO n:o .... mk .... musta/vaalea/kultatauluisena
TIMANTTISORMUS mk .... läpimitta Ø .... mm
KIVISORMUS mk .... läpimitta Ø .... mm KORVAKORUT mk .... kivi .... RANNEKETJU/-RENGAS .... mm, mk .... KAULAKETJU mk ....
KALVOSINNAPIT n:o .... mk .... LAHJAETU n:o .... seuraa mukana lähetyksessä. Sormuksen läpimitta Ø/ketjun lev. .... mm.

Nimi selvästi .... synt.aika
Arvo t. ammatti .... kirjoilla
Osoite selvästi .... HYMY 2/70

Toimitus 3 pv:n aikana

NYKYKELLOT
BOX 10231 Helsinki 10
Camy kellojen maahantuoja
MANNERHEIMINTIE 81 B, 41 88 95

7428 MIESTEN SUPERAUTOMAATTIKELLO "Seven Seas", vaihtaa päivämäärän keskiöisin silmänräpäyksessä, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk 170:— tai 20:—/kk.